

چاہی
سرود

۱۱۸

کتابخانه مجازی اسلامی

کتاب دنیا وی سرمهی

شاره بیت کتاب

موضوع

شماره انتسابی (۱۱۸) از کتب اهدایی: غلامحسین سرورد

در اجزای رسیده صدها
یا تخلیل و کوئی نشده

جایی	اهدایی
۱۱۸	سرورد

جمهوری اسلامی ایران

۱۱۸

میدهدرو نایوانی در راه رفتن عارض میشود و وقتیکه تنک نفس حق در موقع صحبت احمداس مشود

وقتیکه در هر کشور آهسته اعضا و جوار مانند و عدهم راحتی تصویر میشود با وقتیکه بیجی

در زمان سلطنت دولت
قوی شوکت به سلطان بن اشطان.
اشطان و انحصار قان بن انجان
اشطان العادل والملک البازل هجر
الاسلام و اهل میهن ناصر الدین پادشاه فاجا
لازالت مکر و سلطنه آبدالله

کتابخانه خصوصی
غلامحسین - سرورد

عیشه و ایده حشمت
بریو طبع تجلیل کرده و تحریف شورای اسلامی
میراث اقامه کرده محسین سرورد
۱۳۶۲

كتابخانه خصوصی

کتابخانه خصوصی
غلامحسین - سرود

در زمان سلطنت و دولت
قوی شوکت سلطان بن اسْطَان.
سلطان و انْجَانْ قانْ بْنْ كَافَانْ
اسْلطان العادل والملك البادل نهر
الإسلام و المسلمين ياصر الدين پادشاه فاجا
لازالت مملکه سلطنه آبدالله

دفتر یقینی دجال

شماره بین کتاب

موضوع

شماره اختصاصی (۱۸) از کتب اهدایی: غلامحسین سرود

جهی	اهدایی
۱۱	سرود

در اجزای
رسیده صدها
یا تحریل و

کوئی نشد

میدهدو نایوانی در راه رفتن عارض میشود و وقتیکه تنک نفس هنی در موقع صحبت حسماں میشود
وقتکه در هر گذشت، آهسته اعضا و جوارم مانه و عدم راحتی تحریل میشود با وقیکی پیجی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

هذا الكتاب

مستطاب زاد المسا فرین

بسم اللہ الرحمن الرحیم

سیاسی فروان از خواشی میداران بستایشی مجاو از شوق در و ندا
بلق غذای سازی کارکارا پیشیت مهربان کند زبان جال خسته دلان منوار ابعاق ادا
مرضت خوشی فریز کوید ورده میزد و دوار اینوید و نزل من لفزان
ما یو شعاعه و رحمة لله عصیین هدا فرموده هست و در دنیا محمد و دصلوات نامد
جی برخیز و نیخی و نام ارسنایی الکافه لایس بشیر او نیز ادو شناسی مپارتان و کشم
شناخته من این رفاقت کم مهنا سید اپنا و ملا و اهل رضع سما محظوظه
صلی اللہ علیه و آله و پرستیا و صیا و امام العیا مجدهن با ذه ایکوہ اویا و
تریاق فاروق سعد و شقایع قیمت هست و لطفی حمد و مام طاکر طلا اعلی قلی مر
و بر فریشی ایزرا و ایلپت ایضا این دو عایقد کر که برگای د معابجه سیت پیش
ضلالیت هست پیش از پیش ضلالات و معاصی بد و از دصلواده به و سلام علیه
و علیهم اجمعین بایرج المراض ای همپیش و آنس اکچب ای اکچب با بعد

چین

ابتدا میکنم نیام خداوند بخشندۀ مهربان خوب

چین کو یکم کشته دیار سکر دانی و مستبل این بخیج خانی الواثن با آنکه للهیف ۲
محمد مهدی بن علی شیعی اشرفی غمی عن خما چند وست رو حانی در رادیانی تکه
منصب شریف دلت منیف مجتمع کمالات صوری و مکنونی الحبت انجیل مسیح احمد
خطاطه مهربان ای
ادفات رایسر در بلدان صرف مینو و از این ادعی خوش مند شد که رسالت
دبه شتمل پنجه سازوان در خط صحیح در سفر و تیر خراز از خضر و رست و شما
در عالم بگو بعضی هر ارض که بدون حضور و مرافت بر طبق تخصیص عیت دو و نیز پسر
آن همیره است و بخوبی از ارض که اکشد اوقات را میزاج ای ای
اسحراف را تعدد ای
و معابجات آنها استمام نایم که بدون مرحبت با طبایمه او تو نهند پریث ای ای
با عدم مستطاعت و قلت بساعات ای
وابتدای بخواهان و فتن نان که همکر پانزده میل آن شایان و منتهی شکور
ای
نه زید اکه هر دزم پیزی ایست پر دور که مشوره هست ای ای ای ای ای ای ای ای
ناظران ایکه یعنی هملاح ملا خطفه نرموده که هر غلطی و خبطی که لازم طبع
ای
آن کوشیده و بعد این نضاف پیشیده اکثر این را ایشی از ناسار کاری در یم

اچکه تدریب العالمین

۴ حوزه‌کی کار و از زندگان رسانا شتم برو و مطلب هست مطلب آول
در تدریس سافوان و قوامین گلکه در خط صحبت ایشان و تمثیل امور که ساخته اعماق
قابل اتفاقات اشاعق می‌شد مطلب د وهم در معاشر صفتی خوبه زخمی
امراض که بدو مراد جهت طبیب توان معاچه نمودن باکه سافرانی قابل اذکر است اکر
درین غلبه نون باشد باید ضد کند و اکر اخلاق ادب و گر غالب باشد مسلمی پاشاده
پاک ساز و چشم اگر بسیار باشد که حرکت سفر تحریک اخلاق فاسد و نایاب و در عین
سافت در عرضی اداث شود که میخواج برجوع طبیب اشده و متین ایده این اقبل از حرکت
اید که تجویز طبیب بدر از اخلاق افاسد شدید نماید این اقبل از حرکت خود را اعاده
و به بازغیره که در سفر از برای او ویس مشیود و محیض قابل حرکت بتدیج رحفات سفر
از غربه و قب حرکت د اکر سفر در ایستادن باشد بکرا و او اکر در منتهی نانت سبرا
خود را اعاده و پنهان اگر بسیار کیم از اینها بارا و دقتا و اروش و آماته پیر غذا دارد
اما کنکه ای سافوان سفر حب المقدور از اخذی معادد حضر ما بشد و پسیز خوب
که غذه ایش غلب باشد از قل کوشش و حجم منع چرا که مخلل سفر و قوت از ضعیف
مکنند فدا باید که بدل ایخلل حب المقدور از اخذی معادد در حضر ما بشد اما
تدریس ارشاد می‌دان اب باید که بزرگتری را بخود بدهشته ایش تزلیک
مزون مزونه بتوشند که دفع ضرر و اخلاف آب نهاین سخون شود و محیض منع
مزون آن اب باقیلی که راضی صراحت و محبته ای سافر قدری از لذت

خاص

شکر خدای را که پرورد کار جانیست خوب

غالص خصوصا از بلند خود و داشته باشد که بمنزل از آب اهتزوج کرد و بعد
آنکه نشین شود بتوش که رفع مضر ای آب بنشود و چینی خودن پیاز و سیر
و سرکه که کاره بپریک که باشد رفع ضرر آسوده ای میکند و رفع ضرر ای بجهه فجا ط
برگر بنشود و یعنی طعمش رفع ضرر ای شدن برد و بسیار بخوبی مشود و رفع طعم و ضرر
ای آب تخریج باشد رشکره اکر آب ببین اعلیظ باشد رفع ضرر ای بخشاندن
یا بخانه کلم سرکه چانکه نمکور شده بنشود تدریس کمی اب و دفع ضرر ای شدن
های نمکه هر کاره در طبق کمی آب باشد باید نهادن یکلاحدا شنکی کند نخورد و از
پیش خرمای شور و نند و شیر ای ایکه برق غذا میخواز و مکث ای شسته باخورد و دیگر
اینکه آب ای مخلوط سرکه شده بدل ای آب غالص بسیاری تو اند بود پس هر کاره ای
کم باشد قیلی ای آب باسرکه مخلوط کرده برشند که کفايت میکند و باید در جایی
خوب باید ای ایش از بینه راعیت علش شود اتر کردن و قلپ حرکت بسرعت و سخن
بسیار کشن خصوصا با ای آز بلند و غذا ای هار حوزه ای نماینچه شنکی کند پیش
و دفعه ای شرکه غذه که در دفعه باشد و دشته و شخم خود را باند کی سرکه
و دره ایان دهشتن اکری بخوارانی باقی میماند ای
و نیم دره و نان داشتن ببور و صدف ای
د اخلاق ایان نشود تیرا فاعی شنکی است و بد انکه بعد از شنکن فوط همکی
مسافر ای ای بسیده فشنه بقدر سیر ای شدن نیاشا میکله مضمضة کند و دست

لا تختن و لا تختن

و دست پاراد آب کندار و صورت را بشود بعده کم آب پاشاند تا اینکه
نهاد بر طرف شود و اگر و فتح بعد از عطش هر طریق سایر آب غزوی ها کات
می شود اما هم تسلیم کرد اور سفر البتہ باید سافراز کر ماتمام مبن را خصوص
سر از آنها ب نگه دار و در پری معدود حرکت نکند و اگر لابد باشد نهاد
کمی بخورد بخود داشت هم باشد خصوص اگر سافری شد لاغربا شد اینها
او حار باشد و در آب سرد سو بدن را بشود و از بیوه او رشی با آنچه می شود یک جزء
اگر افت شود سر و سینه ابر و غنچه بشد با ادمیر و غنچه کم و هر ب کند و قل از
حرکت از تسلیم اگر قدری و چوب و داد را بینات یاقذ آب سرد بخشد می بیند
یا از قطبونای آب سرد بکشیده بجهه کم که باشد بعده زر اول نیمی از زرها می بود و
عذر نای ترش از دونع بخچه باشد شود یا مید و تسلیم با میکه همچنان شود و عین هیله
باشد که ادھمال بر این طرف وزیده باشد و خسما هر چشم دور باشد و دواب و
مرآب که در آنچه ای ناشد و اگر در راه طرف و دینه قرار در یونی باشد که باشند
وزیده باشد اما هم تسلیم از این سه معم آشت و محلی که احتمال زیدن بخوبی با
دان و پنی را بسته می کند سرکه آبود باشد بسته از آنچه می کند و حسب این
اشتاق سر ای خند و هیاهات مصنفه آب سرد نماید و اگر آب سرد باشد
پاشاند و سر و سینه ابر و غنچه باشند یا هم کم و هر ب نماید و سیره و سرکه بسویه
و قدری هم پاشاند و اگر قدری و چوب و داد را باشد بخشد می شود

ترس غم خوار

خوب

می شود و اگر نیز دونع ترسش آشامندنا هفت و اگر قدری پیاز را در دونع بخیاند
و قبل از حرکت پاشاند تهیه دفع ضریحوم می شود و اگر در طی سافت هوای
ستی که قبل از دور و غلتش تیره کی و شدت حرارت و بیوی بیو است و می
علا مایکس اس فیز از چوی تکی است بساط غایمه چاره دارد باشد باید کار بر
باشد اه بکر و اند و دان و پنی را بینند و سیره کوپیده سرکه آبود و دش می باشد
جلد و داگر آب زد یک باشد خود را در میان آب اند از دیگر در جانی خانی از زیرها
بخواهند اگر چوی بکند و اگر چوی مذکور بمانع برسد و حال می تغییر شود و کار
و هنطیاب و غلبه خواست شود اگر ترا می فار و حق را بسته نیم میان این
بعد وار و فار هم معدن فرد برو و قدری سیره و سرکه با کافه بخورد و کافه بخورد
سینه بخورد یا بیوید و بینه یا پنی مابالد و دونع سرد پاشاند و آب سرد و فرود
و دونع بخچم کند و در پنی تکاند و پاها دوسته هار آب سرد کند و در مکان خنک
مقام کند و غذاهای خنک و میسراهی طبع و غذاهای ترش بخورد نهاد این
اما بند سرمه دی چوی و برف و سفرازیم که قبل از حرکت از تسلیم
حاری تقدیر شده باشند و بعد از آنکه حرارت غذا و بدن شسته شود حرکت کند و
دیگر پنی بر بسته در دار و اگر در طی صافت سر باشد ت کند قدری این فزو
برده و اگر قبل از حرکت خدا مایکس چوز دیگر بیشتر و دونع داشته باشد بخورد
دفع ضرر سرما میکند ما اگر قبل از حرکت قدری عمل نشست کرده بافضل

این فنگ

پاشامدغ ضریسه ما میشود اما بعد از فرد و دادن بمال دفعه نزدیک
 اتش نزدیک اول جوای یورقی باخیر که فرو آمد که مرکنده بعد از شدت سکون
 سرما نزدیک اتش رده خود را پوشاند و دست پلاسما که کندزه دیزیر جا میباشد:
 خواب کندزه باحال پایه ده بروای سپار سرد بایک قزوی در مکانها کو در باطنی
 و خانه اکشد و اگر در چشم باشد رو طرف جنوب و مشرق کندزه چشم نزدیک بهم
 و مردیک و چهار نزدیک بخیمه اید باشند اما انت رفعت افسوس سرما
 چشم از برآتیست که پارچه سیاهی غودشته باشد تکه نظر او کرده باشد لذت
 شناور که از دم اسب سیاهی باقی از باخود شسته باشد و در طی مسافت در فرسنه
 دوی کشند و غصه ضریب میشود سرمه نک چشم کشیدن تیرنرا فست آماده
 و حس سورش که با عبارت سرا جوشیم رسیده که کندزه را جوشانیده سرمه اینجا
 او در زمک باصلاح آید و سرمه چشم از پوشانند و حسب المقدور در سرمه با جرکت گند
 چشم جمال آید و اگر در جوشیم بهم رسیده باعاجان بخوبی که خواهد بکندزه اما هر چهار
 پا درسته از سرمه اید که پای را بغل از سوارشدن در متری روزگان بسیج بگرد
 و پلن اشترازه تمامی پارا پیش نرم بچوچ و جراب زمی بچوچیده در موزه گند
 چشم که دار و عنزه بخوبه نباشد بقطلان آلوهه کندزه دیکنگزه دیکه موزه ترسته میل
 گندزه کندزه
 قدری مسافت را پایده طی کنند و پایه را از جواب پر و گردیده قدری مانش با

وان

من نفس خدا

دبارز بارا اشد در تمیز ایچنگ سرمه ارد و باشد بعد از اینکه از بردن سرمه با خبر شد
 علاماتش آتست که ختنه حضور کم میشود و بکش تغیر و درم گند و بزو وی تو شش
 حضور ایجاد کند و در میان آب کرم کند زند یا اینکه شسلم ناقوتی با این شیوه
 شبلیده بیزد و کل پچه کرم ضماد نمایند و مکر در پیش اتش بارند یا اینکه قطران
 بالانه دار گز نمک حضور سبزی یا سیاهی داشته باشد با آینه صبح راتخ زند
 در میان آب کرم کند زند تاخون هرده رفع شود و منی را حل خوده طلاق
 و اگر حضور سیاه و قاس شده باشد و نزدیک با اشاره اینکه شستان باشد مکر
 کله ای سفناج بر و عن کاو پچه ضماد نمایند مالک خلطی بخیشه کار و پچه ضماد نمایند
 تا کوکت همای خاصه دیشد و اگر بعد از ضماده است کوشت همای خاصه بخودی
 خود نیشه جمل صاحب و قوف با یک کوشت همای خاصه شده را قطع کند که
 میاد اسریت گند فضادان بکوشت همای خاصه بعد از از خون کوشت همای خاصه
 مرجم سیاه که صفت آن اینست احتمال نمایند هر یکم سیاهه مردم ایست
 چهل شقال زفت ردمی با پزده شقال علک البعلم چار شقال رونقان رونقان
 نود شقال مومن میست شقال اخبار ایا هم که اشمه مردم ایست که باز
 و صلاحی گرده با یکم اینزد با مرسم خل که صفت اینست حضور مکار که بعد از
 چند روز ایستعمال مرهم سیاه ایتمال کنند خلی خوب است ص مردانه
 ده شقال صلاحی گرده مومن و شحال رونقان زیتون میست شقال مومن

سازه

الزق مقصوم

۱۰ سانده بعد از هستمال نیز هم نفی غل که صفت اور سوچکی آتش نه کوئت خصوصاً
پر کار و تدریس مردار سنگ اضنا فیلمانی اویی هست و هر سیم دیگر در این جراحات
بیخیم بیخیم و جراحات دیگر از نفع است و کوشت میردایند و قرحة از و ده صلاح میکند و مشهود
و معروف است بر هم هشتاد و سی هزار و قطع و موصل همراه کیم سه شحال دهم لایو
دانه زدروت و صبرد مروکند از هر یک دو شحال روغن کل سخن از نباشد و من
میگذرد از این کار چند ده شحال مردم میوزد هستمال همانی و بذائقه محلی را کسر مارده آن
میگذرد از سردی هم اور دم میکند و دفع بهم همیزه از نظر سرمه کلاخ نمکی بر آن عضو کوتاه
میگذرد طلاقی همینید در حقیقی که در دم و دفع کرده باشد دفع مشود و هر کز عنود میکند و هر
دیگر سفر در رایا باید که سافر در رایا افتسل از سوا شدن با گشته چند و زنده اکن غایی
روز اول سواری کشی با بد ریاضت گزند و مرتب یا آرا و مایس و یار و کس با
درستی خود داشته باشد که دوست بخوردان آنها ناید و آشنا میگزش مثل آتش سماق دن
دیگر داشتی دان میگزد که در باشند و از محظای حق یشود مانع نشود گمکه ار دک معدده از خلا
دویی پاک شود بعد ازین رویوب و آشنا میگزد هم کوئه میل همانی و طرقی این در بون
دویی پیغام مذکور طشود درفع تو له شیش از دین و جامه که در نزد حاجها
پیشیده از کرتا نباشد درفع تو له شیش میکند و دیگر قولده شیشود و دیگر نزد
ارجاعها راید و دکنه و میوشد ما آنکه خرز پرلا کوپده اماک روحی میش
روعن بادام خلوط همانی نمایند و بدین را بسازند مانع تو له شیش همیود و محبوس با

از پر

روزی فتحت شده

نوب

در تقدیر شیره از باود و آن اب که سیاه نشود آنست که در وقت حرثت آنها
نائسته و صنعت عربی و لعاب نزد قطبونا مجموع یا بعضی از نهاده را سفیده هم کرده
صورت بالاند و بعد از قزو و آمدن نیز نشونیده اماده و فرع آن پر کاره باشد شده
باشد آنست که پیه منع ای باسوم یکدیگر و آوار و خود و بصورت مالت بعد آنکه
نشونید و تقدیر پرس رفع ریش شدن زیور یا از سوزره است که همیشی ریش
شد طلاق ہر شو دعا ماتش حرارت و سورش و سرخی آن حسنوت اول است
که از را دل آب سرد یا کلا ب سرد گزه کرستند و در حنونکه از نهاده ای ایکه شد
و سورش فرو نشید پس مردار سنگ ای با کلا ب ای کر نباشد ای با بایند و
بایند اما فتحی است که از سوره و کفش و چا ای نشود رهبر سد که آن را فارسی
تا اوں کو نیز باید که آن را خارجی ییشته بکاشند بعد از آن ماز و ریاب سرد یا
و بالاند هفتم نرم کو پیده بیاشند در رفع ترکیدن وسته با پا که بعد خلابت
پهاد آبها و کرد و غبار از باری ساق فزان انتخان صافد که باید حرك را خوب
پاک کند و ساعتی دل آب کردم کنکاره بعد از آن که تیر امش خد رسیده بپاراد
محفوظه ایند پا شند و کرده و چرک شدن محافظت کنند و اکر از این تیر نشود
پیه بزر ایکه از نهاده ماز و ریاب امش غبار ساییده براو پا شند نهاده مخلوط کرده و دارا کرم
کرده میان ترکیده با پرستند و هر کاره فرمن شده باشد سند و سلیم نرم
سائیده بار و عنی بزر ک جوشاینده قایلک غلظی شود گرم دیگران گزته

آن آن سیح انصارین

بچند امامه پیر قادان زمر کوب بالزی و صدر بخشی رسیدن
گله چار پاین یا صد رسیدن کم ایچ و امثال آن دلکه اکر کی آن را غات بخوششی مثل
سرمه سیکله و پس دریده باشد و شدت آشیدن اگه برضوی خسیده باید کرد معا
بنی هیل آن لوف کند که فاعلیتم رشود پس آن وضع را باین دویه ضماد نمایند سی
مقتل کل ارمی اقacia سبر قحطی ای بیک بوردو اکر وضع صدمه ددم کرد به
کل سیخ عده تشرکل ارمی شیاف ایشان صندل منج فصل بالکاب ضماد عین
و اکرین دویه ایفت نشود بحال برک سوره دلایل زده شکم منج ضماد نمایند و ایخ
معنی حیمه زار زده شکم منج ایزیه سبز و سبر قحطی ای زده شکم منج ضماد نمایند و اکر کی
باشد زده شکم منج و ایشان متشکر کی ایانه و تاجیم ایفت نشود خوبت و اکراحت
شود قدری مویانی معنی فروزند و بخضو طلاق بنمایند خدا کاش بخیش عده
و شلی هاش ایش ایم نمایند و اکرت بهرید جوان است زنایند و بحال دری
دست و دفع و آب سرمه پنگشند و خضور از چوای هرچهار گفته نمایند و
خاکست کرم او کریم کرده برعضاها و دوف بندند و حسب المقد و ترک حرکت
نمایند تمام باصلاح آید و اکر بعد ازین تما پرس و مع افقی باشد زرش و میز
کرم کرده و براوه پیمانه که تمام باصلاح آید امامه پیر جراحیکه ایچ
بهرید شل که رو و شیر و امثال آنها این دویه محبت داره هر است
و جراحات را لطم میکند و حاجت پسخ دوای دیکرندار و رو عن چرام پیشان

خدا دست دارد صابرزا
صبر
ند شکم منج یک عدد مردار سنگ پیغمال دم الاخون سه شحال دوچه و ازهم کند
بار و پیغمال غیره منوکه که شحال نمایند و دلکه سبل ایما خدعت و از هر دست
و در گفت ثبت نمکور مفت بک درخت بند و کوپه و برجاحت ضماد نمایند خوبت را
بچرک میآورد و دلکه مکن و لفتم منجا دویه پسخ دپیر و یکم منج منست و کوچه خوبت
اکرک آزمه نمایند خشک شده آن بینز نوشته است اینها بجهة خم قدر کار کار
و شمشیزه بجز بجز بجز بجز خواج سفید و شخوان هر سراسر نهند زرم پسند و پیا
محبت است امامه پیر سرخوتکی عذر ایشان آب کرم ایروغن کرم است
پیش از نیکه ایکه کند سفیده شکم منج ضماد نمایند و لته را بایخ در برف ترک کرد
بردوی بگذارند و یا اینکه ماده مباندیه عده را پیچه ضماد نمایند میانگل کلیه
و سرکه را آب طلام نمایند یا یکیه سفیده و قلمع و مردار سنگ با سرکه با
یاسفیده آب قلع کل ارمی عینه شکم منج مباند و اکر ایکه کرد باشد بجز
شد و باشد و دفع و نزدیش نماید و ایشان باشد و مانعی باشد هضیمه کند و از هنر
شیرینی و رو عن چه بباب کند و مردم ایسیده ایح سست عمال نماید صفت سفیده آب
قلع هرم کافوری از سرکه دو شحال رو عن کل سیخ کمیشان و اکر نمایند و عن
بادام شیرین یکلارند و سفیده ازهم کوپه اضفه نمایند و شحال کند
هر هرم دلکه معرف است برمیم نزد و در سو جملی بجز است و همین
مراجم است در این باب آگه را در میان آب بجذیر یک آب برد و می دایستد

نامن ن امرک مموم
 پیش بگذرند و خوب بینهند نهشین کر دو ساعتی گذرد و آب را بکیر و تجدید آب را
 فاید و باز تزند و بعد از دو ساعت نار آشیس را بزد و آب دیگر بزد و چینی
 آش هست چنان آن ایش را خشک کرده باز و عنکل سخن و اگر نباشد در عنان دام
 شیرین استعمال و مکمل گذند و اگر مردم کافی برداشته باشند فتد رای اضافه نمایند
 شاید و اگر در اسنک زنم صلاحی کروه با پیز سرشته استعمال نمایند
 ناضر و محبت نهایت استعمال هر دو اسنک و اینجا جایز نهیت زرک از ارسیا
 و آن جله مینماید و با باشد که زایل منوداها در تند حرسته کی در فر
 پر که مسافر از حرکت بسیار خصوصاً پایده کی حسته شود و دیگر قادر در حصن
 نباشد ناصحای ای از هر در عنکل سخن باش که در سر و عنکن سخن
 که در و عنخ خوش شم با ادام و رو عنخ شم که هر دو و عنخ شم کوکنار و مالیدن
 شم کا سفی کو پیده با کلاب و سخنی از کلاب و سرک و صندلین ایش را
 دا ب خواهد که فور و تراش شه کدو و خوار و مالیدن هستمه لذتی دزد و آب
 یا کلاب و مالیدن می خش شد ایش کشید و مالیدن پاها و پاشنداد آب کرم
 کردن و کشیدن هش نازین و آب عذر و آلوچ و بزر قطون با عرق کا
 یا پیدانیلوف بالدوی سجرا او زر والوی خشک رائی سانیده و صاف
 منوده باشیزشت یاد و عن سرد و هر کیان زین دوی و کم شه بند کوره فهت کن
 شود غذا ای امار و کلابی و هشند و اش و مغز و آلوچ و کلیاس و آلوی
 خوب

غناک میاش خوب
 خارج از بدن ای عاق ای قدش شترن باور اه رفع شنیا شا بش ایز دمک باش
 بسیار مقام کردن یاد و ای غذا ایه کرم باسته با الفعل حزون با در حمام سبها
 شترن با ایجاد از خارج سبب حرارت زاید بر حرارت بد و باعث با
 استعدا و دماغ و تختای سر سبب صداع کر دو علاشرن جودیکی ای ای
 خ دیگر دیاق سه مکی ای
 و شکنی و صد اکردن کوش و شکنی ایش صداع ای استعمال هسترات
 با الفعل یا لقوه و عدم سنکنی در سر و اعدال در سایر حالات بد نیل
 آن بوئین صندل و کلاب و کل غبشه دکل نیلوفرو کا فوز و هشتاقه
 کلاب و سرک و کلاب و مالیدن و عنکل سخن با سرکه در سر و عنکن سخن
 که در و عنخ خوش شم با ادام و رو عنخ شم که هر دو و عنخ شم کوکنار و مالیدن
 شم کا سفی کو پیده با کلاب و سخنی از کلاب و سرک و صندلین ایش را
 دا ب خواهد که فور و تراش شه کدو و خوار و مالیدن هستمه لذتی دزد و آب
 یا کلاب و مالیدن می خش شد ایش کشید و مالیدن پاها و پاشنداد آب کرم
 کردن و کشیدن هش نازین و آب عذر و آلوچ و بزر قطون با عرق کا
 یا پیدانیلوف بالدوی سجرا او زر والوی خشک رائی سانیده و صاف
 منوده باشیزشت یاد و عن سرد و هر کیان زین دوی و کم شه بند کوره فهت کن
 شود غذا ای امار و کلابی و هشند و اش و مغز و آلوچ و کلیاس و آلوی

جنبه انه
ز دو از بدل کاهه و سخنچ و خرد و ز جوب به شن مده می خورد
ند شکایت این از آن دستاقد و نیمه از اینچ و رنج در یوس و فرقه
و دونغ و غلیکه که دو با چلا و بینی و ماسن از تحلیلا و در هر کجا ز اقد نه که
کیافت شود طبق ساختن و عنان کل سخن ایست که روشن گشید راموقی
کل سخن از بسیار بیشتر بجهل و وزد رفاقت که از دو طرف خوش
روغن شکم که دو شخص امشیش دبادام و امشال اینها ایست که هر کجا از اینها
کوینده اندک آب کرم برداشته شده باشد آن روند روند
بادام آیت که مفتر با ادم مفتر را باکل بقشته بازه و دیگر که مکر رانه
بعد از آن بطریکه که دشود روند یکی ز صفت قص شلت ایت
که ز خزان و اهیون و مرکل و بذر البیچ و پست بخ تفاح اجزار اسماه
که قهقهه آب کاهه و مجنون سازند و در صهای شلت سازند که با قرصهای
و بیر تپه نشود و ماسدن همان ایشده اکرسب صدای بودتی باشد
که از تفاح رسیده باشد مثل چهارمی سردو احتمال در آب سردو
خورد و دو از خدا ای سردو اعلامات آن تعقیم کی از ای باشند که در آن
و که در ت خواه و میل بخ پیش سر و سکون بخ از احتمال میباشد
لهنه و باشد که این نوع صدای از تزله باشد ای بعد از تزله همراه علاج آنگه
از بوس کندم را ای سیاه شکم ایکس یا کلسرخ ایکست را کرم کرده

دیگر

کافیت ماراخدا خوب دوی ۱۷
دیگر که از دبر سرندند و بابونه و هرز بچوش و اکلیل و کل سخن ده طیو
یا جفی از اینها رایا مجموع ارجو شاید بسر را بخواه آن بدرند و بیگن مشک عین
نا صفت و خذلکم خودون و قمه شور باید در چیزی اهل وزیره و ای میل نهاید
و از چهاری سردو هاست و ترشیها اصرار نهاید و اکرسب صدای از غلبه
خون بشد علامات آن سخنی پچش و دخوار و زبان و شنکنی سرین
و کمای جنبد سردو میں بخواب پرکار کهای بد و سخنی و غلبت بول آنها
خون از پایهای نهان یا بکسر و خارید از بایی فسد و جامت و شیرینی
و تخفی غلغم نان جلوه کردن چیزی ای سخن در نظری اینکه در خاب وجودی
دشت باشد و در خواب چیزی ای سخن پیاریدن علاج آن فسد قفالت
ای جامت میں اکھشین ازدواجا و خدا اینکه در نوع اول صدای نه کر شد
ضویس ایچه رش باشد میل نهاید و بعد از خسته طین میل نهاید و بکیر و از
هتاب و پستان پرکیم ده و از آلوی بخار ای پست و انتقام نهندی ده
مشقال شیرخشت و تو بخی پس از هر یک ده مشحال پست همیله در دسته
مشقال و اکر علاج جملک رازیمین ای شد یک ده فاصله کرده باز همین طین
مجوزه و اکرسب صدای غلبه صفا را باشد علامت شن مجموع این بخلاف است
که در نوع اول صدای نه کورست موی اعدا ای در سایر حالات بد
باز و حی پیهای صورت و تخفی نان ایتماب و خشونت زبان بخواه

ای روت ای سیر علیه

۱۰ دلی ای شه مانی و ذر دی و رقت بول و تجیل خپرا در خواصین شعلها و زیره
ایش بلایا مجموع آنچه در نوع اول صدایع مذکور شد و این طبقن با خودون
غاب و سپاهان ای هر کب و داز و پرخ کامنی شاه تره و خم که هزار
بر کب و مشقال هم کشته رکب مشقال شیرخشت و ترجمین از هر کب و
مشقال هم پس شیرخشت بر تجیپن شربت بفشه و نیلو فراز هر کب جما مشقال
میتوان داخل مزود سما ختن شربت نیلو فراز و شربت بفشه است که هر کب
از آنها با خوشانیده و صاف نموده باشد از زدن ان شکر صاف قوام آورده
و در ذری بعدین مکمل از میل نمایند کل بخت و کل نیلو فروخ کامنی فی شاه
و خجازی و غب الشغل از هر کب و مشقال و غاب و سپاهان از هر کب و
دانه آلوی سخارانی پست دانه بوست همیله زرد سه مشقال اخراج خوبی
و صاف نموده با شیرخشت و تجیپن هم خلوس خای شیر از هر کب و
مشقال بار و غن با دامن پیرین میل نمایند اکراز این یکد فعه مسیل فی نشو
هان طبقن را روز بعد بخورد بعد از آن با رسکلی با قلعه ماده شود و با
هر کب رز افونع مذکوره صدایع که سه باند ترک چوانه لازم و نهند اکرس ب
صدایع غلبه بلغم باشد علاماتش شکنی سرمهتی و مع پشتسر
و خفت و مح و سفیده ای همک در حصار پرآب و دانه صدم شکنی
و کمالت و سفیده ای حلخت بول و سیاری خواب و تجیل خپرا ای

حمد

اکر منجوانی صسبکن
سبکن شدن در خواب و مین چری سفید و آهبا و هر ما و بالان و برف شیخ و ۱۹
کل شهد آشایی بخت در چار مشقال با هفت مشقال تکنچپن سه روز و روز
آخر بچار ممه مشقال اطیفی صغير و دو مشقال ای ایج فیقر بخوز زیاده
شب چارا بقدر سه مشقال بخت بث بار فروز بزد و از بخت آن اندک آب
کرم برشند و اکراز کب مشهل فرع نشود باز دور و زد رسیان بخوبی
و جب بشیار بدستور میل نماید تارفع علت و بخت رو به بخت اور
مزوز مسل سخن و آب و در سایر ایم نان ابرابی ایک و یاقینه شور بای ایل
و در چینی زیره میل نماید صفت جب شب بای اینست صبر قوه طری
ده مشقال و تریه هفت مشقال و پوست همیله زرد و متمدنی سه مشقال و نیم ورق
کل سخن و مصلکی از هر کب و مشقال و رز عفران اخراج رکوهه جب سازه
داین جب راحب النسب تیرکو نید و در افونع صدایع نا هفت و اکر
شیخ بر بخی که در شخای بخی که کور خواهد شد کند هم شاید و باقی علاج صدایع
بغنی بخی که در تهار صدایع مذکور شد و اکرس ب صدایع غلبه سود و ایش
علاج ایش تیوکی زبانک تو خساره است و ایسیاری فک و دشت و بتر
بی سبب ظاہر و بخای و خشکی دهان و تجیل خپرا ای سیا و سیا
و ترسیده در خواب علاج خی سخی است که در صدایع بخی که کور شد

بیو سولیستا

۲۰ علاج باید کرد اگر با بیمار فع نشود علاج بیش شنیده مدن و دماغت از ماده سودا
بینه زان اصلح همراهت و دماغ و طریق آن بسیجی است که در ضعف قلب
مضضلاً مکور میشود یا بکسرتوري که در تب رفع نمک و میشو د معاخر چنانی
و جمعی کشیر که قبلای ارضی صداع بودند و اکثر اینها سوداگی بودند و طبا
افرع معايجات کرده بودند اضافه شده بود همچو دامت بجهون حب
الشفاکه در تب رفع نمک و میشو د علاج کردم خانم هر بر روز بقدرت خود کی
میدادم تارفع علت شد و بعد از آنکه این شذوذ را تک گردند و در صدر
بنفی خوب است که مکور شد و اکثر قیمه آزار باشد شربت اسطو خود و سوسه
با نظر حق که روز اویل غمچقال و دیوم شتر شقال سیم معث شقال و پید
دوکر روزی هشت شقال اشیو شخم کامنی و بادیان زیر کیه شقال بجود
یا اکو عرق پدر شکن و کلاب بالنا صفتی بالعرق این یا اعرق کاوز بان
بوشند نادوازده روز و اکرسپیش از دوازده روز هم میل نمایند ساید
و طرقی شربت اسطو خود و سس یا میلت هم خود و سس ده شقال هم چلیب
در ازیانه پنج بادیان و کاوز بان مسل المکس پرسیا و شان از هر کیه
چچقال پوست خک رفع شخم خلی و کل شفشه کل سخ زیر کیه شه
شقال هم زیر منقی و سپسان هر کیه اسدان بخینا نمایند و بکرشان تدوصا
نمایند با شکر صاف کرده دویست شقال با پید سعید ده قوام اورده و

اک

اوست قایما

عبد

۲۱ دکر بعد ز دشنه روز خود و ن شربت اسطو خود و سس ف ایام فیروز ایشیا
بکی از مسلطات که تجسس ای بینی نمکور شده بجان و مستور شده که میتواند
هم شیاهد و اکرسیب بخارات معدہ بیکاری خود را بشد علامات آن آنست که شدت
ضعف صداع سایع حال حده است و اکرتو تهایی معدہ بیکاری خود را بشد
سایع شیخیف در داده اکر ضعف در پیغم بایار و تهایی معدہ است شدت نیمه
و با چکله هر کاه ناخوشی در معده است صداع جرسید یا شدت خنایه و هر کاه
معده بر جهرا می طبلستی باکن همایشده علاج خود را اطرافی صغيره تقدیر
سایع اجر شحال در آخر شب و خود را آنکه پرورد و با طبکشیر ایصطفی بحسب
هزارج و اکر اضطریه پیار ضعیف باشد بقدر یک شقال نوشدار و می نهد کی ای
دوی قده ایمیل نمایند و مراعات حال معده نمایند و اکر خلط خالی می معده
باشد بقدر یک شقال و نیم ایم پیغ فیرا باد و مشقال اطرافی صغيره میل نمایند
اکر علاج تکرا را بشد بکر و ز ده میان همین سستور میل نمایند و طرقه شان
اطرافی صغيره ایست پوست بجلد زرد پوست پاپیل کامی و پست بلی
دا آن مقشره همیکسیاه اجرار ابرار کوپه دا بور ای مجموع عمل کفت کرفته
پیوام آورده بستند اما طریق ساختن کوش دار و که پشت ای طبا
مشور است بجهون سفوح ایست ورق کل سخ شش شقال معده کوئی
چشمقال و قفل مصطفی هارون بنبل الطیب و احرضی از هر کی

۲۲ ته مثقال قلله صغار و گبار زرب بباب سه جون بافت فراغران از پر
دو مثقال اراده مقتضی نهود مثقال حسل باقی نهاد کدام استاد مثقال
اکد ایکش بشیر کاو خسایید با درین آب جوشانده خوب بچشم شود پس از پت
غزال پرسون کنستند و قدر و حمل ای قدم آورند و دو یه را کوفت و حجه باله
نمکو طعموده با هم برش طاری بخستن ایخ فیقر اصلی سلیمانی دارد چنی شنیل
الطیب عود بسان آوارون غفران از هر یک میثقال صبر تو طبعی شتره مثقال
اجزد اکو پرده بهم یک مرخوا طینایید و با عمل خپر نایید یا بسته جرساند ابت
ک در مجاہات بعضی زنوع صنداع رایان یتوان خود دیگر روح ایوه با
بطلب است که کام فردا که بارت استاد از فرد و آمدن ضرول طب
دانع باعضا میگارد مثقال سینه و کوش و خیز نیها اکرسیان یکی
لدنه باب منخر خارج باشد یا زنپر شستن پی افاس بازدیگر تئش اخیر
آنرا ز اینچه در نوع اول صنداع مذکور شد علاقاش کی راز بباب
ذکر داشت و فارش سوزش از درون پنی و حدت وقت اینچه سیلان
میباشد و منحی چشمها سایر علامات که در نوع اول صنداع مذکور شد علاج
اکر علامات از غلبه خون باشد چنانچه در صنداع دموی ذکر شد باید که خسد
قیقال مکبنتند یا جام مت میان شانه اکر علامت از صفر اماشد خانه در
صنداع صفر اوی ذکر شد و در روز این میان را میبل نایید غایب بسته ای

هر یک

نگار حرص را
هر یک و دان بهداش د مثقال شیره شخم کا یهود و مثقال شیره شخم پنجه
هم یک مثقال خاکشیره مثقال نشرت نفشه چمیقال دیان منجی خود دیگر
میل نایید ناافت تاسه روز از حریم و شرمنی ترک نمایید و اکرت باشید
از خودون کوشت اخراج فاید علاج خدا ایش عدس یا پیشی پاشر علاج
و وزده شخم مرغ میل نایید اکر ماده باشد مسلمی از بقش و میکو فر و چهار
عن اشغال و نیخ کا سنی و شاهزاده از هر یک دو مثقال غراب سپان
از هر یک ده دانه برخی پس و شیرخشت زر هر یک بیش مثقال هلوس خیار
شنبه و مثقال روغن با دام دو مثقال میل نایید و بی از چهار مرثت
خناش بازیت نزد با افون نیل نایید و طرق ساندن شرب خوش
ایشت صفت صدد دانه خوش را با پوت و شخم چیز ناید و بعد از هر یک
دور و ز جوشانیده صاف نایید چاه در هر یک قدر سینه قدم آورند
در صفت حت نزل اشسته صفت عرب رب بوس شخم خوش
و افون زر هر کدام میثقال کیرا بهداش از هر یک دو مثقال غفران
یکم مثقال بالغاب بدرقطونا حس سازد فنج و یکر تیر محرب است شاسته
صفع عربی رب بوس تیخ لفاح شخم کا یهون غفشه افون رعفه
بده اینچه اجزار امساوی حب سازد نشیح حت اشغال در
ذکر هاست و وزر له حار بعد از چارم خودون ترشی جا ز است و هر یک
نیز مقدار رغفران ایم

بگام مبدل وریخش آب کرم بسند نافت و پرسکردن مغزسر و زردا
پنی رو عن شکم کند و داکا بود و عن شکم خشناش اور عن هفتاده با دام از هر کیه
باشد نافت و اگر علامات غلیخون باشد و صفره باشد شنجی هست که نظر کشید
نمایم هنوز و خود را می خواهد باشد مثل بسیند همان
سرمیا غشمال در آب سرد علاحتش بکیزد هبایب مذکوره و کدوت حجای
و هفچان از نخات البصل فعدم خفت ماده و عدم نوشش اندون پنی علما
بلعکه در فرع اول ذکور شد می نمایند و پرسنیر اسلیخ اول نکاهه و زردو
سره پشت برپاشند و اگر سوس کرم را در یکس کرده بر سرینه بندند منابع
و مناسب است و در این فرع اگر آنچه در فرع می شود اگر خطیط باشد و فرع نشده باشد
بوشین سیماه تکه در سرک چینایند مناسب است و اگر طبول کشید این فرع
تل جوزدن یا بح فیراها اطریعی هنابرست خصوصاً هر کاه حلقت رطوبت به
هزار دماغ یا سرمه دهای تاخم بین باشد و خود را اطریعی همیز و لانه
نافت در داشتم برف اطباره زمانه و آن بر قت از درین
همچو طبقه از طبقات چشم است یعنی از کوشت سفید که در داشتم نزدک میشود
هر کاه و رم کند زرمه دکونید و خابه ایکسماجی چشم نیز بشارکت درم میکند
سب آن اگر خون باشد علامات شدت سرخی میشود و زردی و رم و پری
و چند کی رکمه و بسیار پرک آمدن با سایر علامات غلیخون چنانچه در صیغه

دموی کشته علاج ضد قیفال و جامت میان شانه و خوردن بتروده شل
شیره شکم کا بود و مصال شیره شکم گشته که قیفال شیره عباب ده داشت عباب بزر
قطلن با گشمال خاکشیه مصال شرب غذه باشرت نیلو فرم هر کیه مصالی اکر
وح در محدث داشت باشد این طین را میش نمایند هست هسته عنب اشلب
پیخ کامنی کل نیلو فرم هر کیه دو مصال عباب و سپسان هر کیه و داده
الوی سخاره می پست داده پست میلیزند و مصال شیر خشت و تر بخوبی که
مصال در وقت خواب ره قیفال اطریل ره شر و بزند و غذا هاشم پیخ و هنزا
هدس و هپتی امش چلاو و زرد شکم غنم تا و قیکه و درم سکون تمام کند و
ابتدا صندل سخ پوش در بندی خضر کی اینون با آب عنت اللعل و آب شیرز
سینه و کون را و آب خوار هر کیه که باشند و در چشمها بخوبیه بازدروش نزد
مالدن و مالی دن قرصی که حقیر قرار افرادی مبارک نام کردم با آب کشیده
چشم مناس است و تحریر بسیاری از زده را که خندان شدند نهشت بمالیدن
این قرص بدو حشیم بدون معاینه و یک رخوب کرده ام و در صفت
قص مبارک صیبه زرد و اقا قیا حینیض کاشیشیاف مایل اعدس قشر از هر
پیخ مصال کل اینی اینون حسندل سخ همیله زرد هر کیه مصال شیر از هر
وقل هر کیه کا فور و قل سخ از هر کیه دو مصال و زعفران گشمال
اجز ازانم کو پده بآب کشیز نسبت قرص سازند و بعد از تخم با یمنی بسته قدر

آن امریکت المتنوکلین

۲۶

مرنگی ز هزاران اضاد نمایند و زده حجم منع مشهیار پشت چشم ضماد نمایند و چشم
باقر و عنی چشم ز ده مکر سفیده سخن و بعد از در چشم کشاند و بعد از چارم بجهة
تجاری کشته که او را بعرف چشم کوئید پرسنیکوب بر شرطه مجموع دیگران نمایند
و صاف نمایند با سفیده سخن در مشیله گرد و بینترند غیر نمایند که در چشم کشاند
و در سکین و چیزی محبت نداشت و اگر وحشت دید باشد شیائی این پس غیر راهی خواهد
له سخن منع باشیر و خرا کراشد بایند و در چشم کشاند و طبق ساختن شیائی این
ایشت چشم سفیدات قلعه پشت شحال صحن عربی پخته ای افون کی ترا بر یک
یک شحال انجو رازم کوپه با سفیده خایه سر شده فیلیه نموده به راه از خواه
باشد و قراص کند و بعد از سکون عج و کم شدن معنی آن روز استعمال کند
اذروت چشم تغیر راسته بذرقطون انجرا اسادی کرده و بعضی هیل بذر
قطون اذروستان نیابت نیفده نیکند و ایل پس و چار و اکر سفید نامند
و طرق استعمال آنچه است که قدر ذروره و ایشت ایهام و سبایه بخیزند
و بر پکهای باشند و چشم را بر حکم کند از نمود و بعد از آنکه آمدن تمام شد چشمها
بکشند و اگر سبب رد از صفره باشد عمل اشش آنست که در مردم و خ
و آمدن آب و رنجین چرک گرفته است در در و سو شر و الباب پشت است علاوه
غله صفاره بخیزند و صد اع صفاره ای نمکور شد غیر ایکه در دموی هضمه از
جانب مخالف نمایند و در صفاره ای از جانب و جز زیر ایکه در دموی خایه بخیزند

خدادوت در توکل کشند کارزا

جی

بعضه دیگر میشود و آن هضمه دویم را از جانب و جز باشد که در صفاره ای
بکشند که اینست که همیاج آشنا میدن سهل در صفاره ای پشت است هم
چین در مسراحت و اگر قرص نفشه سهل باشد اینست شود در صفاره ای نقد
و هستحال شیرخشت باشد مثقال آب کرم و اگر بعد یک سهل که در موی کا
نمکور شد مناسبت صفت و قرص نفشه اینست کل نفشه ده مثقال و ق
کل سخن پخته ای سخنونیا که در میان یکدشت است باشند تکه میشود شده باشد
پس سخنونیا را اورده سخنونی پیشوی میکوئیده مثقال اجزا را کوپه
قرص سازند و سازند پس نجومیست که در موی نمکور شد و اگر سبب از
بلغم باشد علامت آنست نشد و در مردم باکی سرخی و پیاری چرک و پیاری
آب و چشم چپ پیدن ملکه ای در وقت خواب دستیگنی و مسایع علامات
غله بلمغم چانچه در صد اع طبعی نمکور شد و بودن عدم علامات دموی و
صفاره ای علاج خورد ای طرافق صیریست یا ای ایچ فیکر ای بسته که در صد اع
طبعی نمکور شد با جلد اشیار و بجان ایستور و بباشد که مفتح کم هضمه
باشد ضد فیمال بکند و جلد را نصف روز در آب خیساند و خوش بشوند
و با ود بر آب صاف بیکوشانند تا نصف شود صاف کند و صاف از ا
ما بباب بزرگ سخن کرده در چشم بکاشند و چشم را با چرک اهلی ملک
در موی خشایند و باشند بشوند و خصیض کنی و صسبز زرد و قمر کمی و آفایقا

نیضه

۱۰۷

لاغم مرن مقابک

۲۸ زهرا نآب عن اشعلیه و پشم بالند و بعد از سکون و هم و بخوبیه
اپن حرشم کند و پر بزیر مسایر تراسته سخی است که در دسمی هنگ کرد شده اک
سلب رسود اباشد طلاستش تریه کی زک پشم است و خشکی بود
چرک دیاکن آن با سایر علامات سوداچانچه در صدای سودا اوی لذت است
علاج بشش شل رد صفرادیت و تریپ مشترابا یکر دماده اغیرا ثابت است
بنشی بینی است و مایند هزار ضصه و غیره شل صفرادیت درد
کوش اک رازخون باشد و علامت شیخ علامتی است که در صدای
دسمی نذکور شد علاج ضد قیفای عجامت یان شاذ و بچنان یعنی
آن دیش و خرو سفیده خم منع ولعاب به بدانه ولعاب بد قطونا او اکر قیچ
شیده باشد شیاف هض افیوز ای اسعیده خم منع سایده بچنان شد و
اندکی افیون را با آب حل کرده و نعمیله و کتان الوده کرده و در کوش
بدارند و صندل سنج و چینیس کی دچوش در بندی ای شفاف
ماشیاد کافر آب کشیده سبز ماکا بهر یا خیار یا کاشی یا کون را عنین لقاب
یا چیشه همار در کوش خالند و اک راز صفر اباشد علامت آن در صدره
ذکور شد علاج بشش بر تصور علاج در دکوش دمودیت کرازگ در آنها
آن احتیاج بخدمت و مایند پسر زچکانید نیها و مایند شاخو کیه ذکور شد
ا حتیاج بخدمت و مایند پسر زچکانید نیها و مایند شاخو کیه ذکور شد

از جای دبر مخیز

۲۹ از دوا و غذا بخوبیت که در مر صفرادیه نذکور شد در انواع درد کوش
و غنیم سخ را با سرکر بچو شاند هاست که تمام شود و غنیم باز
داز و غنیم را در کوش بچکاند رسیار ناضست و اکر سلب لمغم
علامت آن عدم علامات صفرادی دموست و خستی و بخ و سخنکنیه
و با سایر علامات که در صدای طبعی نذکور شد علاج بشش بد متور علاج
صدعای طبعی و در این نوع در دکوش بچکاند آن ب مر بخوش مجربت
و رون غنیم با اتمخ هم باید ترب مجربت است و اکر سبیش اند سود اباشد
علامت شش بیان علامات طبعی است سوای سخنکنیه سرو طوطه هاست
علاج تیز ره بیاندست تو رهت هکر دارین نوع بچکانیدن و رون با دشمن
منصب دشیر کا در سرکنین بینی است و اک راز علیه حرارت باشد
چانچه در صدای دسمی و صفرادی نذکور شد در این نوع در دکوش
ضد قیفال باید کرد خون آمدان پیشی که از ابرفت ایمان راه است
کویندا دامیکه بجد افراط فرسد و از آمدن خون صحف بجم رسید
نماید کرد اک راز علیه خون باشد علامات آن علامات علیه صفره است
چانچه در صدای صفرادی نذکور شد وحدت و حرارت فرج
ورقت خون علاج بشش ضد قیفال خوزدن بسرد است چانچه
در نوع اول نذکور شد ازدواج داده و بعده فرسد و تد پسر گاه باز

لَا تَجْهَلْ

۳۰ خون فراط جی آمدہ باشد و ریحان آب بیار سرد در سرین بست
ویخ در بان سرقد بر طاقت و بستن بار و نایم ناعفت و آب غنایع دند
باشیره سرکین لاغ با کافر میانی کا وز در سپنی حکاند یا آنکه مازورا با
کرد آسیا و کند و صبر و دم الاخون شب یمانی رازم کو پده دنچه قلم
کرده در پنی ضوح کند یا کافور را باب کشیز تر در پنی چکاند یا آب برف
و نیخ را در پنی چکاند یا مل خلیفه را با سرکر بر سر خصا دنماشید و آش امدن
آب بیار سرد و نشتن هر آب بیار سرد و اکر چه بیار سرد بنا شد نهادت
اک سبب رهاف بیار گن باشد و بدین علامت شعلامات غلن بنون آتا
چکاچه و صداع دموی نمکور شد و با فراط آمدن چن علاجش ضد قیفل
و جامست میان کشانه و تدا پرک در نوع اول نمکور شد و خود رون دفعه برش
نمیاد ناچشت و در این نوع جایی میخواهد و جامست پشتراست و در
نوع اول جایی میخواهد و میتوانست در دندان بدان که شخصی
خواهد که دندان ولکه او را آفایت مخنوظ باشد باید که هر اعات چند چیز
بخدم اول آنکه هسترز زندگانی که در معده فاسد شود و مر آنکه از
خاییدن چیزی را نیکه بندان او می پسند حضوضا شیرینی مثل اینچه که
احتراندا یستیم آنکه از همچنین کیهند زندگانی که در دندان میکند مثل میوهای ارس
و از اینچه نیکه بیار سرد باشد حضوضا بعد از چیزی که میبارد

نهاد

تحمیل نکن بیشتر باشد
باشد و پرسنل اپه کر زندان ترم مچارم و مذاخوار ایجهش ایک دشته باشد ۲۱
چنانچه مبدأز خوردن بشوید و خلال گشند تخم آنکه مسوال گشتن
خصوصا بعد از خواب و آن مسوال کرد زامرا عاکت کند که بشدت نشاند
که دندان حرکت کند و یا بن و ندان مسلم شود و ماله دندان مسوال نکند تجذیب
آب دندان بطراف شود گل پر و ز مسوال اقدام کیچرک دندان پاک شود هر چیز
چوبه بار ای مسوال چوبه بار اگه هست و اگر نمک نزکی را سورانده با عسل خشم
کند و در هر طایی دوبار بندان بمالد و خطوط صحیح دندان لش بسیار است
پس بد انکه اک سبب در دز حرارت باشد چنانچه در انواع صداع نمکور کر
از حرارت علامت شعلامات غلبه خون و صفر است و میار علامات
غله حرارت و بدمج در آب سرد بدان کر قشنگان کر دویان نیکه
دین و ندان ورم باشد و اک ورم نباشد یا سخن و شدت حرارت
بن دندان نباشد علاج ضد قیفال و حمام است و بعد از آنها فضله
چهار رک و تیرمیزی های دوائیه و قدراییه چنانچه در صداع نمکور شد
و اک محیچ مسیل باشد سهلی که در صداع صفره ای نمکور شد نهادت
و سرکر و کلاب راضم کرده در دندان نکند زند و اک و بمع شد و باشد
اندک سرکر با کلاب و انکه کافر ضم فمایند و اک و بمع باشنا سائل نشود
اندک اینوز از مسایدہ با روغن کل سخن ضم نموده در دندان نکار دارند

الساده في الدار

۲۲

شیخ داکر سب در دستان غلبه طوط ملخی باشد علاش خود دل طبل
پستن صفت بایم این فیضه مصنفه کرد که راک پونه عاقرقا در اشانه
باشد و صاف کروه داکر فضل رایخ شانته و صاف نمایند و آب اورا
دوان نگهدارند فست همچنین بینی را با سرکه بجشتند و مصنفه نمایند
دارد ابمسد که بجشتند و مصنفه کشند داکر سب در دستان راغوزون
کرم باشد علاجش اینست که عاقرقا و افیون و کندره باشیره مخلوط کرد
سیان او پارکند یا خضری سیاه را با عسل مجنون کرده در میان دندان
گذازد و یا حینیض کلی وزاج و مازو را با مصلکی یا سعدیا که فور کنند یعنی به
اگر سوراخ دستان کشند و کافور راشخ ریش فضل کرده یا موزج و حلیث و زبر
ارمنی و قدر بالنه از هر یک دوجزو عاقرقا و فضل از هر یک جزوی همچون
سه جزو ایندرازم کوپسده و با یک ضم خوده میان دستان اگر کشند و از زرا
مصنفه پست بخ کبر و سرکه جوشانند و باشدند بکیه که ضعف سرکه تخلیل رفته
باشد ناافت و مصنفه سرد که برگ سور و لکن و شب میانی در او جوشیا
باشد منع آن میکند و کاه که سب سوراخ دستان کرم باشد و کرم
در میان و باشد و بوج از نشت علاجش مصنفه آب بکشقا کاره
میگی قدری زراوم طبول کوپیده داکر باین دفع کرم نشود بزر اینچه و تراهاز
هر یک جهار شقال تخم باز و ممقان و یکم اجزا از زم کوپیده با پیش بز

شتر جهابا زده و قت علیک بح را در آش نمایند و قیقی یا پنجه دا و بخی اضبه کنه
که دو دان بدمان کرم زده برسد و ادویه که در سوراخ شدن نمکور شد
برای کرم زده نیز ناافت دیگم زندانگهای خرس و دعوف کند شدن نمایند
کویند و اگر از قوردن رشی بکرم سد علاجش شایش ساق خرد و همین خانم نمایند
بادام متشر و نفرقدق و چین موم و خیزان کرم و زرده شخم مرغ کرم که ازان آب
از شخم پرون آمد رسکا زانهانه و محربت و اتوی ازند کروات و اگر با عسل کرم
شد و قویست و رهمن دستان اگر فلهه خون علامات باشد چنانچه در صبعه دبوی
نمکور شد علاج ضریفال و جامت و بعد چارک و تبرید ببرد و است و تقدی
و خود دن محل صفر اچانچه در صداع نمکور شد و بجهد اتفاقا رور کرم شخم مرد و خنز
بادام متشر شیرین بکرم دو مقال پست بچو برسیش پچ علیون لک خمی بختی
مجموع از زم کو پیده باشدند و اگر بسته تریند را بآنها ضم نمایند و منخر شود و قوت
کو مشت بچ دستان علامات اگر فلهه خون باشد چنانچه نمکور شد علاجش ضم
یقال است و جامت میان شانه و صدر چپارک و تبرید ببرد و است و خدا
و خود ری محل صفر اچانچه در صداع صفرادی نمکور شد اگر علامات غلظ خون
و صفر ایشانه است بچ بقصد است میکن سماق را در کلاه خیانید و کمر
مصنفه نماید و پست بچیزه زرد و مازده و فل یک دیگم سو شه زم کو پیده قویک
هنده میکل رمنی این معرفه را ممکن شنیده و بآب گاهنی تریا پیک سماق را و

۳۴ خساین و باشندگان و زنانها را بشویند و شب در وقت خواب این دوی را پیش
بگاهش سرخم کشیده بازج مدرسم ملاما خونی کلنا و قفل شم کل و پست پیچ درخت
در شک سرخم خرفه کرد سماق در قل ای سخن کات هندی صروار بیوسه و اگر نباشد
پیچ هرجان سوشه و اگر مجموع ایف نشو و بعضی از اینها کا صفت و اگر نباشد علائم
نموده کوشت بن همان فاسد شد و باشد کنندز را وزنه دی دلم الا خون کشید
ای سپاه غسله غصی باشد این اجلدار زم کو پده باسر کر و جلس منم نموده و صفا
لهم وقت حاجت پایی از اینها باشند و طرفة سرک سا من عن صل ایت که نباشد علائم
باقار و خوبی در زه کرد و باز بر سرک خوب دفتره کرد و تاد و ماه و اقلال پیش
یوم باسر کر و آناب که از این سی صاف نموده که استعمال نمایند و اگر سرک علائم
بهم زرد چاله ادا وی ز سبک جوشانه باشند که در از زیست که مانی خوب ایشانه پیش
نموده اند هر چیز را برای سرشنای او ویه زمان سرک بهت که زیره کر یانه در او
خساین و باشند و پیشین صحفه هم بر از همه خبرنات اکنال رسیده بادن
سوز ز استعمال نمایند که سیار بجهت صحفه هم پیشین که در عرضی
که نمیدو ها قرآن پایی از اینها باشند و شخصی را کوشت بن زنان نمایند و مخفی
شده بود و دهن اسیده و باریک و صنیف شده بکه این شرف برآوردن در طبق
یعنی علاج حس کرد و حقیقی کرد و بمشیر بوع کردند و هیچ لذت فرسد و شعیه همان
علایح کردم صحت کاملا حاصل شد و اگر عنوانت و همکل اشتر نه اسورة این دوی را

پسکن خوب نشود سخون هرچنان استعمال نمایند صفت آن ایست و مت ایشان ۲۵
دشمن از هر کیت سرمهال ز دلخواه شد و میله کانه سوشه عاوه کار از هر کیت
استعمال کرد سماق پازده مطالعه کند هست دی و شاد از هر کیت پیچ در مجاہد
زم کو پده باسر کر خوب باند و در وقت حاجت کو پده سایه کا ذله باشد
و بعد از سخن آب کشیده باسک که صحفه نمایند و اگر شدت فعاد کوشته بن
دان بخدمت ای شد باینها علاج نمود بغلای فیون که صفت آن در پاکیزه زم کو خواهد
شد معاجم نمایند و طریق استعمال آن ایست که قدری ازان بر پایی از دهانها
پیشند و سخن سبک کر شند و پیش از ازان باسر کر و آب کشیده بقوه و صحفه
ذا کشت و احتمل مانند تا کوشت فادر شده دفع شود و اگر بعد از استعمال ای
دیچ پیدا شد بار و عنان کل سخن صحفه نمایند تا معچ و سور شفر و نیشند
و بعد از بطرف شدن کو شهایی فاسد شده داد وی که جهت باشیدن
وقت خوب بند کو شد استعمال نمایند جهت ساق که از ادیره
دو دلخواه است و عبارت از درم اجرای اند و سپر و حلق پیش
او زرم اکار خوب باشد مطالعه آن سرخی نمک دروی و روی را که باید
دشیری طعم دان و سایر علامات خلیه خون چنانچه در صدای دموی
نمکور شد علاجیش ضد قیفان از جانب خاله و ترک شیرینی و حیوانی و
خوردان اسید است و اثیه و غذا نیه چنانچه در مدد می خورد کو شد

۳۶ جدراز فصد عنجھ و سهل بخوبی در صد اع صنف راوی مذکور شد و اگر کس
عند نخایت نخدا غاذه فضله ز جانب موافق باشند یا محاب میان شاه
و بعد از فصد موافق اکریان شخوا اتفاق آن بگند این از خود و آن مسلط
از خیری خذار پیچ که اسنی بخشش نیلادست کل خلی بزرگ میداد از هر کس دوست
خاب پیش تان هر کیم داده شیره جه عصر آب چند راز هر کیم شاش
شیخسته بخپرسن هر س خیار شیرز هر کیم در متعال و عن با امام شیرز بخ
شقان نمک طعام شیقال در سه دفعه دفعه اول آبندک و قدری و قن
با ادام و فضه آدم اخیر را آب چنت در را در فوکا خرابه بسکر و کلا
و آب کشته شیرها آب تو سیاه باعث المحن و عکس و جمیقش و کلنا
فارسی و پوست خشم اش و شخم کشته و سماق هر کیم که مایت شود منابت
بعد از فصد و اندک سکون و دم و دفعه تر شیرها از اجزاء خوش خواه
قوس خیار شیر اضافه ماید و از خارج ضماد کشته کو پیده منابت است
و اگر درم از خارج ظاهر باشد و بعد از فصد معلوم شود که درم بمحظ
میشود و غر علامی مذکور را بعلم میاورد و کشته شیر و کسفی تازه را پخته کرده
ضماد مایند یا آنکه کل خلیه اول نخست بزرگ میدند خلم مر و کشته خباری باشیر
که و آب اتفاقی اب بزرگ باشد کمکت به کرم ضماد مایند و هر کاه قرچ
با تعبار مشد شخم مر و مهند را کو پیده اصنافه نمایند اما منظر کرد و بعد از نجبار

بین مخادر استعمال مایند تا از چرکن پاک شود و اگر سبب درم ملغم
باشد علامت کمی وحش است بفرز کی درم و دشوری چیز فروبردن و
بسیاری اعاب از دین و مشوری آن دعمنیست کنک در و دیگر صورت
و سیاری اعاب از دین و مشوری آن دعمنیست کنک در و دیگر صورت
اکنک اعلاف است بلطفی اعلاجش اشت که اولاً حکمه کنک از تا خیری کا و را
اکنک الملک با پوزن ریش با داین ریشه کا سنی شاکی اصل توین
از هر کیم دو مشقال غاب پستان مویز منقی اخیر زرد هر کیم باز و داشت
چشقال آب چنت در ده متعال سوسن کندم خم مشقال فلوس خیار شیر
و رخپس از هر کیم ده متعال بو و از منی یک مشقال نمک طعام نمی شغل
دو عن با دام لمح دو مشقال در پیچه قمه پیل او وند اک خیری بکلوف شد و پیک
بر دعف الشلب کا وزبان خم خلیه ریش کا سنی از هر کیم دو مشقال
غاب و پستان از هر کیم داده و رخپس بیعه مشقال بتوشند خود
داین نوع از خلاق بر بت جوز بترین دویی است صدھه آن پوست کرد کا
سپر برای گویند و بفت از ده آب از آنکه در و بخواشند
د بسا و ای اصیب مجموع آب پوست کرد و شکر اضافه نمایند و بخواشند
و کن از آنکه در و لاز بابر و از ده در وقت حاجت استعمال نمذ و ملأ
پیس شرح اسباب میکو دکه عزغه رب بجزوقی تزویست
از هر چیز در ارام طلق است و فقر اگان اشت که در خلاق دو منظر

۳۸ هر کاه بسیار هم شدیم باشد ناافت چانچ خواه کلام ملائیس هم و لات و لاد
اگر بت جزیافت نشود غیر خواه آب ب تربه و بخیزیم علیه باشیم اینکه
پنجه در ده خاور راهه مزد بخوش و عمل اندک ز خزان جوانشیده باشد
و بعد از سه روز اینکه رای بخواستند و اندک بجوره را در او حل کرد و خود خواه
وازاده وی که در حلق اینکه رای صعب تشق خلیه طبیعت است خضر و مساد طبعی
تجزیه رسیده است مرکن سکته و طبق آنقدر و کسر تعالی و افت
که سکی اسره ز غیر از خشوان خدای دیگر نمی شد و روز چهارم سرکدن اورا
ضبط اندوه خشک کند و غرغره بدان گشته شد و الودن امکنت شد امروز
با آن برور مالیه دن و از پرسون طلا یکردن و بسکن خیزی از آن خود
لهمه کردن و اندک فرز و بستن مخاکین را ناافت بسی رخاق صحب که بخیزی
و گر علاج نشده این خف شده و از انواع حلق شکافشند کم خروس و کرم
لهمه از جراح ضماد کردن و هیچ تجربه بر رسانده اند بسیار ناافت وزن کمی از
لهمه اعاظم دارا ب دلت راخاق دموی بیار صحب عاض شد و بدرصد
لهمه و عاقور بای سپاره اه نظر فی اینجی سود و شده بود که مقرون بملات
لهمه اند شد از نصف هشت هزار صبح ده خوش اشکافه سکم و هر نصف را بر یک
طرف کار ضماد میگردند و ماصح هم بر سیده کشکی نفس نیمی بخود نفس
باشت احت سکیش نهایت قادر چیزی در دن بخود بعد از آن غرغره بکشید که

۳۹ دخل نفشه و اینچه در او جوشانیه با خلوس خارش بین فرمودیم باشند که
شده و قلیلی باعه الشیر را تسد و بورده باز بسیار تند پر علاج کردم و سترن یعنی نگاه
افزیه در او خذ کرده باشد بکردن صاحب حلق بندند ناافت در حلق
بلطفی خوده با عسل پاز افست و چنین غفره بخچه سیاه را ب زرم
عاقور را میزینیم و خرول و یاد را اخراج کرده نفع باشند منفی شود و شما
بوره را اینچه کرده بجلد مینمکه به منفی شود و غری بزبان فارسی اینجا
کوئیند هر کاه بکشید تپ کند یا سرکه صفت آن اینست آردو جو آرد کندم
بی اندک و غیر مایه دار آب چنین کند و در بر کل اینچه پرده ده سایه کند از آن سرمه
شود پس بخیز و از این را مستحل آن نویز کل آرد بخوبیه پیش باشند و همچنان
وزن این نهانک و ربع از از زیانه مجموع کوپده با اب چنین کرده و رنابسان
پست روز و آناب بدارند و مکر بر پیم زندند و آب تازه بزیند باز
ها چه رنگ نند و بعد از پست روز ترا و نهاد و نشک کنند و این یاری اینکه کاه
با سرکه تا چهل و دو و پکر در آناب کند از نهاد را اینجا مر عیکون نموده از کار
تر پت ده معروف است بکوهر و آنچه تدری سرکه باشد لا اقل را بای
باشد و پیشتر هم میشود و شیر بخین باشد با اینچه غرغره حلق می باشد
مخصوصه بایست انجایی است نهایت اکثر تپ یا شر باشد با سرکه هم
ناافت و صفت بگنجین عرضه می که صفت آن در وقت رفعت کشید

لائچهک من مکان

۴۰ بن فمذان نذکور شد تقدیر یکه چاشنی شود عمل کن کر قبه هر شاند و فصیحته
اک سلیمان خاق سود آباشد علامت شیره کی زنگ رخسار و علاجی
ورم و خشکی دان و سایر علامات غلبه سوداچاچه و دصداع سودا دنی کو
شد علاجش مثل علاج خاق و موصیت بضماد خاق سوداوی غرغره است
جز ناهمست در او اخراج اباب طبیه آب پنجه زرد که پچش باشد و خلوس خار
شبو و سایر علامات مثل موصیت خرغزه و دکر خسته خاق دموی صفره
باک اما رترش که با پنهان شده باشد بارت بوت و آب گشته بر تو را باب
پنهان و آب عنبر اشلب و آب مطبوع و بعد رضت دروز که ماده نفع
یافه باشد اینچه زد طبیه و تمیزیدی صمل سوس جوشانده و صاف
نموده بافلوس خارش بخربزه خفایند و اگر در کلو باست باشد خرغزه باعده
و تمیزیدی دل سخ و خمج در وجوه شانده و صاف کرده باشد باید
بوت ناهمست در انواع درد کلو خرغزه پکن لک سخ و حدس و کزانزی
جوشانیده و صاف نموده بباب جوزه نذکر ناهمست و اک سلیمان
ورم صفره باشد علامت شیره والمه و حستکی و لمجی دان با سایر علامات
فله صفره اچاچه و دصداع صفره وی نذکور شد علاج آن بهمان علاج خاق
وموصیت سوای اگه یکضد و دینفع کاهیفت و حسته علاج مضرات
و مسلمات صفره در این نوع پشتست و خوردان با الشیر و سخن

بهرت

حرکت از مکان خ دمکن

۲۱ باشرت نیلو و مناسب است طرقه سیاحت ما لشیعه اینست که در مقاله
جو پرست کند و با دوست شغال آب با اتن کرم یام بچو شاده شست
بگاه پس صاف نماید پروره رپت شغال از ایام سکجهنی و ده شغل پیغام
شربت نیلو و با هشت شغال شربت نبوشند و میررات سهل و منفعه خوده نیز است
و سایر دارا پریجه هست که در دموی کند شسته است و ورم خارج کلوه کل خواهد کرد
منفی شود مالیدن فلکوس خارش بخرو و عن باد اتم تحمل ورم یشود سرفه
که بعرف اطمینان از اعمال ملائمند و احکمیت اینسته و شعر که سیان
دفع موزی از خود میشیش اگر ماده حاره باشد که از دماغ پیش و چنان
ریخت باشد علامت نشکنی سرفه است مینی بخوبی دفع نشود و یکونه
در شب پیشراشد و سور شرم خارش کلوه و چنانی سینه علاجش میگذارد
که منع رول ماده باشرت خوش نماید و از شیری او رشی و آب سرد
اچڑاز نماید و اک شربت خوش از ایام ماس بعد از وید قطون او بشیره بخوبی کرد
و شیره سخن کاری و سفوف معاالم میل نماید باشرت صدقه سفوف است
سخن اسفن اشکاره هر یکی خیعال نشاست اجزا از میوه سفوف
سازه میروره رسته شغال شربت خوش نمایش با بایک شغال از این سفوف
بالعابها و شیره را که نذکور شد میل نماید و اک شربت خوش نمایش قیسی شود
هر روز طرف عصر تقدیر یکماش ایون فروزند و در شب وقت خواب

و افخر امری الی اند

۴۲ این جب را در دهان کنید و حص میشسته کتیرا صحن عربی کل از منی از هر کیم دو
مشقال مفتر با او ام شیرین با قلای هفت شرک خشم خاش پوت خشم خاش از هر کیم
یک مشقال اخراج از م کوبند با الحاب بدر تقطیر ناجهای این پنهان بعده راضف خود ساخته
گرد در دهان کنید و تجی که دزدله نم کور شد ادل در این نفع نافع است حتی
و یک که در این نوع بسیاری از مردمها نافع است و تجرب و غیره رهایی نمکن
وقریب بیل ابد او ای این جب علاج کرده از همراه است صرف است
آن کتیر انبات میگزیند شسته با قلای هفت شرک مویز پدانه سکم خشم خاش اپوچ
خشم خاش بیداد کل از منی از هر کیم دو مشقال ایرون سه مشقال اخراج از کوبند
ثلا با الحاب بدر از جب ماز داده دهان نکاه دارد و لوق خشم خاش این
فرع سه زدن سار انواع حقیقی خصم صبا بعد از تحقیق نافع است و تجرب
حده است آن ایست پوت خشم خاش نجا به مشقال جنبی ای دیگو شاه
وصاف نمایند و با صد و پنجاه مشقال قند بقیام او زند و بعد از آن از بی
شیوه سوس هنر خشم خاش نادام ام شیرین از هر کیم خشم خاش کرش مان مهر و خیز
شیوه هر شرکت ناده مشقال همروز اخراجی روز اند کل کنید که نافع و در
افرع سرمه عرب است و شیرمه یاقودا در این نوع از سرمه بسی
نافع است و صفت آن ایست خشم خاش سفید با پوت و خشم پت دام
شیوه خلی اکسیر اصنف عرب خصم خباری بعد از هر کیم خشم خاش اصل سوچ
مشقال

جوب

و آنکه رکار خود را بخدا

مشقال بدر قطون ناده مشقال هنگه لایه در فرز و رباب ربان نمایند و صاف نمایند
و با قد سینه در صده هشت ناده دوست مشقال تجوام آورند و قد شرکت نمایند و در نیم
جد هند و اکر سرمه سرف حراست فراخ شش و غلظ خون باشد علاشت شلکی و
حراست خشن و شلکی و سرجی رنگ و یا سایر علامات که در خوبی حراست
بر فراخ چنانچه در صداع و مویی نم کور شد علاجش اسیلان و خزرون
هیرو زسی مشقال ایه شیر باست مشقال شرکت بفتش که کیمشقال سفوف عالی
نم کور و لعاب بهدان و بدر قطون ناده اکر خسب د و تبرید فع نشود و در ریا
منفع اسیلان یه منفع خاب و سپستان از هر کیم ده از خواری بهدان
از هر کیم نه مشقال شیره خم کد و شیره خم کا هواز هر کیم دو مشقال
شرکت بفتش سه مشقال سفوف عالی کور یک مشقال روز سیم این
مسئل ای خود عذاب سپستان از هر کیم ده و از بفتش خاب ای خفشه
یکی و خلی عنبه العلب هر کیم دو مشقال شیر خشت و ترخیم هر کیم
همه مشقال نلوس خیار شیره مشقال دو عناد ام شیرین بیکمال
و اکر محاج تکرا بوده با شنیده گذر نمایند غذا ایش همه شور باز بر
قای طبو و چلو و زرد و خم مرغ و داماش مفترش بشه و بادام و شیره خشم خاش
با چکل سرف که با حراست فراخ باشد بعد از معالجه استه کوره اکر سرف
بله باشد خزرون شیر را لاغ بخیک در تدقیق نه کور شده و اکر هر روزه

با شیر لاغ بعد یک مثقال مخصوص خم شود نافع است جایز
قرص افست کل ربع صحن عینی از هر یک جواہر مثقال نشانه کتیر است
سوس از هر یک ده مثقال خشاسن سفید و سباهه از هر یک دو مثقال جایز
طبایش پر خلقال زعفران نیم مثقال با باب خالص مخصوص سازند قدر پنجه جایز
پنجه شربت و مثقال و آگر شیر لاغ ماء الشیر میل نانیه هم ناضح است و جایز
نمک و کرسی سرف ماده رطوبتی باشد که بمشترک باشد علاوه ناشست
آن که از چیز با سرف دفع شود کمال غلبت در در و عدم عملات غلب حرارت
آن شناخت علاوه بخش حزودن شربت رو قا است بالعابض طبله و برک و بهدان و همان
دو مردم شربت روزانه افست زو قاعده ایس رسایشان اصل السوس از هر یک
همث مثقال غلبه شم خلی خانزی از هر یک جواهر مثقال جذب و همان
یک یک سی دان از خبری روزه است و اد اخراج اسکو شاد و صاف و پیچه
دوم مشکر توأم و زرد و هر دو خلقال مایه هش مثقال از این شربت را با
لها بهای نگذاره میل نانیه داده پخته و در فرع خواه شد و ذات
ا بحسب ذات المرض و شووضع ذات اصل اصل در نه که
کنکن ذات انجیب در می است هر پر و زیر و دان در و بی کشیده است
لکن با سخوانها کارزار اعراض اضلال کو نیند و بفارسی نموده و تبر کی قشیر
آن کو نیند و آنها چهار ده سخوان از هر طرف هفت که با خلط اطباق

انهصار

۴۰
آنها ا اضلال صدر کو نیند یا پرده که داخل است میان اعضا که اندست
با هنایت مثل شش و سیزه و میان اعضا ای خدا اشک سعد و وجہ
و غیر اینها که آن پرده جوف بد و قسم است پس هر کاه درم در کاه از این دو
پرده باشد آزاد است ا بحسب صحیح خونه اکار و درم در پرده باشد که ماقن نهایت
و یار پرده که از بروک اسخوانها گشیده است آزاد است ا بحسب بخاطط کو نیند
که فر صحیح می نامند و اکر و درم در پرده باشد که کشیده است بر سخوانها
دنایی بحر سیده که با خلط اطباق اطباق اهنا ا اضلال خلف کو نیند و آنها داشت
وزر هر طرفی نیز که آزاد شو صدر کو نیند و بعضی برسیل براد که هر یک از اینها را
دست انجیب و شو ضر کو نیند و بعضی بخلاف هنکور ا اضلال احات کرده اند
نهایه چون مساقد در اضلال احات بیست و شمره نزاع در صلاح طاهر هفتیم که
آنرا پر و جهش بدار بر اصطلاح هم کو کرد اشت و کاه درم در پرده باشد
که سینه ابد و قتمت کرده پس اگر باشد در پرده که متصل است بین اینها
ذلت الصدر کو نیند و اکر در پرده باشد که متصل است بین اینها
آنها ا اضلال اعرض کو نیند اما و ذات ا بحسب غالص سر کاه سب
آن غایه خون باشد علاوه انت تب داخی است و در دری از عالم اینکه
کو چیزی از خصوصی خیله و مکی نفس و سرف شدید یا نفس زدن لی دری
و سری زنک و پری رکه ا و جستی رکه ای محبت ده و اکثر این اشت کشیده

اصل فیما نیست

۳۶ و خشک دان و خشوت زبان و خواهی و خذایان تیرهاشد و آوی علایا
دو مویت دات این بابت نیست که آنچه از سفر رفاقت طی شد و آن اتفاق نیست ممکنه
مخواهد بخون پیا شد علاج فضد ایشان از جانب طرف مخاف و حیزن
و اگر وقت قوی شد خون بقدری که غیرزیست بگذرد بکسر زده و آنکه بکسر زده
و فضد باید که در این ای هر سبل این دیده اگر در فضد آنها راضی باشد هر چند
بیت لند اقصد ارادل تو ان کرد و صاحب است بخار بسب میکند که من فضد را
در روز دویم افعان از سایر ایام داشتم ام روز سیم و چهارم بین منوال و
اگر از اول چهارم فضد بعمل یا میدر پر خشم سبل امیداد و آنرا در خشم فضد باید
کرده در ششم سهیان باید ادا و اگر در پر خشم نزیر علی باید باشد اینه فضد را در خشم
که از اند و اگر از همین نیز بگذرد و یک فضد از جانب و حیزن ایک و هر فضد اطیا
روز چهارم را از جانب و حیزن موده اند بحایت هیقره هر کاره هم ماده و مویی آن
از جانب و حیزن خالق فضد کرده ام بیان اتفاق ای قیام ده کاره فضد از جانب
و اینها و حیزن باشد در همین عمل آورند و اگر در همین سبل نایورند در همین و آنرا زده هم
و اگر بعوض فضد از جانب و حیزن جایز باشد در حالی که اعین
مرحی بسیار شده باشد هم شاید و اگر بعد از فضد شاید اعراض هر مرض باشد
و باز تجاج یکم کردن خون باشد جایست میتوان کرد و شیخ الرؤس بخواز
جایست میان که مسینه کرده و اگر با ای از همین یکم کیم خون را بخواز ایکیم خون را کرده باز

اعراض

آنچه نیست کرده بکن خوب

اعراض از شدت و حیزن گیف و بسیار آمدن خوب باشد در همین دهم
یا چهاردهم ماه از همین میان گریج خون نکردن خود باشد ای این از جانب
و حیزن باشد و اگر خون کرفه باشد هم جایست میان این بکن و اگر علاوه این
بهم ماده میسل بخان کرده و از همین یکم شن بسیار و خواهی و پرسوشی باشد
فضد صاف از این از جانب و حیزن جایست ساق از اینجانب بخند و هر چند این که ای
در جایی که بیشتر من از خون کرفتن بسیار از یاره هم مفوده بمانیست از این
با سنتی ای اینجا بخواز کرده ای اول اینچنانی از غذای پسته ای هر کار مانند و این
بریده اند و مشقال بخوازند و صاف کنند و پاک شیر و شخم کرد و هر شنی
برشت بفشنه مایه شرب تیغه از هر کدام که باشد چهار مشقال قریش ای باشین
نیم مشقال بدسته دود احریز و زراغه بدهد ای دلخواه بزر قطبون و خواهی
و عرق کرم بدسته دود پر خشم و یا ششم سهیان بدسته باید سهیان میان
پسته ای هر کار پا نزده و اند کل نفخه کل بیکلوف خشم خلی خشم خیز جایی از
هر کار و مشقال بخی پسین شیرخست فلوس خیار بخواز هر کار ده شفتها
و دعنای دام شیرین و مشقال ده بیهی سهل ای در هشتم در هم و دو ای هم
و اگر نزیر شب شدت داشته باشد و حیزن سهیان زده باید باشد و همین سبل ای
در سایر ایام بخی منفع و اگر نفخه داشته مکمل باشد و باسانی می آمده باشد و
مشتمل مضریج و مشقال بخواز ای این احصان از این ای و سهیان دو ای بعد از

اَخْلَصْ خَتَّك

۲۸ مُسْلِم اول دایین نماه شعیرت که بیو قل من ضمیح نمکو رسی متعال باه شعیر
و زاده نهاده باجها مشحال شربت بقش و نیم مشحال قرص طباشیر بدیند طیوان بود
آن و آنکه من ضمیح نمکور را بدستوره کرد بدهند و اگر شور بای از نماه شعیر با برخ
و هفچان باکد بای پکد و تریپت دهنده هم شاید غذا تاچهاره هم مقصوده
شور بای کند با هفتاج و کد و کشیره بادامه اگر خواهی بسیار باشد
شیره خوشبختی مس صدقه نیز اضافه نمایند و هشتی دوا مانع دز سسل اول
دراین مرض ناد الشعیرت که بیو رس دوا و غذای طیوان داده بکاره بعوض منفع
ذکر رسی مشحال ناد الشعیر را باجها مشحال شربت بقش و قرص طباشیر
هم نهم مشحال بدینهند میتواند شده و اگر من ضمیح نمکور را ابطلن سطور
بدینهند دواه الشعیر اعومن آب هر چند شده میشود بدینهند و اگر شور با
از نهاده شعیر بای پکه هفچان و کد و بای پکد و تریپت دهنده هم شاید و اگر غذا
هم در چهاره هیسم مقصود بر شور بای حیوان و شیره خوشبختی مس صدقه
نیز اضافه نمایند و هشتی شش شتر باشیره بادام طرف نام بدهند
و بعد از چهاره هیسم اگر بوج ساکن هنده باشد و بت شکیف یافته باشد جهاد
سکه بهره و اگر ضمیح زیادت باشد بعد رچهاره هیسم با وجودت میتوان
دو او بعد از چهاره ارده اگر بوج رسند و بت باقی باشد من ضمیح نمکوره را
نماده سکه رو زد بعد از آن بدینهند و اگر بت شکیف یافته باشد و مرو و رسی

پرش

خالص کن بیت خود را خوب

باشد و وقت نلط کم میاید کا وزبان اصل اسوس از هر یک دشنه
ضافه نمایند و قرص طباشیر را کم کشند و مسیل باضافه اصل لش
هم کا وزبان پرسیا و شان از هر یک د مشحال موزن نتیجه بازده و اند بدهند
اخطر باب باید گرد و نزدیکه تیر لادم دند، و بح و سفر و بوت و ففع سود
و حق کامل حاصل کرده اما اضنه و صنمها و باین نجاست عمال نماید
و از ابتداء در جوک غبغه شخم طبی ارب عنان با ام شیرن استعمال نمایند و اگر قلیل
این هم کافی اضافه نمایند تیرشان بینه الریس صناداره هدایت از
ایکل الملاک اراده حوض شخماش تغییر نموده و بعد از هشتم تیرضمه او
ایکل الملاک شخم کاتکا و بعد از نیاز دهم ایند و خود را آرد بیا قلا و بایونه هسته
نمایند و دوا اخر بوجس رون عنان با دام رون عنان بونه بجند صحفت قرص
طباشیر نیت طباشیر فیض چهار در قرخ نیشان شده درم نخجبارین خضر
شخم کد و نشاسته صحن عربی شخم شخماش سفید کتیر از هر یک یک درم باعجا
بدز قطون اسره افراص سازنده اگر سبب درم صحفه باشد علامه انت تب
و اعمی است در دخلنده و سورشی سرفه شدید و مکنی فشن مردی مول
وقلعه هنطراب در صفره ای تاشکنی و لخی و خشکی دهان و نشوشت با
و چخویه و نهایان کشیش از موی بکشد در موی شکه هفت شتر است
و نزد دی بول از قوی علامه امکنه بیت ماده هست علاج آن پرسه ترستی

ما شست

خطب خرا

خرا

ک در دموی نذکور شده سوای انگه و صفر اوی اوی مصلی باشد و از توجه
و ششم ضد ماسلیق از طرف بوج باشید که در معابر اکر شدت داشته باشد
و همکنی نفس باشد حجامت همان شانه و در همین سیاست که همیشان حجامت
نشود سایر تهدید قوامی نجحت که در دموی نذکور شده تبرید و داین نوع عیش
از دموی یا همکرد و بدرا و متادا اشعار در این نوع از لزوم است و در منطقه نذکور
شد صحیح باشد و از سپاه ارشد شیر و سخن همچنان اضافه نمایند و اکر سبب
ورم ملغم باشد علمات سکنی تب و کمی و بوج و پر نکنی و لفظت آن این دین
علمای تیکه در دموی و صفر اوی نذکور شده فراتر اقوی علمات فیدی
نفت است با اندک سخن علاجش در پست بعلج نوع سابق سوای
اینکه در این نوع نیز رکھنده کافیست چنانچه در صفر اوی نذکور شده باشد
که حابت بکھنده قدرهاست رخانچه فریزو داین نوع را مکرر بدون هنفه مخدع
نموده و در منطقه نذکور در دموی کلی وزبان اضافه نماید و در مسمل کل و زبان
واصلالتوس و بعد از وارزد هم پرسیده ایشان با اجرای نذکوره و پیان
علاج بدستور دمویست تبرید و داین نوع گفترا میدکردد و اکر ورم سود ایما
و این بدترین اوزاع است حانچه اکست رطابا که شاند که داین نوع فتال
بو و علاماتش همان علماء است تهدید که در صفر اوی نذکور شده سیاپی اوی
ربان و وزارتوی سیاپی همیشان علماء است نفت سود بر هم رسانید

ولجه

آنچه خواهی طلب

خوب

۵۱

و بعد از آنکه بهم سید بای شکل کشته شده میشود علاج آن نجحت است که
ددموی و صفر اوی نذکور شده تبرید و داین نوع پش زنگ از ازاره باشد
و ضد داین نوع در تهدید از جانب تخلف بوج ماید که در دید از آن نجات
بوج خوبیکه در دموی نذکور شده و داین نوع همچنان سهل مشروط تهنا
بعلا اور نزدیک استور کلکه در بخی باشتم عن التغلب بخی خازی اهل فوذه کل
نیلو فر کل جلی خیم کتان از هر یک سه مقابل غاب پستان هر کجا نیازده
دانه شیره جو مقشرده مشقال شیرخشت و بخی من فلوس هر یک
دو از ده مشقال روغن با دام شیر زنج مشقال ایت برک چند بروه
مشقال نمک طعام نمک مشقال اول آتب نمک با یک مشقال روغن با دام زرد
و سیار حبزه را چهار بخش کرده بچادر دفعه زنده و آب چند در آخر آب
داخل نمایند و چنین همچشم ترا بن و مستور شده نمایند در میار از نوع
حضره صادر صفر اوی بعد از یک سه مسل مشروب حضره صادر اکر همان
و بخوابی و سنتکننی سرماشده سهمل ایعنوان بخشن بعل آن روز بهتر است
و داین نوع سود اوی منطبق سایر ایام و ضماده و مت نمایند و ماء
الشیر و ضد و حجامت نجحت است که در دموی نذکور شده و در آن یا مهارت
این چسب سود اوی معابد کردم با این نجود که در بخی دعی سمجھیم که در منطقه
داده مدر شکم سهل مشروب و در همین ضد با سلیق از جانب فیاض

ب

زیوردم و در گردنم نفت در اول سبایازرد بود و در هفتم سیاه شد و در هشتم
نم اعاده شدند و چهاردهم جام مت میان شانگ کردند و در نهم عاده از جانب بوج و در هشتم
کردند از جانب و دوازدهم باز هشتم فرمودند مرض شفیع است و منفع و ضماد بخوبی است
و بوج و در هشتم دوازدهم باز هشتم فرمودند مرض شفیع است و منفع و ضماد بخوبی است
دوادزدهم باز هشتم کردند مسکونی نکورشدند تا چهاردهم ماء الشیر عرض آب میدادند و بعد از
هزاردهم حون باز نکل تجویی در موزه و پشت پامابود دوا عراض از جانب خان
شده بود سیاهی نفت پر طرف شدند اذال شیر اقطع کردند و در شانزدهم
مسکل شروع شدستور نکوردادند و خردسک پتیر دادند و چون تقویت
و بوج و بت بود در هشتم نزیر مسکل شریب دادند و سرفود فتح المبردة در فتح شد
و صحت حاصل شد با ذان اته تعالی اما ذات انجین بغالط غیر
صحیح در اسباب و علامات و معاجمات با ذات انجین صحیح متعجب
کنند اگر اعراض اضطراب از عالم شدت و بوج و حدت و پسوسی و مباری علا
مات از صحیح کنند و بباشد که در فیض صحیح در مردم باشد و در طلاق هر چند
اضمده در فیض صحیح پیشتر است و نفت در آن نوع بارگیرم است
و علامات و علائم از چهارم از ده مسکل از ده مسکل از ده مسکل همان
علامات است که در ذات انجین نکورشدند اما علامات انجین همان
علامات و علائم از چهارم از ده مسکل از ده مسکل از ده مسکل
اـسـخـوـاـهـمـیـ دـنـنـاـسـتـ کـمـسـرـاـهـمـیـ سـمـدـمـهـتـ وـ عـلـامـهـتـ
دـیـکـرـنـگـهـ عـلـیـلـ اـزـ شـدـتـ وـ بـعـدـ اـنـجـنـ مـنـدـ وـ عـلـامـهـتـ
مـنـقـوـزـ

غزیرت هر که قاعده کند خوب

نیتوانند خوابید و نفت تیر زیار کم میشد علاج تیرزد هر کی از صفر اوی
دوی و سوداوی ملتفی ذات انجین سوداوی نکورشدند ببعض مهل
مشروب در آیامیک مسکل امید داد احتمان بدل آور نظر باقی علاج از خصوص
و منفع باطریق مذکور نمایند خدا و ضماد همان علاج ذات انجین است
ذات الصدر در ذات العرض علامات هر کی از دوی و ملتفی
جنویست که در ذات انجین نکورشد سوای انگرد ذات اندیده بوج در آبدی
کوکی کردند ناخرا سخوانی میشه غلیظ نظر بین شو شوکر
دسر لیالا نیتوان برو و تسلیم است با پشت یا سپلو تو اند خوبید و در
ذات العرض بوج در هر کی پشت چاشد و مرغی پشت
سو اند خوابید و پچ در است نیتوانند نظر گشت و هر کاه سزو صیختند از
شت و بوج سرقه میکند و از شدت و بوج مضطرب میشود علاج
افوع ذات انجین باشد سوای انگرد ضماد در ذات الصدر در سینه و در ذات
العرض پشت باید نجنت و چون بوج از هر کی از ذات الصدر ذات این
درو ملطف پیشید انجنت و بجانب مخالف و موافق مینمیدند و در هند و رتبه از
طرف راست و بعد زان طرف چپ باید کرد و هر کاه بعد از پشم در هر کی از
اهرا من نکوره شربت زوفا کار در سرمه نکورشد از سرقه و اهن خل خلیط
باقی باشد و بت نهایت شفیع دشت باشد خصوصا در ملتفی هر کی از این

آنچه نیز

۵۶ نذکوره شریت زوفا که در سه فذکور شد باشیره شکم کدو و لعاب
بهداد از چهار شقال نیز شقال بدهشت دو کار از خوف سحالی که باز
در سرف مذکور است بعد از یخ شقال با شریت زوفا خصم فانی شاید اگر
بعد از متهم نوزت شنیف نیافر باشد خصوص در صفر اوی خلط
چنان علطف نباشد اگر قابشیره شکم کدو و شیره و شکم خواران هر یک شقال
و شریت نیافر چهار شقال با بباب بدانه و نیم شقال از سقوف سحال فربود
میل نایند تا بنهایت سحیف پا به و بعد از آنکه متحاب شریت زوفا باشد
چونکه ذکر شد بهند و بدائله آنچه ذکر شد بایط امراض ذکوره بود
و مرکب از دو پیتر از آنها میتواند مثل جمع ذات اجنب و ذات هم
و غیره ایکس از تراکیب و پر کاه مجمع را باکثر آنها جمع کند علامات اجتماع و
اکثر اطباق تصریح نموده اند به حال علاج مرکب همان علاج مفرد است با
نهایت اهتمام و استعمال ضماد و مجمع مواعظی که در حدا و لازم است
بر اینه ذات از ریه و معی است حار که در شش یکم میزه از خون یا هدا
و ملکه شور و متعفن کرد و کاه است که سب آن را حار است از دفع
نمایل که در واکنش حار آن اشغال اراده خاق مپاشد و کاه از شقال داده
ذات اجنب و کاه از شقال داده میان و سه سام بحرمه و بجزل

یاد موي

تاخیر همراه

یاد موي اصفراوي یا بلغمی است پس اگر سبب آنخون باشد علامات بت ۵۵
دائمي و سرف و شکم نفس شدید و دردي و درسيمه یا سخنگاه ناخونکه با
پنجه سنگين یا روسيه نكذ درده اند و اگر از نيت که در سخوان علضير
گردن کشيده است ما از اسخوانهاي سينه و کاه بزير گفت نيز رسه
و کاه و تازه راسته اهنا نيز رسه و سرجي رخسار خصوص صفا کوه نهاد خانچه کوئي
با پنجه یا شکم گرده اند و سرجي دودم چشمها برآمد کي صورت خصوصا
علمدا و سنگيني حرکت چشمها و شدت علطف و خشکي زبان و سرجي رو
د لرمي نفس در ابتداء از درده و دايند اسیاهاي زبان و سرجي اهل اغلطه ديدند
و با محل مجموع آنچه علامات در صداع دموي و ذات اجنب و موي نذکور شد
و اگر رسه صفره باشد علاوه شسته ذات دائمي است نهایه حد شکم نفس
و دفع اشد از رسه دموي و سرجي زکم و رخسار و پری کاه و سرجي چشمهاست
از دموي خوشکي زبان و لمخني دان و کرمي نفس و قلق و هضطراب و
علطف و ازو خشکي و مجموع پس از راگه در ده مولیت و زرد موي ابرنجي
بول درفت و مجموع آنچه در علامات صداع اصفراوي و ذات اجنب
اصفراوي نذکور شد و اگر سرجب آن بختم باشد علاوه شسته
دائمي است حیف با علامات نیکه در بت لازم ملغی نمی کوز شد و جو خفی شد
شکم نفس و رطوبت زبان و پرنک بول و غلظتني آن و بنودن علاوه نیکه

لائحته دلا تخرن

۵ در ده مهی و صفراء می نمکور شد لما فرق میان ذات اجنب و ذات آنده
و ذات الاره بگیره خبرت اوی آنچه کیخیت دفع دهت اجنب و ذات آنده
دفع ده عالم اینست که کویا در عصحو پیش ری مثل سورن و جوالدوز فرمیزد
و در ذات الاره دفع از عالم این است که کویا نمکی مینه که آشتاده و فرق
دیگر آنست که ذات اجنب و ذات اتصد پیغامی کوه است و در ذات
الاره خواب بردن زیاد و از علامات خاصه ذات الاره خواب و سخن میابد
شدید است اتصد یکده هم بزرگی دیگر من پاچه کویا خاصه رایزن سخنی زنک
گرده اند و این در ذات اجنب غماش ده علاج شیخ الارش میکند
که علاج ذات الاره جاری بجزای علاج ذات اجنب است که اگر که ضماد ذات
الاره یا تویی باشد هم اهتمام در شیوه شیش است از نفت مشتری با مرک و با جلد
سماحات هر یکی از ده مهی و صفراء می بلندی خی است که در ذات اجنب نمکور
شیخ آن و مذابه اتصدیل سرخ و آرد و جبرک خرو و قیسلی و غنی عبشه
با دام و اگر نیاش در غنی با دام ضماد نمایند و بعد از جارد دم آرد و جمله
ونشک خضری و زو عنی با دام و موهم کافر و گیر اگر اضافه نمایند شاید و بعد از تم
اکلیل و سخنم خضری آرد باقلار و غنی با دام با چونه و شیخ الارش فرموده است
منفع خانگی و پیاره ک در ضماد ذات اجنب و ذات الاره بعد از هم تم تحریر
منوده اند و سایر معالجات از ده او فخذ او و ضد بخی است که در اقسام

ذات

ترس و مخرون میاش

نوب

۵۷ ذات اجنب نمکور شد و تخصیص اینکه در کدام جانب شست که فضله نه
محاذ اول بخند بخند پیش روی شود اول پسترسخ شدن رخسار رخانه پیش
و دیگر سفکتی زیاد از جانب بوج و دیگر تو در رشک شدن ضماد رخانه
رهت و اگر و اینها بخشد و از طرف راست پیش باشد اول از جانب
رهت و ده مز جانت چب پستور یکه درست الصدر نه کور شد بگشته ده
از زی سودا وی کلم شاق میآشد که در اول سبب ناده و یک را بشد و اگر ان
ناوه صلب شود و سودا وی که در علامت سودا وی شدن ذات آنی
اینست که روز بروز شکی نفس پیش میشود و نفت مکثکر ده و حرارت
میابد کم شود و هششاق بیوای با محل علاج ایش
بزدک بهداز و حلب ای و عنین با دام نبوشند و دهنن با دام و پیش منع
ولعاب در پیش خنی و خم خنی حلبه و بزرک ضماد غماش و در ضعف
قلب اجنبت بار رسیدن بخار سودا وی میسته اند و بوسه هر کاه با خوار
هزج و احرار اصفرا بایش علامات غلبه اصفراست چنانچه در صدائ
صفراهی نمکور شد علاج خود دن شربت سیب و شربت تریخ و مزه
لیمو و شربت ریاس شربت عوزه و دفع کادی و مسدریت مانعه شست
نمکوره اینست آب هر یکی از اینها را باقت دیابت یا شکر صفات
منوده بقیا هم آورند و در غوره و تریخ اکر شیرینی پیش از لش کشیده شاید

و های

اد اخیر مت فاضل

۵۹ د مالیدن صندل سفید یا کلاپ بر محل طلب و خودن مفرجات بارده
من حکایت صفت در در قلیل الداد و کشیر المفعه است سخم خرد و پنهان
سخم کشیره کل کاوزبان از هر کیم پخته شد صندل سفید موده طبا شر درق
کل سخ اخیر ابر شنداز دو مشقال چا مشقال عرق پدر شک
و سخم ریحان و قد و مسا شهاد میل نمایند و طرق شرست میل شل هشت
پشت که در هر چند مذکور شد و طرقی ساختن مفتح دیگر اقوی از
مفتح اول و همان اجزای مفتح اول را با صافه هر وارند که در کوه ایلام
مقراض کرد و ز شک پدانه سخم خانش سخن از هر کیم مد مشقال خر
هل دو مشقال تو دری سخن هم سخ و سعید عدو مقاری از هر کیم
یک مشقال هبسته اول بد و راز شرست میل اخیر ابابات یا قند پنهان
قوام آوند و برشند از یک مشقال تا مشقال میل نمایند مفتح دیگر از
دو مفتح مذکورین اقوی سه شور بمفتح ماقون که اکثرا طبا اتفاق از نمود
که در تقویت قلب و دانه که با حرارت ضریح بوده باشد و ظفر ندارد
صفت آن اینست مرد ایند ناسفه شش مشقال لاجورد و یک مشقال
نمیل مشقال عیقق منی کشیل علک بمشقال که را به مشقال جا بشیر
همفت مشقال درق کل سخ چهار مشقال کل مختم چهار مشقال و اکر
باشد کل دهنست از هر کیم دو مشقال کشیره شک سخم کل سخ
از هر کیم

عنده کرد و بکین

هر کیم سه مشقال سازیج هندی فتح عصری از سر کیم یک مشقال عرق و ملخ
سه مشقال و سه تر نیز سه مشقال کاوزبان کیم سلاده مشقال باز بخوبی
بهم سعید هر کیم دو مشقال شک یکم مشقال ابر ششم آلم مقشر روپت
همیله کا علی از هر کیم پست مشقال قند سفید و برا بر اخراج ایکلاب
شد بت سیب شربت یا آب از شیرین از سر کیم پست مشقال قند و
شربتها که ایکل از نار بخواه و اخر اخراج را کوپده و چشم پاکم بشند
از یک مشقال تا ده مشقال میل نمایند و اکریدن شقیمه یعنی هدایت لفغ
بکند اول بدرآ شقیمه رصف ایکت و بعد از آن مداد مت باین مفرجات
نماید اما شقیمه بدن یا بن سخوت سبغی ارکا وزبان اد بخوبی رش
بکه سخنی کل نسلوفر سپان شاهره خشک از هر کیم دو مشقال شرست
ترنچین از هر کیم ده مشقال میل نمایند و روز سیم تر صن شفته میل کیم
مشقال و یکم غار یقون یکم مشقال حسب کرد و فروزند و ارغف آن یا ها
منضیمه که کور را با سه مشقال و سه تا لیل زرد دو مشقال کل غنیمه مش غال
اغنیمه ای از ده مشقال تمیه شده می طبخ و او ه میل نمایند شفدا در رود
مسنل خود ایکل و روز منضیمه شور با میل نمایند و اکر کیم سه لیل کیم
بکند که مرد میل نمایند تا مابن از اخراج ایکل شده مقوبات و مفرجات
ناض و دو اکر با جراحت فرج خابه خون غل هر باشد علامت آئنت

لارگن حجم

۶۰ که در صدای دموی مذکور شد خصوصاً میتوان از دست رهت بگذر و که
گفتیست نکنند خصوصاً میتوان از دست رهت بگذر و اگر بعد از خصم همچنان
میتوان باشد بخوبیک در اول صدای مذکور میتوانند منفع و مسلسل میتوانند
و بعد از آن از مضر حاست مذکوره میل نمایند و اگر ضعف قلب با جراحت
باشد فرج نباشد بلکه و آثار غلبه بر دست از پیش از نشانه داشتگان میتوانند
علاج آن شربت کاوزبان عرق پیدا شک و شخم بیجان و مضر حاست هست
بعتم باشد مثل مفرح یا قوتک در قسم اول ذکر شد و مفرح مذکور مشهور
بد واده المشکب بود طریقی ساختن شربت کاوزبان اینست کاوزبان
کیلانه پست متعال گل کاوزبان و دمتعال با درجنبویه و دمتعال در عرق به
مشک اگر ناشد در آب بخیانند و صاف نمایند و با پنجاه در مرقد سفید
بقوام آورند و اگر خواهیست در قطع طلاق و از عجز اضافه نمایند
اجرا در آب سیب بخیانند تبریت آه ساختن دواه المشک
حلوز زنیا در ونج هر یک بکشمال هر وارید است که با این قسم تعرض از
هر یک بکشمال و یک همین سفح و سفید ساقچه هندی میتوانند طیب قابل
وقلل جلد پیده شتر از هر یک چهار دنگمک رنگ پیشیل در فلفل از هر یک دو ده
مشک یک دنگمک و یک همین خوار را کوشیده و پخته با در وارجه بنه اعلی شده که آتش نمیشود
۷۰ باشد برشند و آن ریکشمال تا دو متعال دواه المشک حضور صد اگر ضعف

غلب

جنین میباشد و مط

قلب با در طبعت عدد و داشته باشد بنی افضل صفت افتتین و مصنف این
سته طبی از هر یک پشت متعال روند چشمی شیش متعال عجزان از حکمه خشم
کوشش از هر یک چهار ش تعالی از دین فرج مشک در کمی زمزمه پده عمل این
با این از هر یک دمتعال چند پیده شکر بکشمال و یک عمل صاف دوبار با خواهی
و بعد ترتیب بکشمال و در بخشی نسخه از متاخرین مردارید و دمتعال هناره است
و در فرج اصل نیست و اگر در آن نوع همیشانج بسیل باشد بخیانی که در فرج
اول مذکور شده بوضیعی خود مخصوص و دس و سیا و شان اضافه نمایند و بعد
شیرخست و مسلسل ایاب فرقه ایکشمال و یک همچو کرده و زندگانی عجب آن میگیرند
بغضیه را با اضافه فرسخی میتوانند و اگر همیشانج شکر را بوده باشد بگذر
ما قلع اخلاط غاسده شود مضرات و مقوایات مایل شریخ نموده و اگر بمحبون بگام
یافش شود قلع امراض سودا و یخضو صدای دشیقیه قلب و دماغ بیان نظر است
و گشتم امراض انا فست ماید که در عرض مسلسل تقدیر شکه شکل
بعون بکشانج را فروزند و زست عجب و اندک آب کرم بکشند صدقه آن میگیرند
سیاه پست همیله زرد پست همیله که مانی آن مفتر افسوسیون از هر یک
ده متعال بخانج اس طوف خود و س تردید از هر یک بخیانی غاریقون سه
مشکال لاجورد بخوار امنی از هر یک دمتعال و معمونیا رس تعالی اجرارا
کوشه و پکشیده باشند بزرگ مجموع عمل صاف بقوام آورند و بگشند و بعد

اصل

لائحت

ن

۶۲

و بعد از شیوه شربت باز بخوبی که صفت اولین تخم فرخنده سخنگان بخوبی باز
برگیرد و مثقال کار زبان نمیگذرد بلکه از زبان رازیانه خنثیت اصل میگشود
از هر یک تمهیل مثقال پرسیده اندیشان بسیار این این این این این این این این
بخوبیه مثقال در کلاب خیسانیده یا عرق پد و آب صفات نهایه و پنهان
صفات باشکر صاف کرده بعد تحریک ده و چهل مثقال یهودم اورده هر روزه
ده مثقال با عرق کار زبان تاد و لوزه روز میگذرد ناید که ناید که ناید که ناید که
باز بخوبیه مجنون بخواه و مفرج ما قویه منخد و یک که در نوع اول ضعف
ذکر شده و اکثر امراضه و انواع صفت قلب و دماغ نایفت پدرانکه
ما بر اکثرین کرجارت از زرد ای که از شیر یک مرد و جده و وضع مو و حرفه
امراض هدایت و سرعت نفوذ در جسم اداء و تفتح سده نایف است ملشیں
در شرح آسباب سیکوید که ملتفی ما اکثرین ادویه مسحل یکناره و یکنده
جهه کیک انگه سبب رفت قوام و طاقتی که دارد باعماق بدن و بخوبیه متفحص
میگرد و رفع مواد که باید میگیرد و دوم انگه هضمی که در بدن میگذرد ای
بدن پیشود و برش پخت بار غلیوش دیگم ایکه شیر مرکب هست از سه جزو آب
و چرب و پنیر و هر کاه پنیر از او جدا شده باقی میماند و هژو و یکن و هن آن
مواد در ازام میگزند و در جمار ادفع میگزند و یکی ای تیغت که نقویه مسحل که
میگزند و ایند و خواص در بین دو ای چنان شد کلام شد کلام مفاسی ایندا

در اعم من

خوب

مکن همتر اینکار را

در امراض دایمی قلب و دماغ بعد از اینکه فی اینکل بسیاری که درشد فعل آورده ۳۲
و اکر راء ایکجین بیوشیده بستور یکه ذکر شو و بسیار نایف نواه بود و کمره
تجهیز رسیده است و طریقه اتحال ما ایکجین نایف آنچه این رکن باز فایض کر
کرده است و معمول اکثره متاخرین هست و فی الواقع همترین دستور
این است که بزرخ جوان صحیح المزاج را که چشم وزیان اند کمی ناید
او نکره است او را تعییف باستفاده یا کاهه و نیار که شتره و بند قطبون است
و شاهزاده و خصیل کرده باشد وقت عزوب آن قاب مقدار یکصد و
هشتاد مثقال شیر او را بسیریده و یک سه کار اکر زبانه مسن تازه
قلچ را در این جو شانه بعد از چند جوشش از بار بردارند باز پرده مثقال از
سکنین پس از این که خوب رتش باشد با ایک مثقال هر که در هر سه که
آنچه که کسر او را پوست کنده و ریشه کرده باشند بچند نایف شیر بریده شود
آنکاه در کرباس سهی کرده بخس از ند تا خوب تمامی آن ایکشی شود و
صحیح زد و آنرا ای خرد بخوش داده کن که از بار بردارند و یکی ای شیر تریه
که مذکور میشود سه بخش نمایند و هر بخشی را کساعت فاصله بخوشند و
بعد از هر ده دقیقه که خورد و میشود بقدری چهل کام راه بر و ندا که مراجع در همان
حرارت باشد همان هلامات که در صد ایع صفا و ای و دو موی مذکور
شد با اکثیرین اینکار نبوشده و اکر اثرا حست ایق صفر ای ای ای ای ای ای ای

پنهان

۳۶ پیش از سکجهن و قبیوی از استه شغال آهست شغال و خیر کسکجهن بوری
گردید واقع نشود که در حیات مذکور عیشه داده ام سیارانفع باشد ام دیگر
از هر شش روز از خوردن گذاشتن از مسلامات که در آن از طلب ذکور شد
ایندخورده شود بحسب هرچنان و اگر مرد اشید احرازه نباشد بحسب اینکه
بهم افت و اگر تمیزد ای و افتخیر از هر کس که شغال شب درما
ابهی خوبمانده بسیج زود که مسلم باشد خورده شود بنوشند در اسماں خواهد
حدیقت و بدل مسلامات دیگری شود و مدت خودان آن این میلاد
روز باید باشد و اگر کتر از این غرض مرض بالکلی شود همکنتر علیاً خود
وقد شیر چانچی مذکور شد یکصد و هشتاد شفال پیاشد موافق شدود
بعضی بود شفال که شاهد و چون بعضاً در تین آب بچشیده را پنود شفال که شاهد
و به کان هیچخواست که این با خلاف اغز جسته که اگر آن مرض تکل خوردن
یکمده و هشتاد شفال آب شیر داشته باشد بدینه و اگر بر معده کران
میکرده باشد در شش میله باشد کتر از آن هر قدر که باید صحت باشد
بدینه و خدا اطرف چاشت قمه شور باید خود آب در افرجه حاره هیله
و قلیه زنگ و طرف شب ترپا و و خلیه خلاوه و از لب شبات و در شبات
و سیوا اجتناب لازم است و اگر شیر بزیست نشود شیر کاد و شیر بخند
نیز جائز است لآن شیر بز اتفع است با محله گاو ایکین دواه المظلم اتفع است

در عالم امراض سودا و مواد محروم اصنعت سکجهن افت شمی فی ۵۴
که باهله ایکین چزو و میشود کی میست که معمول تمازخین است مکرر قصرخواه
رسانیده ام و بسیار نافع است و صفت اینست افتخیر من سنا کلی خیز
کا سخنی بسیار از هر کیان شفال شاهده خشک با در بخوبی از مرد
هشت شفال قته سیفه و دستی پچل شفال سرک تند بخلاف شفال اخیرها
چیز نیزه و بخشانیده صاف کنده و باقت دسته ام اور زد و اگر بدو شنیده
بعدتر تعقیم از شفال آهست شفال بتوشند چشم شاید و اگر با حرارت
مزاج باشد با آب یکسانی پست شفال و آب شاهده پا زده شفال هر روز
بنوشند و بعد از هر شش روز هشت روز یکی از مسحل را بخورد و دیگر
از شخ از ایش از نکتاب او دینه قبله ذکر شده است و شرق قدیمی نیز از قرابات
برتر پت العمل ذکر شده است و شخ فرموده است که در امراض سودا و امراض
بسیار نافع است و مدت دروز خود شود بسیار نافع و رفع علت فیما
و نفع موده اگر کارهای قلیل باشد شربت با در بخوبی ممکن از اینست تمام شد
کلام شخ هیز میکوید که شربت با در بخوبی که شخ فرموده مهارت کرد
این آنرا مذکور شد و اگر حاضر با محله که شده در موده کشیده و غلظه این شربت با
نافع است منتها اول که احوال تقویت اول است موافق اکثراً از افرجه و اگر امراض
واحوال موده ابتکنده رسیده است و نفعی مشخص در افرجه حاره مناسب است

فی بذا امر خیر

صفت آن اینستیون و ده مشقال بسیاری تر مذکور کیش شال گاه و بنا
پترود مشقال حاشا و زوفا کما فیطوس از هر کیش چار مشقال پر
سیا و شان چمپیمال سکم با درجنوی سکم با درج و سکم فرجنگشک نزدیاد
در ویچ چمن سخن و سیند ساخ و سخن هست کی سینل قله از هر کیش مشقال
و نیم سکم کوش سکم کاسنی اصل اسوس سخ کاسنی از هر کیش مشقال
کلقدن شکری بر جمیوج جزا رادر سکندی خیسانیده در یکی این زیر
بیکشندتا بصف رس صاف موند بنو شنداول قدی کچشند اکر
بیار ترش باشد قدری قد اضافه نمایند و بقیام آورند و این سخن پیش از
نیز از دون ماوه ایکن چیوان استعمال کرد و چون کیک در نسخه اول هم کورشد صفت
جت اینستیون موافق نخواهد صاحب طاوی خیریز کرده و فی الواقع ترکیب
خوب است و صفت آن اینستیون ده مشقال ایماج فیکرا بسیاری
از هر کیش چیمال سلطزو و سرس مشقال و نیم خاریتوان دو مشقال یا یکیم
کیک بشنده و چون چون کیک صرفه ففت پکب چنینی معابد کی در امراض قلب
و زمانه زمانه خصوصا سودا و یا پیاز ناضع و از جمیبات هست و ذکر منافق و طلاق
استعمال آن در آن مقام مناسب است پس بدان که حوب چشمی چی
پیش از زدن معروف شد و در گفت طبیعتی خواص از ذکر نشده در اول
طلاوعیسته مقابل پژوال سلاطین صفویه ادام اند طلال جلال المیم

القیام

دراینکار خیرست خوب

الیسته هر دم را احاطه عین حاصل شده و شفاعة برده اند سلاطیح افکار
و قوای تبارب سیار در مناض آن پی برده اند و از تراپ مرض کر
سرده فست باتشک اون و او از ال پعدیست زده مغارن پیدا چی
دو اور میان مردم شایع شده بهر حال چوب چنی چنچک دیشی خیر
شایع است میل بحرارت و در بیوت و رطوبت آن خلافت و قول
بنامه تجایدات بان بجزیک شریت آن متعارف است که رطوبت یکند
در رطوبت فصل نزد رجوع برآنست زده هنر اقوی از سیار اقوی است اما
منافق آن مقوی حرارت غیری و مقوی طلب و دلماغ و کبد و معده
و مقوی ایه و پاک کشنده روح و خون از کشافت و سرمه القوی در
اعاقیلین در ازاله قروح خرمته و سودا و یه خصوص آن شک را بعد از
و فکار آنکه مجریت و در چشم امراض اور ایم و امراض سودا و مشک تر بشه
دبو اسیر را و جای منافق و داهه العلوب داده ایکه و هبق و بر سر
سیاه و مایخولیا ناضع و در دفع سوا از تزل و فوز کردن بین بند
منودن سلوک ازدواخل بین فطا هم جلد و درفع نیت احاطه سوا
بنده و دفع اینستیون و خمر و ازاله امراض و اوجاع خرمته محجب و در
مجموع ایکه مذکور شد بعد از یاس ایسایر معاایت از استعمال
آن بخاج تمام حاصل شد و تجارت کیش رسیده است و میکوئید که پوشش

آن

از هب خامان آنده

۱۶۴ آن ز آب حیوانات و موند این سنتی آنت که مشهور است که این پنج
از جوانی خلما می آزند و با چکار دوای عرف دی این عکوم الفقع ای افغان
شاهده نشده و خالی از احوال پنچا شده که کیسا عتی از استعمال آن
در آن مافع نیاشد و آنکه در بعضی از مراجع و یاد رجمنی از امر ارض هر ری از او
مشاهده شده باشد مستند عدم مراعات بخ مناسب آن میزان
مرض خواهد بود و بسته زیارت که متصل با وصف عشره باشد اول
آنکه پنچ ایشانی نیزم و تعبیر اینو صفت در عرف بخوش قماشی شکنده و آم
سرخ و نیز رنگ باشد بهترین میان سه و کم زنگ است و سنکینی سعیدی میل
برخا می و کمی رنچ سیم آنکه کمکر باشد و سطح ظاهر آن مستوی ایشه و از
پر و حرف شاخه ایجا نیمه باشد و بدجه اکرا خلاخه وارد معلوم است که
زین طوبی نشو و نمایا شه است و میں بر آن خالب شده است و یا ایت
که هستوز بکمال رزیده پیروان آورده اند محض رم اینکه در بزرگی و پوچ
سو سلطه باشد و اکرا بسایرا و صاف حزب باشد افراط و بذرگی خذان
نه موسم نیست خیل اینکه زنگ ظاهر و باطن چند دان مخالف باشد و اکر
ظاهر سرخ و باطن سفید باشد دلیلت برایکه زنگ ظاهر بخل و صفتی
حاصل شده ششم آنکه سنکینی باشد زیرا که سبک کهنه شده و قوت
او بر حرف شده و افراط و سنکینی نیز دلیل بر غلبه اجزاء ارجیه است

همضم

برو در امان خدا خوب

۱۶۹ همچنانکه کرم تزده باشد بجهة نگه و نتش منعیف شده هر کسی انم که مزد نداشت
باشد نهم آنکه بقی خاشته باشد و هم آنکه از مغیرات و معنیات اور ا
محافظت کرده باشند مثل آب دریا و باران و کرمی تاش داقابه
از مجاورت خیرها نیکه مفسد فرا جست مثل کاف و فشر فیون و چند ده آر
و مشک و این شرط آخر شش شرطیت حام بر اکثر و داد و وقت هست
آن فعل بناه است و پاییزه نهابتان و هست ای جایز نیت و نایست
یه حاره ایزیخ مناسب نیست و رسان بخراج حاره و باره و چک مناسب نیست
۱۷۰ آنچه مشهور است که فرج اطفال و پیراز اموالی نیست و اکر ضرری میده باشد
مستند مراعات شرط ایزیخ مناسب خواهد بود اما شرطیک است غالباً
اول آنکه باید شقیقه بدن از خلاط فاسد و حضوضا خاطل که سبب مرض است کند
تا انکه ایند و اراده مسلاخ تعیه هر ضرری باشد والا این خ باعتبار
لطیف و قیچی شاید که از ال مواد فاسد کرد و بله عقیق شود و این
شرط در اکثر ادویه های کیهه جایست دوم آنکه ایام استعمال آن آب
نیاشام طبعی همینی را بدستوری که مذکور میشود بتوشند و بعد از فراغت آن چند
روز آب سخوارند و عرض آب بعد از فراغت و بعضی اطباق عرق پدشک
و کلاباب و عرق کا وزیان و عرق بایان سبب فرج فرموده اند و بعضی
دیگر حسپینی هنر کرده اند که بخ چنی جوشیده با پحمد روزه را ضد قدر ده

اسکن فائزه سبب الاصباب

۷۰ در سایر شکست کرد و در کیسه و میکا غدی منوده براو تویند که از
خلان روز مشل روز اول دوم و هشتم بار دیگر مجان عرقیه بخواه
و بوضای آب بتوشند و بجان پیشوای حیک از آینه و طرفیه صد و نیت چه
چه خودون عرقیاده روی خدا منفه میباشد و بجان رفت و عدد ایام
هزار چند پیش از تجلی نهر آن کاریت سیار مشکل خالی از
مغفت معدن پیشتر است که جوشیده اوراهه بهتر است سیاه و خمل
نشده باشد صحت نموده در سایر خشک کند و بعد را با هضم چن کند و بعد
از فراغ آنها را چند بخش کرد و بر روز یک بخش از آن را با قدری آب که
کفایت مرض کند بستور یک در جمل حسنه خود بست بجوانند و عن
آب بتوشند و اگر ده بخش کشند تا وده روز از این آب بخورد و بسته
ستیم آنکه در ایام استعمال آن تا یک شنبه بعد از فراغ آن بحاجت نرم و
و سجدید بسان گشته و اگر با ضرورت شرعی بیزفت برند و لایه پو
پرون آیند و اگر حمامه لا صدق بدن تبدیل کرده باش چنچی نماید و یا
سیکانند و تبدیل کشند حمام آنکه از جماع کردن در ایام شرب است
آن تا وده روز بعد از فراغ احتساب لازم است چشم امکان از حرکات
صینه و تخلی شاق بجهیه برعوان که محترم باشند و ششم آنکه از عا
اعراض فسایه شل هم و عنسم و غصب با محل ایچ سبب تالم اتفاق نماید

در خدمت

آرام بکیر خدا عیزاده

به

در خدمت باشند و اوقات را به عشرت و شاطوف و رو صحبت هدفا
و نظر فاکنچه سبب ملد و فرج و شماش نفن و طبع کرد و مکذا زندگان
با کمال سنن فضان است که خودون را او اولی و ضریش پیش از نفع است همچو
در این زمان وادان آن توقع غلط است حنچه مضمون ملاعت مشون
این پیش است که میس الایت ای ایشانی ای ایشان است فیها بخی ای بخی ای
فضنیا من در این شرط پیچا است همایه اگر فاصل سکم این رایعی خیام
چون رفته عقیده در گرگون نشود یکنفره ز ایچ سبب افزون نشود همان
تا جکن خویش نغم خون نکنی که خودون عنسم خیک خون نشود عمل
مکاره دنیار ایچان باز فاعله استه باشد همچشم آنکه باستعمال آن
ترک خودون نمایک کند مخفی خاند که در بدایت طنور شنید فحصی خلیم و آن
بلاد که این پیچ را از آنها اورند و در شور پیش داشد و مردم از شور رفته
اغتشد اباصول بناست میموده و چون آن پیچ طعم و رایی که سبب تغیر
باشد که شسته صدم پیش را بنزعت بیکرده اند اتفاقاً که میان شبان
صباحان مراص خصوصاً سودا و چیز و قروح کهنه و از خودن آن پیچ
شخای کمال ای فتشد و چون آن خال مشاوه شده از تغیر بوضعیتی
بروند و همین آثار ایا فتشد و چون خودن آن در آن صحرای نمایک بود
به جا که برند بیانک میدادند ناگه بتوالی تجارب و تلاحق اخبار

اقدر فیما نویت

شود کرده و داش کرم میکنند و بلافاصله آیه میاندازند و قابل ۷۲
 اذاب و سخن میشو دو به کاه در معادون حجارین اثر گند در بین ایا
 پنجه ای هم ایکه حیات ای طاکنند ای اسوسیکه حدث مرض شود
 که معاد حجر آن منانی حوزون حنی باشد ای ایا باید مقدم داشت و ترک خود را
 چنی کرد که عرض همی فوت نشود و سعی در بحی که رکشیده فاسد
 نشود اما طرق استعمال ای پنا شبه و مکر تجربه به رسیده است در آن
 دونج است یعنی کی با تعریق و دیگری اطراق قووه اما آنچه با پنهانی است
 در امر حجود دیه قویه و امراض فرمته و مواد کشیره و غلیظه و فروج دیه
 که استعمال است و هنطیقه را درشدت کرده و سردی هوا همچنان را
 مناسب نیست و بگان ای هشیر صاحبان افراد حاره را نیز مضر است و آنچه
 که اطراق قووه است موافق پنج مراجی نیست و هر کاه شرایط مراعات نیجه
 بعل آید از مقدار چنی و ز مقدار آب و پنهانی موافق نسراخ و صلت
 ای ایه مضر است و هم از جنبا ایست و ایست در تقدیم ای صلای
 افراد نظری ندارد اما دستور استعمال آن بطوری خیانت که بعد از
 شفته مناسب مرض هر دو آن شرح شغال تا هشت ساعال دو ایسا
 با ایک چیزی بقدر دم کاه ورق که سند و در میں ورق کردن آنچه نهند
 ای داشته باشد بجد اکند و بعد آن ورق رکشیده و شبشه

۷۳ ولآن شربت طبع آن بینجی که ایکال متعارف است محوال شد و چون
 نیک تصلت اعضاء و بخیفت رطوبات است و در این بینجی منافع ایله
 آن عضت قیاس باشی بینی ترکست زیبایی چون حوزون اغذیه بی نیک است
 و ایوس طبع شده و ترک معاد دلوف مضر است در غیر ارض ممن
 و قروح عینه خصوص صاحب هر کاه اطراق قووه خود شو و تقلیل کشند در بودا
 کشیده و ترک نمایند هستم ایکه ترک لبسته است که سوای رو عنق در امر به
 همچنانزه حاره تقلیل و عن جهود است هنم ایکه ترک سوای ای بازه کشیده و هم ایکه
 همچنانزه ترشی خود را نکه صاحبان افراد حاره را که استعمال تر شیما می ملائم
 چاشنی دار جایز است بلکه سبب تقدیل عیشود هر کاه اطراق قووه خود را
 ایکاه شو ای ارض فرمته و در همایی که کم است ناشد نهایت هر کاه چنان را
 بیلیزه در مراج بناشد البتہ ترک نمایند و حوزون کشیری ملائم حال شارب
 آزور است مکر در ایکه که صاحبان افراد حاره جاز منست باز دیهم ایکه
 بزر از رسیدن همایی سرد که داردند خصوص صاحب هر کاه تقریباً تمام مده باشند
 ایکه بعد از آن نهایت اطافت به رسیده بعد از عرق سمات نیز منفتح
 هر کاه که ترک شده بوده و در همایی سرد شد سکایل و شیی که مطلوب است حاصل شود
 بیلیزه با وجود ایکه درست دی متعاقب است خل علیهم شود و قیاس
 ایکه ای مفعنی ناید که هر جسم صلبی ایکه خواهند و دکد ایش شود با ایکه کوچه

علیکت باشکوں

۷۴ یک پیلا عرق کا وزبان خیسا نیندہ بالکل اب و پیدا شک و شاہ ترہ و
پیشہ ہو مراج باشد در و زد یکم و نیم آب فورن شاہ در دیک سناک
یا غزال یا ستن مازہ قلع کے سرو پوشان کی ازف کو رات باشد و طراف
از انجمن کر قش باشند باش ابی ار طایم جو شایندہ ناصف شود و
علوم کردن انکا آب نصف رسیدہ بین خوبست کہ سوراخی در سار
پیشہ پیش و دیک کرد و نصف آب تقریباً چوب چینی در دیک کند و چوب
بادیکی داندازه کرد و نصف دیک را بیزند سر زد یکم راحمکم مایند و بعد از
جوشیدن تقدیر یکم وقت متحان رسید معلوم مخودہ سر زد یکم کشاد
پند کا آب بکاردازه رسیدہ یا ز و چون نصف رسید دیک را زبار و زند کرد
و گشایند هر یعنی پرس کری نشسته اطراف خود را بمحافظکم برشدو
درین سر دیک را ببروی بحافته بردارند و اگر علت بر عضو خاصی کشند ہائے
کارکنند ایک بزرگ ترین سخار دیک بآن عضو برسد و از آب چنان
پس ایک بجانان گری بتوشنند پسخ در بمحافظ پیچده ہتر است کند عرق
خلک شود و اگر عنیہ و مراج تاب تعقی فخود ہر روزہ بخوار آن مازند
و تعریق تمام بذریا ہر حسپہ روزی یک دفعہ شود بعمل اور نمیں آن صنی
صف منودہ ضبط مایند و نفل اور اپریہ ضمیری خالق سیاه نشده ہائے
در سای خشک کند بچمی مذکور شد بعد از فرعون عومن آب میں مایند دیک

محاف

برت بازام کر دش

۷۵ صاف او صبح و خصر مائے فیحان او د مشقال نیات کرم کرد و شمش
و چمہ د بیوض آب میں مایند و خدری در طعام و نان اخلى کشند
آنکه ذرف شبانه روز صرف شوڈا اون پیشتر سوزانند کاشن
او رصف مانند و تما سمجھ کیک ثبت مانی ہار و اک را زراد شود ایک
از نیک من یکم کر کشند و بخوشانند تا پیشتر بر سد و در مراج ما
ہشت ہشت مشقال چینی کمتر از یک من یکم آب جایزیت چینی را
او رہشت مشقال کمتر کند و بد اونکه در بخنی اراض ا و دینه مانسی اقلت
با چینی میوان ضم منو د خانچہ در اراضی بار و و طبیعی مثل عالی چینی
از مفاصلہ دا دو چینی ہار ز بنا د ہر کیک یا د مشقال عتبہ بجا رکھی
سمجی بی مفتریت تا چار مشقال و در اراضی معدہ خود مقاری کی
مشقال ہر کیک را مشل چینی بزی کند و داخل کشند و در ایغلاق
آنکو نکو رشد از شرایط کاراصل آورہ انت در ایغلاق رکھی د
لارزم است و بخوبی خود دن اینہا سخیت کند کو رشد از خود دیک
بطرق دنو و طرق خستحال اسخیاست کے از د مشقال تاش
مشقال اور بحسب مراج باغیں آئے تا بکین فیجاہ در میون
شاہ بخوشانند و نصف رسید صاف کرد و مبنی طنایند و طرف
صیح د عصر د فیحان او را بابت سفید کرم کم شند از کیقان

نام

یک میر تو قندیعای بوب را خوب
ذکور شد مناسب است و خدا هی ثابت این بود که فرج مخلص است
چنانچه در نظر شرایط اشاره شده پیش از آنکه لازم باشد نیز ذکور شد
و اینچه پایه خود و اینها هست طرف حاشیه اگر مطبوع در وقت تضییله
باشد نان و مرغای بانک و مرغای پوست سپهه و پاروه بی شک
بهل او رده با شرب قند که آب چنی باشد یا شربت ذکور بد ون پود
وصاحب فرج حارچ اینچه ذکور شد از تریشمای خوش چاشی مثل
شربت افزین و مرغای الوتی سخار او مثل اینها میستواند خود و هر کام
استعمال چنی بطریق قهوه باشد نقد اطرف شب تر پلوسی قلیه طلود
که ب چلا و ورد هوا می کرم آب چنی از طرف می کردد در وی ای
کذا زندگ که از مرتبه کرمی پسر و نایمیل نمایند و بد انگردی خود
از دو طرق آنست بام ارض افرجه محلات هم پاشه و از آنچه در آن از نه
متعارضت چلوز است و کتره پشترا جانی است چه اگر در کتره چل
روز حاصل شود کاغذ است و اگر در چلوز آن از اتفاق خاکه شود صحت
کامل نشده باشد بخورد و با چکله نظر موافقت از مصادیکه در آن
قرار دهد ایام خود نایمی قرار داد در نی از امراض کیک روز
بلکه کیک فسه داد و دفعه اکثرا بایمود و بسیار احوالات است که کید فسه
آنها تپسخ چنی را تقدیر میکنند بنجان که بخیستند کیک شقال او را

۷۶ ناسه متعال بتوشنده باقی را عرض آب بخونه و ضمابده در قیمین بی
و همانیست که حاره المراج و حیف چنی را مکتر شنده و باش شقال پنجه
بگند و با بد المراج چنی پسین طب المراج چنی را شش شقال نمایند آن
دیگریک از آنها عقد کرده قدر تکی کند پسیدون علش آب چنی از غود
و صبر بر تکی هر ده مضریت پر ضایعه بعته در چنی بین فرج و حال
آنچه مرضی است که حمره المراج باید که چنی را اکثر کند و همچنین از بسیاری چند
شیر چیزی از دویه حاره محشب باشد و بعضی ترشیهای گاهی همچنانچه ذکور شد
آنچه بخورد صاحب فرج بار و در طب چنی را پشتی می شنده و آب را مکته و
آن دو آن فرج کاه باشد که بعضی از دویه منابه شل زرباد و دار چنی
و عود و حشیه چنانچه در طرق تغیریق ذکور و در آن طریق نیز طوایف نمود
چنانچه بعضی در افرجه حاره میشیست تکیز چنی دین چنی بیشتر نمود
و پد و فیزی دلک کرد و از بلکه و دیدم که بعضی کرم کرد و آن اورا طلب بشیر طرف
صحیح می دادند و بکان چیز در آن لسته قیدضم آن با خیچ خربز است
و بعضی محسب بینظر تکیه ذکور شد منافع پیماردار و دو هر کاه با خرد کر
نمی کشند از چنینیست فرج خود ش پردن میر دو آن آثار بر آن تشریت
میشود بعلی در امراض مزمنه دم او و خلط که استعمال آن تغیرات
هر کاه از رطوبت آن باقیست چنین از تغیرین معتر شود صنم پاک کیک چنانچه

از تک الو سو اس

جو شاین و باشند باید داد و لهذا قیمی محنت همچنان کرد که
 شنا ب پنج چینی را حداقت حاصل شود کما هی کشیده شم خیزد و توکیک را
 گرفته با پنج چینی ممزوج گردد نتوانشند و کاه اندک از خالصی
 تو ان خوزد و داراب خوب گشتن شفاف است آن کم شده باشد که قریح
 که بینی اعادر پس شود قدری که در اخاذ شده آب ادا فرو بزند اگر اب
 خالص خواهد اب نمکور را هستوز نهند و اگر اسماں خون بعینی طایر
 شود اندک کل ارسنی و صمنه عربی آب چینی سرکرد و مهند سبیار
 نافع و مجریت و سوای آن معابر بخواهد شد طلاقیه مشترک چوب
 چلنی سه روزه بر و ز هشت شفال چوب چینی و پست شفال
 بات و او را زخم سایده در خراف کرده عرق ادویان پد مشک
 و کلاپ از هر چیز بعد را پایه بر بمالی آن گرده و شب و روزه شیوه
 مرتبه اور ابر یعنی و صبح آب صاف بروی آن باشد و کرام
 گرده بتوشند و رو نهاد هشت شفال بات بیند و هشت شفال
 چوب چینی را در عرقی ای مذکور بدستور جیسا نیده همان چهل و دویش
 گرده همان طبقه ریزند و صبح آب صاف اور این بنشند و زور یکم
 بات و چینی را بر روی چهل دور روزه گرده آب صاف را بعد از یکم
 زدن بتوشند و روز چهارم دو عنکبوت مصفید پاک را در پایه لیل کرده

یکماش

ترک کن و سو اس خود را بد

۷۹

یکماش آرد بینج و یکماش شکر صدای کرده و یکماش شخم ریخت
 دارزو عنین بان کرده و نفل چینی را بانبات و کل و عرق پد شک
 در و یکت دیگر چیزی بعد از آن واخن اخراج که در رو عنن بان گرده نماید
 و سرور ز را بشیره نهاده نماید و یکچشم بعد اقلی از حوضهای قعله
 و مباریت احتساب کند و سه روز پیشتر از که ریز کشند تبر است
 طله لقمه خوزدن چوب چینی و چامه خط از و بادیان خطا
 و در چینی در پیه را مشحال آبی بشاید و تاریخ آن کم شود بعد از آن
 اشکه از از خدمه از ختم معده بعده در ده فنجان بانبات یا بی بانبات بخوش
 خرسته شاند طلاقیه دیگر چوب چینی در سیصد مثقال آب
 یکچون شاند تا یکچنان باقی بماند و بعد از قدامی رفوت بخورد سرمه
 عبارت از حرکت مواد سده بدن بخشن از طریق قی و بعضی طریق آن
 بشدت و سیش فاسد شدن غذه دسته ده بامسته از فساد است:
 مواد فاسده که در بد نیست تیره حرکت نماید و میسل هر فتح میگاند و میگذرد
 بشدت حرمت نماید هلاکت شش اسماں بر بزم زدن دل و شکنی
 و کاه باشد که در دموده و کرب و قلعه اضطراب نیز باشد و کاه
 باشد که دست و پا سرد شود و بزر و دی لاغری در صورت پیدا او پی
 کشیده شود و شقیقہ فور فرش و بابا شد که سجد عشی بر سد و پیغام

مرقط

۸ ساقط سود علاج شش ایست که آب کرم سجد کیل از خوردن آن
و آن دکل بو زد مکرر پاشا مسته تا جمیع مواد فاسده بقیه اسما
بغض تسود و بعد از آن بقدر تنه چار مثقال خاکشیر و کلاپ سرد پاشا
و غذا نخورد و تا او قیمتک خاطر جمع باشد که معده از مسوا پایا کشیده است
له و بعد از آن شربت آنار یا شربت بهار ب بهار ترش با کلاب
پاشا مدو اگر اینها باشد نار و از این کلاپ بیشه کشیده با طباشیر
بوشند و اگر سجد عشقی و سردی طراف و سقوط نفس بد باید
مشروط سرازیری قفار و قهقہ که باشد بقدر دود آنکه
با کلاب بد هندوانه نهاده است تعالیٰ نامند عصمه رحیمه لغت افیا
کلار کل از منی اصنفه سعید پوت آنار آرد و در سل آرد جوزه
کو پده همان آن ترک سوره با آب به و سیب بر روی معده طلاق نمایند
و طریق ساختن شربت آنار ایست که آب آنارین را بکینه از هر یکی
نمکه شفال و آب غماع تازه پست مثقال با قدری قند که
طریق چاشنی آن زیاد نشود بقیام آرد طریق ساختن شربت به این ترتیب
شربت که آب به ترش و سیپرین ساده کرده باشد با قند بقیه بغض
مجموع را بقیام آورند رب ب درب امار و رب سیب از هر یکی
میتوانند ایست که آب در اگر قبه جوشانیده باشند ماری برسد و بدم

میکشند خدا بیعت ای اهل ای اهل زندگانی
آنکه شربت داخل کشند غذا بجای فروشنده پهمال کنند و با
چلا و بخورد و اگر غشی و سرد شدن و سایر غذاهای که خذکور شد بهره
منع سچه کن بگرد و آب اور ای خورد و غیره معده که عوام
اور اراده دل کوئید محل آن پائین استخوان انسانی بینه است تمازگ که معده
سبب آن ریختن صفراء بده باشد حلامش خشکی و لمحه داشته
تشکلی و تهوع و قصره دی و زندگی ای سیزی ای تیخنی آنچه بقی و قص میشود و
اشتباخه سایر علامات غایه صفراء چه که در صدر ای صفره دی نکو
شده اگر قی و دل پرخورد نشده بیا شد باید اعانت بر قی شاهد که مو
صفره دی بخطای دفع شود که سکنج پیش از آب کرم و نمک بیا شد
و اغشت یا پرخون بزندتاقی شود و مفاسد دفع شود بعد از پاک شدن
میوه و سکون و حیچ اگر باشد شربت لیمو ای ایار یا خورد یا ریواس ای بیه
یکی از انتشار ای اعرق کا سفی و پد و نیافر و اگر اینها باشد بشده باشند
یا بند قطبونی یا پد بند قطبونا و عوقهای نکو اگر باشد باشد آب و اگر باشد
برف و سخن سرد و کرد پیاست مند و اگر اینها باشد زرشک یا بعوره
و یا آب لیمو چاشنی بسیار کمی کرد و بخورد شده و اگر سرکن باشد نمود
قطونه با اعقمای نکو یا آب بیکه خوردند ایش زرشک یا ترمیمه
بخورد و اگر باشد فرقه روت یاد و عنای سرکه چند روز باین نخودند

هر چه که تو نمایند برسد
 میشان آن یک گرم به شسته ده مثقال حسب میل سلطانی بر کیه نخاند
 بایت پس از مثقال و از اخیر را فات نشود و مثقال تبهه اکونید و جب کرد
 فروزند و ز عقب اذ انک آب کرم نمایشند یا تبره را کل شده مخلوط کنند و مو
 بند و از کاهنده بزم یافت نشود قوه و رخیض مخلوط کنند و از باریق دفع شود بعد
 در آن بازیج فیف او از نیاشتیه باید اینچند کوچک نمود و از هایسچه کاری
 نشود شمر شنیده باشتر بجهشان یافته صفات نموده یعنی مردمه مذهب باشند و نه
 کشته باشند قل و فع شود و بعید از مصلحت باشد چند که از اینها داشت بخوردان
 کل شده با مصلحتی با عبور نوشید بروان آلهه با مصلحت و مربابی آنک از ای
 پوسته باشتر قند و کریب و مع حمده لقمه باشد علاوه روشن
 ریاحت و اروق و نیز شکم و وحی از محلی محلی علیج بخوبی کرد و همچنان
 بعده بخوبی کوشید و خود و سخن گویی کوئی صحف است ادا ایست بر کیه
 در سرکه جیسا نیده پیغام مثقال فضل سیاه پا تر ده مثقال سدابه و پنهان
 از بز کیت چیت مثقال بوره و من خیمه باش ادویه را کوپیده ادو و دنگل
 بقوم آورند و بسرشند قدر شربت ده مثقال خانیدن زیر گرمانه و کنده
 و آب او را فروزند بسیار از است و در آن نو و صحف بدهد اکر
 سبب قوهایی بحمد کی از هایسچه باش و مع حمده باشد مذکور شد علاوه روشن
 و علیج او هر کیه ذکر را فات و اکر بد و آن هایسچه باش مذکوره صحف

و من بیکل علی اسد
 نمایشگوره دام فلاح با صدح آید و اکر باینی آمد و باشد سکنیان بازید
 نظر اعرق پیده کاهنستی سرد کرد و نهاده اکر باین دفع ساکن شد
 باشد ملکیان می سهل باید خور و پس اکر و جم بسیار شد می باشد خوزدن
 چهار مثقال طرفیل صنیع را بکرم دفع ماده مکاره و اکر و جم بسیار شدیست
 و مثقال قرص بفتش را کوپیده و جب کرد و فروزند و املک آب کرم
 از عقب ای نهاده اکر قرص بفتش یا فت نشود همین بندی بازد و سع
 کل منفشه کل سرخ پوست همیز زرد سخن امکی از پر کیه و مثقال ای
 سخا رای پست داشت جوشانیده و صاف کرد ایزیر خشت و تکریب هر کیه
 هفت مثقال نهاده اکر قدر فرام ای اصل و شیخ دسکون نهاد بخشی که نمک
 ش می سل فایند و اکر سب درد معدده همچه حصول افخم در معدده باشد
 علاوه بر طوطیه در معدده باشد و طوطیت و مان آن و بی المقادیر اروق پرش
 و عدم حلامات نه کوره صدر او قی قلیمی غنیمه دی زک رو و صرف
 اینه علاج آن خوزدن ملکفت ده کل سرخ آقابی و چهار مثقال طرف
 صبح بمحبیت عین ای ابت دیغت مثقال ملکفت ده مصلحت نهم مثقال
 و بعد از ده روز ده مثقال یا بازیج فیراص بکرد و فروزند و ز عقب ای
 اذنک آب کرم می سل فایند و اکر محتاج تکرار باشد که رای ایج فیرا را
 یک روز در میان بخوبی نماید و فع شود و اکر ایج نباشد این سفو نتیجه

۸۴ تجلی علماً

و شربت خود را مله پرورد و همین دلیل پرورد است
با مصلحه و باشیر کسب بخواه باشد اگرچه در نوع اول وحی نذکور شد
آنرا آب به شربت و فواید و رتبه نیمی با طباشیر را طباشیر و شربت
فواکار است صفت آن آمارن از هر کس بجزوی آنست زیرا صفت
که از این خصایص مجموع شتر صاف نمایند و قوام آورند و طرفیه
که از این ساختن شربت یا نیمی بترش و شیرین از هر کس بر جزو آب نیمی
که از هر کس بجزوی افضل بقدر یک چاشنی شود قوام آورند و اگر با برداشت غلی بشده
که از این خاصیت دلخیفی نگویشده و مجهون نوشدار و بوار شعر و خود قماری دو صفت
که از این شقال سبیل الطیب و قاقنه بکار رفته از هر کس
باور بخوبیه و مصلحه از هر کس تمه شقال راست برش و کلاه از هر کس
پنجه شقال آب نیمی شقال بناست یا قدر یک شقال ادویه را کوچک
و بخشنده نبات را با آب بقوام آورند و بسر شند قدر و شقال میل نمایند
جوار شرس عود فنجان سهل المراخد عود قماری چشمی شقال پوست ترنج و دهنای
صلحی یک شقال اجزا اگر کوچک بدانست قوام آورند بسر شند
قد شربت تا چار شقال و خود را طرفیل صیغه و مداومت بان در
نواع وحی معدده و صحف آنرا فاعل و مجری است و بعد از شفته صحف
معدده که بروdest و طبوست معدده و فرانج باشد علامه شفیعه

کرد

تجلی علماً

که در وحی معدده طبعی نگویش شد و خود را شربت نمایم فاعل و مفعز
و همین بیاری از آن نوع معدده را بین علاج کرده هم و صفت آن است
آنها نیز چاه شقال نیسته نکل سخن سلیمانی اسما و نام از هر کس ده
شقال سبیل الطیب مصلحه از هر کمی شده مشقال اجزا با هم مصلحه
یک جو شاند و صفات نایم و با سیصد شقال قدر بقیه قوام آورند
و بعد از آن مصلحه را صدای کرده در آن مخصوص سازند و هر روزه از این
شقال ناگهش شقال ازان با کلاه بتوشند و لفست آن روز از ده
روز میل نمایند و غذا طرف چاپت سخن و محب با کلی پی و طرف شام
تر ملا و ود اگر مسخون از طلو از او و یک شیر المتفق و یک همه صفت حد
وف آن و سوه المرضیه اینها صفت و مقوی قلب و ماغ و
مفرح و با سکل و قوتیت تهابه و ماغ و معده مسیان از ناخاع و بذیره
قد شربت از یک شقال نایم شقال و نیم و یک همه هضم خد بعد از راز
طعام بجز و صفت آن است قرق سایه هم که عود اسما و
مصلحه پوست پلید کاملی اشته فرج بخت زینه که از دار حسنه
فضل و از فضل زخیل قرضیل نار دان جوز بادا قاقله از هر کس
دو شقال عنبر شکن کا خوار از هر کس یک شقال بناست شش زبر
مجموع ادویه از مم کوچک با هم مخلوط و نار قیصر که در این

اَسْمَعْ

۸۶ زاده ای ف نشود اما اجرای ابن سفوف هست و پون بحال معمود است
معلم ضیب قو آنچه که عبارت است از درد شدید رو روا که سبب آن
تماس سارخ دارد است از درد ها و محل آن وحش مامن بافت است
ذمار او اطراف راست و چپ سمل میکند و بجهة آنکه وحش رو داده این چیز است
چیز و سبب آن کثیر ملغمی باشد غلظیظ که در رو داده اخلاع طرد شده و مانع شدن
گردیده یا هر چی غلظیظ است که بر رو داده جمیوس شده یا شغلت گزنشک
و پیاظ شده و در رو داده جمیوس نامه علیع آنست که منبع چیز عن الشاعب
با بونه از زیارت سپاهی از هر یک دوشمال سپتان و داده تر نجین
و دوشمال رو عین با این معنی دوشمال نوشند و اکبر بارش مکونه فیلت
شود قبل از منیخ فروزند شیوه ای از نک و بوره ای ارسنی و مکر شمال
نمایند باشند از صابون و نیک و نکرو شخم الخصل و محل نقشه هد
بوده هر یک که باشد و اکبر سیحیک بن باشد نک ترک می اکر
ضیعت کشوده شود و وح ساکن کرد و فهمها و الامحاج صحنه است
حذف از عن الشاعب را زمانه از بیفارسی شخم کرد و فرش شاهزاده ای اکیل ملکه
شخم شنیده اصل انسان کا وزن ای هر یک دوشمال سپتان
پشت داده خلوس نه تر نجین از هر یک دوشمال شرمه شخم
کافیه سوس کند م هر یک دوشمال آپ بر که چند روزه شمال

پیوند

بِشَّتَابِ

خوب

دو یونه پیشی بکھمال و اکر ناشد بوره ای ارسنی نهم مقال مک طعام حا
یک شقال رو عین ادام و اکر ناشد بکھمال دل مک دا یک
مشقال رو عین ادام بریزه و بعد رسان چرا چها بخشن کرد و چهار وعده
بریزه و اکر تمام جزو خفته مید افسود بپرد باشد کانه و خدا را بنای ایم جیک
ضیعت ایشکهور و بعد رسان سخو دایت بازیزه و دو چه پیشی دو عخران
میل کند و آب ای سار سرمه غفوذه و اکر قصیه وح بعد از ختن باشد روند
دیگر ای اضفان تمااده بالمره رفع شود بکر سبب قولیخ غیره ای سباب
ذکر هر است بشد از دوزمی غیره و سایر اعراضی که نکر شده و جوع طلب
حاذف کند حس بسر که از اد عزف چیش کو نیز عکنی است ب عرف
بر و ده که مقصمل مقدعت است آن ای اذ امعانی مستقیمه کو نیز از برای ای ای خ
براز و بان حرکت دفع غشود که و طوبت ز رحاله نمی کاری محکوم طحون
و کمی بخون سبب آن کا و باشد رطبه مت گزنده باشد که در کنایه
شخه باشند سبب آن میشه و باشد عد میش ایست که خروج رطبات
و چیش دزور شسته کمک کار دزیر شکم علاج خوده ای عالیه
خطه ای بعنای دل عین ادامه ای شفوف با ویا در هر یک ای ای ای ای ای
که نکر عبوذ نا اعفت در در فرین خیر مسلیل با اد و ب که نکر میشود بخشن
که نکر میشود بخشن ده بسیار نا اعفت و غذا شود یا ای بیخ و بیزه
محظی کن ای ای ای ده بخشن ده بخشن بخشن بخشن بخشن بخشن بخشن

بادا و طرف شام چلو باز رو شکم منع اکراین علاج فینا و الا جناب تلب

لیزه سلمی از سرکیس دو شغال بپستان ده و از جوشانیده و صاف غایله

بادا و شغال خاله سعی ده شغال رو عنخ داشم پیشنهاد راض آن کرد و دو اکر

حقیلی تکار رشود بین نخو که در زور میان سهل این بتوشند تارض آن کرد و دو اکر

ذله سبب آن ریکش صفر ای باشد آزاده و اعلاء تش خروج صفرابود و دیا

پچش در رفتن قعد و شکلی و لختی دهان و نهادن و سیار علامات غلبه

صفراموج در چنانچه در صلاح صفر اوی ذکور شده است علاج بس

دو مشقال بدرقطون اوی کیشمال باز هنات را بالاعاب رشیه خلیمی که باقی شود

بنو شند و اکراین علاج رفع نشو و در نوع اول ذکور شد با اضافه گل بو

دو مشقال بنو شند و بدستور نوع اول هکرا رسمل اماستحاج غایله

و بعد از تکار رسمل اکریزیر باز باقی باشد و صفر اماخون باقی باشد

شفوف الطین پیشیره شکم خرد و پیشیره شکم کیتر رسمل نماید و اکریز

سبیار شدید و باخون بشد و گوف الطین را باز و عنخ داد ام چرب

کرده بالدار ب بعد از و عرق پدر شک بنو شند و بعد از کم شدن خون

و عیش ایش برای ای ذکور بنو شند صفت سعف الطین بینت شکم ریحان

بوداده هر یو را و هندر قطون باز داده فیسته صحن عرب کل رمنی اجزا

ساوی کو شه سوای کشمار ایا هم مزوح از یک مشقال با ده مشقال پیشود

ذکور

ذکور سیل غاین بعد از طرف شدن خون نهایه شیخیت پیش اکرایز و دباء شاه
سفوف حبت الرمان ای بارت بر اکرستور غلبه صفر ای باشد چنانچه مکنز
ذکور شدت به پیشیره شکم خرد و پیشیره شکم کیتی بوداده رسمل نماید و
سفوف حبت الرمان بینت آنار و آن بیواوه و ده مشقال بلوط کرتویی کرمان
ده کرکه دینا نماید و خشک کرده آرد سنجک پیشیره شکم بیواده خر تو باره
و خوارزمه ریک پیشمال یو دینم مشقال آمد و پیشیره شکم باشان و یشم اخبار اکریز
و پیشیره ده رشربت از کاشک مشقال تاده مشقال رسمل نماید و در سایر نوع
ز خبری ای ذکور شده بعد از چند رسمل ای نیخ که در این نوع ذکور شد علنا
نمایند و ای پیش بعد از دین و ررق ای ز محاسن که زیر احوال ذکور میشود بعد از
رسمل ای ذکور ده دز خیر سفوف دیگر آنست سفوف لو لویه اکریز بعد از
محابیات در رسمل ای است با اختت خوزه ای طرف و پیشعت راقیں
سیاز دوده احوال صفر اوی نظریز در ده صفت آن بینت مریان
پیشیره چهار مشقال رسمل سوچه کلار طبا شیر خروز ب کل ایمنی کلار فارسی
شکم کل صندل سیزندار شکم بوداده شکم حاصن بوداده شکم خرد
بوداده شکم سور و کنار آرد سنجک دشک متقد شکم کیتی شکم کشیده شکم
پیشیره بوداده طرافیت بدر قطون باز بوداده از هر ریک مشقال که باشک
دغستان حصلکه و آغا قیقا ایزبر کریک و ده مشقال آنار و آن پیشمال بکشود

من زاد خیر افلا ترک

۹۰ اخرا رسای نه تصویبا و باز بگشته زم کرد هنوف مازن قدر شرت
نهز قرار گشقا ناده متعال درت به دو متعال و شیر و چشم خرد بوداده
دو متعال اگرس بخت اس نقلی بتی درجا باشد یعنی سده و هقاله
و معاد احادف شده باشد که طبیعت متوجه واقع آشده باشد علاش
سنگیم شکم و زوره بخش و اندی و پرون آمدن شحال ای پاچ سینی
او قات دفرق و اضمه و خابر میان این فرج و سایر اتفاع این:
نمک مشوه و پسته خلوس بیماران چند داشتند اگر زن و دی دفع شد
این نوع میت و اگر بعد از چند جا است فرع شود بهین فوعت علاش
عنب اللعلب باری شیخ حلی خوش انده با صاف و باز نیک در و غنی دادم
بنو شند و اگر جمیح بجهل شود پنهانی که در نوع اول مذکور شد صلب تجربه
و بدستور تکر رغاید خدا این بکسر نوزون اول بود و اگر سرما باشد
که بقعد سیده باشد از قالم لنشتر در روی سندک سردی
با فرو رهن در آب بسیار سرد علاش تهدم کمی از هم باب است
علاج نشتر فی سندک کرد و نیک کرم با فناس و حاکمه کرم را
در یک سند و در روش نشید و مکر کاه بینید و متفقد و فر شکم و مکر کاه بازگش
بادام چرب کند باز هم کسد را مار و عن بادام چرب که نشند بالغاب
رایشه خلیمی برشند غذا اچنیکه در نوع اول مذکور شد سیم زینه
واکر

اگر زاده خیر وار گشتن میانه

۹۱ واگر این رفع نشود بخوبیکه در نوع اول مذکور شد علاج نمایند حلاصه
اگر در صفا بخواهی این اتفاع رحیم که مذکور شد خدا و قی حیث دان نذر و از
دوا و غذا اپنکه یکنیز بخیت بو اگرس و آن خندست در مقدمه
اید کاه در طلاقه ره کاه در باطنی کاه در طلاقه بمرگ در داخل همینه
و بر تقدیر یاد دویست که خون زان مساده و کاه معاشد که خون سایر اتفاع
و درم است و یا بورم و جست و آن و آن خای از بن شه سکل نیست
با چند دانه است که شکل شایل کوچک در نهایه صفت و آن از اول زی
کو زید و این بدر انواع است زر اکه ماده نبود اوی صرف است و یکنیز
پس کرده است ارخوان زنک شپه باکوسخ و آنرا غذی کو زید و ما
این نوع خوست قریب اصرافت و با بچای سبب طلاق بکسر شود و دست
که باین محل بزید و سبب اینه اتفاع و درم قیود و پریه سود و دست
و روشتر قبول برای علاج گشت است و بر توضیحی صفا حسب اگرس
که نشتر تن به سبب حصول و حدوث این علت بشیوه و علامت مطلق
که باین بیهوده است که زنک صاحب بکسری آحسن است که بزر و می کو سبزی مایل است یز
که و آنرا انت که بغلی هم پاشد و صورت و چشمها بین و چشمها منصف
وقت جای عصبیانکم و دندانها ضعف و بر ترسه می شد و سایش
که بیشده و کاهه زد و دست میشود علاج آنرا بخند و خبه اباید که داول شنیدن

دھنی که ای دلکم ببر دوار

بیهوده

وصلاح فراز کنید تا بیان معدده تو لر خلط فاسد نشود و متم پیر
کشون خون این هر کاه بند شود است یعنی تپر سکه های رم و حج آن چهار تیر پر
بند کرد ان خون هر کاه بحد فراتر بر سد پیغمبر قلعه و هفاظ آنها که بالمره
رفع شود اما اول بدانکه همسد با سلیمان و صافور شرقیه ما و به بوایه
ناهفت و فضد آسیم از دست چپ و در صلاح که آن فریاد حج بوایه شود
تیرها غفت و شیخ الرئیس مرض خالص را که رکیست محل زر کا
را فرمد ا تویی از ضد نای دکرفه شود و وجامت با پیر کنیت حج را
بعد از رضد را که شرقیه سوادنچی که در ضعف قلب نمکور شد یا این خون
که درین نمکور خواهد شد با علامات غلبه هر خلطی موافق آن شیخ نمکور است
بنده هم شاید بعد از شرقیه بد او است مقربات معدده چنانچه در ضعف
معدده نمکور است و اگر اصلاح کنند بخورد شریعت با ۱۴ سیخه و سکجه
بنوری و سخنگی هر یک زیارت نمکور خواهد شد بنده هم شاید و اگر
بعوض سهلان را که در ضعف قلب نمکور است اطراف مقل طین از زنده شعال
تاشش شعال را یک کرم سخنگی زد بیار ناضر بود صدف اتن اینست پتو
همینکه کامل پوت همیل زرد پوت همیله سیاه آنقدر افیقون
استطخود و سر این هر یک ده شعال ترد نسیم یعنی شعال فلوس خار
شبین قلع این هر یک نه شعال فلوس قلع را در آب کنند تا حل شود و با

حضرت خوب

ادویه را کوشیده و پخته بر و عنای با امام هفت شعال چسب کرد و میت و ۹۳
پنجاه ش تعالی عسل ای بقیام اورده مقل و فلوس را داخل کرد و اندویی باشد
بردارند و ادویه را اضافه کرده پرسند و مداده است اطرافیل و رازالسر که
میرست و بسا باشد که او مت اطرافیل صفتی و نهایی بلین غنی از قیمتی
دیگر باشد خصوصا بعد از فصل اصلاح فراز صاحب بکسره مراوست
پسرت ز شک نماید میرست و مکر فقره بعد از حبسه اطرافیل صفتی
داوست بخورد این شریعت ز شک خرسود مینمایی خود و حفظ شریعت ز شک
وانه دار خوب را بخیانتند و بخواهند و صاف کنند این باتیات یا شک
صاف بقیام اور نمکور کدام پاشا آنقدر باید که شریعت نوشتر خانشی
حاصل آید و اگر بعد از بقیام آمدن بشکر در بجا ه شعال که شریعت شعال طیبا
ساینده اضافه نمایند نا فست خصوصا پر کار دکمه هار طارت باشد تا
در صدراع حاره نمکور شد و این شریعت را از پنج شعال تا وده ش تعالی عیق
کا سرنی ای شیامیں نمایند و بعضی اوقات حتی مقل یا مجنون جست اینکه
هر یک که باشد نمی فست حتی مقل اینست پوت همینکه کا بنا
امل مغشید پوت همیل زرد شکم کند ناشکم تر تیزک شکم ریان رز
هر یک پنجه شعال مقل ندو بجا ه ش تعالی مقل را در آب محل نمایند و ادویه
کوشیده با یک سر بر شستند و جه ما سازند لقدر یک سخنودی و اذاعت

من انجام ای افسه

۹۲ ماد و از ده از فکر رو برند و همین اخراج اکه باد و بار محروم عسل تهوا موند
و بسیه معرفت بمحاجون مغل و قدر شربت آن بمحاجون دو شفافان
مقفل رسی شفاف و آسب کند تا محل که ده و سایر اخراج اکه بسیه باد و بار
مجسم عسل قباقم آورده بسیه شمده و اکه بار عسل بطری حب استعمال
نمایند نو عی رخت مقلبت قدر شربت از حب دوازده داهه و از بحون
تا سه شفاف و صفت بمحاجون حب احمدید که معرفت شجوس فیت
سوانح شفاف و قانون پوست هیله بکجا پوست بلیل آلم مقشیر فلفل سعد
کونه زنجپل شیطح هندی سبنل الطیبا زهر کیا و ده شفاف حب شبت
کند از هر کیا چهار شفاف خب احمدید مد بر صد شفاف اخراج اتمام حملیا
کرده فرم شود و با ده شفاف و هن ادامه چرب گرده باد و بار محروم عسل
بعقام آورده بسیه شمده بعد از شش ساعه استعمال نمایند و قدر شربت
یکه شفاف اکبر و شفاف مشک اضافه نمایند هم شاید و این بحون باید
هزار حارچانیه علامات حرارت هزار که مذکور شد منحور دو ایمه
و طرق پنیر خب احمدید است که چرک ایش رازم حصلایکه و فنا چهاره
روز در سرمه که پس از نه صیانیده و سخن سبیار و هند و هر چه حق
پسرشود هتر است و بد آنکه فرم داشتن طبیعت صاحب بوا سیر لارست
و هر کا که پس طبیعت باشد که ای تمر سبزه دی او لوی سخا روزه و الو

خدا

کیک پنهانه برد بسوی خدا

و سط

۹۳ شک اعیان نیده طرف بمحاجاب آنها را که بشیه خست یاد بیزشت
بشنایی بخوبند و اکه قشم ریرا با سایر ادویه بخیه اند هتر است و اکه
تر پس تمره می امیرت آن شماره در کشت از خاتم بود
بهم در زرم و آشتن طبیعت و هم در تکین حارت هزار هزار ناهشت و طریق
ساختن شربت تمر سبزه دی او لوی سخا امشل شربت نه شماک است
و قدر شربت هم مثل است و فد اکه طیعن طبع باشد صاحب
بو اسیر اتفاق بود و پر هیز زغدانه ای غلظت از هر چه تو زد سود است
شل ای سخا ای عذر حسنه رای شور حضور صدما پی شور و کوت فرید
لایز هم است و شیخ ارثیس تسبیمات رامن کرده و خاکبینه بازده
شکم من و کن دنایا باندک پیار مناسب است و دیگر از کچ عذا در باب دیگر
ذکر میشود اصحاب بو اسیر ناهشت و سایر تراپرین و بو اسیر
بالکه گرزد و گیست افاده و متدیگر کشودن خون بو اسیر و قنی باشد که فرع
متقد ای ای باشیتاده و داخنها محتلی کن نه باشد و در می فضاده و در می
و یکن باشد لسانیات از دهد بدن چاد شده باشد پس بیکه هر میں
که بر سخا هم و دو ساعتی در سخا هم در میان آب کرم شنیده و جمیع
یا بعضی روز غناه سوضع چرب کن با رو عن هسته طلو با شفاف ای
وره عن هسته نزد اکو یار و عن کو یان هسته و مفر ساق کاد فتح

ایم

۹۲ هر یک رایتیها مغل یا یار مغل و اگر یعنی کشوده نشود پیاز زبارون
کاد پکه خساد نمایند و اگر بین نیز گشوده نشود آب پیاز باز همراه کار
استعمال نمایند و اگر سخوده مردم نهادن دو خرد نمایند و است
اگر بین نیز فرغت نشود به ستد قدره که افتاده با خود اضافه نمایند و شیخ
الریس موزخ با نیمه تجویز نموده که خساد صاف و خفه باشند
کشش کردن باشد در بوسیر بسیار ناهملت و بباشد که بعد از خساد صاف جایی
با دو نیز مذکوره و بوجسم سیده بدستوری که بعد از این درست کمین و رم
مذکور میشود استعمال نمایند سیم تبر تکین و بوج و درم بوهرست
خواه اید احادیث شده باشد و نواه بعد از استعمال دایچ راه است
شود و هر کاه و بوج بوسیر شد کند و خون مدق جس شده باشد
و آلاجخون که مذکور شد و کشود آن بعی نمایند و خساد با سیلن و
پاسا قین تکشند و اگر خسادی ای حایات نخست تکرار هشده کند و بعد از
دشمن زلود و مقدار بسیار ناهملت و اگر کید خد کنایت نمایند تکرار
نمایند و برد قصه نماده خد و باشد است و بوج بوسیر احتراز حسون
کند و از بسیر نیز احتراز لازم است در تدا پسر مسرب داشت و داییه
و غذاشی پاچه در صدای حار و در حیشم و در دوش حناق
بعمل آورند و استعمال نمایند و غذاشیکه در تغییح خون بوسیر

مذکور

ذکر شد و در تکین بیض نیز نام است و مر تمہما نی اوجایع و مه
اکلیس امکان ندست مقتله ز هر یک جزوی که پدیده بازد و همکم منع
در و غنی مل سخ استعمال نمایند هر
شیخ نمای از هر یک جزوی مغل میخ سایله از هر یک اشنه جزوی نمیخ
ز خداون یا یار و عن کاد پکه از هر یک ده جزوی هر هر هر هر هر هر هر هر هر
در و غنی نوای اشتزد ده شیخ منع تقدیر یکه سایه جزوی ام مشتمد و ده غنیما
که اش و بازد و شیخ منع سایه ادویه هر
کو هم خواستاید که هم تکین بیض نشود هر
چند ده بزر خاکستر کرم سخته ده و غنی که دهنده باز و عن ند دل و مل لخ نیم
بیانگرده در نادن سیم دیر نادن سیم سر بصله که کروه هون هر هر هر هر هر
بر و زند و استعمال نمایند و اگر قلیل استعمل هم اضافه نمایند سایه
اگر کند نای ند کوره ای اسیده ایت قلع و پیه منع آی و پیکا و ده موکا که ده
مر هر
منع را باز و عن کل سخ و موم که خوری نماید ای ای ای ای ای ای ای ای
و ز غفران استعمال نمایند هر
ناید هر
ناید هر هر

دسته سفید باشند

ززو الومیح میلاد تردد و شکم منع رونم کا و کقدری پناز در آن دانگ کرد
باشدند اذار اینک با هم سرهشته استعمال گشند بسیار ناچشت هست هم
دیگر رونم کل سخن خود را شکم با قلمی همین و زخرفان یا بد و نزاع رونم
و اکرسیجیک از ادویه مرادنم باشدند و شکم منع استعمال نمایند
مرک لذ دیگر بخدمت هم ساید و بار و عن کل سخن خود را شکم منع استعمال نمایند
آن ترمه اگر داشت هم کل سخن خود را شکم منع استعمال نمایند و اکر و دن باشد منه را
استعمال نمایند الوده کرد و بخوبی بردازند چنانچه برداشتم برداشتم و بکندند و باز تجدید گشند
اما فضاد نافع خود را شکم منع محفوظ نمایند و رونم کل سخن خدم
دیگر کاخ را آب پخته تا خوار کرد و فضاد نمایند و دیگر رونم کار کرد
پیغماز منع خانم مفرساق کا و رونم کو نان شتر رونم چشم باد
رونم بزرگ نوم کافوری اخبار اسدی که احش کنید و کل طلبی نرم نمایند
اضافه کرد و استعمال نمایند و اکر مجموع پیغماز و رونم فیت نشود بجهتی
کا هفت و اکر بمحب بسیار شید باشد آب بزرگ بناک و اکر شه باشد دی
آب و اصل کرد و با حمیران و زرد و شکم منع و رونم کل سخن با هم شکم
کرد و ضماد نمایند آب ایشان اکمل الملک با بوزن کل طلبی خواری شد
بوشانیده و را بسد وی نشید و غذش اضافه سازند ببرون و دیگر
اکمل الملک حلیکم کنان با قلا شکم حملی کل طلبی خواری بفتش پوت
کوکن ز

طلب شکم بن زنده خوش خیث روحانی مسیح شورای اسلامی
کوکن زخار خشک اجزای نیم کوب کرد و بخواهند و دا بسته بخیران مسرو
اکر مجموع اینها باشد بعضی از اینها غایت تکمیل کار چنان قدر
بسته خون بو ایسر پرا کاه بتجهیز اطراف سده نمک جنس خون بو ایسر
کا بی ایکردن که خون صالح با فواید ارقام شود احداث صحف تایید نمایند
وروز رو دو ساخت اضیف شده باشد در آنوقت متعرض و دفع خواهد شد
اما او نیز مشروط بطرف صهر شیر و شکم خرف بود و اوه نکه استعمال شکم
کشید بود و داده بکشان و دود همک طبا شیر و چکل ارشقال بت به اکر
یافت نشود ترسیم کلینم شقال باکت شقال ضمیماند و نیز شنیده
صفت قرص کسر با ایت که باید بیش از خانه ایزه کیه تر تعلی
ورق کل سخن صفحه عرب از هر کیه هشت مقال نشسته کل این ناشی
طب شیر کران شکم سوره دار هر کیه چمقال ربت اسوس آقا قیاره بکیه
سه مقال اجزای از نرم کو پده هست ارض سازده صفت قرص کسر
موافق قانون نخنکه را باید در دار دید شکم خرف از هر کیه چمقال
شاخ بزکو یعنی پوت شکم منع پر و محترق صفحه عربی از هر کیه سه ده
کشید خشک بود و داده خیانش غفیه و سیا و از هر کیه فشر مقال و
سوخته نمود اینچه از هر کیه شری شقال کو قله بالعاب نموده قلعه نا اراض
نمایند و هر کیه از اینند و نخنک عل متوان کرد و شیخ از میں احریض صغير

مازوج خزو ب باود شبی میانه پوست آن از برآ جوشید و صریفید
پسند و دیگر آنکه گفت دلکان را باز و سرمه نمک بفت این اتفاقا
صون عوچ حسین در ازم سایده متوجهی ای همچنان بگرد و مشیاف مازده
و داد و مت قبیح ناضت و هر کاه بعد از این مذیخون خواطر رسیده باشد
کند بخت دری متعال خون کم خمای و سترن باز نهاده را بگیرم تیز نصفت
و بچشم را بکار دهیز انصب کردن و بخته ای خوز بار می دارد و قدر
آش هماق فاراد ای مناسب است و هر کاه ضعف زیاد بهم صد هفتم
خرف خاکه هر معدن مردار یکل و آنستمان از هر کار دودانگ ای آب
یسب میابست و هر خود و زده به هندا ای همچ تو پی اسقا طاد اهنا کار با مرد و برف
شود و آن بخیزند فوخت اول اشکاده یه چند است تعالی نهایه
که دانها را خود و برف و خنک سازند و بجز نمود و بحکم ای همچ چند
است تعالی کنکه در دنها خود و برف کنند سیم آنکه دنها اقطع
گشته و بخند این عبارت خنک شد و در زیر ایک استعمال دوایی خاره و بین
اکثر ایشت که قص خنکیم و در الیم و زرم عارض کرده و سبب نفاید
گرد و بگرانکه آنکه مواد غذا که درین بیخ کرده از اینظر منفع غشیو
و بعد از است اغفاری درین لشته غشیو و فشار ای ادار و توک این
صلاح اولی است و اگر علاج هم نمایند یا ایستین ای ای ای است تعالی دوی

با جنت ای محید و گرفت موده و عسله کند و از خاپت کنیت ای محید و ا
پنار و دروز در غل منقوص مسوده بعد از آن چن مبارسانیده ای خراه خلیل
و صل استه بیز مجموع خنک کرده و قدر شربت آن مثقال میل نمایند و
اچریل صیغه درون خبیث ای محید بخرا هفت حصه شتی ای ای همچ
خون بخیر ای خفت بندگه با دفع محرق کل از منی از هر کاشت شفای
پوست هایل زد پوست بلایا ای مقتله ای زیر کاخ خداون شخیم کنست دنها
و شفال مقل ده شمال و سیار خوار کوسه و مقل ای ای ای ای ای ای ای ای
بچم عراب بر شند و جب کنند و شفال ای آن با ای ای ای ای ای ای ای ای
و طرق موقن و دم که بسته ای کوشی و در اصفهان کس کار بخند و شای
بز کوهی پوست خم منع ایست که در کوزه کرده و سه ای ای ای ای ای ای
تزریا ای
دوست دیک خود نا هفت ای
بنده کندا ایست صبر کن در دم الاغین و مشیاف بایش ایکان ای ای ای ای
مشی ای
و ای کفر ای
ای
خل سخن و سوم کافری مری هیم مسوده است تعالی کنند و یک ای کل ای

از آن جا داد نجیب را منعک

که هم و حشک کند و پر قدر نیز روانه ای کنند زمانه ای داشتند از آن داده و غنی می شد و طرقه و فنا
دور ای با مردم می خانید که وفع بالمر و نشو و جام حیجه شهراح که هم و حراجی
برایین خوب و کمال ای و در این حرسله و در این مانعی تظیر است داشتند اگر بعیین
در علی و لفظت بود مکر را توشه قطع و از آن آنها می سکرد و کاهی همراه
می شد م اخیر لامینیک امده پیغام اخفا را حکم بت و باستراحت شد لفظ
کرد و از شدست و لازم صح و درم متوفی همچوک است بود و بعد رکا - تعال
مسخاست پیغام و ملحد است بشدید از شیوهش بو ایس فارغ شد نهایت پیغام
سلام بخون فاسدگذشته ای و فیض همیش بر طرف شد و از کمال بعد تقریباً
ماهه پیکرت آمده بعد از آن مشرف بر هلاکت شد که و حشیش باطل شد
لهم اقطع و قمع خمیع و آنها می بو ایس جایزیت و موثر مذاق عجله است
چنانکه دستی ای ام اطرافه است تعالی دوییه مذکور را که دانها دلیل نام
خرک شود از اینچه سچوی افتخار است ما شختم ترمه قبل نرق پوست پیغام و خود
السر و کبار و دغدغه همروت و بناله باد بجان که درخت و کلاه با و بخان
کوشید و هب اتفاق ایاد بجان نا منند مقلع از دق مرکل پوسته هار
نمی خشم حفظ و اکر مجموع نشود بعضی کافیت و دستور بخواهیت که
دیگر دیگر مخالفین اکر ته اور امور اخراج کردند باشند و پشكل شتر را سوره
واسن دوییه را بآن ریخته و دیگر زاده بالای ایش و داشتند بایرانی
سویا خ

چون خوبی آمد منعک نیکنده

سوراخ که بہشت چنانچه دود و بخار آن خوب بروزشیده و اگر دانمده
باشد بعد از فراغ در قضاچی حاجت کردند پر و آن مده باشد محل آن دزد
و اقوی بخوار است در این اباب بخوار بلاد است و شخ از شیش همیراید که بخود
چوب کسر رکا و گردناید باید باشد که کفا است کند از سایر دود و این
ذکر امیکو یکه خروز بز را بگویند و آب او را بکرده و پیش برادر آن
اکوده کنند و همچنان میاند و اور اخشک کرد و بطریق سازد
و می امکنده صفت او ایست که بکر زد عشقه و در وکس آب
مندیده با آب جوشانند تانیک غلیظ شود پس حاسن آب نمیده زن
پس از این و جمل روز و اثاب کند از زند بسر و بز بچر زند و شب همای روی اینها
پس از این پوشند و بعد از چلو و زر و آهات کند از زند و صبر سقوطی و حرف که
نه بغار سی ره زنگ است کوئند و شاهی این چلو و مجموع آب هشتم بچرم زد دیگه
و منان بعنوان شیاف هست تعالی میاند غذا شور باده است و در
و دیگر مالید نیای است ارتجاعی مرکل کیک مشحال عصا و بحیه ایش
دو مشحال کند ته مشحال حبسه ای از زم کو پده با هم خلک طاکر دهید
و اسیر طرق مردم ضماد نمایند و یک خوار سر و خطا و قلوط را
بوزانند و بعد از اینکه بو اسیر را با خر شسته باشند پاشند و یگر آنگه
ند و چوب و صربه ای سنگ را زم کو پده باشند و دوغن کل رخ

میخ
نم کافری مرحم کرد و استعمال نمایند پوست آن را حصار کنند
لیز بر این سر و کندر هر یک راسادی هم کوش و شجر سر شده و
استعمال نمایند و در بخشی مشخص خود را بعثت الشعله بوده است
پر که هر چهار سر و رانه دار باشند اولیه آن دویه آن دویه کرد و بعنوان
شیوه ایشان نمایند و اما استعمال اولیه طاره گردانند را بکنند
و بطرف شود چهار پنجه ایشان همیشی خلاست زیرا که استعمال دو کم
شدید بعده شدید میشود و کتابه باشد که باین تقریب مذاقه دیگر
ماؤش کرد و محیر بن ذکر یا کویک برین اوسیر قبره و ملامتی است ایشان
دوایی شد بهر کا دخواه سنه اول همه با سیاق گشته و بعد از آن بجای
ایران علیل شوند و طلاق استعمال اولیه عاره ایشت که فندقیون یکیک بروند
بهر یکی که باشد بر روی فندق و سخم منع بر روی پنجه رهی کرد و شاهد
قدر قیدیمی پیشنهاد نمایند هر چند کجا زرا بر روی پنجه کرد و راه چنان
چنچنچه بغير از داشت جای دیگر فرسد و اگر در استعمال آنها و جن
بر پر شد بست کند که بنا قلت آن شوان اورون لطفه روز یا یک
دوزه عده است دشنه و یکی از هر همه با دضاد است که در مسکن است و حج
ذکر شده استعمال نمایند اگر دو سیاه شو و بعد از آن یک
کربن که در اصفهان کلم کویند خوب پیش تا حجر اگر دو اگر باز و ش

بشتار خوب
گا و کنه استعمال نماید و حرج را لستگین دهد و هم داشت امامی گلند و بعده نهاد
اقدام داشت احمد روز مرحم سفیداب و بعد مرحم کافری استعمال نمایند
و جراحت علیهم کرد و اگر کث کلم بیشتر بیک از هر کمها و ضماده کرد باید
مسکن است و حم که نشسته مرحم سفیداب در هم کافری نا فست و اگر بیک
ظاہر بیشتر با محیی زدن مقدار اپریون باید شده و ساعتی بروان نماید
که نشست تا غل ایجاد شود حق پیدا کنند و جازه و اگر محیی را بردازد و استعمال
نمایند و بعد از ایجاد احتمال طاره و غیره نسته نزد الموجب کرد بیکش
فرشند و صفت نمایند فله نمایند ایشت آفاقی و وازد و شغال نزد
سرخ و زرد از هر کیم بحقیق ایک آب بندیده هشت مشقال بسته بیان
شش مشقال زفت سیاه از بر اگر قوه و بجهش با سرکه قرص سازند و در ۷۰ چهار چهار
وقت حاجت قرص اگر پیده ایجاد شوند که مذکور شده استعمال نمایند
و یکی بر دیگر کزند و یکی باشند نزدیک زرد و سرخ هر کیم مشقال
هر یکی ده مشقال ایک آب بندیده بازد و مشقال زنگل کار بیش غال از جارا
کو پیده و بجهش با سرکه قرص سازند صفت مرعنز نکار زنگل
دو مشقال اندز و دوت بیش غال سوم علاوه ایشان از نکار و اندز است که خاص است
بر سر شدت مردم شود و صفت مرحم سفیداب مرحم سفیداب که هم مردم
که در حصر رخاب و علاج سوختگی ندکور شد مردم کافری دزیر بخواه
دو مردم از این رخاب که شفای اخراج

۱۴) مدارسته که نفیده است باع مومن کافوری از پر کیم چشم تعالی روندان
پست شقال و عن مومن را کند خشبات آدویه را کوش و پچش اضافه نمایند
از شقدار کافور یک عدد سفیده شخم غ اضافه کرده مزوج نمایند در میان ناوچ پنداشته
تام هستم شود و اگر فلا فون در دیگر برویت و مردم زنگاری نباشد
جوض ادویه حاره که جوز نماید همکار نهاده شل عبارا پنه و بر روی
شخم غ پاشیده و ببرستور یک مذکور شد استعمال نمایند اما ادویه
حاره نیهاست فرضون نوشادر و ذذرخ جانور است که اوزار و چه غیره
من میکوئید و میزج و قرار میکنم و آنکه آب خمیده نیز خرد و سرخ
و کسره با چمودهای بعضی این ادویه هارا با قطران یا پل طفال میشم
استعمال نمایند و اگر ملام خوب همیند با اینکه کار استعمال نمایند و صحت
کامل است نماید میکوئید آنکه وزیرخ بستور یک از جمله از ال مود است
فیما نمایند تر قیب و اده در حمام رفته قدری ربوا سیه که از د و بعد از ساعتی
ف) بشویند و پسته رس محرق را بپاره پاشند غلکانه بطرف هیازد چه میکوئه
که اولی ایکه این حللاج از حللاج سابق طایم است مدت دیگر باین حللاج نشده
حللاج سابق را پیش بخیر نماید هر تقدیر که بعد از استعمال ادویه حاره
در پن اآن هر کاره و مع بهره دنگ اگر مستحکمات و مع مذکور شد تمکن افزایش
نظر از نکه مر لیش محل شود ضرر پایی اشل شد و غیره حداثت

۱۵) میشو دو بجهیه سیم مریکر داده اند تقطیع و آن بسیه رسیده این عمل اکا
یا میکر د که مر لیش حلاقت و بح اند هسته باشد و در دیگری علاج باشیم
بر آن تو ای اکندز نیز دنشود با وجود اینتراتیپ تمام دانهارا قطع باشد
مکر دن اب ببیا اثنا راه د منفع ای آن هم بر بدن و جلد و ش امراض پر
و پر کاره عازم بر قصع پاشند او لا باید هضمه با سیمیون کرد و پر کاره مرضی
مخدات که حسن اور اکم کند و منع سیلان ای ای کند هست داده
در آن قطع کشند او لی هسته و خود مناسب بمحون جسته نه است
و در بح مذکور میشو د با افیون و عفره ای ای هم برسند و پسند
فلونیای رومی یا شعاع هر کیا ز ای شا بعد دیگر که حسن مر لیش کم شود آها
ظرفی قطع اینست که جراحی هارکر دانه ای بروشی که در ادویه حاره همکو
شد پرون اور ده با مقراض لبیا زندی یا آلت و یک قطع کنند و
سم نمایند که هر یاری از کوشت میچو بردیده متولد که مفده عظیم شود و
بعد ازان بکار نهاده قدری این پرون بر و پس اکر بح و درم
شدید حادث کی از هم همها کار دست کمین و مع نمکور شد استعمال
نمایند و مح مح خند آب و مر لیش و نکار و هر لیش کافوری که از نهاده
شود طرفی دیگر را نگر خ دانهارا با ابر شیم ایدم و بسته ای از کمان حم
بندند و یکی از نفر غیرها کی سکن و مع را پرا و کناره مذاخود بر بردیده شود

و قصه

۱۰ و خود میفت و بعد از زیرین و افادن با مردم سفید بیکا فور کی
استعمال نمایند تا محل طبع وصالح آید و شکم و دو اسپرتو استلت

ورسان رونم که تجده بوسیکا که از کیا تکیا کی از آبای خیریت کلند
بیانی قیمت که از جله اسراریت و بگزات تحریر رسیده است که از را

قلع و سی را تخفیف و ادبه کی ازان تو ان کلدن حاصل شده و هر کام میشه
سیلان چنان باشد این نخست ناسی پیز بزیخ بکیمه و خواجه مصالح کا خفر

۱۱ و پس از هر کی دو مقال پیز بزرگ آشنه و صاف کرده و پس زیادا
در ظرف با اب هم کشته و کافور رازم صلبای کرده و همراه ربابا مخلوط

کرده چنان برسیم زنگناخت مردم شود و طبیعت یار و همراه استعمال
نمایند و هر کاره با سیلان چنان ابتدا برین نخست ناسی ب است

بکیمه و پنجه از دو مصالح کف دیا سفید ب قلع از هر کی دو مقال چون
یک مصالح کافوز نیم مصالح پیز بزرگ است که ساین گذشت که آش

۱۲ عمل نماید و سایر دویا با کوشه و چشم با هم مخلوط کرده و پنجه قمام داده
بر استعمال نمایند حرقه البول سورش درین درین بیل کرد نیست

اگر سبب حدت یا مخالفه صفر ای ابول بشد عمل نیست
شده و زنگنی بیل با سایر علامات کرد غلچه بجهه احتماله داشدا

صفرا وی ذکر نیافت و نیامن چک با ابول نایمین چنینی چون

مصالح

نشیمن

۱۳ مصالح ای ابول علطچ حوز و ای نیشید شکم کده و شکم حرفه
از هر کی دو مصالح باید مذکوله از این مصالح شریت نبغه اکه فیت
شود نیم مصالح یا یک مصالح قرصی که معرفت است بنایانی این بزور
۱۴ ایست ناد الشیری مصالح با شریت نبغه سه مصالح بنادق بزور
شکم مصالح و بیرون چنین علاقه ای بزور اکه شریت نبغه بیفت نشود ماه
الشعرها کا فیت صفت نادق بزور بخر شکم خزه شکم کده کم
از هر کی دو مصالح شکم خیار چنی مصالح شکم کده و دزدال منج شکم
خیلی دام مقشش که ترا از شسته رتب ایوس خشناش سفیدکل این
شکم که قرض از هر کی دو مصالح کویده قرض سازند غذا آش نشک
یا آش قزو پتی ای شرع چل و وزرده شکم منی با چکله دهیات و فدا نیا
نافضت و اکه سبب آن قوش مشارن بود و علاشتر بدیوی بولت و ایان
چک با سورش قصری و آمدن پصری چند است مثل سبوس کندم و
بینی و قات خارش و وح مجرمی بول از قصیب و از معقدن قصیر
و کاه شود که قوه و مجرمی ای باشد علامتش شدت خارش فسروش ای
و وح موضع خاصه است از این مجرمی و کاه باشد که درم در قصیر
حاصل آید و سبب آن اکه جوشش چند باشد ده مشارن و یا مجرمی بول
سو ای ایکله و را بعرفت اطباء جرب المان که نید علامتش همان حالات

قری

فوکل

بع قرح المشاهد سوای آنکه در قرحة شد. بنفع حیرک پیشتر است در جرب
المشاهدة ففع شدن حسپتیری برآمده که کوپا بسیار است در جرب المشاهد کا.
باشد که مکر رطوبات سیلان کرد و باشد و کاه باشد قلیل خون دفعه شده
باشد و با محله حیرک مخصوص تقریب است اعلامات قرحة و جرب با هم شنیده و
و معاوچیه و دوز و گیست که آنچه مذکور خواهند عمللاح در پریک از قرحة
و مشاهد اعلامات خالیه خون باشد چنانچه در صداع دمویی که داشت و مرض
شیده باشد ضد باسیلیت فاینیا جا است مان شاذتنه و اگر فضده
مانعی باشد پسرمهیره وات ب نوعیک در اول حرثه الیول مذکور شد و قرحة که جوان
هزاره است و خود ردن با الشغیر بایت باقی اینزو و دشتیت بخت بالعاد بذر
قطون با میره است لذذکوره نبادق البزرو و شدت بخش و با محله ایچه و دوز
اول کدشت در قرحة و چکانیدن شیر و خرو و مفیده حیرک منع داشت ملا
در آن غلط ایند و تفصیل کدشتیت بتعال شیما عیله در وحی و خوش
لطفه خلاره و جرب و از ساره مکتوه است و صفحه ایشت که فضیل فاره و فضله
لطفه ایچه کیه و مشقال اندوت و دم لا خون صعن عریش است از پریک چشم
له مشقال اخراج از مکه کوشه باشیر و خراشیر الاغ حیرک کرد و سیاوهایی
و پریک بسازند و مکر و محراجی بول مکاره زند و بمالیدن گل رسشور و شیر
و خرم الاغ یاعرق پدیا آب بر تفصیل باعشت و سکن شورش
و خارش

پس توکل کن

خوب

و خارش اوست و در قرحة و جرب مشاهد اوست قبی ناید و دفع سنجی الکلی . مرض
میکند و دیا و اخر که ماده کم شده باشد برای هم حلخ ماده قرحة خود کنچ
صفحت آن ایست که آنچه سنج کونی بوده سس در پر و پریک و مشقال
شخم خوار غفاره ایم مستقره رساله سوس شاسته صعن عرب کتیرا دم لا خونی و
برگ کام غصیقال شخم کر فشن بر المبنی محل اینی یه ریک رس مشقال فونی کیت
مشقال اجزار اکو پرده و قرص سانده بقدر شرت از چیقال باعه شیریز
شخم خوار باشیره و شخم کدو و شربت بفشه از هر کیه رس مشقال بونشته
فرصه اصلاح آمده علات رفع کرد و در آخر کلام رفتون پیچه خافت
و عز و دن شیر الاغ بدستور که درست دن مذکور عشود و در ملاح
قرحة و مشاهد بسیار نافع و محجوب آید و از برای رفع سوزش بدل درجه به
اواع کمر فضیل با ده آب کرم کدشتیت نافع آید و در آب کرم بول
کردن بسیار مفید است و شربت کرنا ربا العاب پرداز بسیار نیست
و در آخر مداوست با فیون بزی افعت و عجامت در اول ضروره دادر
نا افعت و هر کاه بعد از فضده تبرید کامل مسکون بجمع و سورش
چکر آمده باشد و قرحة باقی باشد شیانیک اینصفت دارد که معاله
سفید آب قلع اندروت کند و دم لا خون صعن عرب شست بالسادی اجزار
کو پرده باشیر الاغ مایه بخیر کرده شبیاف ساخته معاله ناید که بایا

نافع

٦٢ نافع و مجروب و صبيح الباه سبب قلت اكر ضعف قلب
و ماغ باشد علامت شن موجودي ضعف و ماخوشی و قلب و ماعنت
سته. و آن سبب شدت ضعف و غصه باشد و ماخوشی حال قلب اما عالم الحاج
قوتی اول ايماءت اقرب و ماغ بخوبی و ضعف قلب کذشت بگند و بعد از
باد ويه و اغديه و تدايری که بعد ازین مذکور گردد و قتوتی اهمانه و شخ
رسیس میزرا پیر که ضعف قلب باشد و علامت شن همچوی اشل شزو و دیگرها
بنشد بلکه ضعف باشد که درسته اخراج است فرانج باشد علامت
غلظه حرارت است چنانکه در صداع دموی کوریا و قوت دیگر علامات
مشخص اشتعاء از همراه است و منظر از مخفات علامت شن تبریز
بروز رسانی مبرد است مثل شیره شخم خرف با سلک چنین ساده یا سایر برادرات بحسب
بریزیج بر فرج غذا اکش زر شک و اناره و آنه و کوشت بر و زنال و خسر
انسانهای آن راه که کچته که متساول نمایند و هند و خوارششان و امرود
و آب خواره و درغ و ماسته و باقلاد و حس افراد است بوداده باشکر
غندیده و ورخپیش که صفت آن اینست صعفت شیرازه و وشیده را
بغده شنم باش که از چنین باک کرده جوشانده نامنقد کرد و دما پازوه مشقال
منج و اکه در از باش اکه که بعد ازین مذکور عیشود هر چند جوان حرارت
ناواط نباشد میل نمایند و از اغديه که بعد ازین مذکور عیشود هر چند جوان حرارت
شیرازه و دم شده باشد و با بحث همچوی که ضعف ستمه حرارت مزاج باشد معابجه

بعاچین سایر بیات باره مضره بگو اعتماد در این نوع باقی است ۱۴۵۳
که بعد از کور خواهد شد ناخ بو دگ چندان حرارت نداشت باشد و چنین چه
نمایر خود و پنه و غذا که ذکر خواه شد ناضج است اگر سبب آن
حرارتی مزاج باشد بکار گفت متی در بدین وقت نفع با هسته نهاد است
علامات انتقام حاره خواست و همچوی مبتوات دو اینه ویه
قطع و دا پرسن مین نجست که اند کور میشود و بجهن نفع است که در آن مساین که
قوتی طب و دماغ نظر ندارد صفت بمن سخن و مینه و دری که
ند و سورخان دارسته ای جمل تعریضه مترقبا و ام منزه دق تصریح خواهد نمیست
شخچ از کار کاریه هر چیز متعلق شخم شلم و کند اسخچ سارخون حمله
از هر چیز دمتعال و نخم شک مغناز پریک یکی میباشد بدو ازین جمل سخون
نمایند بجهن لبو ب که مقتول باشد و قریب باشد است صفت تصریح
منزه دق تصریح خواهد نمیشد ام کنجد غش شخم خشماش بینه شخم
خرنده هر چیز متعلق تصریح خارین هر چیز متعلق شخم عاقل وزدن
جهن سخن و مینه ای انصاف خونخان و احیانی از پریک متعلق شکر یعنی
نخاوه شعال با عرق پدر شک جمل کرده با و وزدن جمل بقیام آور دخیرا
که قدر و پنه ای هم بسند قدر شربت ده متعال معجون لبو ب
کپک در نهایت متوجه ای ده دماغ و قلب و کرده هست و منی را افتد ای

اده ب نیزه

و حضیب را ب پیار بخت کرد صفت با دم خندق نکرد و جلوه

نارچل افچل سرمه خرزه شم کننده قشتر که کناد رسیده علیه تقریب رونک خنک
قد نظر کرد و از هر کیم پنهانی کباب و خوبینان متفاصل هر کیم دو متفاصل نیم
نارچل ن استرسانی همای فربنل طبیب نهران نهیپل شم از هر کیم از هر کیم

یک متفاصل نیم همین سخ و سفید تو دری سخ ضد شم اراده بوزیران معا
خوند که شم خنک شم پاز شم و پیچه از هر کیم دو متفاصل خارچک قصبه کاشی
سودان زده شم از هر کیم کسر خراز هر کیم دو متفاصل دو برادر دویل صمع
قیام آورده مجهون ناسد قد رشست دو متفاصل قوت سه متفاصل مردیه
دو متفاصل عینک عینک عینک نیم متفاصل رق طلاق نیم متفاصل ورق شرو

یک متفاصل صاف نمایند هم و تقویت باه و قلب دماغ پا نظیره مجهون
فلما سفمه که را نماده ایحتوه کویند و شیخ رسیش ذکر فرموده و هر ساله
بهمیه غیر از تقویت باه منافع دیگر هم در در و تقویت حافظه و رفع نیزه
یکند و در دشت و او جاع خنا مصل سائل بول با چکار کشیده ایجا
با در دنیافت و استعمال آن صاصب مراجح حاره را جایز نفت و قدرست
یم نزدیک متفاصل تا دو متفاصل صفتیه زنجیپل فشنل در راجعل هر ایضی
اطه مشتر پوت بیکاری طبع ہندی ندازند و معجج حضیه لعلیه
ملعوزه پیچایون نارچل بازه از هر کیم دو متفاصل شم ایون پنهانی

بر و ده اور بک است
دانتپرون گرده شحال محل صاف و دیر تر بسته را اضافه کرده بطریق هم
سیون سازند مجهون مجهون و یک قلیل از اجزا و کشیر اضافه شباب
صری خچیال تخدیم ده متفاصل شحال و خوبینان نجیپل و در منی شکم زده ثم نهاد
شک شکم کر فنس اسادون هر کیم سه شحال اجزا را کوشیده و چشم شکم نیسته دیرده همچنان
قندیکه مجموع سرته شد و در برعسل کفت که شه مجهون نمایند تکه دلک غیره هر کیم
از دین معاصرین شیر ترازه دو شیشه و بخشیده اضافت آنها اندیه باشیه
نموده باقلا خصوص صاده از اینی او پیاز شکم بسته نمایند که شکم کشیده
کوشت کوشت کوشت کوشت برده کوشت منج و خروشان همان کوشت مرغابی
کوشت کوشت کوشت هر کیم از نهان شکم کوشت کشیده از هر کیم شیشه بیندا داد
محرومین هست و اذ و شحال و خوار و کوشت آنها که کرم تناول نمایند
اما آنچه هم کنند آنچه از کوشت بعل آورند باشد که فشنده باشد و از
چوان این و با خود پا بیرونیان کرد و دهن که منع و تجویی منع
در فیض خود با خیپل و خوبینان و خوبینان و در اینی هر کیم و هر کاه که کاد
قضیبک و جوان سو نمک و دیابزد و شکم منع میل نمایند بسیار ناافت
دارند بنیان اضافه خصوصیات زیاده دارد با چیزی از این اغذیه ممکن است
از نوع تراکپ که بینی از انعام سرمه معروف است مثل ناکشته و شنیج
دکه کرد اذواع کیس بجا و کیا بهاد قلیس کاره کوم قبول نمکور تر قبض
و بند

من که نفس خود را

۴۶۷
دهنایت عظیم که زد و شیخ رئیس این دادجرب داشته و خواسته باشند
که در زمین مایده بار و غنی شیر پیش قصیب اللذ بسیار بحیرت باشند
ظرفیت را فتن و غنی برق و رومن رس طریق رومن کلی خیز است
آنها ترا فریج باه و مرغب و منظم است و ملاحظه منع برداشتم
و معاشرت و ملاحت و مباشرت با اشیان و دیدن صوره ای ناسو خانه
کت سخته در باب و حکایات شتم را در طبع و حکایات اقوایی جمیعین
و نظر چشم شدن حیوانات خصوصاً قریاب آنها مثل لاغ و کرب و تجدید
دو حوزه او قاتت از او و مبنایت چنان که در تحریر رسیده است و از چهات
همیا

خواه هست زالگاه در کاخ میکویه است سقراط پیکان شیخ و او و صحری در
ذکر میکویه عبارت یک ترجیح است اینست افضل چنین که قصیب شه شهوت میباشد
جد از یاس سنجید طرفت بد ریشه که تحریر رسیده بجهة اگر ملازمت
ستی موجب طال طبیعت خود را تکلف برآورد اشتمن باشد
لاغری بدن و مورث پسری و شخصی قصیب است و ببابا شده که نیما
هست گشته تمام شد ترجیح کلام نه که در پیش از گزار معموق است ۴۶۸
پشت زده است دیگر شرمن چنون آب سرد و داغ از معاشرت افضل است
خصوصاً در میستان افضل زتاب سرد زاستان و تمال
باب کرم زستایی و کتر طبع کردن بامسای ابریشم

اعیان ترقی و بنده معرفه دارم و دینه ای اسیدار کم و بسیار کم و بسیار کم و بسیار کم
و اکر قصیب از گندم و خنکه و لوپاد کوشت کوشنده جوان فرزند و مرغ
غذیه یا مرغایی ترقی و بنده داغ غنی مازده و اگر قصیب افده عمل تاول نمایند اما
۱۵۹ یه که مالیه دننا قصیب را بزرگ و تویی که را از خضورا و بزرگ
شوت است رو غنی بسان ایاقوی دویه است پیاز خصل کاره ای پیاز
پاران برق جوشاند تا خوب پکش و محترم شود در هشت شبان ۱۵۹
بدان تحریب کند و بعد تحریب کردن ایا دیگر راه زد و همسج بدل شریف
شب داعوه با دیگرس صاحب شد که تحریب داشته است بخانه ای پیمان
علیت رایه و غنی بمن کف پا تحریب داشته از نوع دیگر رعن
پیشین زنی را با مفرغه داده قصیب دووالی گر کاره و پشت زاره و مانند
پیشین بالند نوع دیگر عافت را یکدهم شک نیمدهم با هشت شبان
رومن برق باند نوع دیگر عافت را مادره غنی بمن یا هیئت با عمل در رعن
پنبدان اسیدار شوره است و رو غنی کرد و فی غنیه و با قرود یا قرداشک
نیز نافست و از حمل سلطاست ذکر مایلین شیرکه و تازه دوشده و
گمره و اکر قدری نکش دنایست ترک رازم مایده بار و غنی کار و پیش محبی
خلوکه اکرده بشیر کار و گریل نمایند پیشیست داکر قصیب را مرد و عن
وقتی پهپه بکرده و زلوی شکست زرم مایده و زبر وی پا شیمه ده مالش

۷۶۰ پوشیدن و برخواب حیر خوایدن و سواری محشی دل کرد ^{آنکه}
 تمام عضو خصوصاً از دست مطلع هر خوب و تقویت قلب و دماغ
 کردن و بوسی خوش بینیدن خصوصاً هر کار بوسی خوش از شخصی مطبوع
 نهایت خوب بینیدن و صدای تو شنیدن غایب بینیدن و قات
 باز و سرور بودن اما حضر ^{همایش} که مذهب اهانت باشد ^{چنان}
 افسد و مقوایت مذکوره و جماع با شخصی غیر خوب و حالمیز فرنگی
 و طفل تک رانیزی و سال وزن بشکل پاروزنی ^{که بعد} بجهاد
 و پنهان باشد مولفیت با جماع شخصی بدرکردن و استمناب است و لواط کردن
 خوب ^{مقدم} و جامست سیار کردن و مسالم بسیار خوردن و کشیده باشکن
 مثل زرده و بادیان و استعمال کلاب بهتر خوبی که باشد و شیمیکل سخ دهد
 بخوردن ترشیده و سرمهات و غریبات که در غراج محروم و حرکات
 پنهان عجیف کردن یعنی راه و بارگشتندان یا راه رفتتن و بر مکان مناک صباب
 و منکاشتن ^{آنکه} آب بسیار خوردن و فکرسی بسیار کردن و مجموع و مخوم
 بودن و بایک جلا ایکرا و وی و اخذ سوقدا پسری که مذکور شد و مصنوع از نهایت
 نهاده و اگر معاصرین ^{آنکه} ایکرایه و اغذیه که کثیر احصار است و حنفیه باشد که شناس
 خوب ^{مقدم} حیات فرج ایشند ضریب میکند مقاصل ^{آنکه} و لفظ معرفت
 مخاصل و میت یا بورم کا یعنی داشت شود در مفاصل اعضا و اگر
 منظر

محض نکشان پاشد اکسته بهام بخوبی میباشد ترا لغش کهند و بجهاد
 و کرد و غسل این بابت رهگشیده باشد تازانه طرف پشت آزاده
 این کوئید سبب برگی از اینها ریختن ^{آنکه} از مواد بدین میباشد
 و اگر غایون باشد علاش سخن محل وحش باشد و سایر حملات بلطف
 چنانچه در صدای دموی که شت حلابش در این اقصد آسیق
 از طرف هنایف و اگر در دست رست باشد و باید پایان فصله باشند
 از جانب بوج و اگر تجاج تکرار ضد باشد ضد صافی زنایش
 گشته بسته قدر خود زدن منفعی از عنبر الشعل و کاوزبان سخنگشته
 شاهزاده از برگی و شقال غایب سپستان برگی ده و این بخوبی
 و شقال و روز سیم راه بین منفعی اضافه سورنگان سه شقال
 بوزیر منعی پست داده قدر بندی ده شقال پیسته بله نزدیکوب چاره
 شقال هلوس خایز بند و شقال رو عنان دام بکشقال بتوشنده و اگر ده
 شب سهی اطرافیل صنیع را شقال باکشقال سورنگان کوئید خوب
 بترسته و اگر کاپ سهی افع علنت نشو و کارگشند دکاه باشد که
 استیجاج بقصد باشد خدا را که حیوانی کرده شور بای برجی باشیزه دائم
 و طرف شام پیش ایشان بخوبی صادر کاره وحش شیده باشد و ادم
 و بت باشد و اگر اینها باشد کوشت نازکی میتواند خود را باید اصدق

ا شا در ایل

نیز

۱۷۱ سیر د سورجان الکلام هلا نایند و مدرقطون باشد که بجزء خدا
نمایند اعدس پوست شناختش آب بگشته نمادند و آب بزرگ کامه
و آبرابر گر کلامی العالم تیران فست و مایلین فست صنمبار که در مد
ذکور شد با کلام بسیار ناضت بعد از سکون درم و بحیم بزرگ کامل
الملائک شجاع خشمی و آرد جو ضماد نمایند و آب بگشته از طبله زدن ایشان با کوارث
مرمن کرده و اکرماد هفتراوی باشد دلاستش شدت و بحیم و بوس
والهای سب و طبت درم و سایر علامات غلبه صفات است پیش از درصد
صفراوی بذکور شد و گم میاشد که ماده مفاصل اصفراوی هفت پاپ
ملک رک باخون بآتشید و لند اورین فرع نیز تجاج ابعض هست لکین خون
کتر ناید یافت و راول دو همه ایخفاد از جانب بوح کافیت و
سایر از معابدات بخی است که در موی کذشت و اکرماده بلمهم شد
اکثر اینست که خمال طلاق صفترا باشد زیرا که ملتم با مستبار غلطت و رود
که در دبدون حفراز نزول در معاصل هنیکت و لقلم تیرشا رکت هفت
لقد و با چاله علامات سیوری نیک و کمی بوح درم و اساس بح درم
و قدان علامت غایر صفترا خون هفغان بحقات هلاج خود ردن پیش
از کار و زبان خی رازیان اصل اسودس پوست بخی برایش کامنی از
هر یک دوشقال آس روز روز چارم سورجان هصری دوشقال

سند

شرط کن با این خبر

و سط

سند ایکی دوشقال ایل سنج ترمهز هر کی دیگر ایل عرب العلوبید
از هر یک دوشقال هلو خاری شنیزه دوشقال رونعن با دم همان دخواه
بو شند و اکریث طفضل صفترا دوشقال با یک دوشقال ایل فیقر ازو
برند و طرف صحیح سحصل خود را صفت داکریث در میان چهار شقال
اطفضل صفترا داده دوشقال ایل فیقر ایل دیگر ایل عرب خود را
شاید حاجت بسیار و کرن شود و اکریم جون سورجان در و رسمل خود را
بعد چهار شقال ایل شدن دیگر بون شند خصوصیات بعد از آنکه دهن
خود را باشدند پیار نافع بود صفت سجنون سورجان هورجان شش
شقال با همراهی خود را کرمانی پوست بخی بر شرطیح هندی بوزیدان
دز هر یک دوشقال پوست بدلیل زرد بیمهفت شخم کردن نمک هندی
برک خانه و بحر خلفل صفت دایان ایل سرخ زن چهل سویانی کشید
از هر یک دوشقال ترمهز پاتر ده دوشقال رونعن با دام چهار شقال فیصل
صف صد و پنجاه دوشقال جنده را کوپیده بار و عن با دام چوب کرده
صل را بقیام آورده اد ویر اسرشته باشد و اکریم خود که مشهور بسفوف
مفاصلست بعد چهار شقال با یک دوشقال قند صفت دیگر با عرق کامنی
با کار و زبان کرم کرده بون شند اتفع است صفت سعوف
مفاصل سورجان ورق کل سرخ هر یک چهار شقال برک سند که

اصل و لاخ

۲۷۴ ده شقال مغرا بهم خنثه و معنی خبره که کس نیز کیم به شقال تر
سیفیه عت شقال عفران ده دلک اینجا رازم کو پیده معرفت نهاده و اکر
حب سوچان که صاحبت کامل صفت نهاده بخیره مصالح ایگر ده قدره و مقدار
وزیرند که بکم زععت آن میل استند آسان ترواز مرگیات دیگر هست
صفته سوچان هم سبزه د پوست یالیزد و اخراج از مسامای کوش
حب سازده و خودون سخنپن بوری بعداز معاججه نه کو و پنهانی هست باصول
بستور که در جهات مذکور شده نافت که اگر با اعلامات قلبی خوارت نزاح
شربت اصول مناسب نیست و داین نوع از مصالح که در این بجز خود زدن
متی از شیر و چهارت آب زاب باینک حسل بسیار نافت ای باشد که اینجا
بسیل نشود بعداز مداومت بقی خلود این نوع خوده ب و قلی خلوس ناسینه
ترشیها ماست آب سرمه بترا نمایند و سوچان پیش بفشه صبر تقویت
لایه لایه و در کلاب طلاماید و سوچان زراونه طول فتح اغاره و قطاعه نافت
ورتکین و بچ مصالح درینه ا نوع عده تقویت و سوچان بوجه همان
و خبر غطره ایکرید انشود پیران ای سوچان و کون را بزبسیار نافت و افتال
بار بر کی با علاج ایکل و بچ با آب که بایونه و ایکل ایمک و سوچان و سوچان و پوده و قریز
طلا نافسه و بعد ما درین پیچ جمیع یا چشمی را نهاده جوشانیده بکشند و ایونج بیار نافت و نشتن ایکه
نارام نیفت علف اسفند ای آن جوشانیده باشند نافع و مجریت و مایلین مضر قلما

بکن و نرس خوب

باشیر با و غمن بازونه دین نع اخربیار مجریت ب حب هاتن جهه فنا که ۲۷۵
دانه از خلنج و دوح و مصالح و شرس و خلاط علیظ و در داشت و هنرنا
داده از حیض را نافت صفت پسنج اشت خا داشیر اند و علیع الحم
عقل و مسبر تریده باشید زرد اخراج طبله از زرم کو پیده در آب کریت عیانیده و
بان خمیر کرده حب سازده و رسی خشک کرده شربت ده شقال خلایی یک
که در موی و صفتری و دخانی از اول تا آخر منابع و مجریت صبر
نده مرکی عفس ای خبره مسامی آب کلم طلاماید طلامای دیگر شلال طیا
ذکر حلبیه با آب سرکن طیخ داده وقت در عسل در او کرده سرکشانه غلظ
کرد و هستحال فایانه طلامای دیگر طیخ دادن حلپنیت که حلپه ای اخراج فنا
کرد قدری سرمه که منزوج آن کرده جوشانه ای ای احاطه ب خوب مجریت پس قدری
علی ایروی افزوده و جوشانیده تا غلظ کرده و هستحال فایانه حماد
سچمه مصالح طیخی مسکن و حیص و محلانه ده هست مغزه ای اسدا نخیره بخواه
علی و غمن کاوی و ده خم سرمه ای خیزد و سرکش خشک کاوی
بعد که سایرا جزا را غلظ کنند میده ای سرکش کاوی دلزرم کو پیده کاریم
نمکو نهاده بستحال فایانه حمایا سه که بفارسی بت کون و اخراج
خرزه که در دل شتعل شوئا ایکه از جایت و کریدن رسید و بوجه که ای
جنده که از دل رسته است و تمامی بزرگ سیده هست و آنها اشیانه هاست
طبیعت شکو

لائچن و لائچن

۳۷۶ پیمیع غصه هر سد و مشق شود بحمد که جمع با پیغمی طبیعت راضی بر
و افعال طبیعت فعلها را کوند که در حقیقت بحسب اتفاق طبیعت راضی
پیسازد و کابی بحسب اتفاق طبیعت صادر میشود و چون شخون است
جنس است یکی در رواحی دویم غصه ای شیم خلاطی اجسام عالمی
که بر یک افراود از نهاده بینش اند زیرا که اگر حرارت او آبالذات تشتت
بار و احست یا بعرض سرتیت یا جمله و ما احساس میشود آن را حمی کوئیده باشد
آنکه تجربه طلاقت طلاقت ارواح غایب و دیگر بساند و مفصل میشود
و اگر او لای بالذات تشبیه با خلاط شده و بعد از سرتیت ارواح و شخصا
کرده آن را حمی خلطی کوئیده و جذش پیشه و احساس اول اگر حرارت به حساسا
پیشنهاد و طبیعت وار رواح و اخلاص اگر آن را حمی قی نامند بجهة انکه بت
احساس را میکند زردوبار یک میکند پس انجام ای و لیه حمی این تجربه
آن حمیات یومی که عبارت از نشست تک حوارت عزیزه اول ابار و روح همراه
و سرتیت تقلب منوده و شغل و قلب شده باشد و آن از قلب تو سط
شرانین سرتیت بجامی مبنی و شخصا و اخلاص منوده پسند را گرم کرده و پنهان
بپرسید و این تب از هسبا خارج و این تب بحسب ابابه مثل هرای شدید و درد
رقطن در آب مرود که هر چند روح خود را خدا عیار و اسعار مثل هم
لذت نهاده غم غفرط و غیره ای از هسبا خارج و این تب بحسب کشت اسباب

منوع

مرس محرزن بخش خوب

انواع پاشیده یکن در این ساله که محض نبچند نوع کلیثر قوع میشود حمی
ویمی استخوان ایست از رسیدن ہنوزی سرد و آب سرمه خادش کر «
علامات آن تقدم میبیند و بوج احساس و مطلع که بتعاریش گذاشت
کوئید و حیانده میسیار کی اعداد و کاه باشند که گر این که میباشد آن شد
حلاج خود را میدوستایند و حصار امانند کی ناگند و پا و را آب ایکار گرم کنند و عذر
لها بینند و خاکشیز نوشند و از چوای سرد و آب سرد و آب تو شیوه بابت
استخوان ایست غذا ایش شربای ریخ و هستقان و ماش میل نماینده چلو
باندیده سخن منزه تیر مناسب است و اهتمام نماید که عرق کرده است رفع شود
حمی وی صرف بباب آن مکث در آفتاب کرم بازدیک ایش با چشم
لپیار گرم پاشیده علامات آن تقدم کی از هسبا بند کوره است در حرجی
چشم و افزایش کلی رشار و صدیع و ششکی زیادتی در حرارت و انتباب و
سر حلاج سرکه دکلاب دروغ عنان گل ریخ و صندل ریخ میفیدد اباب آب شیره ایش
گزینش بر سرمه مالند و بیوند و اگر قدری کافر و دخل نمایند میکنند
و آب را صرد پاشا مسند و خود را شیره سخن خود و گشته و غافه بند
قطون او عرق پد بجمعه یا بعضی از آنها کا عینت غذا ایش از روز شنک
و تکه و خرد و سن کچک گونه مترافق بنت شود حمی ویمی بجهی سبب این

اصل فیهارت

عبد وح است شدید بر حضوری رنجپناه ایشان پشم و کوش خیرخواه ایک علاش
موجود وح است در عرض خاص علاجش تسلیم وح آن حکم وح است او نا
خوک در سایه ایشان اذکور است از جمله سکن ای وحاع نفس همچنان
و حصه آن بمالیدن آن ایشونها صلح شود و اگر بعد از مسکون بح حرارت
با و باشد علاجش استراحت و خواب کرد و دست و درون کل سرخ بر
تامی مین مالیدن حکمی پویانی سیدن بت و رسیدن قصبه ای است
در مدن مثل حرکت سایر علاج همتر قدم سبب است زیاد تر کریمی هفتم
باسایر همانه استی سایر علاج آسایش و کسر است کرد و ماند که
و خواب و رو غزن کل سرخ برسید مالیدن و غذا مایل بردو طب خورد
مثل کوشت بزغال و منع کر و با آفقلج و فرزده شکم مرغ یکم شد و خوردن
بات بالا بست حکمی تزیید همی سبب آن بت چو ای بسیار است
علاست قدم سبب است و علامات بهم در تاب تعیی کند شد و علاج
تب زله زد رکام بهانت حکمی یعنی تزلی سبب ایتضم نشدن و خاسه شدن قدر است
علقاش و حوزله در معده علامات آن اروغ ترش است یا ببلو و سوز شش و سیان
است یکزور همکه و سوز شش در معده است و کاه باشد که در معده بهم باشد علاج کرد
سیزین سرخ و معده را از قدا فی خاسه داگ کر و اگر که تحرک نموده آب نیم کرم
ونمک بیاشامن و نه کمند و اگر که طبعت لجابت که جایت ساج یعنی پخته

بگیر

بروز پیغت خوب

بگلچینه فجان آب کرمی در پی خودون فخذ ای خاص در ازسته باک ۷۷۷
کرد است و ماسده باک نشده فذ ای خور دو بیان تخلیم مده و گرشنگی
صادق قلیز رشک است یا سماق با غزمه میل نایند و بنا که در جمع از نوع
بتهای پویی بعد از اخلاق طب و رضن بحتم مستدل از اتفاق معهاد است
در زمانات
بر دست سلطی هم است در هر فراز و هر شخص سحب اشغال باشد و اما
پرکاه تر جوا
تجاد و بکرد
کرم شده باشند اخراج است بغل سیده باشد ولد آنچه بار وح و هنما است
زین فشد
ایست که
جهنم خلا
شده د
آن جعلی
مقنه هست
تعیی

مشل ما تیجا زده ای است باری سرعت قبول است و مشل شیر یا باعضا غلبه
در طوبت بر جو هر آن مثل نیوای سایر طب یا با اشاره عدم است
آن بور ریضم کامل مثل خار یا مثل مجمع اندیمه محله دهیضم هم شود
و متضمن شود سیم سباب حوت هم ای و با گی و سوای خواره سباب
سمادی و ارضی است که باش شاق ای و بسیارات جلد اخلاق طمیسه
و متضمن می شود چون که خار چار است و بهای خیز نیز بر جا است بعد د

خواه

عَزْمَنْ قَنْ

۱۷۸ اخلاق ارباب و پر خلطی از این اخلاق اراده میشود را داخل در عرقی است و
یا خارج عرق شل حسد دیگرد و غیر از اکس پس هر کاه متفق در داخل
عرق باشد تب لازم باشد و قشع غشتو دمک در فرج مرض از اخراج
هر قل میباشد تب دایری میباشد یعنی بحسب فواید که از برای یاده تحقیق
پس پنجه در هر کیک ذکور خواهد بود تب رفع طیود و باز در نوبت دیگر
سایید و گذاشتم ارض زال شود پس تباخی خفول یا هشت دست بست زرا که بک
هز اخلاق اراده بتفصیل آن آن اخلاقت یا خارج و داخل باشند و میباشد
و بر طرف غشتو دمک زوال ارض دیا خارج عرق است تب رفع میشود
باز در نوبت دیگر عارض غشتو بحسب هر آنچه صنایع از هر کیک خواهد
خواهد بود و چون دلخواج در عرق غشتو باشد مثل اخلاق ملاش تب
نهاده و مسوک این تباخت دلخواج عرق که مدب آن و دام هم باشد آن
دانه دهور بخوبیه ذکور خواهد بود اما تب دموی که داخل عرق باشد بدهم آن
بخته بشد یکی از از خدمت و غیان چنان خلاصه باشد با اگر خفوت در راو
سنه باش و این نوع از تباخی سوکی نهایا تحقیق فرمی است علاوه
نیز خواز که داخل در تباخی خفوت نیست و در حقیقت لذت
این خلطی نهوان بکش و تغفه شوان بکش زیرا که فشار
خلط از این خفوت نیست و یکی از آنکه متخصص شده باشد اما اینچه از دین
وحدت

میک یه خدیعه لخوبه

۱۷۹ مددت نهون باشد بدن خفوت که ذکر کور شد قسمی علاوه است
و در حقیقت هر کیک از جنس شکاف شیوه دی و حفظ دو قسم است خوش
کویند علامات این رخی چشم و زبان و پی که از
و حمرت بول و شیرینی دان و شکمی مقرط با سایر علامات غلبه نون
که در صراع دموی ذکور دیگر از علامات این تب تهمت حال
مرض شناخته داشت صفراد لی زم گرد و رسیده که تویکه و رسیده که نه
و این بکش که قرار است و یکدیگر از علامات ذکر مسراد و گز و زین تب
چنان شد عمل این خاصیت است هدایت از اینک با سیل و اکده
مرشکمی صدعاً باشد که خصیه از قیفال بیکش از بقدرت
مریم تعییل حزن نماید بلکه بکیکه قریب افسش کرده بسیار باشد که
حاجت تبدیل سر و یکر نشود و تب رفع کرده و اکت رفع نمود
ضیچی از عتاب و پسته این مرکب و داده شیر و شم که دو دسته
شکم که چهار زم کیک دو قیفال شکم شنیده شیخیال شیرخشت و دستمال
برخشنده و ده خم غلب الشجاعه خاری رویش که مسنی کل غبغنه بنو غر
شیخ
در هر کیک دو قیفال عناب و پسته این مرکب ده داده تمیز شدی و آنکه داده
شیرخشت و چسبنده میشوند از شنیده شکم دو قیفال در و خن این کیک
دستمال بوشنه همین در ششم و هفتم فرج که بکور او باید در ششم

اترک اوسواس

۱۳ مسیل شرس و بد امیل مانید و اگر همیشہ باج نیکار فهمد شود
با درجه هشتم و ای دو خم خصصه نمایند و ای احیا میت نمایند هفتمین فی اگر میل
و بکر گفت کنند در دوازدهم مسیل تغییر نمایند خذ امور باعی هر چیز باعث
و کدو میل در زند و تغیر نمایند و خذ امور باعی هر چیز باعث
و پنجمی اش و چلاوه و عکس نهاب است و از صوره خیار و همنه و آن
و کلابی و الوی انجار ای و آنادین که هر چیز باز نافضت چنانچه شرح نمیشیش
فرمود که اگر صاحبین بت راهنمای اب سرمه دیند که زنگ در روی
او سپری شود و ففع شود و ماء الشیر و دو اوقد امنا بسته حاچ
بینکه این بت با بعد زدن و از دهشیره و هم خیار هشتم که دیگر گفت
تعجب نه شنال با سکون چن و پمیمال چندروز مسیل نمایند و هر کس ترتیب را
کوشت خرسن پنچ مسیل نمایند و پر همیز و دارند که تمام کرد و بعد آن از
بت است ذکوره مسیل نمایند تاریخ مریض کرده آن امیل و موی
هر طبقه که در خونت نون مصل شو و از طبقه نامند علامات آن
همان غلامت سو و حسن است و با قطب مذهب و سکنی نفس و کاهه باشد
که پیشوی از هر ماسل شود باین بت و با بچاره اعراض این نوع آندر زنوع
او است علاج آن تجربه علاج نوع او است چنانچه خون و تبرید و میا
نمایند پر دراین نوع پیش از اول است و بعد از چهار چشم قرص کافر و مناسب است

گ بالعاد

ترک کن و سو سس خود را

ک بالعاد بدر چلنواویشیره شخم خرد و شرب نمایند فرز و زند صفت ۱۴۱
قرس کافر ای مت طاشر شخم خرد کافر از هر کیم چنال شخم کافر
الموس ای هر کیم سه مقال تعریف شخم خرد چچ رشقان مفتر شخم که دخنچان صنعت
ترکس پیش مقال کافر بخیقال بالاعیان بدر چلنواویه صرب نازم
و نیم مقال ایشیره نمذکور مسیل نمایند که نهاده تعالی رفع مرد خراه
شدا ماقب دمویی اک سبیان خونت در خارج باشد و بی آن
که نهاده اور امام دمویی اشابت مثل دردم دماغ که آنرا سر سام کویند و در آن
اعضا مشل سینه و پهلو و دهت ایخت و ذات الصدر کویند و در آن
دش و درم معده و درم کبد و بیرونی از جهشاده بدب دموی خارج
عروق شجیک و دیسایر پدما شنیده یارک خون در خارج عروق نمایند هدایت
علاج آنها من در طبیعی ای طبیعی است در خارج از موضع این تکیه است
نهاده تحقیق حسن خدا بخطه حصری ای بر ای تجسس از نوع عضوی قدر دیدم لازم
ب دکه با شماری بخش ایشود و معلوم شود که عضوی در انواع تبایی
و موصیت که علاج آن گزنده امانت حضر او وی ای آن تیر
لازم است که با ذهان داخل از عرق است یاد نهاد که ماده آن
علاج خود فست ای ای ای صفر او وی نیز رد م Stem است که اگر
صفر از عرق حوالی قلب دیگر از عرق قلام بد متعض شد

و من تویکل علی الله

و مکر زیره باشد میں این محظوظ کویند آن راغب لازم کویند آمات ت محقرقه علا
سخرا و د سخرا و تسبیح کی بسیار و لمخیزان و زردی زنگ و زردی رو
و زردی زنگ و پشم و خوب و غلیق و اضطراب و صداع و نشوت زبان و زردی کا
کو زرفقب باشد که زبان سیاه شود سکسینی بیل در قلب و آنکه بیخواهی احوال منز
و متخری شده خوب و یکروز بدست مسندیکن مشهد عمل حجیش خوبیت کرد
نه ع مومن و مبلغه کدشت سوای فضیله قدیر و درین نوع زنجهه تهمه از او
ایم کرد و آب صوره آب برف و سخنگراید و نشیعه از پیو ما ای رحیمه
هر فصل ایچ باشد بخوبیک دریت و صوی کذشت اید و اد و ماء شیر ایم کرد
پایه داد خوش روز بذر طلوا و بهدان و خشیر و عرقی نیلو فرد پید و کاشنی
پید و خود کرد و و خجاج و داشت بریج که با اباء الشیری حشیه باشندیا
ترهیث ای زندگ یا هفناج و بیخ و پیش اشن تشریف بشن ایشان
در این که بشیره حیث بیون مشخص درین تسبیح مناسب است و مسؤول است در این
که در مسوی نمک کور شد بهیت نده بعد زد و از دسم قرص که خوری بیشین
با شیره خود بست تریکه دریت دم نمک کور شد بسیار آنها نهست و درین تسبیح
و تسبیح مسوی ای شاذ و همچنانی باشد و از بی اشتھمان و خوش نیان
و شدت تسبیح علم فشو دل خلط با قیمت و و رشازه دسم نیز سیمه کی
مسجدات قبل و بعده و بعد این از تبریات طریق مذکور است و اکر

درین

و پر که توکل کن شد بر خدا خوب

درین تسبیح مسوی ای ده مسوجه دلخیل نامش همانش سویی با د دین ۴۸
و مقدت حملیخ د خلیل و در و ز مسل طرف صحیح آب از دن بید
مخال شیرخشت د هفتمان بشیر و شکم خارش کم کدو خیم چو زد هریک پیشان
و مشیره خیم کشیر مخفا ای اباب نبد طلوا و بحسب داره بعرق کاسنی بیخو
هیک که باشد ای ده هفتان شیرخشت نهشنده سجل ای بعرق همان
بسن آن در نه بانید ستور که اول آب کرم با یخ متفاوت نمک طعام بخشنی ل
دو غن ای دام بزید بعد ازان با جزیر خجسته بیل خوشیه کاشنی علیمی با
ایم کرک دو شفال خا ب سوپستان هریک میت و آنکه بخشنده و صاف
نمایند شیرخشت در خسیره فارس هریک ده هفتمان دو غن ای احمد بیشان
ماه شیره و هفتمان خنم غنایمه و بار دیگر صافت غایند و ازان آب چهارماله
نمایند و با هر حسیل ای ده بخنکه زنست صندلین افکیه که فربا که ای
و آب کشید و آب خنیا در مرکه امک خم کرد و که در شرس دماغ بدارند و اکرمه
او و بیهیافت نزد دیفینی هیسم کنست کنند و اکرمه پیش اضافه
باشد در آن هریکه ده فاد هرمسه معدن کل اهستان مرواریده هریک
کو و ده که است نایم هفتمان آب بیب بد شده اکرمه پیدانش و بغضنکه ای
و درین تسبیح شکم و چاره حسم و پازد هم پا شوره نایند
باشند که هریک متدل احصار است که بگرد پنجه که ب

لایتعل

۱۸۴ که نیست چهل خلیل آبروج بوتاید باشند ساعتی در او بکل زند و ماند و کم
که با پیچیدن بیا شد اب نیکم کامیخت و داین تب مریض را پوشاند و
که آب صندلینچ نیز پستان چپ ماند و با چکار داین تب از تبرید کوئای
نمکند اما غلب الازم آفت که صفراد بعضی عروق خسند شده باشد
خود عرق خواری شد علاوه بر تیرزوم تب است چشک و لکنی و مان
ورقت و قرده بی نیای تقدیمی روز و روز با چکار علامات خفته خود رفت و دریگاه
آن تب لازم نمکلوی اعراض شدیده و صعبه باشد محظوظ است و هر کاهان
اعراض صعبه باشد هفت لارم و آلا در ماده شرکت علاجش همان
علاج خود رفت و با پیده شد امکنتر از محظوظ کردند آلا در غذا و دوا و مدار پسر
آنقدر شرکنید اما تب صفرادی دایر که ماده هاش عرق شمل عده و کبد
و طحال و مطرده و غیر آنها در فضای اگه مجوف پیشنهاد و متشرن شده از زا
نب کوئید علاجش نیست که از شده و سرمای خفظ طیباشد و بت
بهم میرسد و بعد از تب عرق می آید بعد از عرق ت بالکلی قطع میشود و گذشت
یک روز باشد نیکر و زنباشد و یا اگر در وسیم باز لرز و سرما و عرق
رفع تب میشود و عملی تی حالم تاین تب از اول فوبت آفاق بنت خشم
ساعت میکشد و اگر از این وقت شگاذ کند معلوم است که ما به صفراد
خاص صفتیت بلکه مرکب است چنانچه در احوال تبهای مرکب به نیکور شد و دیگر

لایتعل

لایتعل
آن طلاقه ای این تب شکل است و تخفی ماند و زردی نیای مان و زریک در ۱۸۵
و چشم و تهیج فی صفرادی و ظاهر اضطراب در وقت نزد خود دی
بول باشد است و بدوی و سایر علامات غلیظه صفراء چنچه در صبح صفر
نه کوشیده علاج شد علاج صفرادی لازم است که اگر که سرمه را
دور فرغ غیر فربه داده باشد هر دز که شاق امده و با چکل در این تب
تیر مثل صفرادی لازم معاوچه خود چنچه محظوظ است ماج تبریز را و دست
دان این نوع تبریده به محظوظ باید شود و تعین آن هم خود رونی سهل در خود
لیبریق نوع اول است بلکه ای هر روزه نوبه داده بشود اما تب
لغمی آن نیز داخل هر وقت که آن اشتبه کوئید و یا خارج عروق است
که آن را مسویه کوئید اما اشتبه علاج است آن آفت که از ورم است
و ظایم حواره است و در صورت و پشت چشمها اندک پیشی همچنین
و پشت چشمها نیباشد و علامات صفراء داشته باشد و نیان بسیار باشد
و بول داین تب غلیظ و کاهی سیفر رنگ باشد و گمی سبزی ملطفه
و غیتان و قریبی میباشد و کمی عظم نهای شور است و اگر سبب بلغم
باشد کمی ترش است و اگر سبب بلغم ماضی باشد زدگ در و
در این تب زریک قلع و زردی چیزی باشد خصوصاً در اول
ستی و کالت از لوازم این مبتدا علاج از آنها منتجی نماید
از تا جزیری

۱۵ از زبان خودی و نیای فشرد و زین کا سنی اصل ایوس شکم خضری که نهاده
پر کیک ده مثقال فتاب و پستان باز زده دانه رخچی سرخ و هشت کیل
پیو شنند و در هر صشم پنج بخی اخچ بخرا و شیخ نمکوره با اضنا و ستدانی
سه مثقال کلک شیخ کیثقال غاب و داشتکل غفت و ده مثقال فتاب
خیار شنیده و از زده مثقال ره غصه با دام بیکشان بتوشد و هر دو آن ده کیل
و شانزده کیم هین سهل را و دسایر ایام منفی نمکوره ایوس میاند
نهن از اول تا شانزده کیم شور با بی رنچ بخشیره با دام خورد و سود
و طرف عصر جلوه بازده شکم منبع و اگر آواره و دست معده مثل آب
و هین و کمالت زیاد و بجی ای حصن بالشند بعد از هر کیم کوشت
منبع بچ شور باغنده میس نمایند و از سیوه هر کجا و هب سر خراز
نیمه سوای ازارین که در این تپ بیان نافست و مکانی نیز خضر زدار
و بعد از شانزده روز اگر بتب رفع شد همیا و آلا سه روز هر دو کل
قند اشاده شه مثقال بیکشخی میاند صحت کلقد آشایه است
در قلک شیخ تازه را زنگزده با شکر قبول آورند و بعد بچهل روز در
آفی بکندزه و اگر دو ماه بگذارد بهترست و اگر شکر را زنگزده
جهنم یا جلد زان سلکخیز نوریا باند مستور گرد و زادل چار مثقال و بعد
د زانه بمرد هفت مثقال بخشیره شکم کا سنی بیکشان و مشروطیت

چ شحال میل نمایند و اگر داشت چشمها پاها بخی پیدا بشد هر روز ۱۵۰
وقن نزدیک صبغ قدر نیم مثقال اضافه نمایند و اگر محمد ضعف
باشد غذا هضم نشود و ترجح باشد و حلشتن اید باشد قرض فریخر
هر روز نیم مثقال اضافه شکنین بوری میل نمایند و دین خاصه را
مرعی دارند تا دور زده و در زد روز اگر طبع خشک است بعد از خوردن شش روز
شکنین بوری مصل نمایند زیر نیم مثقال ترمیکشان یعنی حصاره نمایند
دو ده بک خار چون نیم مثقال اجزا را بح کرده فروز و موز از عقب افده و معا
نهن
تر بخشی را در عرق کاشی حل کرده میل فریاند و محبتی نمایند
دو روزه و بزرگی میل دانیزد اما تقب لعنتی که آنرا
مواظبه کوئند که با و آن در خارج متعرض کشته باشد علا متش این بود
که هر روزه نوبه میاید و سراسر بسیار شدید و لازم داشت که غایبی
مدت این همچه د ساعت میکشد و بعد از آن عرق آمده تب ایتمام منع
میشود و اگر مفارقت تب باشد زمان و کم میکشد و باز نوبه میاید
و سایر علامات بخی که در بینهم نازمه نمکور شد علا جنس نیز
بان دستور بود و درین تب تی در وقت نوبه سایر نافست چنانچه
قلع این نوبه بید و میست تی میشد حضوضه ادار وقت نوبه اگر شل آب
تر بکشنین بک خورد تی نمایند و سایر تا پرخو کیک نمکور شد

و فعل لائخ

ص ۱۵۵
سب و داین تب و شب بلطفی ازمه اینکه لال بسم نباید رعایت کرد اما لایخ
لطفی این تب بمحیت داد و در فرج همای میزوده ای این عین میشو و پیشان یکد که طب
یکست و مرض سچیک لال بزم رسانند بلکه لازم تمام و معابج خوب که نگور شد
بلکه و زمانه است عاصل شود نه اتساعی اما بس سود اوی ماده است
نیز اید اخذت یا طایح و آنچه واخست برع لازم که نمیزد و آنکه خاص است بنت
دایر یکنید برع لازم نادر الواقع است باست بارگانه فلت خانه سودا بعرو
و از کار کسی همچنان است بعد از تسبیه ای یکرست که ماده آن تحرق شده و
مشعل کرد ویده علاجش معابج آن تب سابق است و معابج بقعه داد
چنانکه نگور شد و لوع و ایر داکن نیز کم همچاف است که در ابتد
خواه بهر سبد بلکه سوق به تسبیه ای و یکدیپاش در علاج مشعل ایست که نگور
دود رور بوبه و بست و یکروز میست و دروز زجاج از زفہ ساین باز نفوذ و قیمه
بهم میرسد و لز داین تب ازدواجیم که پاشد و هر چه کنه میشود لرز
شدید تر میشو و آن علامات شیخ باوه و رفع مرض و زوال اوهست یکر
آنکه سه داین تب پیا شیده دیپاشد در اول نوبه کویاکه ای ای
بن شکسته میشود و معابجها تمام و بح صیدار و تبت بسایش
شیده پیپاشد در اول نوبه کویاکه ای اشخوانه ای و آنکه شده میشود و عاصل
تمام و بح میسد لز داین تب بیا تند بیباشد و هر چند تب بمحیت
ترست

خوب بگن و سرس

ترست ایمکت صفر اوی نیست و مت نوبه این تب فاین یکی شده ۱۹.
و ذر پیا شده و اکثر عنیت که این تب یا وزعت پسرزی ای شد با عالم
غلبه طلطله است و علاجش ایست که متعرض این ماده ای شش شو و زر
که اید تب فیاض فیض است و قبل از لعنه متعرض فیض شد من ضررها حکیم
دارد لعنه ای باید باز غذا اسلوک مغذ مولدت سود امثل و نکاحی عدسا
دارد و
و بتوان شده و خیر ای شوره سوده هنک و کوشت خدیده و پیشی کرد و میا
مولده ای سود او اندیه خیلی که مسترز مایند و بحسب پریک از مولدات سود
که موثر این شده در اصلاح و فرج آنکو شیده نچارچه اکاره خارق
صفرا یا خون یا هر سیده باشد علامت علامات فلسفه صفر ای خون
چنانچه در تب دسوی مذکور شد باید که سخوردان سکنیدن و عرق کاشنی فی شنا
ز رو و آب ای این ماده مت نهایت و آب ای این را کاشکه پس در طبیعت شد
با شیرش و آلاقه بخش ای کاهی بسته و کاهی بباشیز نمایند و لزه
منفات دهیچه باعث شکلی باشد را احتراز نمایند و زیسته کاهی خود را
و کاهی سود کلابی و الوجه رسیده و آلوی از در رسیده میل نمایند حکیم
علی کیلاني کشانی قاذف است میزرا میده که مراد قی و نوبه ربیع عارض شده بود
که در ضرر بودم و با جمیع ایه مسند قاکه شیان تیر طیپ سب بودند و با هم فرق
بودیم شیان مردم سخوردان سهل که نزد عده مناسب نمیزد نهند تا آنکه

من اراد حیزه

۱۲۰ بی ایشان سهلی ترکب داده و برسد بالین چن جا نظر شده و درین مردم
سرخ نمودند و من خود را بخوبی داشتم شاید هیان نمی دست بود زیرا
هر خواب را بود در هالم زویا دیدم پری چالس سفیدی نشتم است و کسی
بر من محیث کرد من شایع فتوت و منشیش وقت آن خودم و نظاہر کرد آن
مرد که هر لام خود را سل میگردید استلاح متوجه شدم که فرد موده که سهلی
کشید چشم که فرد موده که چنان غافلی از چرک مصلح مواد است و سکن خواره مفری
و غریل باخ و نافع خون و لفظ و حکیم منظر و غذاست دهبت و دهست و
در خواص بگذشند اما کسی و مسد خواص و منافع او شرود و در هر قریب هیئت من
میگزد و کارین چباش نکشم نایاب نشتد اما کارین چه خبر است فرمودند ای کشا
زد خوب رسیده و من از خوب پدرشد و با صحاب خوب خود مردم اعیان
کردند و کسی که سهلی کرد و بعد از آن دوا و غذا و اب را مقصود بر جای کردند
که در عرض کیشید من مرض با تکلیف شد اذان از تعالی تمام شد قول حکیم
کیلانه و در این نوع جهت شباب از چربی و شیرینی لازم و کوشش نایاب شد
و بر غفار و صبح چیز و خرد و حسن بچنان افت و حمام در همه از این نافع است
و از کزاده سود از تحریف بلغم باشد یا از سود ایم رسد علاوه ایشان ام از بود
باش رجایخ و در تبلغم نمکور شد بایم که بخوردان باشد یا سکاخین باعیق
شایه و سل نایند نیا اگه کاهی کلقد با مصلحه بجز نمود از میمه پر نیز نشند

کاهی

میانه

۴۱۳

اکر راهه از خیره رای که که
کاهی طرفی صنعته در روغیره بیش نایند و کاهی چهار که ده غرف اطباء کشید
کویند شیره کشیده با سنجاق خپه چوش داده خوش سخن پس نایند نایند
خوش اکارا اافت پس زیارت کردند در همه افغان در وقت نوبت سیار
نافع است در راه آخره داده مت بخدا رات مثل خلیلیه و بر عشا و میهن شور
بسب اتفاق بسیار نافع است میر بهاداللین در حلاصه التجارب ذکر کرد است
که جن اتفاق داین نوع از سرت و باعث بر ماضی هنر از چهارده شاهنامه
اللین خیره که تب در ایام کیا ای داشت و هم باعی عراق از معابد کان چه بزر
بو زند چونه و نوبت از ایند و بکوز در فرع منص نایند صحت افت و وقت
حوزه دن بخدا رات قبل از و مساعت نوبت هر لاقه ساختن خلیلیه بده
مواشی متحکم کامل اتصناد که در تردد حضرت عمر بن الخطاب است ایشان رختران
نیم شفال فضل سفیده بین هر که پست شفال افیون و شفال فطر
اساییون که شکم کر فشر جلیت چار شفال شکم کر فشن شفال سلیمانی
چار شفال باعی چندی سیلیون جست بسان عالی قرقما فرنون هر کیم کیم
شفال دویه رازم کو پدره برو عنن بسان حضرت کرد و با سه بر عمل
صف تقویم آورده بگشند و بعد از شماهه استعمال نایند تقدیر شخودی
طسر لاقه ساختن بشعا و ایشان فتون حس خلفه سفیده بین
هر کیم پست شفال افیون و شفال زعفران چشمیان سبل اطيب

عازما

من الجماں ای الصد

۲۳ و قه هافس خرون ز هر کی مثقالی اخراج اکادمی و چشمیا مستدل
صل کف کر قه تعوام آورند و بر شناسایی از دلت شناسایی مصال
نایند طرفیه ساندن به شناسایی نیز حاوی کر مسکن وجای خیم
مثل دلخواه دندانی اوجان و دلخواه جسم امراض بقیه و صفر و یهت
صفقت فاضل بقید و سیاه هر کین پست مثقال هزار بیخ و دهون
حسری هر کی در مثقال هفزان پنج مثقال خرون سیل غصی علیه فرقه
وقه هر کی مثقال هرم کوپده و سیوس کره صبد و چهار مثقال علی کف
کر قه سر شده و ظرفی کرده ز ده سان جمله شده بعد ز چهار ماده سرت
بقدرتیت و عادت لومت و در بر شنا مشعری بخشی هر را کشت
بلعut بـ شـعا وـ حـالـی مستقلا فلم پیشی بعدی عاکـ شـعـتاـ فـلـوبـعـدـ پـیـ
حـارـتـیـ سـیـتـ لـابـحـجـ هـیـلـ سـیـتـ بـرـشـاـ منـ جـاوـیـ طـرـقـیـ
سـاـقـنـ حـبـ اـقـنـاـ بـنـجـمـلـ مـثـقـالـ رـیـوـدـ حـنـیـیـ وـ مـثـقـالـ جـوزـ
مـاـشـتـ مـثـقـالـ جـنـدـ کـوـقـهـ باـ وـوـرـ بـرـ جـمـوـعـ عـلـقـ اـمـ اوـرـدـهـ بـرـشـتـهـ
وـ قـدـرـ تـحـودـیـ سـرـتـ اـوـ دـوـزـ بـهـرـ کـاـهـ رـبـحـ وـادـهـ مـسـاـیـ زـنـدـ بـنـاـشـ
اطـرـقـیـ مـذـکـوـرـ تـدـیـزـ مـانـیدـ وـ بـعـدـ اـزـ هـعـثـ اـوـ زـهـنـیـ حـمـدـتـ کـعـایـتـ
نـایـدـ وـ جـمـیـلـ جـلـجـ بـ شـقـیـهـ نـیـشـوـ وـ اـکـرـ مـادـهـ خـاسـدـ رـبـنـ بـسـاـشـ
شـقـیـهـ اـیـعـلـ کـهـ تـارـفـ مـرـضـ کـرـشـقـیـهـ رـاـکـرـ بعدـ اـزـ شـشـماـهـ کـانـیدـ

بـهـرـتـ

لـکـیـلـ بـنـاـهـ بـرـ بـسـوـخـ اـ خـوبـ شـتـهـ
بـهـرـتـ وـ اـعـضـیـ اـطـبـاـ بـعـدـ هـعـثـ اـوـ زـهـنـیـ کـرـ وـ اـنـدـ وـ بـکـیـهـ جـبـوـهـ
خـلـطـ مـحـدـتـ مـرـضـ بـعـلـ وـ جـانـخـنـیـ وـ اـزـ اـخـرـقـ خـونـ بـاـشـ عـلـاـشـ
چـانـخـنـیـ مـذـکـوـرـ عـلـاـمـاتـ غـلـبـ خـوـتـ چـانـخـنـیـ بـوـلـقـ شـدـ وـ اـفـضـلـ بـلـیـقـ
نـانـیـدـ وـ طـاـخـتـ کـنـدـ کـرـ خـنـ بـسـاـیـاـهـ وـ خـانـیـلـ بـاـشـ کـهـ زـنـقـدـ
شـصـتـ شـقـالـ بـاـیـدـ وـ اـکـرـ کـمـ زـکـ وـ سـرـخـ بـاـشـ الـبـتـهـ وـ فـصـانـدـ وـ بـرـ
کـرـ بـیـارـ رـوـیـتـ وـ مـنـعـ عـلـفـیـمـ وـ دـرـدـ وـ بـعـدـ آـنـ بـیـتـ وـ شـغـولـ
بـداـونـ سـهـلـ مـنـضـجـ شـوـدـ وـ اـکـرـ بـادـهـ اـجـنـسـرـاقـ صـفـرـ بـاـشـ عـلـاـمـاتـ
غـلـبـیـ خـصـرـتـ چـانـخـنـیـ کـرـ کـدـشـتـ عـلـاـجـ بـشـ اـعـلـاجـ وـ مـوـقـیـ مـحـدـاـ
کـمـ اـنـکـ خـصـدـ وـ رـضـفـرـوـیـ خـانـیـ زـنـیـتـ کـرـ اـنـکـ مـنـضـجـ وـ سـهـلـ قـدـاـ پـرـدـ هـرـیـ
صـاحـبـ

فوکل علی الله

۵۹ فنورده شود بعد از سکنجین و ریخونیکه نمکو رو شده در پن آن
بر شش وزر و زری یکد فتح مجنون بخلج که در صفت طلب نمکو شد
قدرت چهار چهار میل مکرمه باز سهل نمکو را مامن میل داشته و در آن همان
یافع شفیعه دزگو آب باگوشت برده خرد سبز کچه دوره در منطقه شهرت
از زوری قلیه از کوشت های اندک برآمده ای از این چاشنی هایی
ا شهاده و با تهمه سوربا و شمارت پلا و نیز قلیه حسلا و میل نهانید و بعد از آن مداد
مجذرات نمکو به مساز اضافه آید و اگر نماد از تراق لغم باشد میاسودا
ی سودا می اینی علاوه های مجهلا اعدامات بودت مراجعت چنانکه در تبلیغی
نمکو شده و در سودا او کی علامات است رطوبت بیست مثل آب و فتن
از ذهن بدن اسیا زیلا غرددگر و نیره گرفته است علاج آن که دفعه پن
محوت منبعی کاوز زبان شاهمه هستند و مسح با زناده میل یوس
پرسیا و شان ادر بخوبی از هر گیب دوشمال کل قند و خوشحال چین
ده شقال بعد از شش روز یعنی منطقه ای اضافه شد مانند بیان
پست پت خبر افتقیدن از هر گیب دوشمال خلوسی خیما کشیده
مشقال رو غذا با ادم بیشمال اگر شب سهل ای این فیض احیب کرده
فرود ز تسبیح سهل اینو شد هر لاست و اگر غل نه رطوبت نشده
و اتفاقیه سکنجین قبوری از پن مسابلات نافع نموده که در لوح خانه نمکو

غزیت بر که قاعده کند و سلط
شد این محصل از تپار و خود فتحه بتوشند و بعد از سکنجین و ریخونیکه ۱۹۶
با قرص در دصیفه و شیره را زیان نمایند توره کو شنجه و ما پن آن هر
شش روز یکد فتحه سهل نمکو را بخون نگاهی سهل نهانید مسیل ناید در فرد
دویم فرد بخورد و سود و در این نفع بیشتر سه ملات محدودات البته هست جهود
ایفت محلا در طسرت یه سهل و ادن دایم خرض نهایت حمیمه ای اتم بکش
که پیش از نفعی ماده مستوجه در فتح شکن بورش خاده ت قتل از شاه
نمکو سهل اول ترتیت یکن از معابد بدرین یکد فتحه هست که دکر
یافت بعد از شفیعه پاکنیکی مرض چهار پیشیه نشده باشد شرود و چشم
در تراق فاروق و در بین زین بسیار ناضت خود صنایع کاه حرارت
در فرج زایی باشند اینست از اصحاب احیات خلطی که نمکه شده
و بعضی از حیات خلطی است که خارج از انواع نمکو ره نیستند سبب
و علامات و علاجات تخدیت سهی بسم خاص که دانه هایی
آنها لایق این محضر نباشد خوش شده آنها تفاوت هایدارند که دشتر کرده
آن پوچت پس داکر خمی آن غشی بی ترتیت که مریض نه وقت
غشی می کند و پوشش شده آن هر قدر نکست را قدر نماید و دوین
اکشنه ماده از بلغم است و ناداره صفره مادر مرض مشو و طبا از از ده
مرض تحریک بفتحیه زار گردان آنچه بعب ملغم باشند علامات دست

تحمیک

فانه

برگ

پیش

درا

بای

دست

لوبه چرزو رپا شد مثل لوبه مواعظ به و آنگه در صورت و چشمها سنج
پیش دنک صداب این خضر فری محلان پیش کاهی برکت علمی و محی
بلودی بسیار مایل است و بسیار کم تیمه شود و کاه چشمها سرون اده
باشد مثل کیک کاکوی او را بفت از نه و با سایر علامات که در زوپا بازندگی کرو
شد محللاج ابن تسبیه از شب هشت زر اگر ماشه آن با وقایه است
هر چنان رهناست شفاط و قوت در حال ضعف هست بمحی هم که با سهل افع
و فع ان نکم سبب قوت سهل مواد فاسد هست بجهت آید و بدبخت
و خامی و فرع ایشک در سهل ضعیف است تحمیک میکند و دفع منیتو اند
گرد دیگر نیز از اسنکیشم المطیف اتفاقیز ماده نیز هم قوه قلعه میشود
بناسو اگر خدا به سیم بد حملت بیشود و کار قوت فیما زیر علاج است که در وقت
نوبه و حدود شعشی بکر کلاب و آب بر روی ایشی زند و جبر و رعا نیمه
و تمامی بدن را ماند کی نمایند باین ترتیب از زوبهانه با پسرخمه و بعد
از زمان از ازو بعذزان از دوشتن با سرگشت و بعد از این لشت و سینه و
معده و شکم و باز بهمین قاعده عود نمایند و چنین یکی نشند که نفت نان
ست راه ایش دینست و اصف و یک مر ارضی در حال خود و آنگه از نه
بنجوا مبده استرات کند و از جای نیوس شفاقت که محلی دوان از برای باده به
دیگر از نالش دادن میست و نیا قشم باز صدم سعی دو جزو با کلاب و عرق
بمار

حرکت ۷۵
لوبه ۸۰
بها اگر میباشد چنانند و زریه شان چهار
نخل که در محیز که شد
بدان اون دارند عده ایج دفعه خوش اون روزه باید که کل مطالعه محکم از اسنک
شیر کاشیده و با بست شفال سکنی شکری با عسلی پنهان بخورد و
با عنبر اعلب از زیانه و زانیه و ریشه کاشنی کلمنه آفده و جاری شفال مهربان
جو شانند و صافه کرد و بدنه بخورد قبل از نوبه بحیاط اگر تو اندیقی گردی میباشد
این نخواه آب در سکنی پنهانی نیک طعام آب بیکرم بخوارند تا قدر آوره
و قبل از نوبه بست ساعت بخشیده و سوچل از زمان از جزیره کی بست زخ زانی
دشی کاشنی کلیل المانک سخنم طعم و خیازی سمناء کلی اصل اسوس
پر کرک و شفال غابه پستان از هر کیک ده دانه بخین طوس
پر کلک و شفال سکر مغیده مطالع آب چند رو و شفال نیک طعام
بهم شفال بیل آزند و هر کرک و زر میانه بجهیز ستور امال نمایند و در يوم
حقه قی مناسب دانه و در طرف صبح سکنی شیره بحکم فرس با
منفخه بمنه و آخر روز خوارزمه حدیت کل هفتستان صرار و دارند هر کیک
دو دانه کاک با بست بمنه و بعد از نوبه دوم کاه باشد که شرو دیلوس
و تریاق فاروق هر کیک بقدر دو دانک نانیم شفال تو انداده صد
خلافه است التجارب تجربه دادن فان زهر جهونه نیز کرده خدا درن
تب منع که دخربهن کچه را کیا اپ کرده بده بمنه و دکترب میباشد

اترکی گاغرت

و با اشیرا قند و ان باشرت فردی صاحبین تبه اذ گزد ره
و خیران داشت با آب آزادن و کاهانی با باشرت بسب و شرب نمود
اده بسیار ناض ماشیم و زرده شخ غاز طلوب اخوس سنج و منج نمی پرس
پیران و اون اما سعیب صدر اما شد و شیخ الرش فرموده که اشنا دنها
از سختی هفت و دز نوع اول اصعب است بلکه قابل علاج هست علامت
آن آنست که تو پیران مانند بوجعب می آید و هر روزه نیست و علامت
دگه عاض مشهود که فرج حاری بسن و یکدیگر صورت و بدن در اول نهایت
لاغری است و اکثر اغیت که در روز چارم میگشد و به حال علاج است
که در حلقه نمکور شد که در روز غیره بیل آورند و سیزده روزه بسته
بهری است که در حلقه نمکور شده و ماء الشیر ایاب از ترش هم صحیح
و مقایپ وقت بوجه خودی است که در نوع اول کذشت پیرا گر و سیدن جود
نماییست و با محله درین نوع نماییست تیره باید محل آورده باشند از
جهات بذکوره نامنفه است هر کاریکی ایشان باید که از اقام و افراد
حاصل میشود چنانکه رکیب ز و سیس میشوند بتوان شد مثل رکیب
طنعلی دیگر رکیب ز و نوعی کیه جنس شل رکیب دونوع خاطری با
جهود یکدیگر اینها اضروب و اتفاق هرگیب حاصل میشود و اینجا دارای اسلام و امنیت
قایمه اعتماد در راه در جیات در علامت نیشت مثل آنکه در غرب هر کاه باشد نویه

سر و زمی آید و شخص سایر علامات چنین نداشت و ترکیبی بر داشت
عیوان بدویکی امده مختلفه جدا کانه و محل تحقیق شده باشد آنکه امده بعنی
در جانی و ماده صفت اوی در جانی و یکی شده باشد آنکه دو ماده مختلف
باکه که مخلوط شده باشد و تفصیل هر کیا از آنها تقدیر است چرا
که ترکیب شان در باغی و بالاتر بتواند شده ترکیب و ضروب و قیمت آنها با
همدیگر جایی دیگر میگرد که از عده آن رشته ایان آمد نهایت در هر جایی
علامات معنیج را باید کرد و کسی را از آنچه در بسا ایده دکور شه
بگند و چونکه رکیب ازین مركبات بذکوره شد مشهور و معروف است ام
بابقی از هر یکی متناسب با میزان صفت و شماره قوی است آنها را با
علامات و معنایات مختلف از که خواهیم گردی از این تمحیم بیند
خالص و بکری و مطلع از این اغیت خاص فرماینست که صفت احوال ط
ب طبقه در داخل عروق یا خارج تحقیق شده باشد و میگذرد لازم است
نیزه داشتی از علامات صفت اکردن خارج عروق ایشان بذکر خود غیره
میگذرد و دست آن را درونه و ساعت چیزی که از علامات
غیره باقی نماید و با محله اینها از اینها از اینها از اینها
صدمت اما امتحان از اغیت افت که صفت اکردن در داخل عروق
خارج تحقیق شود و بلطفه در داخل یا خارج تحقیق شده باشد و هم

تیج من بیک

شطرالنف ایجاد نوع میس باشد اول آنکه صفو او بغم میرد و جل جود
متشرشده باشد پس نویز که فویه صفو را هست یکنون په میکند با علامات
فویه اینجی رو دیگر فویه صفو است یاد و فویه میکند یکی از علامات فویه صفو
و کی با علامات فویه اینجی امر کیت زیهر دویکویه میکند و عبارت اخیر که ز
آذپاشده دیگر رخت و و حک مرکت باشد از صفو اوی لازم باقی
لازم و این نفع فویه لازم سه نانی باشد و علامات تب صفو اوی لازم
با علامات بلغی لازم چیزی برکیت مذکور شد پاشد تیم آنکه مرک باشد از
صفو اوی دایره بلغی لازم پس یکر و زنون په میکند با علامات صفو اوی
یکر و زن علامات لازم دارد و با علامات تب لازم بلغی چهارم
آنکه مرکت باشد از صفو اوی لازم و بلغی و ایس پس بهر و زنون فویه میکند با علامات
فویه بلغی تب لازم دارد و با علامات صفو اوی با علامات صفو اوی لازم
و چیز افراع غب غیر خالص شطرالنف در معابد متحدد بجهة آنکه در تب
متکند در معابد میکنم خدمت زنون بلغی خالص ع صفو اوی خالص و آنها
طولانی پیاش چنانچه ملائیتی در شرح آنهاست در ذکر و علامات میکویه
که هر کله یکمال میکند زیرا کار در معابد مخفیات بشود صفو میکند
میکند و کراطفاء صفو امیر و آست بثو و بلغی غلب میکند و هر کاه در
معابد ملاطفه هر دو طرف بثو و هیچ چیز خایده و سعدت باعیان
و میکنند

از خانه خود حکت کن

وسط

و نیکنده کاه باشد که طول این خصیب اینجام یابد باحال ضعیف میو دهد
و مفاسد دیگر اینکه دو باحوال بر کیت از اینها در این بخش تقدیم بسیند خانی
شخ گاهنی کاه وزان برک و مشقال غاب دسته ایان هر کیت دو مشقال
شخ خدا شریت نیلو فرسه مشقال بدینه موادر و خشم اکثر که باشد بدر خشم
روزگر گاهنی باشد اما تویسته نیانی باشد سهای هندز تا بجزی ایشنه کاهنی کاه
زبان اصل ایوس کل شخ نیلو فرسه شخه سهای هر کیت دو مشقال غاب دسته ایان
برک و داشت خوبی شنیز خشت فاؤس هر کیت دو مشقال رو غمی اوی دام مشقال
و دیگر روی هست کم دیم و دوازد هسم بشه کیه یونه باشد و اکر و دغیر فویه با
یعنی زیاد سرد و زیاد یاق اقداده بداران هست رو ده مشقال سه چنین
شیره شخم کاهنی هندز و اکر غلبه بلغیه باشد پاشنچه علامات آن در تب بلغی
مذکور شد که شده و سکنچه پیش دیده از دواره و فرجیونی بدینه دوازد
میو اما ناریت شیخین مناسب است و کلابه والوی زر در رسیده و اونیه
رسیده و بعد از شاوزه شریت دنیاری که این خصافت تناخین است روزی
چه مشقال باعث مشقال باعث اشغال و مشقال شیره زد زیاد و شخم کاهنی
دنیبرک یکمشال طرقیه سا هشتن شریت دنیار اینست خشم کاهنی کل
شخ هر کیت چهار مشقال ریش کاهنی کاه وزان نیلو فراس هر کیت دو مشقال
نیم کشوت نه مشقال اخراج را بخواهند و صاف کرده با چهل مشقال قدمیا بات کرش
نک

نحوی ام مکانه لعدالت

و سط

در وصفیه برشیر و شجاع کا سنی او شیره زانیه و بدلوں این شیره کو در صورها
گناه ای سب است و با جمله این شرط در انواع تهیه ای از ششم صحبت بر
فرار و هر شخص تحریر سیده و دراد اختر تهیه مركبہ مشروط و اطمینان و
تریاق فاروق مناسب است و خدمتگاه در رفع مذکور شد و گفته کیا رتبه
و در جایی که بت لازم نباشد ناچفت هرگاه یافرار با حرارت شاش فایما
در شرعاً اتفاق است و در انواع تهیه کیست این غرف که حقیقت را سقوط
ناقص کرد ام سبیار ناچفت و تحریر سیده و صدقه پوست مصالح
مزاج بشه
یعنی عال فاضل سیاه شر و بچم زرم کو پده سه شجاع نیز در روز
هر روز بخششی و اطرف صح با کلاس چوشانیده صاف کرد و بکسر سیل
نمایند ترس او کما سابقاً ذکر شد که یکی از تهیه کی این حضور است که
با ستشاقی و از طرق مسامات اخلاق درست و متخصص شود و همچنین آ
که عارض ہوش و بسبی از اباب مثل خالصه بخار است و آن دین
متخصص میشود با سمامه بسبیکه از اشکال سمامه که بسبی
رطوبت مفترط باشد و اینجاست مستعد قبول معرفت کرده و از جمله
علام است و با انتیک حیوانات که کارهای حوتی و ای و این مثل لک
لک دیگر توکی از هشیاری انسانی خود هر چشم که ناشسته باشد و یا وجود آ
با شنید آنها که ناشسته نمود میکریزند و یوسما کیا از حضور تولید آ

مشهد

۱۷۳ شکر صاف کرد و بتوهم و رده و بعد از رسیدن بقدره مصالح بیوندیشی
و بعده این صدای کرد و با عنکبوت گرد و بعد از شش دوز رسید که بند بخوبی کشید
کنخی نزد دهاده است با سکنی و کشیده ای سکنخی شنیده بیان ناچفت و هر کجا دغدغه
مخفی نماید و دوقت نوبتی که درون پسرانه ای سب است در او اخیر هم جزء پدر شکنی
درینان دوام است در جهان چند در تدبیت بلطفی که کورش نداشت و دیگر علاوه غلبه
دگر نشده صفر از اکثر طایپه های سکنخی عقی کا سنی آب زارین افادیا طبا شیره
چند نماز و با غلبه بر ملائم نداشتر خوبی که در تدبیت بلطفی که نداشت و بعد از رسیدن درینام
تهیه ای مطلع خیرین شرست که ماء ایکیو ای ایکر و بتجسم به کرد و ده صدای
مزاج چنانی کشیده در تدبیت ماء اتفاق نماید و فرار با مصالح آورده در تدبیت
تیر خبره رهیمه که ببعض سکنخین نزدی کلات و اذاین نیافرده
تسبیح که نداشت که اتفاق نباشد صفت زرشک داده دار
حرب سی مصالح کشیده کشیده باشیان کشیده کل کشیده بزرگ مصالح
شجاع کا سنی چهار مصالح را زانیه کر زانیه کل کشیده بزرگ ده مصالح نیم شد
با شکر گفیده چهاره در جزو را جوشانیده و صاف کرد و یا قند یا شکر
تو احمد آورده هر روزه چهار مصالح با هفت مصالح بیوشند و از تدبیت عزاد
لای موی ایشانه برشیر و شجاع کا سنی اکثر حرارت غمال بشد
یا قدر کافی فوراً در تدبیت بلطفی سودا و عیت تهیه که قرص ندشک و قرص

ترس غم خوز

خوب

پیاز و سیر و سرکه داخل غایند و خدای کی شیرن بخوردند و مردم چرب میل ۹۵
کنند و از نوشت چیوان آن باید که تو نهاد بخوردند و لاساره کم بخورد و از
تریاق فاروق و منسرد و یعقوب من جدواز خلائی هر کیم که باشد که بخورد
فلوئیا بر شغا و فلوئیا رومی نیز مناسب است و فاذهب هر معده نمیخورد
مناسب است و اما و باعث بعد ز خدوش و باعث عموم این تب اکثر مردم
ایشت که بت در طاه هر یه دن بخود و در باطن سیار حد تار و قلت
و خطراب عظیم باشد و افسر کشیدن در نهایت اضطراب و کالغ از تر
پیاشد و کاه باشد که شکلی نفس بیوئی نیز پیاشد و بسیار شک عرق هم
بیو باشد و کاه باشد که شکلی نفس بیوئی نیز پیاشد و بسیار شک عرق
هم بیو باشد و کاه باشد که بیو بیز و سیاه شود و حلقه پیشک زبان
و غشیان قی صیفره دی ایسادوی علامت این تب است و اکثر بیوشی
تیر عارض میود علالح او لا تغیل هوا بخارت و بیو میدنیها که در بخار است
و باز کورشد و کافوز و صندل و کلاپ کمر بینه همان روز بپیش
فوا که باره هشیل آن بخورد و آب یمود و تریخ و انار هر کیم باشد که بخورد
و هر کاه در پیغم مسمی که در حجره نمک در شد میل نماید مناسب است و اگر برآمد
قرص کلا فوار باید بذکوره با آس امارین هترین دوست است قرص کافر در هستم نماید
در این تب بعد از پیغم بدینه و فاذهب هر معده نمیخورد و کل عجستان هزاریم ۹۶

لا شخت ۹۷
مشهود نیز ناچیک در زمین همایش نهاد میش میش میش میش میش میش
بید بید و بخای همای دنیز و نیز کشیدن نوش آنید همایش و چون میله
یا ایمی برآید در هر طرف فطره نماید بروتیر و غلیظ است و ز جمله علامت این
تعیین همیش است در وضع طبیعی خصوصاً در تابت نار بسیاری سیچ بخورد
و هنوز بجهنم و شب در ایام ایشت را میتوان در معم علامات و گیر
آنت که باره کی کم بشود و بسیاری از نار دار آسمان اینست بحمله از بخورد
وابد و اکتشل میخان همکن شود اینسته اینسته اینسته کدامی مکتزا کل
پرستوک غیاشد و اکتشل همکن نشور این دوی را مکنزد و دنیاد عود
و عین ققطانه سند رو س که را اوست از این لی دن میکن غفران
سحد اینل صند کرنلنج وزراوند طبیل جدواز و اکر بجهنم ایفت نشود بخشی
که قیسته همیش پیاز و سرکه و سیر بوند و بخورد و بخای همایشند و
زیر ک لته را آینه اکوره کرد و عیش همی بارزند و روز نهانه از صد و دکر و
هزرة تا هوا اینجا بح دانل نشود و همه آن هوا و این بسیارات همی بجهنم
آید و حسب المقدار راه اینجا سیچای میکرند و اکر بضرورت حرکتی گستاخ
راه پیشی را کرشمه لبته مذکوره وزرد معاورت نماید و با وجود این تدبر
با یک کار نخوردن مثل میونا و شیپر شنیدار و ز جماع و شنیدن کی و کر شنید
و حامم است ز ناید و آب بسیار صرف نمیشند و دوا و غذا همچو پیشکند

طلب خیر

۷۰ دانست نیم ساعت آب سیب با آن ماسه است عدالت خود
و آوار و همراه هر کس قبل از شام و بیرون و بعد از آن با آب جوش بمنه
و اگر خالب صفرایش مبتل از همچو از خوبت خلاصه شد
و عملات و معاملات بین این طلاقی باشد استورکه زکور شد و مرکوز
آنها را در نظر داشته و منظرو متن طلاقه تایید ناید البته از عده معاشر برخیزید
در اینکه معاشر به همچو طلاقی پیوست و اخلاق از این بعد دیر غایر مشود بد و طلاق آنکه
یک طلاقی رکیزی بر ساخته اند و معاشر چه می سوی صفرایی صوابی قصد
چنان مهنتی میست و گذاشت علاج بینایی بجهی و سوداوی شرکت
پیار است و آنچه از عملات است هر کس از اخلاق از این بعد هزار اند که کور شد
و تشخیص تب کا هیئت از یک آنها باشد که بر تخفیض نرگبات از این بجه
و هیئت و با چیزی بعد از تصفیت تب اگر مجموع علامات که برای هر کس
ذکور شد در نظر بگیرند حال هر یک آنها به پیشنهاد تشخیص در کمال یوت
داده شود و بعد از تشخیص معاشر چه می شود که هر کس در تباکد است
مفت اما هاست دق که عبارت است از حرارت عنقی چه نارا
خصوصا قلب را کرم می کند و رطوبات بینرا تخلیل داند این بجه
اسباب مخلفه بجهش دشل اسباب سخته خارج از عالم یعنی غم
مخطوط با محله آنچه سبب غلبه حرارت اند و میس بن صوره قال
پنجاهی

طلب خیر

۲۸ بینایی خونی هم بسیار شاق اند و بینایی کی از درم حشای هم بینه
باشد تیرقو اند بود و یکن فایل اینست که بعد از بینایی خونی و بینایی
ورمی هم بند و کم شاق اند این تب از تهداده شد که در ده این تب
سرمه بینه پاشد چیزی تب غلچ تا شیر حرارت در بدن و تخلیل طوبات
آرامشیده دل نشیر حرارت ناچست و اگر رطوبات بدن بحال خوب است
تشخیص آن بسیار مشکلت است و تب است که هنوز نایم حرارت و طرف
کردن رطوبات واضح شده عذر اینست زیرا که قدری کمی از رطوبات
که غافی شده دل آزار ساییدن و سکون عجارت کردن بکمال یوت
هر چیزی دو هم که حرارت تو و کره زیرا که رطوبات بینرا تخلیل
شناخته ام اینست بجه خود را اشاره حرارت و فایی رطوبات
علاج مشکلت از بینایی آنکه حرارت تو و کره و رطوبت فله شده
و هم تسلیم از حرارت و عوض رطوبت بینایی رفته را در دن بینه است
و هر چیزی سیم که از حرارت بینایی شدت رسیده در فنا کام
رطوبت بکرد و قابل غلچ میست جهه انکه در این مرتبه ضعف قوت
و اعضا در بکمال رسیده و حرارت تو و کره و رطوبت فله شده
و رطوبت خردت که از ناده منی بوسین هم رسیده بود دل
از از ارساییدن بسیار محال است مثلا برگاه فیلده چناع اش کره

اذہب الْحاجَّ

۶۹ باشد و حرم سو شه باشد هر چند روغن رزند بعوض حرم فتیله شوند
شده لذاد رای صورت قبل علاج نیست و حکم کردن بوجود این تبلیغات
اصل هر کاره مسبوق بجزن یکرناشد بر ما هست اطمبا مشکلت ندا
که از علامات خیر کرد و بودش دلالت بر تب که بخوبی کرد و نوع تب پنهانه
موجود نیست و آنگل نیست که مراضع دلصاحت بتندند و مرگها
از هقال تبا ای عخوشی باشد در این اbeschال تبریخت و قبار
منز شپهست بست لازم و برقا دضر تیاشد که از اورام کی اشامه هر چند
باشد نیز حکم ایکه بخوبی ق شده مشکلت زیرا که با وجود آن شنی از
عوض تب اشامت این تب بترسیده و چون این تب ای این تب است
اعتصش و ضموجی ندارد حکم و بودمش شیشك می بود و هر کاره مرکب اشد
بات و یک تخفیض امشکلت و بجهش خابه است در مرتبه دوم تخفیض
اسان تر است با اعتبار ظهور علامات و وضوح و ظهوره لزوم است
و دیگری لاغری مفروط در بدن نوزادوی علامات این تب که در هر تهاده
سینه این علامات است اینست که بعد از خوردن خدا در این
برآورده تب حرارت استعد و پیدا میکند و زک روحی هر رضی خوبی میشود
مرزوود با سخن کار و قار و راه است کوایا آب چرب است و اکثر اینست مرزه هم
قیر پاش و آنچه با سهال معفع کرد و سیار بدو بودش هم بل چرب

ذب

بروپا حب

در دو اگر اینست که دایغه تب هم سرفوشیده باشد و کاه جنب سرفه ۴۲
از براجحت شش باشد که از اطبب بعرف شل کوئند و در قریب هم
این علامات واضح و این همیشود و حرارت با یار شده به پاشند و
شیقها نشود میر و دوچشمها بکوئی میانند و پنی ای ایک و کشته
و صورت کشیده و کوچک میشود و گردن لاغر و باریک است و خبر آمد
و تمام این شیکیده بجدی شود که باشد و مونمانند و پیش هم داشته باشند
رسد علاج این تب را کاخ هوقه هر خدم غرض علی هی بحکم حافظت
و ذکر شر فشار از موضع رساله است چرا که تخفیض آن در ابتدا
معا بجهش بعد از قوه بخوبی نمی کوشد مشکلت هر چند طبای این
تخفیض امراض شخص و میان تسلیمات و هم تباطه های این علامات
هر کوار از هزار طبایت نمی نداند بلکه مناطق طبایت خوش آمد نکشن
با دل هر دنیا و زکینی باس و چن طباید و کان عطا راستی پس
تعیلم این عالم از سوم متر و که است نه اطمای این عالم روحی هم پسری
پلیپر روعت نهایت چون دو جنسن کاریز جهیات باه سباب
علامات و معا بجایت نه کرشد بقصیل لافق این رساله از این جنبه بالغه
ساخت بودن مناسبت بخود ایند اینکه بخلاف این، پرخشت البتة از
طاخنک این ای ایجا بصیر تب هم میرسد و راه معا بکار و فرتش ای ایلان

لاتکن خانقا
 ایم سایر بحص اسعاوم میشود پس با این کم علاج این تبرید و رطیب است:
 احتیاج بفعیه شل تباخی نهطلی میست زیرا که در این بسته عفونت خاطلی
 که علاج بفعیه باشد غیرت و اگر از آبدا معاد سکون نمایند بروز علایم شود
 هرچند که کهنه شود علاجش سکالت بجدی که قدر بسته میرسد علاج
 خاره و علاج آن با دود و قدر این فرد ایشان و غیر فرد ایشان بود اما ادویه
 آنها و حرص کافر است بقدر نم شفال ایم که قابل تقدیر سی شفال باشد این
 و با شیره و شخم خرد و شیره و شخم که و از هر کیم سه شفال و لیام بذر
 بیخت قلواد لعاب بهله و عرق نیلو فره شربت سب و تریخ و بردی و یموان
 هر کیم که باشد قد و خمچال اگر سرف بنا شد و اگر سرف باشد شربت
 بینا و فربایشت بغضنه از هر کیم سه شفال بافت در صفا فوری باشد
 مینه و آن ویا انگلک و در انگلی همکر فرش بعد از آن کل کرشمه باشد در توکر کم
 یا تون بخانم گذاری صبح از آب سعاف آن پست شفال باشی
 شفال باست صن کاف زور بدهند و اگر صبح بسیار زود و قدر من کاف و زردا
 باشی از این شربتها می مذکوره بدستد و بعد از آن سه ساعت که شتمه
 ماده الشعیر شهابی داده باشد و بعد از آن سه ساعت که شتمه دیگر
 چاشت را غذا اول است و اگر بعد از دو ساعی اول سه ساعت و غیر
 بقدر یک معده از روحجه هضم آن بینوشند و بعد از آن فرد ایسل غایی

و در علاج

خوب ترسان همکش
 ۲۱۳
 دور علاج این وزد کی شیر الاغ ارائغ ادویه است و طریق خواردن ا
 که طرف صیه روز اول و هشتمال اور بایک شفال بیست و روند و همچو
 اور او و یک داروغه کچمچعال اضافه میاند تا چهل شفال بسده و یک دانه خرا
 هم اضافه و از ده تا سه شفال و اگر تخلیل محل شفال نم کشته باشد که
 فربه ازان باشد ماسه روز بیست آن تبدیل برادرل گم نمایند ناده و متفا
 اولی و باز بخچ او این اضافه و از ده تا چهل شفال و این طریق را اسلام
 در ره تا حد که مستقیم کرده و از قرص کافوز را باشیر میل نمایند شاه
 که باید ده مطالع کرد و هر کام بابت وقت خلطی باشد خود رون
 شیر الاغ مناسب میست و باید برا دوی علاج نمایند و خود این
 جوا پیشتر از این نکف و کاخی ای ان جو را باتدری و نوع بدند و فانی هم
 نیز هر توان بداند از داریوس و امیر سخن و سیپ شیرین رسیده خوب و مرو
 شنگش از اسپیار مناسب است و طرف شام کوشش بد و بوقتی که این
 آغاز و درخ که و خرد و سیپ هر کوکه که در مرض عنست نماید و با علاج دهن
 کل و پاچه برد و نیز مناسب است و از ده تا پرمه پرسکلن است مسلکی که در جهان
 غواره هنگ که خوش هم باشد کل آب در عالمی این همسار باشند و در مکان
 صربه شش سیپ و بدو کاری اطراف پیده و بکار چند بسیاری بچش بشه
 و خشکوب و با سایر همکن اید که از کمان باشد و تسمیم کل عقبه و دل
 بیفر

الطبول المكتب

پکو فریبید را صفت و صندل سفید و کافور و بگلاوب آب کشیدن چون مینماید
هر دتره اگر ضعف غالب باشد یک در در میان بچادر قشن مینماید
و حمام باید که معتدل باشد که مریض عرق نکند و در آب یک لیتر مینماید و
آمدن پرون تامی بدین رابر و غنی غفشه با ادم چرب کند اگر ناشد بازخون
کدو چرب سازند و بعد آن غذا بکوز و باید که حم و غم و کرسنکی و دلکی
و حرکت مغز طرد و هر چندی فرید محترم نمایند و زلنجک او را فرش مینماید
سبب فرج و طرب و غیان نکشند آواز و مطریان نو ساز خوشبختی
و نو اختری بر زبانها مات طرب آنکه باید شلن شنایز غیر از نشاد کرد
در هشت بار چنانکه اینکه ده کانه و تواه و با چکار صرمه آمد از نیز نایخشن ایست
باشد ایده میباشد از نیز و لذت ایضه باشد ایده از وسیع و روی یعنی اینست
مجھیان از علاج تب قریسکرو اگر این نهایات دیگر خلطی محش شده باشد
باید که از همیچیکن سما بکسر آهنا غافل باشد علاج تب خلطی برای احتدما
نمایم کنند و سهل حیف داده باشند و اگر ادم کی ریخت اجمع شده
باشد ملاحظه باید بجانب درم و در فرج یا تخلیل آن بگوشت نهایات
جهات بمحابات نیاد نمایند و سایر عوارضی که اکثر اوقات نادید
ستی سرفه اسماں و غیره نکس مراعات باید آهنا نشانه لازم است
چنانکه اگر سرفه باشد ماء الشیر یا اقراس شنجاش که صفت دارد فرن
کند

درازگن

کندست جمند دیا قوس شنجاش را به شیر لاغ بدنند و اگر با علامه
فرله باشد چنانچه و نوع اولی سرفه کندست و علاج بانفع نمکه
نمایند و اگر با علامات غلبه حرارت در فراج شن باشد انگدم در سرفه
نمکور شد بجان نخو علاج نمایند و ای اگر فضد و مفیه باوق سعادت
دارد نهایات راه علاج بحیرت که نمکور شد بسوی شرق و غصه
و سایر تما پیر از العین آورند و اگر اسماں ادق باشد نیز شیر لاغ منابت
نادرد و عوض آن ناوه شیر باید ادویهای دوفنایت اسماں اگر باوق ضفر اوست باید
باشد از حرارت باشد سخوف الطین بسته بور که درز جمل کندست نهایا
نیپر بمنتهی و قوص میباشد شیر قابض باشیر و خم خرف بود ادوه ورت نیز
با شرب مود و میان فرع است و شربت مور و یکم اگر اسماں نیز نهایت سفو شن
بنخاست و حتی طباشیر کافوری عوض قوس کافور با اسماں نهایت
نخون کند و در صفت قوس نایشیر قابض اینست و قل سرخ سه شقال شکم
و حاضر بوده صحن عربی نشاسته از سرکیب دو شقال طباشیر کل این
گرد بمحاق نر شکل پدناز ببر کیک یک شقال طباشیر کل این
مور و باما ای شیر اجزار اکوفه و بچنه با بگلاوب سرمه شرک
یک شقال سکته اسماں جور ای ایند که بوده صفت شربت مور
پست شقال یکلوب کرد و بخوشاند و صاف کند با صد و همان شقال
یا آنچه جمع
بـ پـ شـ جـ

۲۱۷ سه نام و علاج کردند و با چکوگنیکی سال که تیج دست ہر دو باشد
دو زمان معرفت نمایند و سیخ اطفال نامی احساس از دین خود
نهایت تغیر و تغییر نیز از بسطه پایی طبیب و ذکر شن مذکور شد
برای آنست که ناظر در این سال راه علاج دق را و چلار او را با
ساعی که شهابی خاطر ایند و اکر علی رایی طبیب یعنی که بر صوب و خواب
آن قطع شود و اکر مضطرب شود اما اکر خود معالج نمایند فایجاد صبر
دشته باشد که خطاب فاختن گذشتن زدهم لاستعانتی کلی
اسود ذکر اور ارم و بیورات چون که مجموع افزاده ارم شور لاق
کمال این سال اینست بلکه و فر دل اینها که کثیر اوقوع است و تخفیف
علاج آنها بامون هنوز طبیب نیز است پرداخت مشترکی اینها
کوچک و بسیار بیست میل بسیاری و در ظاهر بین اینم صبرید و کامنه
که در میان اینها اینمی باز که نیز هم پاشد و چنان فروز شده و گوش
نچشید و خبارش بسیار دار و داکثر اینست که میکند فرعه بروز گذشت
آن یاخون صفراءست و یا لغمای سبح بورقی که آن نیز لمبهم است مخلوط
صفراست و علامات دموی شدت سرخی بور و شدت غارش
بور شر و عرات ملتحم اینکه در روز طبیور بمحابش پشت علاج
قصد است اجلاماً ت خلبه خون بخوبی کرد صفع دسوی گذشت والا

آن بحص نهم
تغیر ۱۵ قدر سیمه تعیام آورده و لکر بعد از قائم دو مشحال سوده خناه مانند که شاید
و قدر مشترک شمشحال ناختمان ایشی هم خود بود و مقداری بیش
تفاوت نهاد صفت حب طباشر کافوری بیکت شکم خود مشترک کافی
شکم خارجی که بعد از رق کل سنج چرکیب سه مشحال شکم خواش ناختمان
ضعی و بی صافی و صافی بیند سوده مشترک شد ایشی هر کیب دو مشحال کافور باید
بزر قطبون با عده از کوچن نخستین بقدر نخودی حب سازند از نجده نمایند و از
پسرهایی که در دو ماده ایشی رسیل نمایند و با همکاری شده بهمای
شخصی که کریمی دیگر اسال اور موت و ما صورت و شکم باشد
پر کاره از دیه قاصبه داده شود تب باور مدت یکشنبه اینجا خصم
دو اینشک ماده درین افع کرده و سبب دفعت شود و آنچه بهمای این
علامات مذکوره در دو باشد اینست معرفت سوده را و بحسبی
نمتشعل هر قل سنج نه مشحال بیت پرون ایسته شکم نیز از
هر کیب دو مشحال عود قاری و مصلحی هر کیب یکیه مال میکند اینه مشترک
هر کیب نیمه ای جز از مکوپده سخوف سازند و در وقت حب
نیمه مشحال از دو نیمه مشهد بیکلاب و اکر کر فرنیکه و زخم بمنه شاه شهر
بسی از این سال که تیج بوده از دلوں قابل اضطرات تیج مات شدت
میکرد این معرفت که ترکیبی بیکی را بایشیرت و پیچرداری میگرفت

۲۱
لاییزکن بسیارند پرتوکو و رفع شود و جمیت باج بجد بناشد و خوردان آب
لایین باشیرشت ده هنگ اند تقوبا با سکنجپنی شیشه هفاب و خاکشیرها
بسکنجپنی شیشه هجخ خرد های اگر اونجا راهیست داشتم هنده می بازد
شدن و اوردو اوسی خشک است پازده مشحال چین اینده و ساف کرده
آبراهامی شیرشت یا بشما هی بجز زده و خوردان دفعه هم ناضت و خدا
ترک شیرخی و زونعن نمایند و کوشش هایی بازه مناسب است باز ترا
و غزو و سلسی بچه و هی ماشی عدهس آهش غوره و لیمه و هم و زر شک است
مناسب است وزرسیود کاچونه داد و حین روا آوج و دلوی زر دو
و سخنان ناخن آید و دیگر آب خاتر بر بدن ریخته و نهاد با سبک سرکنند
و خشم خربزه و بند و شسته زین پاره است و سرک و دگابه رو عنان گلخ
بر بدن نمایند که بینی رانفع و ماید ان رتب غوره هم ناضت و علاما
لاییزکن که زنگ دانهایی بسخی هیئت و طهور و مهایش در شب
پیشترست و تقدت و حرارت که در موی پاپش و دلمخنی خدایش
علاج خوردان کلشید با سکنج پسته و خوردان اطرافی سغیر در مویی
نمایم دارو و سرک بجام رفتن و آبی نیک مردن راشستن و ماید آب
کرفت و سرک و آرد جو بر بدن درین نوع از جمله محبت است و ترمیده دکو
اویا می پشود و دلی ورمی است صنوبی شکل و سبب بخون مخلوط
بر طوبت

تعزیره حالت

و سط

بر طوبت علاج علیج فتح تعالیت تی دعوه مصیری و ای و خدا
و خوردان سکنجپن همراه دل ای از ناافت و اضنه دل با پیش است
و داینده بذر قطبون باستفاده شکم منع مخلوط فنوده ضماید و بعد از
اگر جمیده و سرکشیده شاند ایست از نسرا بکردن اینه منتجات میل نمایند
ضماید ایست ایهای است بذر قطبون ای اب و هن ضماید نمایند که این شرایط
میشود و سکون منفی ایست و ضماید و دیگر حمیمه مایه را اینها می بارند
پس اینچه و نایاد و شاب دیگر پیاره کش و سرکشیده شکمی کوپه و شیر
یا به شما هماید و یکر افراد و اینچه خشک ایش کا و پیچ در سرکشیده
خشک سفره باشیر کار و قفل در خون بزرگ و اندک بوره و خسته ضماید
اگر بادت و حرارت باشد نمیش باسته ای شکم بورده و موم زد و کل رنگ و هم است
شته باشیر کار ضماید و یکر اینکه حلیم کلک حلیم کیان جسته نمایند
همه دی آرد گندم باز و غنیم بدمونه زد و باشیر کار و دهن رونمی میگا
اگر کسرکون کبوتر اضافه فرمایند زد و در انفعا کرد و همچه ترمیده ریا سرچ کرده
اندک بیچه رانع اضافه فرموده استعمالش در انفعا محبت و شکل
سرکونی از مرکیت از ضمده مذکور را در انفعا محبت و محبت شیره اگر فله
از ضماید است مذکوره مشهوره مخفی رون ضماید تحریرش و آهک
اعنوره سرکون کبوتر زده شکم منع و عمل و اکراز نیایم سفیره نوشت

فاقعه
 بایزد تانخج کر دو بعد از اتفاقا رو پاک شدن آن اغلب آنست که خود
 لاشم شود و اگر طشم نشود دکلار امریکی صبرت قوه طردی وزر و چوپه بازو
 و این اینست را مشل عبار سایه ده برادر پاشه شود و هر که را که کر دل عاصی
 شود بیار رحکام هفت ناف و نافع آن میکردد و هلاق دل از نزو ختن
 اگر اینست که دل میزرسد و کادشود که دل در غیره بجزه زاید
 که خوب بی اخلاق است ناید که از حرکات سواری و غیره سوده شود و آنکه
 شود که ناسور شود و آتا و اطراف کا خذیر امیرش زده بر او بچشند
 بطریقی که اطراف او چیزی راهش و نه بر اتن اخلاقش از مساید
 میکند و چرک دل را چنان مال کنند که جایی میکریزد زیرا هم است
 بر جای بد و دل مکریزدید هدا و آئی ای همو مات چون سیموم
 مشرو و عذر عاقوای سار عیاشد اک علاج اینها مفصلاب
 انجاه بندگ ریضی زاده و شترکه لاقع است و ذکر علاج ریضی از ازاد
 شهوره آن پر فهمت پیش نانک با خود داشت شاخ کا و کوسی و غازد و
 سعد و مندی ماقندا رمی مانکه مانی بسیار حوش قیاش و فائزه
 حیوان و نار پلی بجهی و جد از طلاق و کل همستان جره مار و برق که
 متخکسه رکیه از اینها مانند کزیدن حیوانات سموره شیود و باخود داد
 سار محظوظ عایا برضی از نه کورین خود ره است مایلین و خوردان هر که

بشن

از اینها ضرور است چهار شر و بی و مر و نافع و اراده و یه شتر که لقوع
 ۲۹۱
 نافع است در جمع معموم علاج زبان فاروق است و بعد از آن شرد
 و بیرون دیگر تراق الطین کم مخصوص است اینست کل همستان جهان
 سادی از روغن کا و چرب کرده و بالسا وی ادویه عسل قوام آور و بشرند
 و قدر شربت بکثقال نیم و در بضم فتح ای رساندن رصفی کی اراده و نه
 شده و این تراق بقی بزر از زهر کا پی میکند و دیگر تراق ای بعد که
 اینست جنبه ای از از دهولی است اغفار قریبی اخراج اصواتی باشد
 عمل تعویم آور و بشرند و قدر شربت بکثقال و دیگر در دفع نمات
 معموم علائم لقوع است حصقه بکن سداب خشک هود و عنقال بغير
 کرده و بکثقال نمک طعام بکثقال کوپیده بعد از آن مخلوط نمایند و چین
 این ترکیب در تمام است خلیم لقوع است مفترک دوش ش تعال سداب نمک
 طعام بزرگ بکثقال اینچه کوشه اقدار که اجلد اعیمه کرده و قدر شربت بکثقال
 و بضمی و داین ترکیب نظر شسته تریخ بکثقال و نمک اضافه کرده اند و دادا
 مدترس ر عالم لقوع از بحوم شر و بایست که اسب کرم رفون کله
 و زیگشت اراده و حوتانند و بکشند و آب نمک و عسل و پوچوشند
 و مکرر که شسته بعد از آن شیر و دهن کا و مکرر بخواسته که اگر آن از حرارت
 سرم و انتساب حرارت بضرطه و قشکی و حشکی دهان بشد صندل کا خوز

۹۲۴ دنیز پستان او که ملطف حب برخان قاب بهت ضماده باید دیا آب خیار

و کاه بود که اسنی و کشیر هر چیز که باشد بماند و روغن شکم دو لحاظ بفر

خونواه و الشیر و شیر که بینو شنده زمینه خاره است دانه و الو و

انهین و آنکه همود خرد و سفچ و کدو بدند و آگه آنار برودت شده

چشمی احساسه مر نسبدن و عرق سرد و نواب بسیار دستیکنی است

بجز اند و اطلاع شود سر و سبات و سیر و جذب که ترد پیش پنی بدانند و زیر

و حلیثه پستان بمالند و غذاخواه باکباب از کوشت کبوتر و صوغ ادویه

و ادویه خاره بقند و آگه در اعیاد برآمد کی شکم و جیاش طبع نانه خشنه باید

که در علاج باین نخو صدقه سناده ملی بفیاج و حلبه حلیث سکجه شکر سعید و آگه بانه

که داشت سکوم روغن با اصر لنج و آگر غشی و عرق سرد و پهلوشی و سایر عرض

بعد بپنه ناخوشی بهرسد که رکاب بصورت پاشند و دست و پار بمالند و مده

قوت تمام بمالند و آنچه از تریاق مذکور بهرچه سیر شود بر حلقوش مرزند

و آگه سبال و پیش زیاد شود خشنه ناید و تریاق مذکوره را با دوف نازه

مشغال و غز و آب بوسیب در تبر و رب عوزه بینه و چون افیون از او و نکته

زیتون ششوره است ذکر معایجه آن بحسب مصدر مناسب است این چون یعنی

نمتفق تریک و امثال آن مثلث فاروره و شوکوان و نمک ایستچه پورت

چشمی اعضا و خارش را سرو شدن نیست پا و یک جی سه و تار یکی پیچ

و سکنی

دستیکنی بسته است چون بحمدی عرق سر و حشائی احسنه خوب بسیده ۲۹۳
 چون بازطری سلا علاج دین فیون خوده را هم کاه در تشیم تویی هنون
 ظاهر شد بعد زخاریدن بدن او طلاقه لا یقی که نشست مقیات نمکوره
 و تم تمهی که در علاج مشترک که داشت مرعی دارند و آنچه حضور صیه
 افیون دارد سکنی است یافتنی دیگر حلیث جذب داشت از این
 فلغل اخراج امساوی دو براز جراحت عسل تقدام از دده و برشند
 و قدر شربت و شفال دیگر سیر که دو سرکه و قیر فتنی مون و عن
 کل سرخ و آگر قدری افیون خوده است مساوی آن جذب داشت

و حلیث و در میان اب کرم نشاندن و سرکرم داشت و چهارم ۲۹۴ دخوردن

پیشی که باشد حضور حشائی افیون خوده را کند زند خوابت ناید یا هم

مزروعه بند که حیضه فروی آینهای اکتفای شود بدیگر که در کردن هر کیک از

حضرات مادر که بالاتر امنو وضع راحیکم است و دهنیش زانشخ و زده داد

یا ناشسته باشد و روغن کل سرخ مفهمه کرده باشد مکبت و دست

دهن را بزیند و بعد از آن زرآ و مطويل بسجایه موضع کر نیده ای محاجم

محج که در مده اگر قرع بزنت نمود که موضع را تیرز لوزیسته زانه

نافت و آگر هر زد مار حاضر باشد بر موضع کر نده و شیر را

برادر بزیند هاست شیر را بیشود و همچو پیچه باشد تکر زانه

فوکل

۴۴۳ دچون شیر و گیرته نشود و هرمه مارمچه علامت بیجات است و درین
از بیانات سنتی و بعضی را نمایع ماربردن آن حضور کرده نموده باشند
نم تمام بنزرسد و باشد و آن بخشنودگان قطعه باشد لازم است
او لآخون کرد و اراد علامت آیت که آن موضع در عالم میکند و سخن زنگ میباشد
سایه و مخدوش و متعذله آن سبیر طیشود و دامن فربان خشک است هشود و در اندر دن
حکیمه از اتفاق بهم میرسد و بدن کرم مشید و عرق سرد و میاد و نکد و پسری طیل
را با بیشود و هشیان قی صفره و می باشد بر هنده از انواع دیاشد
و در علاج امیکد که خالعهایها ناید در معالجه برشت که در هر انواع بنت با او
آنچه از معابدیات مشترک بسیاری این سنتی نمکور شد و تریاق فاروقی
ادویه مارکزیده است و آنچه خواص او است هسته تریخ است و اکنکم
خره سراور اشکافه بر موضع مارکزیده بکار از نجد ب محکم نماید و خوردن
دو عنجهن که اغلب برای کمال کدنشته باشد بسیار نافع است
گزیدن عقرب علامت شد و دشید و حال مشخص که ای سرمه ای
کرمان پیاشد که به سنتی احتضان غشی هر عرق سرد عارضن کرد و دلیل
درهم کند و مقداد پیون آید و محضانه سرد شود علاج بدستور علامت
چشمی شترکه بمان لغصیل ایچه با اوست هر کمی را میوضع کر زیده بالاند بخنیا
دار خانم بست که دمکش باشکم پنهان فذر بر موضع کذا اند دیگر

نخ

ذب

پس توکل کن

حکم و بخواهی ایچه خصا و دنایند پیش از تریاق فاروقی نیز مناسب است تریاق که ۲۴۵
خوب است ای این بود پوست نیخ کمر و نخستین افاده طولی در جرح و
حر خشون ریسل عین مازده است در شرب چهار دانگ حزد و بکار گیری
کوچیده میباشد از افتاده و هزب کزیده را از نخستین اتفاقات بختیار میباشد
ضرور صادر کرن کزیدن تریلا دخنگیوت که سنتیت در دود و درم و خود
گزیده در دموده و خارشش بین اند بخشی از مراجح عقیقیه بن و برآمد شکم
و عرق هنوز و چشیده و در سرو صرف دانی و بخشی با سیلان می دریل
و حضور جاوزه مده عده و هنوز طرابه عظیم و سینکنی خواب بیهود علاجش
بسته تریاست که در شترکه نمکور است و آنچه خواص او داشت شتریچ با
کرم خصوص صادر حمام کرن اسکال بخستکین یا بسته با چنده روز حمام کرده
ناست و بعد از شکون نیخ موضع کزیده را باید نمک بسیار کرم بشویند
و بعد از آن خاسته حوض ایچه و آنکه و کملاد و مرکبی خواهی داشت بسیار کرم و نمک
شما دنایند کزیدن زنور علامت شد و مم است و سخنی موضع کزیده
علاج بعد از معابدیات شترکه که از گذیدن و مالیدن تریاق و خنده کل بستی
با سرمه و همین کل بخنی ایچزره و خصا و سرمه کل و تازه در شکن آب نیخ در
موضع کزیده نمک و اگر موضع کزیده را در آب بسیار کرم کنند علاج افضل
علایج آب نیخ ناید تکین یعنی میکند و خیره در تکین نیخ عقیق کزیده

القىودة بـ ۱۹ حسنه

۲۴۰ ذنبور اليدن جدوا خطأ في تحرير كلامه و دروحش مذنبور كرميه
حربون يکده همسم غرنيخوش دسته به شنیز نیک ناھن و هستهان
شیاف مهدیار نیخ سکن وجست و اگر شدت و حجه بطلی کشد فضله
لازمت و علاج میدار جنوره ای همی بطریقی هست که در علاج مشترک مذکور کرد
و آنچه مذکور شد و چون نیکه کورات نیز افست نهایت چون این جهاد حوان شد
چون انت همی اند شخص ماده علاج آنها را جدا کنند ذکر نمود و آن اعتماد کلی
در اینها برینه موزیات که مذکور شد ذکر آزاد و یه که حشرات موزیه را
مکریانه و مناسب آن مقام است سوسن بر فروز نیخ فیش در جاییک باشد
شرات جلکه مکریانه و پیشین و دوکر و دن چوب آنار و بهل المیس و شاخ
و ستم حیوانات و مثله سپنچ و چون ایمان بقطران آلو و ده دور خود
علو زده حشرات پیچ داخل اشکاقه نمیشوند و با غود داشتن

تریافت مذکوره این از زور در دهیم عقرب

از دو و کوکر و مکریز ده الله

اعلم تحقیق الامور

مشکتب

۳۶

نه اکتاب

نشستن بهتر

وخط

۹۴۷

بوا عنده

تعالی شاه العزیز

نه اکتاب خرقه بخیه مرتضی قلی شاطو
و سخن تو آب مستطاب نادر اصنیف
کرد و ۵ آمد

اسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الله زک آمیری بـ طحمد و سپاس تکمی خرقه معفت را
بر قاست صحیح فرا جان و درست اتفاقا و بردیه و رشتة غر طبیعیه تـ اینه
پیشی دویه شفاف طراز کشیده بـ یوقلمون بر و لذت امـ ده و مطا و سـ خرامی خلم
محنت و شـ صورت پـ زیر غیست و پـ چره پـ دار گفت دـ اینـ است کـ در مـ لـ
ایـ اـ بـ دـ هـ بـ اـ قـ فـ شـ اـ تـ اـ بـ بـ بـ سـ حـ اـ رـ پـ اـ قـ دـ هـ بـ کـ اـ سـ اـ مـ قـ دـ زـ نـ شـ بـ
ازـ دـ وـ مـ بـ نـ بـ قـ بـ تـ نـ بـ اـ لـ اـ مـ حـ اـ صـ لـ شـ اـ وـ لـ اـ لـ اـ نـ بـ شـ کـ لـ کـ شـ اـ مـ هـ دـ خـ اـ طـ
علاج طلبان ذرا لامان جـ هـ لـ اـ صـ بـ دـ بـ دـ اـ رـ شـ بـ مـ دـ عـ اـ عـ اـ رـ اـ لـ اـ نـ تـ بـ
نمـ نـ بـ پـ شـ اـ بـ خـ دـ مـ پـ شـ اـ زـ اـ دـ کـ وـ نـ سـ کـ سـ تـ خـ طـ قـ فـ مـ اـ قـ دـ کـ دـ قـ مـ جـ مـ عـ

آن

اده ب فیبر که

۴۲۹ آسمان درگاه شاهنشاه سکنی بخت ایران پناه خدای اسلام ملکه ای بیم
المقامته غلام تید بخت بسیم هر ترسی تعلیث نادر بس عراقی
طیبیت بکسر پایی هر هشت خاص شیا باز قانون بخت اطمینانه
جهش زنده شان پوشید که ظل از خواص طبعاً جایت را از سرمه ای دارد
اشناشانیده که چون شای ب فقط از روای حسنی بر دلند تقدیش هدعا پسند
ستخوده قاست آنچه عالمیان کرد و چون این چنچ چنچ شش آب و نیکت داد
پر کل بونه آزاده و وزیر پیش از آزاده دار و بخوبی از که مقدم است
امددا من چویل کلام کشیده و سر از که میان این ایوب که شتم بچشمیت
برآورده و مستحبه بخوبی مرتضی علیت نموده دیده بچشمیه اول «
تحمیک صعودت بتی فشنده مدار طلب خواهش مندان و در حکم پاک
طیت تان کرد و بی این طلب لذتیه اند و سب بعد نظریه و صور
خانه ایکی برشتم بچشمیت در باب ایکه عات عدم فرزند از احباب
مرد هپا شد علامات و علاج ایشت و همان و آکار از جایت نان شبهه
پرده نهاده نهاده نیاش خود سرخ طلب کشوده بیشود بچشم دو و هم
در شیوه آن جماعتی که بکسر باش حرکات آن کرد و لذت زنکا
لذت فاعل و بوبی این شیوه مفعول همایی لفظ این اشاره را است
چو شتر کنار و آجوش کرد اند و ذکر خواص او ویه چند که چون پر

طبا

رو دین گرت

خوب

حلام نموده جماع کفت اند عذر دوق ولذت باید که از مرد حدانی خواند ۲۹
کرد و آن زن بنی مرد فرار و آرام مدارد بخوبیستم درسته کیا به مو
درسترن زار بدن کلایخان و فراف غذاران که از دیگی قبائلی خش
شکوی سبل نمود از نسروش آیزرس شسته ایوان سازند بخوبی جمام
در مرآدهن جایتی عابت جمیع که در شهادی خوشیش سکانه و از دشنه
ترک کرده در قلعه نهال نسل پسوند بیشه بر پایی اند شهه زند و دکار و میزده
و مرکن که خلیع بولنیت کند و مقاض مفترض شهود سالکان از ک
و تخریب پد لان خواب و رازم و شخسار و اوان و ادی آزاد که نهاد بخوبی
در دسترن بیشتر بخوبی و تصویر این معنی که در ده قدر بیهت پیش
یا و خوش بخوبی ششم در چنان اکثر شوت مرد فکن زن هر روز بخوبی
کدام خصوصیت نایبیب طالیدن اند خود را که ایون ایکا شدن بمحبت
ایم ولذت بخوبی که ترددیک بغير رسه در بولان آید که مفعول از غافل
چدای شواند که بخوبی هفتاد و معاویه و معاچین فشنده باه و خوش بخوبی
که در این مرث جان قرقا بخوبی و هفت امام را در قوه باه بگفت از خبر
افسوسه ده خرا جان خوارب آن و دام بکیز حرارت از بستر افاده کی بخوبی
و حسای سر ایست جمله دهندا حقیق گویی بسینی و هرق زینی
اغفال نکرد بخوبیه هشتم در باب پیشیدن برشته بدل ضعیغا

بر

لائکن خانقا

۱۲۰ بسته خوش و تیا ب شدن رکھایی آن در علاج و تپسی رهی این فن سخنجه
شکم در باسماک هنگ که در آبیاری پیش شرست و با بر و می سال المفت
قدرت کامل داشته باشد و هر کاه سرمه شده از داشت راخرا همراه بوج آورده
اخته باری اشده و هر کاه آبریز شرس از من آمیرش زنجه تر دهنان
نمایند تو نهد سخنجه و هر کم در غذیه ساختن کلمانی سچ فرج بخش کاشن
و سخنجه و ایامی شوت مردست اما پنی ای طبخ و خواص ای دوی خشکوب
زنان صفت نشان و پنکا کم کرم ساز عشت مرد است سخنجه باز و هم
ده مخلکاری قضیب لذت اضیب و کارافی زنان خا ملوف پ و ضماد
و طلبی که جو هر زنی را پیغاید و شبنم نشاط عرضیه مدعا مشاند
سخنجه دوار و سخ در فروع ماه حماره و شناختن فرج زنان که
طاق شوت و راغب غزلت از نظر اتفاقه که اصورت معان و قن بزم
خاطر که سخنجه سخنجه و هم در خواص اجزای حین که جزو و سقوط
فرزند و مت محظوظ این طلب ب پسندت سخنجه چهار و کم
و داشت سار و قات جاع که در پی وقت و پیه حصل سخنجه داشت و در کلام
ساعت و کلام روز نمی خود است سخنجه پیز و هم در خدا یا پیکارش
خونی سبا شرست است سخنجه شازد هم در حملات طبیات و قریب
که شیرین بانه خاصیت شربت قوه باه مردان آن کاکه چشانه

سخنجه

ترسان می باش

۱۲۱ سخنجه بعده هشم دروز بین نیشکم خله شیخم خاصیت ادویه خنده
پسندگ بودی پیزه نیز سف رایخنکه لطفه داشتم اخوش بن عرق زبان
و صفت قدرشنا سان غرچه صحت و عافت سازد و چون در همان
کماه دلنش خوشبوی کرد و آن بودی شربه زانیل کند سخنجه بعده خنده
هدبزگ کردن ذکر و مفت دنال جو پارکلخه زان سیم تراز
سخنجه لوز و هم در آنباری کشت و از رفع ارزال و فرمایز و ای بخت
عشرت و وصال سخنجه علیم در پو شمندی اتفاقی که معاذ این عقل
دویاننده را پسند و مکنده و زنجه را داده حین که در وقت ایتیا طب خود که
دهند که پسکش کرد سخنجه علیم و یکم در صفت زور باز و بی
او و چند خاطر اسند که دن لاغر خیال ای از دار کوی آن خوش خیز است
در مایدین اشنا سازه و دزکر پیک از او و بی مفردات و مرکبات در فرم
منودن و صاف مفودن احتماله بقیه سیسته دوم
در امام داده و مفردات که در مایش قویه باشد لذت آنها و در فرم و خنچه پسر
و تقویت این امر که مباح داشت روز بین کیا مردانه رسانیده و هنال هر
کیا چی در چنین بن اریش و دانیده سخنجه علیم و سیم در قطع تعلق
تریاک صاحب شد اک که ظلکه ای ای احلا و قی ای از طلوع کوک ای ای
چروار شده روز خود و زبر شیرینی بانه بیهودت در کنده و سخنجه سیسته

۲۳۲ چهارم در علن در مضمون و دگر مردان صاحب نظر از دیدن به
بروز که طسبمان و پیمانی عطی زان کرد در پر فایل کشف و در آر
درکرسان شنوت کشند و با درودت فرشته متفیر ساز و سخی هست
خورد اب معراجات بوئیر که خون رام نهان جرمه غیرت فراید
وزدگان زدن با پیغامی پیشنهاد مسنه حاک سازد که
پست و ششم در تایید و داده بوسیر که جگر شیر و صدرا سوچ
پیاز در درد کوکت که عاجزکرد افلاطون را بخوبی هست و هشتم در سینه
علج درد کوش که مرد صاحب بیوش پیش از امام مرد کوش آزاد
و بکوش از از کوش که می محبت برآورده بخوبی هست هشتم در دلکوکه
خاق که دست قدرت در کدن اشتیاق صحت کرد که هنرفس که
فرمیر و تمد حیاست و چون رسماً بد معنی ذهن بخوبی هست و نهم
در سر شسته یاقن بخیاریک سوزن کشک خاره اه صحت است و بس
البول و ترقه البول که خون آرام تهراحت و باعث حافظ است
بسیمی می خون در حلوت عالم صورت گرس ایمی و بطبعی
خواهش است بیازن کلم رغبت و بذوق می باشد اخاده
بوی پیغامی هشتم اخلاق مردان بیش از ایک او گل از رسید
و وز چیدن کل می باشد ترک عیش او هنرک پیدا نمی کرد و این

چند و هشت نهان و دام از تیپ و ده اندک چون بدان پر از ندازیدن سر ۴۴
از ادویه دست مردان نیک باز و در علاج کردن عصده دل بخل و
قولیچ و آنچه در این اباب مناسب تمام است مثل حرب و شاقع بشرش
که دفعیه و قیقب و خوانی آن جهر دو انته آن سید که سمح آز
وزنکه کیری برو وی وقت نکشود و بخیه این خرقد در دلیش از سده
پنده سلاطین چن تهدیا که خدمت خضر در دست دلمی بکسر عافت
و چاره چویست برو ویک ریشه اده وست کو آه اند شان است کو تما
و چرا کشیده با دلخیچ محمد و اهل الامجاد بسیجی اول در معرفت صدم
فرزند که انجاب مرد است یازن و در امر امتحان هر دوزن که در عدم
فرزند کناد از جان کیست و علاج و علاوه ات آن باید که قدر خیاک
و تقاری اکشنده و که و بکار نمود و زی مکبار هر دو آن بول کند که
بشرشده خشک نشده عیب انجاب مرد نیاش و اکر خشک شد
از انجاب مرد است وزن نیز همین طرق کن اکر سبزه هر دو خشک
از هر دو شد بطریقی که نه کو ریشود معاشر که گشند فوج دیگر ماده که
زن پیزی تند و تلخ بخود بر کرید اکر شدی تلخی بمانع و دایق زن
رسد از جاست زن بناشد فوج دیگر پیزی خوش بود فرج خود گلرد
اگر بمانع او بتوشیں بس از جانب زن بند فوج دیگر سیر را

اصلی دلایل

۴۲۴ کوشه داشتند فوج خود که از دیده ازان کسی دهندا و را بگشاد از روی
سیزده هنری آید ارجانب اذیا شد و مادا اکن میخون گفت
هر سیدان فخر نمود زیره بزرد و نجف بند سفید بینین متفق نزد
خوبیان مرد این اسقمه عزیز ایاز اکوه و خپله و عسل و دهن
ادویه بر شنیده است و فرموده بودی ای یک شقال را تاول کن صیغه
میخون کشیده بود خود کن نفع بسیاری در داده و کشیده شد
در زمانه ای حکیمه خدا و الهین محظوظ است و در مصیت نظر نیاز دارد و مرد
ایم که چند روزی از این میخون بخورد و در خوردن مردم است و مسد و آ
د خواره و دهود سبزه ای اجناب کند و غذاهای تقوی ای و لطفوت ای اعضا
ویشه فای سیل گند سرد و زک مرد از این میخون گزد زدن نیسته شد
تحابی بکیک فخر نموده که مقرر است بر میزد و بعد ازان بطریقی
که ذکور عیشو و جامع کند و مدت سرد و زدیک باز از نزدیکی میگشت و بعد از
سرد و زیما مفت کند میخون ایست خفته لعله ای
از هر یک دشقال تخریب شده و فخل هر یک دشقال ای ای ای ای ای ای ای ای
تقریباً حل مفترضه با ای
پوش بخود نسبت به عیار سانیدن فرزند بطفه را شد و تجربه نهاده
و متوجه بخود میباشد میخون ای
جهنم سرخ کیه ای ای

بگن و نرس خوبه
شمگزه مفترض فاعل مفترض فاعل مفترض میخون ای ای ای ای ای ای ای ای ای
خاک ترکی خود عاقر قرآن شکر رخوان هشتر شهب و در نزد
در ق طلاق از هر یک دشقال میتر صاف ای ای ای ای ای ای ای ای ای
کوفه و پیش و دود و زن ای ای ای ای ای ای ای ای ای
نیم تاول نایند و خدا ای ای ای ای ای ای ای ای ای
هانش کلیا پیش ای ای ای ای ای ای ای ای ای
شل کرده ایست میخون کشک خود شکر کرفش کشم شکسته ای ای ای ای ای
خرزه شکم خار عاقر قرآن خود رخوان مصطفی عدو سیاره خفن
عیار شهب کیا بچنی ای ای ای ای ای ای ای ای ای
حل بزیده هفت دویخ مشقال میخون سازه میخون ای ای ای ای ای
بیجت علز ای
لسان نظر پسته تو دره مفترض ای ای ای ای ای ای ای ای ای
از هر یک دشقال ای ای ای ای ای ای ای ای ای
بر یک دشقال ای
پیش بخود نسبت به عیار سانیدن فرزند بطفه را شد و تجربه نهاده
و متوجه بخود میباشد میخون ای
جهنم سرخ کیه ای ای

لآخر خانقا

از هر کس و مشهال فاعل غیمه بختقال با وزن دویه عمل
میتوان کند هر روز در همال بختقال نخواهد رسید و ماست نخواهد داد
تاسه روز از این بخوبی که تمامی اوقات شود و اگر سقفور را شد
پست غال خفیه الشغلب را در آن کند و ایدکه شاهزاد عاجرا
از حیره کند و اندام است زیره بختقال را با بختقال و نیم
عمل نخواهد مناسب بود صفت میتوان حلاو اکه رکته بین خا
که پیشتر شاهزاد میتوان مقاصد کلادون شاهزادان ششم شفت جنت فوش
اذکر بختقال شکرانقد که حلاشو داد که عنبر داخل کرده و سکر
در میان کلاب بخواهم آورده ترقی و مند بردازه صبح باید که
تقدره شهانها رکنه و از خود ردن است و ترسی جهت میان
دغداقیمه شور باین خود را بخورد آب آن با اشیر باشد صحفه
دوایی دیگر که اگر فشنن عذر زن از جانب زن باشد باشیم
کند و رخصیت به نظریست و از محجرات حکای عمال الدین است و
خواهیزی داره در اینباب تو شدند اذما طلاقه ساختن است که
سک پیکه شیر خود را باشد پست کنند بنویکه از بجه اعضا کی
اعضا بیچاره است کنند شود و بعد از آن هشاد پرون کرده در دیگر
از اشیه بیچاره است که مضمحل شود و با اب یکسان شود پس در آن آب

پیچارک

ترانیهای خوب

یچارک شابی کند م و سه من سه چارک آب بزند و بخواهند گذاش ۴۲۷
آبهای را بخوب کند سیکتدم بار آزند و اگر سخوان بخیر بازه
باشد گذاشتنده باشد از کندم جده بخشنده و یک داشه مرغ جوان
اگر سیاه باشد بخیرت کندم ادارزه افزع سیاه بزند چند
صیرکشند که منع همکه کندم را بخورد بعد از آن مرغ را بخشنده و گذاشت
کند و دیگر دوزد و دروز آن که باب را بخورد و میباشد که بخورد
بیار بیان نشود و هرچه مثل محل و بخورد سبکدان بخورد شود
و خیری بعد از بکاب نمکور آمزد خورد نشود و چند روز پیش از
که باب خورد نشود چند روز بعد باید پیشتر کرد و در آزور که باب خود
چند ریز نخواهد و از سبکی و ترشی دم است چنان باید کرد و دیگر دوز
بعد از خورد بکاب در ساعت خوش جان کند و افزع را در بکاب دیده
تار کاب ببندند و در خورد نمکند ماید بدور و زیان غریب آت دیده هرچه
و باز جان
آب تکر و بند هر ترا بشد صفت او و فرزند کند جنبه
جاویشیه مرمه آفای زاج سفید از پر کیک بختقال کوشه آب بک
سور و متروج هنوده بالشیم پاکیزه بخود رکیر خدا هفت صحفه
فرز خود یکیه جمل میشند زد اجتند که خدا و مدعی عالم کبسن نه پایمیه
دهش نامه هر مقله از حق را در سر که کهنه جمل کند جاویشیه

بکر

لائحة

۲۳۹ نیک س عمل دو غنیم میان اکر و غنیم بیان نباشد و غنیم نیک میان مشود
اول شبان فرزند را پشم الوده کرد و بخود بگزید وقت صحیح فرزند
پرون اش و زاده همان کند مطلب حاصل میشود و این نیایست محجبت است
اما زن دو شبان فرزند را بزرگ بدارد شب تیم فرزند را بزرگ بردا
جماع کند صفت فرزند دیگر شجره همچنان راهی از حیض بخود بگزید
شود فرزند دیگر با آبستنی مایری کند استاند شنک غفران زیره و کرک
اجرا اصاوی با یارم پامیزید و پاره ششم بخود بگزید و پون جماع کشند
مطلب قیسر کرد صفت فرزند دیگر از محجبت حیکم نایت آشیار
دو بزرگ ایوسی زنای خرکوش شنک مبنی طلبی خسته العلیل بار و عن
بلسان هر ب کرد پارچه صوف برداشت بعد جماع کشند مطلب
حاصل شود نوع دیگر فرزند را بزرگ و غنیم نیک زن این
فوج دیگر پاک شده باشد فرزند ناید آبتن شود که محجبت است نوع دیگر فرزند
نه خرکوش مبنی غفران مصطک مساوی یکدیگر کوشیده باشد عنان اردین بسیار شد
شکر غفران و پشم الوده بخود بگزید چون این میباشد کند فوج عظیم باشد
من در خود پشم الوده بخود بگزید چون این میباشد که شما تازه بخود بروارد
برگرد فوج دیگر فرزند بزرگ که میباشد وزن این فوج که شما تازه بخود بروارد
آبتن شود نوع دیگر فرزند را با خرکوش سرگدن خرکوش
با یارم داخل ماید بخود بروارد آبتن شود نوع دیگر فرزند مقلع صفت

دغدر

مترس خیز فرد

بیان

۲۴۰ ه عجز و متشک مجموع را از شراب گذشت چیز نیست و فرزند نمود بردارند
گذشت یار محجبت نوع دیگر فرزند به غیر قلم کا و پیش از آن بجه بط
غفران بنی طلب مجموع را بهم پامیزید و درین کام تسبیح زن بخود
برگرد آبتن شود نوع دیگر جند پدست تربیمه ساله جاویشیر
زمیت سنیده
بلسان فرزند چند ناید فوج دیگر فرزند غرفکی ز غفران جاویشیر خسته لعل
و جذا را بهم
آیینه بخود
برگرد
ج

کنمه

۴۲ کند فرع علیه نخشد نوع دل و زیره گرفت و صل قصیباید هجاع
فرزند بحر سد و دلیم شود صحقت اضایت بیان قل از ق
جادا شیره ریکت یک عمال جدا جدا اگر بند و صلاح نمایند و قدری باز ن
خداو رکرده با شراب پرسشند و بر قصیبایید هجاع کشته خان
نمایند که پیش ناز رو و ا محل شود نوع دیگر طلایه سر کمن رو باه را باغ
محج محل نموده در قصیبایید هجاع کند فرزند بحر سد نوع دیگر طلایه
مرجان خند پدر ستر قسط میمه سالکه با شراب کشند یا شراب ریحانه مل
نموده در ذکر طلا کند و مجامعت کند فرزند بهم رسید نوع دیگر طلایه
خلوت بازان آیدم غشا طغاخانه شیوه های مجامعت کرد و هست لست
و خلو تکاه عشرت است و شکل های حرکت میباشد که در درجه من
مطلوب بحورت کید و فرزند و صلب خواهش در هم در کنار نشینه
بدانکه ما هر دوزن کوچه از زاده صدف هم اخوشیں که فعه تحکم گردد
و هرو ازین طفه ویدار محو حونش اویل هر دو مرجان قصیب با آب
سرد گشید و زن صدف فریاد اینیز با آب سرد بشوید و وقتکه روز
از پاک شدن جمیع گذشتند و بحاجم فرش کرد سر جام فرش تیز و
نموده باشد و ختماً دل که مخصوص وضع مخصوص صنایع بشد بکار برد و باشد
و چون هم با بطری و خلوت با ضرایم اول شراب های مناسب جام
عیش را

میش پر بند و زرا در چاوی خود فنا نمایان و ماق ۱۰۶
تفقورت ز را بکشیدن کسے بخواهی مایت آشنا ساخته از کم کاه تاگری
سرین با لانشین است کش کرده بهای بوسه باه و مان بر جا فرزو
ز باز ایشیه بخیان مطلع ز کمین سازد پت میا زای سرخ کویم
د هن را سجایی از گی دارم سخن را چون بر سر زانوی مردنش بینه
پسین را آرسپس نبندیز بر جامه کشوده ابر جا ب را از آفاب بدنه
بکشید و در و بگذاره بازه بخس را بادر که سیر کاه همه مفن است غلبه
ز ز خونی سپرده قصیب ز بدان بخ رساند و در گوه قاف غرقی
عشرت پر و از را بان کشوده سر زن را در زیر و سر زن دی بالا شکم ا
وزانو برجاسته ذکر لذت از ایک از آدم مایی چند نوش است هست
آبسته سکافه کام رسانیده هر کاه اثر شوق از معشوق ظاہر شود و عوی
ضریت را کرم ز فشار نماید که شیرد پستان زک خوز اک فره پر زه و دی
مطلوب را لکل مایه سازد و در گشیدن زرم از آه عاشقان بعلو زایی
و تا ممکن شود قطرات از زال را شنبغم اب در فرج فسرخ افزایش استه
غظیر ای ای کاشن ذوقی بشد که اک جر عده لذت هر داشت زیرت
کام زن در قبح متاریز و لذت فرزند هدم کرد و در گشیدن
خلوت و جلوت بست رهت پستان چپ زن و بست چپ

بیو مولیسا

۲۳۲ پستان بجهت آینه طلاقش را امام الدین همراه نمود که رامنکم را سازد و در خم
نشاط دیده مجموعه را کجا بهار و در سرمه ساکر و هنریک از زال طرفین میگذارد
و فده بزر و فشد زندگانی کهواره و خود را در ازکنند و علامت از زال
سوق زدن نانت که حیثیت خوارش تکوره و ناکشان پائیش از
حرکت خوشود کرد و دکایی برهم سائیدن هردارید و ندانیش صد
موج بردار و چنانکه آورزاد او بکوشش پیش رند و در نکاهه بقای
منی خاچزاده و علاج تقریر در و دامی صاحب اثر و دجهه و زدن
پیزغز جایی کره که می تغیر نهایتی خواهد آینه نمای لاطین را نهاد بعد
از آنکه محل جماع شده باشد از حرکتی مخالف مانند راه و قلن قشن
و حستن از غواب و راه رفتن بر فراز حیوانات و زندگان خیزی میگذین
و دست بازی بشر و غیره تکین احتران نمود و از راقاب بایشتن
برگ ایام وزرا ب سرمه تکریت آغازی برودت اشود و در حین چرودن تریاک
نستن و تنجیهای سکایه همیر شورده ادراک دوری نموده بر پنهان شدن از چهاری
سرد و روزهای چلارت شکرف و عرق کردن و نهضلات خود دن
بزی تقدیم خدمه استناب نماد غیر از شراب نشانی بگردان ایناب
چون زد عای سجا ب است و خدا نمای قاچقشی نزهت با جذب باشند
بهترست و آنند اعلم بالصومات بجئیه و یه کم در طرق مقامات
آیدم

دست باورما

خوب

آیدم بر سرست هر اه طرق نجابت و سشیوه و زرایی هشوق و گجن ۲۳۲
حرکت و آینم اندر خاطر نواز اشرار طی سبیار است اول عقده
کشی دام هست که مده صنی کشون بند زیر جامه و کشا است و رسیده
شیر بایی هر در قرن ایخ دگرخیا حشمه سار موضع باکتره کو هر
خوش آشت ساق تشققور خاصیت است و بو سلذت اشتیاق
کامیاب الغت و اکار اسکار کار سرمه تایش ناف که طلاق دو گز که
فرجست که فرش بخش دل بخندیده تم کشیده پیاشد و از شه
استین نایابی و این بیابی هر دیگر شوق نکشتن دار و چند اینکه ماز
پسته از ایسر ایشتان ایش غمان کرم البش که شد بجاست
و از قدر که کل شکفته کنار ازدگ و ایوی اخونش بزرگ داند
دو است و در جانه ای سوسن نم روی گلکون خرام بر قصر شیرین
عشوی کناء ای تذر و اندام غنا کاشن بودن و راهی خار و کیا
چمن صاف بدندرا چون ایشیم شان و خیران بخودن بایسین
و دمیدان زهمال و حمال است اکر شریت هم بایسایر کی با عجیمه
از زال خود را نگاه دارد و هترست و اکر شر ایناب مکیدان زنگ
و اذی نفس غشی را از کامیاب جهره خواص لذت باز از نهاده
وز زل را نساعت طوفان عرشه که زمک فاعل و بوی مفعول

فی خیر و بک

۴۶۵ بکا غفاری او شش قارچه اشتر را چین را ب زندگ
در خول فرب افع را مفتوح دارد و در حجز حفظی خود مقصود نماید و
استیلاری شوق اکبر حسنه آب کو هر طلوب را زیر دسر بر کنید
شوق اید که یادگار از سر خفه و حیثیت پیشتر داشته باختن مشوفان
خطائی بدن را از جشن کاه لذت دافع عاصل کردیده از خود فرشتی
ناطر و منظور و نسبت آمنه نشان اطمینان در آید و رخواص اطیبه
و صفات و صفت آن که درین باب اتفاق حفظیم در دار و مکر و تخریج
رسیده همایشکه بزرگه اند فشرنشه مرد شود نوع از کهنه نفس نهای
عقل و جسم پشم ندی پیمایی کردون حکم این طبعون همیزه ده راه
کرشاری زن نوع اگر خون بزرگ شد که ماند و جماع کشند زن فمه
آمرد میشود نوع دیگر اگر زبره گرت دار بزرگ بماند و جماع کشند
زن کرمت امرد میشود فوج دیگر از برجسته منی جانقرا خواص اشیا
اسکندر عیش عالم پیوند ای سلطنتی فرماید اگر کسی خانی خرگوش شر را
ذشک کرده بزرگ طلا اکست بدزرنی که میاعت کند دیگر ای متعاقبت
مواند گردن نوع دیگر اکابر هر در بامشک بجز در زندگان
وابا و جماع کشند که فشار اند و شود فوج دیگر خوزه بوع اقرهان هففل
واز همیشی بچهل سجنی الطیب خونجان هر کیک و مشقال اخراج اجرا جد

بکونید

داین نمایه برگشت خوب

بکونید و بکم پای نمایه دو زن پار پیچیدن کشند و بعل خیر کشند محل ۴۶۵
نمایه مانند و جماع کشند از هیچ ظاهر شود که زن از مرد جدا شوند که دنگ
شواند که دنگ دیگر از شفاعة دهنند از خنانه در کل شکنند
ابوالی سینا میفرماید که اگر کسی خانی گل را در روغن اندک را پیشی بدم
مانند و دنگ همچنان مجامعت بزدگراند و دنگ اند چنان شود که فاعل ن
مفعول یکد مجدد شوند که دنگ
اگر کسی محل سخن در باب آب می کشند سخن دیگر نمیگردند و بمان
کشند از زن که فشار بدر دشود فوج دیگر را تیغ اسطوی زمان نهاد
دوران میر محمد زمانست از زمان دا خسپی بی رنجی عاقرق عاجز با
باش که غیرز تقد حسنه ای
کند از زندگانه در زر سرمه را محکم بندند و هر زن رسته دخوه را نمایه ده
و بعد از آن بر ضیب مانند و قدری صکره نمایه جماع کند زن ای ای ای
لذت بخشد که عاشق و پسر از مرد شود و زن ای ای ای شواند بکند نوع
اطلیه زندگانه ما کیان سیاه را با خپله ای ای ای ای ای ای ای ای ای
مانند و از پیکار شوند لذت عظیم مانند نوع دیگر بحریات آش ای
بلند فطره و برقان روشن بی ای
وز را و نه فلفل دل فخل عاقرق هارازم سوده و زوال در گشند و آی

فَاعْدُ

۲۴۵ ریشه در طرف شیشه کرد و یک هفچه بگذاشت در وقت حاجت طلا منوده از پی
کار شوند در محبت ولذت ام عجیب طاپه شو دفعه و یک مرتب کهنه کل
سنجید و نخپیل پروردده داخل گشته شد و بر قصیب مالیده جماع گشته
لذت پنده نوع دیگر در هسته کام جماع در حیضه فیکلاب بروزگرانه لذت
بایار گشته نوع دیگر گشته شد مردم در حیضه و در هسته کام جماع بینه زد که
مانند عشق از یادگانه ولذت شجاعه نوع دیگر گشته شد از روی روزگار
فونون یعنی حکیم و احتجاجیم جانیوس کوید که هر کسر قصیب
گرگ را با عمل بر ذکر ماله و بازار جماع گند واله و پیغامبر کرد و از
مرد چدانه متواتم کرد و بعد بدیر دیگر نه پر جماع خرم من چو شنیدی تقریباً طویل
هر کسر و احتجاجیم کی باید را در قصیب مالیده بکار مشغول کرد و هر ده ره
جایب لذت دست دهد و زدن واله مرد کرد دفعه و دیگر دیپاچ
نویس سخنها عیان نخش حکیم ارسل طالیس کوید دیگر ده حیضه
و کباب و عمل عاقرقه او میزج دز نخپیل بانیده پایمیزه و
بر قصیب مالیده برسد کار رو ده چیز لذت یابد نوع دیگر رو علی
سینا کوید هر که کمپر دعا قرقه ده میزج راحور و بانیده و باش
بر قصیب طلا یه گند پیش از جماع کمیساعت و چو تحو اید که بیاشرت
مشغول شود ماد استارچه پاک گند و بکار گشته لذت بایار یا به

بَشِّيْن

و در طرفین دوق عطیه کم پداشود زن هر ساعت پیغامبر کرد و از ۲۴۷
مرد جدا نمی نگذارد و نزدیک مدیونانکی رسیده نوع دیگر از تایف جزئی داشت
و بجان بخشنده امام خاص فی عالم حکیم شاهزاده کرد که اگر خواهی نمایم را
خشک و کرم کمی تازن از جماع پیغامبر کرد و زدن هر کار و رادر عن
سوسن خلود کرد و بر قصیب طلا یه ناید لذت هیچنامید و زدن باطنی
شیفت کرد که در صفت شاید نوع دیگر جزو پو اخویان بنان هصری فضل ۱۹۱
فلفل عاقرقه از نخپیل شک استثنی اطبیب از هر کیم ماده ای بکری
زم صلاحیت کرد و با عمل و در تابی شقاقیل سرشته طلا یه گشته
وزنی کار شوند هیفت در لذت یابند که زن نزدیک به پنهانی
فوع دیگر از نهاده و بجهات حکیم بگرایی کوید بادیان فعلی و تخلیع قرقه خواه
دار حیضه از هر کیم بیشتر احتیاط حیثیت و پستانه و مشک و کافراز هر کیم
مشقال جزو با قرقه نبات میفید از هر کیم بیشتر اینم مجموع را باید
صلاحیت کرد لزصر بر گذراشد و بعد از آن باید بادیان سبز شرسته
ظرف شیشه کرد و در روز گذرازمه و بعد از آن بر قصیب طلا یه کرد و مکار
خشک شود بعد جماع ناید هیفت لذت یابد که بشرح درست نماید
و در این باب دوانی همراه این عیت نفع دیگر ز هر که مزبور
و در این بیانی بیم ساید و بر قصیب طلا یه گند لذت یابد فرع دیگر هر کار

بهمویسید

۲۴ ماین سیاه را با عمل خود کرده بر قصیب طلاکشند و بعد جای
کند و نه عضم پدی شود و یک پیچه خسیده برا باند عروطیفال مخلوط کرده
بزدگر بالید و جماع کند اندشت طبعه بد کردن عاشق مرد کرده و از مرد
سمیع شواند کرد پنجیه سیم در دوا چیز مور و یاد و یک مو از سه
معاج کم نشود صفت دو ایش سخته داد الشاعب در این باب
محربت بحیره شنالو را او بوزاند و زخم صدای خاند پل داشت
بوی ولاد فرا در و عن زیتون امقداره بماند که لادن حل شود میں
بروی ایش هایم کدشت و بعد از حل نodon لادن قایع از این شنالو را
صف کرده داخل خوده چنان سیم زند کیان شود من بعد
موی سر زایغیر سر های خواهند آب کرم بشویند و از این عن
ضماء مانند بطریقی که روشن شد در بلند گردید و سیاه ہمودن بنی
فیضه پاش دیگر و عن موکد را تبا بینه ممتاز است و هبترین
افت مرد مکرر تجربه رسیده و بکریند کلاغ سیدا که ادا
غایب میانند و پر نای او را تمام گمیشند و دزیر سرکین آب
مد فون سازند که متخفی شود و کرمه در او قشد دین کر جما ایک و یک ای
بکوره آن کرمی که در احمد بماند و اد شش کرده و رآ قاب کنند
تا خشک شود بعد پار و عن زیتون هصلای گیرده بر موصعی که خود را
مود رأیم

اوست یادها خوب
مود آید بمالند اما باید که با پنهان مانند که اخن مود ریاده بجا
محربت توخ دیگر و مقتصر را پوست دارند و آنچه زده بکر غمغفار
در ایش چنان بکوشانند که مخصوص شود پیش آب راصد فنوده تغیر
آن آب رو عن غفت مخلوط کرده و لادن سه مصالح در بر کنند و یکی
دیگر بمالن از برکی سفت مصالح صاف نموده چنان بکوشانند که آب
بر و دور و عن بماند بعد زان استعمال نمایند توخ دیگر و عن مور چه و
شحم توخ و رو عن غبت و رو عن حسن آب و رو عن پته و فدق داکب طبخ و
پیلچ بایتم جمع گردیده موصعی که خواهد بمالد فون دیگرست نام ترمه و پیچ ساده
و با عمل طلاکند و با رو عن زیتون کهنه مخلوط گشته خضر و فرنی تزویچ
دیگرند بایقاب و در وقت حاجت نیم کرم طلاکشند توخ دیگر بدر علا
وزند و دیگر کند و در سرکین آب دهن که شنند تا کرم پیش و کرمه هارا
در ایش شک کرده و زخم صدای کرده در وقت حاجت بار و عن زیتون
بکار بود مور و اند سخنه همای رام در اخراج شکل باه را قوت دهد چه
او ویه هر کیه از اینچنان ایست کنیت شک بود و ده محظی اسخیم که توچ کن
ساق جرسن راجع میشند و منج لذه بک مساوی یکدیگر که شم همار بین
کرده زخم صدای کرده از و الا بکند اند با آب کل سخن که تازه افسرده
باشند و آب بک خوف خمیر کند و جهاد سازند در شیشه نمایه دارند پر کاه

بی حیران اینجنه

۲۰۱
۲۰۲
احسیاج شود کنی جب از در بند رخواحال کرد و بر قصیب مکلا کرد و
کله و یک فرمه زده همین عمل کنند په کاه چند روزی متعاق بگذر
از زینه و با بر جوهر که بالیده و اگر طبع موینه و سهوت نزد داشت
جماع اینکلی بطرف کند نوع دیگر یکم و سختم سایه سه عال اصل آیه
کله و سختم کا سو فریاد فرم کیم یکی هفای نرم کو پده مخلوط نهاده مقدار
یکی هفای نهاده مقدار سکه همین ایل نهاد که چند روزه من مداشت
کند طبع سهوت و روزات کند نوع دیگر داده و مغفره مثل قدری خیز و
مرز کو شریعه بینه کران و جمل و سختم خوف و شختم سایه و سینه ای و
شیخ کنان و راهات و قرفل و صنبل سخ و سفید و آسب کاسنی
رز سویه ایمه و همود هست دوانه و خوارو هشال اینها و مسد و محامت
بیکر و ... و بول بیکر دن رام تو قوف کند و بول نکاهه داشتن که
ضع بو کجا هدایز و کردن اما با پسر دن که جم کردن و بذن ضر و اه
ور سکر راید و افت که اگر طبع کرم باشد که باشد که غذا ای سرو و
شتر ضرر مرسانه در طبع مردم غذا ای خشک بین طور است بخیه
تخته و شکم حامله اکر بند که پسرت یاد خضر فرهی را باشیره کنند
که درسته که از در و دیگر پسرت والا دخترست نوع دیگر ایشان را همچنان
از ایشان چپ باشد پسرت نوع دیگر ایشان سیر در روی اینه
دشند

بد و شد اکر بمحجو هر واریده پسرت فوع دیگر ایشان بر جماع حرصیس
باشد دخترست والا پسرت فوع دیگر ایشان را بطبک اکر پایی است
پیش کند است و بطرف چپ مکاه کرد و دخترست فوع دیگر ایشان نزد
دست زند اکر شیره پون آید پسرت فوع دیگر ایشان مغذن شک بشد
پسرت والا دخترست فوع دیگر ایشان در وقت جماع کا چهل ده دختر
و اکر با این باشد پسرت فوع دیگر ایشان سبک و شد راه و دیگر پسرت
والا دخترست سخنی ششم در اینکه ماند سهوت زن در که مهوت
از کمال عیاره را اضرب دان محمد و اکر ایشان مغلوب که بر روز سهوت مرد نکن
زن در یک عضور وش دارد و جلوه فایه که در شاد از شوق بر جمیونه
اشنا کرد و صورت لذت دانند خود رقیحی پنده نکن این گل غدار
چهاره این یعنیش و نکار طا بکرد و اول ماه در ترثیت پایی که دام هایی ای
پیکانه و پنج زور از مایه ایل دیوانه عبارت از نهنت که کاهی سوچ آسایا به
و کاهی بالیده و در ویم ماه در گفت پایی رهت هست رهت روی عاشق هست
و نکاهه نیاز دست داشتایم بالیده و خاریدیستیم ماه در گعب پایت که گعبه کاه
ارام شفاهت بزم خیاله اید بالید چارم ماه در ساقی هست که ستوان
باشد کاه حسن خلیه رواق هست و بدست ارادت باید بالید بخیم ماه در راست
که خیره ای آرام حاجت و همین خاریدن کران قصیب باید ایشان ششم

۴۰۶ در فرج است که هر دو پیش و پس از میان برج است پرده که چند
مثاباً پیشوایین اند همچنین کندشت بخوبیه و نشر راشکان قدر هشتاد و هشت
در نما ف است که حسن پیشتر حیوان حساس دارد و آبادار بعد از دره اش
و سرتاپیکشی که تایخوش و خرس آبی هشتاد و هشت ماه در پستان است
از هشتاد و هشت سال است تا پیشون کوکه قصیب از خوار آید و
با مید و دست کشیدن و فرشدن بزرگ برآورده شد و ادی بخواهی پنهان
ماه و داریه ن است که سکرده بلطف اقلاقان عرصه تن است این بخوبی غذه
شیرین بخوبی قیاس دهن میابد که در هده ده سال در لب است که سال
در شاه پور است و شاه فی مذان نمیدان آب کوچه لذت را بحکمت آورد
مازو سه ماه در خسارت صدیف است راه است با مید کلکلوز نکاه
کرید و ده دهست نیاز بچهره مقاشاشود و وزن یهم ماه در هشتاد عاشق
یه است که سردکات دیده حور العین است با مید که سخار خاره رکان کرس
منزه اه مخصوص راوال و حیران خود کند سیزده سه ماه در شفیقه
ستماره نهادست ایشت شهاب شان خطوط دشاعلی خوش شید
لیکاره عالم بدار و بردی مطلب نایاب هماره سه ماه در پیشانیت
نیاز نیز نیز کامیخت است با مید که بعکس اند اختن خیال و صمال صیقل
بو سه سبک روح ساز دانز و یهم ماه در فرق است که موی زنگی هم

از کریپش برآمد و باش با چکمه سرخه شوت شاد است هر دو
و هر سه و شاید اما چون هشت نزد شود از رشت ایستادت ایستادت
با زینه طرق از سرمه کیم و با مید که آن عضوراً از بمالد و بطريق نمکور
جماع گذاز نالیدن هر عضویکه دست رس قبول خاطر باشد
یعنی در زیر دامن پنج حسنه ایغ و دو رفای شیرین کلکون خیال
افروختن وستون ساعد را به میتوون فخر شیرین دهان کاریا
مدعا هتوان کشت از معاد رکر ما ثغلت که هر کسی هیأت شوت
در مکاره دوکرده اوست و حرکت میکند محل دیگر سخنی هشتم داده
و معاد پیغایش میشرا بجا و سخون فنا که در این هشت ایج ایخت
صفحت معجون مروارید که آن مشتوبت بحالیون سر جنیم و در
خواص پیغایش قصیب را بخت کند و دماغ را قوت بده و
شوت را زیاد کند در خون تقویتیه خطم می داشود چنانچه منی بلندت
پرون آید و لغوط اسبیار آورده و مکرر تحریر رسمیده مرواره نهاده
نخ مرجان اینیون بجهن سفید هر کم دو شقال کاکنخ نخ باید بقای
شکوفه او خر گلبرم کز راح سیخه نمیدرم و از پسندی اساز دان یکیده
مصلحه نمیدرم صمیع عربی که ترا کله امک کو قش و حش اقدر بعسل
کف کره شه برشند وقت خواب بخیقال و نیم ها ایش کردم باید همه

پنجه ناخن

۲۰۴ حب ته ایندا کسی شا به جور شما است باه را قوت و قوت معده کند

دسته های آور دو فوج طعم کند و پشم طعام کند و ارسپتی دار فلفل می
هرین مصلیه فلفل از هر کیه سه شقال عود فارسی دو شقال مشک

عوز و آندر رعنان و عبناز سرکی بی شقال حل کرد و بر و غرب جرب مجموع را با دوزن
ز شده و آندر رعنان و عبناز سرکی بی شقال حل کرد و بر و غرب جرب مجموع را با دوزن

ز و سفید ادویه عسل برشند بی شقال نیم پی از طعام یا بعد از طعام سایع است
شکم شلغم نیم و آن تناول منود صفت معجون که در تقویت باشد نظریه است

لبر که جارا نیم و آن تناول منود صفت معجون که در تقویت باشد نظریه است
مقدار و نفع علیم دارد و ده طا بر طبود جب صبور کبار کیش زان روز و شبک

پیچو شاند و بعد از آن نرم ب نید و آرچینی خرد شکم کز شکم شلاق غیر
نقل خواجکش خراسان الحصاف حرب الازم شقالی همین سخن و

سند قطشیرن شکل عقفور فاتیده میره هربای حفته اشتاب از
هر کی بی شقال با عسل تقویم آور داول جب صبور ده اصل کرد و بعد از

آن ادویه را بر زد و میک شقال عبناز شب صاف کند هر وقت خواهد
نیم شقال با شراب شیرازی بخوبی بخواهد این بسیار محبت

معجون که بسیار خوب است از هزار طباست و تالیف سنت
الدین بلانی ارد پی است باه را زیاده وقت دهد و دل ددماغ

و مکر را قوت دهد و ثابت ادویه و قیمت امکم کرید و زنگ
و خوار ایکو کرد اند اکر مد اوت نایند و بعد از آن جماع

کنند

سرنسن مخرون میکشد
کند از عرق ایشان و هر سه و از زید مرضها این کرد داشتیش از حد
در مامه شقال باشد شقال جو لیجان همین سخن و میقیده ایک
ترکی تو دری سخن و میقید سان الحصاف عقفور شکم شست
هیک شقال فلفل سند غفر شکم خرزه شکم خوارین حتی این
شکم باز شکم شمع شکم خیز شکم خوش شکم خشک شکم خشکه شکم خشم
کز شکم میکشم بیون کیا چیزی حسک هر کیه ده شقال
چل غیره ایاده غفر شسته غرفت صدور غفره منبه دانه غفر که جد هر کیه
هشت شقال شکم خرسه ده شقال در عینی فرغل سنبل الطیب
حصار و آن کیا به سعد کوئی قرفه دار فلفل جزوی امشک عود غیره
از هر کیه بی شقال بوزیان رنج بی پیش قطشیرن غرفت از زم و بیخ
غیری هر کیه ده شقال مشک گید ایک و نیم بیس میزند معجون
سازند این از تهدده است معجون حلا جمل جسته منی و داشته باشد
مهد و کرده بسیار نامنحت صفت آن قرمه فرغل دارچینی
قا قایک راینون سنبل الطیب شکم کردن زیره کرمانه دکمه که
پیورده بر این کشند مصطفی نشسته حسک عود فلفل هر کیه ده
شقال باشد وزن ادویه عسل مصفی معجون سازند و هر زر کشله
تناول نماینده معجون دیگر که باه را قوت دهد و خفهان و قوت

دو میان جو که است بدان آن استعمال نمایند و وقت خاتمه از دو شنبه
تا پار شناس میل نمایند معجون دیگر که قوت جماع دهد سفر چون روز
در شیر کا و نم طل علیکر دهد با دو قیمه زنجیل سخنند نافعست
معجون دیگر که قوتی باشد در حینی زنجیل حضرة الشد شفاق
صری یعنی غنجان مغز منبه و اذان العصافرا ناصح است لشان
از هر کیم چنین قل سقفو قتنی کا و مایستر ترکیب ده مثقال فدق
هفت شقال بوزیدان خارشک سخن پیاز شخم خرد خشم شفقم خم بیون
شکم شبت تو دره سنج تو دره زرد کنجد هر کیم نه بشمال مغزک ریگ
صد داده عمل دوزن ای دوی سبر شند و بون کنند معجون
دیگر در اینجا بفع عظیم دارد و دل و دماغ و جکر را قوت نه
و نش آور و وقت باه و معده دهد و او رام معده و او رام جکر
و او رام سیز تخلیل و هاست نخواه فایح و لغوه را سود و رو و سبات
و رعش را و سکته را و اوحاج جکر او صحف معده و هستقا را نافع
بود و رفع ضرر تمکن کند غیر از شب شک جندید استر و عن جت
بلسان قرفل بنبل الطیب قرفه زرب جوز بواقا فلکی که از شخم دیگر چیزی
رو عن یاقله صفا را ز خرمکی مشک ترا شیخ پوت ترجیح کیا چیزی
اکیر ترکه سخن فرما شک سخن بانکو شکم در نکوشش در وحی محترب باج

فاقت
۲۵۶ معده و حشت و سایر امراض بود از ... و ... دمند و دشنه
آن آلمه چپار شغال بلبله کای خداوند ... بجنویه قرفل سخنم کند و دی
شیرن یا قوت سخ هروارید ماسنمه سد کر که امشک عینه داشتن
پسه چرب محدود و بشربت سبب بر شند از بی خال و نیم ماده
مشقال میل فرمای معجون دیگر که قوتی باه کند وقتی اول و
اشتها و جمع امراض ناعی و سودا وی و صداع و ضعف داشت
و ضعف جکر و جنون و ضعف کرده و ضعف بد و شیان و سما
و سل و دق و صرع و برص بیش در ده معده و جکر و در دسر و سر
و تیغان و دما میل و کل امراض بارده را نافع میباشد صفت
آن جخطیان قردن ام امشک بیخ انکش خب الغار زر اند طولی
ایشون جندید استر میان سیخ از هر کیم بی شقال مرصاد
بی شقال اکیر ترک چپار دیگر دار صینی ز غفران سنگ مسلول
در وحی ...
از هر کیم ده شقال صبر سقوط طری ترمه تجویں بود کل سخ معد کوشه
لمسنار و جما ...
فضل بلبله سیاه بونت بلبله کایه ... آلمه قشتر سخنم خرسه سخنم
پیاز سخنم کند ... از هر کیم بی شقال ده ایک شیطخ هندی پایز مشون
سیخ از هر کیم ده شقال دویزه رازم مصلدای کرده با دوغن
با امام چرب کنند باد و وزن ای دوی عسل سبر شند و شتر باه در

۹۵۱ پندتی فلفل سیاه و سفید دار فلفل اشنه شخم خرفه سلنج جدوا
خطابی مویانی کانی سکنچ جاوشیر میمه سالیم شیخیون ایشون
خود بسان پخ سوسن تو بجان قصب الزیره زنجپسل ایشان
شخم کرنس کل حلبه مرکبی حبت الغاز رزرا و مطول خطبایار رومی رزرا و
مدحنج همیل سیاه مویخ همیله کایه پست پته قسطلمخ و شیر سیاه
دان افون فطراس ایشون انقوزه سفید کزانچ سیاکوس نمک
منقا سقرا نک پندتی کزویا آله دو قوانار مشک حب ایشان دیبورید
هر کیک ده مشقال سازون کاوز بان کاسنی مغز حلقوزه مغز
باوا هم پر کیک ده مشقال رو عنین بمان رو عنین بیرون کل سخ و عنین باش
زغفران بمن سخ و سفید ریوند چیسی افتمون بفجاج تردیجون مغز
ماز جیل مصطعل هر کیک بخچمال سعد کونه خود پندتی دار چیسی
کهه با بد ابریشم مقرض تخم کاسنی مغز خارین شخم خرزه صندل سفید
همیله کایی شیطاخ پندتی زیره در سرکه در ورد ده حت النیل یا بشیر
از هر کیک ده مشقال امله غتشی مشقال شفت کشیز شک بود ده
هر کیک دی مشقال کل حلبه چپار مشقال غاریقون چهارده مشقال
ورق طلا دویت عدد ورق لفڑه سیصد ورق سریسی
صد مشقال شربت فواکه پست مشقال عسل کفت کرش دو وزنی

ادویه معجون سازند در وقت حاجت بکار برند معجون دیگر ومه
تقویت باه و صعنف دل استهتا رانافع میشد صفت آن
سبل الطیب خولنجان دار چینی زرب قرضل قلقل قاعده کی رفاقت
صغار شکم بلدون کسایه چنچی جوز سینه دی از چنچل و دری سرخ و سفیده
جوز بو ابجینین خود قماری مصطعل زغفران شخم جز شخم شلغم خمزه
باور بخوبیه فرخجشک جسته اشکل شفاقت عاق و رخ مغز فرق تمر پته
قطط شخم شست شکم آشکه سان اعضا فیره اپسن عبار شهب مشک
ورق طلا درن لفڑه بیات مغز برخجشک جزء اعظم پست ترخ
تفیک کا و روغنی دادام عسل کفت گرفته بقدرت انتقام معجون سازند
وقت حاجت بکار برند معجون دیگر که در خاصیت و تقویت باه
پی نظر برآشت صفت آنها چل سخز جلقوزه مغز پته مشک ۲
حضرت شلب
جزرت بانه
زغفران ورق طلا عبار شهب ورق لفڑه صدد عد دبات دودن
قزند و افسن
هر شخم خرزه
جدوار
خدابن
هر کیک
و مندر
سته بسطری اول و دماغ را قوت دهد و شاطا اور دو باه رازیاد
کند و مزاج کرم رانافع باشد بینین درون سخ عصری از هر کیک چدم

اذهب فی امان آن

۴۰۱

۴۰۲ مذکوره و معنی ششم خارین از هر کای در درم صنایع هر خبره
پوست ترنج کاوزبان لزیگ ده درم ادویه را کوش و بخته و مغزه کار
جدابد کوش بهم پاپزید و بیشتر عذر شسب سوده بران بیان نمیزند پس
بکیره شکر خام پاپ درم درین شیر کا و بیوشانه تا پنجاه درم آید و
صف مزده عمل شست درم آن شیر قبوم آورده درادویه
بپرشند شرتی بکشمال نهادل نمایند معجون دیگر بجهت تقویت باه
ناف باشد صفت آن پاپ خفید گمین عسل و من باشش طالخ است
ایسته بیوشانه تا بقوا هم آید هر باشد ده درم نهادل نمایند معجون
و یک که باه راز یاد کند و دلرا قوت ده و دماغ و جکرو معده را قوت
ده و من رانفراید و غلظت کند صفت آن صندل و قرقه و قنفل را به
دار فغل قاقله کی باز هر کای دوشمال نزد که در سرک حینا نه
باشند و خشک کرد برایان مزده چهار شقال مصلحه دوشمال نجاح
خشک چهار شقال خافل دوشمال عود قماری چهار شقال شکر کیک
خشک خیمه شقال دویه اصلاحا یه مزده لطريق خوار زده ریزه بخورد
شکر خفید خیمه شقال دویه اصلاحا یه مزده لطريق خوار زده ریزه بخورد
معجون دیگر جهتہ قوت باه عاقرقه شکم کزه خرفه زخیل از هر کای
چهار درم ادویه را کوش و بخته با عسل بر جمیوع را بپرشند
هر روز پیش ز خدا دوشمال بخورد معجون اجتنبه تقویت و قوت

برادران چندیست

خوب

با ذافع است خردیک خشک راسایده در آب سرد شووع کند بخورد که ۴۰۳
از آن بخورد خشک کند باز بایند و بخیمه قال ازان و بمقابل بخیله
و عاقرقه جاده بخیمه قال شکر خفیده دویه را کوش و بخته با هر پاپ
و با عسل قبوم آورده بپرشند روزی دوشمال بخورد نافع
بود معجون با اسطر کشکه قطع بجلیت و شده باشد قوت ده و
منی رازیاد کند صفت آن شکم تره تیزک شکم پاپ شکم شکم
خشکش شکم بچر شکم کزه شکم اسکم خضریه الشعل از هر کای شکم
ناف تقویت علاج الطعم بصل افرازه هر کای بخیمه قال کوش و بخته قطب
شیرین بخیمه قال عسل بر ابر جمیوع ادویه یک فشر آن بپرشند و هر
بامد آدمی دوشمال بپرشند معجون دیگر تقویت جماع کند
صفت آن شکم خرز شکم بچر شکم بخورد کای درم کوش و بخته و عسل
بپرشند شرتی ازان است درم نهادل نمایند معجون دیگر که قوت
باها و لذت جماع دهد شکم رازیاد کند و مقره و رساند و سیرا صفت
آن شکم بچر خورد بواشکم اشلغم دار فاضل قاقله قرقل خونجان شکم
تره رشکل بس بامد از هر کای چهار درم کوش و بخته با بر عسل بشند
شرتی و درم وزر عقب آن مبت درم شراب انگوری میل نمایند
معجون دیگر بجهت تقویت باه از مجرمات شنج ابو علی سینا است

اصل فهرست

۴۰۱

۲۶۲ عومنی رعن روابط خبردار احیانی خدرا رسای
بندی پرستد بخ کفر سیاه زهربک پیشگام خدرا رسای
شقاب ادوید اکوه وچه با هم پامیره با عمل بر بجهزابو اصل
در ماه ده طرفه صنی خواجه دارند بعد شیخی کیشمال بخوزند
محجون مسجون دیگر قوت باه و خواجهای کرم اما سب و دوده
قوت ده آب سیب شیرین و منبات مصری دومن یغم بخ شاده
ناپسوم آید بکردند تاسه و شود بختال عینا شهب دران حل ترده
با هاده درم بخوزند مسجون دیگر قوت باه رازیاد کند و منی زرای
و جام را قوت ده و قصیب راحت کرد اند جوز بندی شفاقل از
هر بک سدرم بخیل من بخید سهم هایون لزهربک دودرم از نی
خرزد زهربک یکدم کوهه وچه بروغن کا و حرب کند و سکر سینه
مقابل پیه سرشند شرتی دو درم بخوزند مسجون دیگر قوت منی
پنداشد زاید کن صفت آن سفرا دام تنفسیت خز بندی
حب صنوبر حبت ازنلم حبت اظفر زهربک پیت ده مزخیل دا
فضل نار مشک زهربک یکدم عمل را باش سخشنده داده
بان سرشند و هر روز سه شقال بخوزند مسجون دیگر کردین
باب نهل عظیم دارد سبیل اطیب خذبو اتنعل و احیانی

از هر بک

سکن آنخویت کرده بوب

ب

از هر بک پیشدم دخنه مقتضیه تجاوه دم بدیهد کوش و خنیه بینه
دند و غن کا و حل کرده و عمل بر بجهه ادویه برشند خود رکی ده
مقابل پیش از خذ اتساول کند مسجون دیگر قوت باه و خنده
دل و دماغ و جکر اماق ماشد صفت آن سیب علایی سینه خدم
خواهند پست کند و خشم او را پرون کشند و کلاه انقدر مسر
او بر زنکه سرمش ایستادن من بعد بخوانند تا کلاه کم خود
وقد سفید ارسی اند که لفاف او را کند بر او سفرا منع بخوانند
تم عده شود بعد از اتش فرو داده زهجان سر و شود داده ساکو شد
و پیشتر ازان پامیره مداد و یه زنچیل عود قاری قوفه مصطفی
کا وز بابت هر بکیت دو درم بیم سرشند شرتی پیشدم و ده قیک زند
مسجون دیگر قوتیت باه رازیاد کند دماغ و جکر اماق بو صفت
دو و نیج عذریه زن باد هر بک دو درم مرد زینا شه ایشیم تفرض
بینین از هر بک دو درم ساوج هندی قاتله کبار اتنعل هر بک
سه درم دار خانل بخیل از هر بک یکدم شکر داده ادویه بکوهه
و پیخته و هیسم عمل مقابل اجزا تقوام او زند و شرتی یکشنه
بخوزند و از خنپ صدم درم شراب رسخان را بتوشند مسجون
دیگر که ذکر راحت کند و قوت جامع دهد و آب منی رازیاد کنشه

بابت

علیک باشکن

۴۵۱

عنه خود زندگی متفرا پادم شمرین غیر طبقوره حتاً لزم سرپی
کنید مقتضیاً تقاضی قافله کبار است قائل همین از هر کس سه درم
ادویه را کوچه و چشم و سخر نار جداجد کوبوند و با هم پاییزد و سکر
برابر مجموع بقیه ام آوزند شترتی دود در متنادل کشند معجون و یکر
تقویت باه کند و منی را فراید صفت آن سبل الطیب فرد قریبل
در چیزی قافله کبار از هر کیم دو مشقال امیون حکم کرسن زیر کشان
بهر کر پرورد و چهار مشقال عود یعنی اجزو افقل غصیده هر کیم دو
مشقال شکر سفید بمشقال شک دود نمک و نیم ادویه را بامان شتر
و هر باب دو سه مشقال بخورد و بعد زیر شستن در طبقی بزینه و در سایه
خشک کند و بعد مذان بکار بزند معجون و یکر قوت باه را زیاد
کند و تشکلی از زیاد و کند بساند و شاطا آور دو گر را قرص کنند
و با خضره از زیاد و کند صفت آن جز بوا بسیار سان احصار
بر صحیل مصلک رخفران قافله کبار هر کیم سه درم شک یکدم قند
برابر مجموع را در کلا ب حل کرد و بقیه ادویه را بامان بشاند
و در طبقی کرده کشک شود و شبه تی دود درم بخورد معجون دیگر قدر
بکار بسیار سه زر کیم دود معتبر کرده بیم بر و غن کل حل کرده قدر را
برابر مجموع ادویه بقیه آم آوزند و بشاند شترتی کیش غال بخورد مذین
صفحت

بر قوت ارام کردن

منفعت معجون پیش از درد که و گرشد معجون و یکر که نفع دارد بجهة ۴۵۰
ها ضممه و باه و زیادتی منی صفت آن سخم که و سخم شتم شتم باز سخم
رت سخم بهمین جلغوزه از هر کیم دود درم جب خالق حب از لکم و زیادت
بهمین سان احصار فیض فضل مغیده هر کیم دود درم خود میشندی دو
درم رو غن کیم و نفت در که ادویه را چرب گند بعده بر قدر سفید تقویم
اور دو برشند و مقدار خوار آنی از آن دود درم معجون و یکر قوت
منی و باه را زیاد و کند و هستهها اور د صفت آن شفاقتی هی دلخشنیدی
فلق خونخان حصری قرفه رخی پیش از هر کیم پیش غال همین سخم
حاضر سخم را تیکل سخم سخن و سخم خرزد که ترا سخم بهمین سخم شتم
سخم کرد از هر کیم سه مشقال ترخی پیش مغیده اعلا اکر قوه و کشت
در شیه هازه دوشیده بخیانند و روز و یکر بست ناید ه صاف نمایند
و باتش زرم سخو خشاند که تقویم آید و بعد از آن ادویه را زرم کوپه ده سلطان
گرده از حریر کند زانیده و ترخی پیش نم کور از ریشه ریهم نزند که خوب شتر
شود و هر سه روز سه مشقال باشیر کار و تازه بخورد که بسیار مغیده ای
حوالش کل که قوت معده ده و هستهها اور د تقویت بیا
در جماع حاصل شود و زنگ ادویه ای کوک و اند و مرضها می و یکر را
مغیده باشد و صفت آن خوبیها و قرنفل سباب سان احصار فیض خود

دو مشقال و سیم کاف سغقول عکا است باید باشد و دو مشقال
بیکشمال و نیم قفل سیم کجنه تقسیر از قفلان بچیل و زعفران از هر
یک بیکشمال مفتره بخوبیان چن مشقال مفتره خود سر بر پر شفعت
حضرتی خود سر بیکشمال مفتره سری خوار بخوبیان عده بیکشمال
و نیم علاج البضم ابا قند و بیکشمال عسل هن کرد مفتره از مخلوط مخصوص
من بعد از درمان از ترم صلای اگر و هم با سیرمه بر پر شفعت
چیلو ز رو زی بیکشمال با هفت مشقال بخورد جهت تقویت باد و بخت
من و دن زکر بسیار ناهفت مجموع و دکر جهت وقت باه و بخت
کردن قصیب وقت جانع نظر خوار و صفت آن جوز رواشم
شلغم و رز خلفل قابلی کار شخم تریزک و قفل خونخان مصری بیکشمال
سرخ و کندنای سحران بچیل بسیار از هر کیم چهار مشقال
مجموع رازم کوپده با عسل بر پر شفعت دوزی دو مشقال با پست کار
نارنده دو شدیده میل کند نافع باشد مجموع دیگر که باه را باید
و منی اغلان طنگند صفت آن مفتره اچل مشقال مصری بر کار یعنی
مشقال بچیل بیکشمال بجهن سفیده دانه فارچه و دارچینی هر کیم بشی
اد ویر رازم کوپده با روغن قستق یاقدق چرب کند و دوزن
اد ویر عسل بر پر شفعت دوزی دو مشقال با اب کرم بخورد بجهن

صفه ۲۵۶ بچیل و اچون می مصلح خود من دری زعفران از هر کیم دو مشقال
کیم و کندن از هر کیم بیکشمال بشه شه شه شه شه شه شه شه
قدرت از هر کیم بعل بجهن شه
بر پر شفعت دوز طریق میون مخصوصه دیز و دیزه کشت در وقت استیان
در زانید مسحوقان دیگر از فضی و بولی سینا است و خاصیت بسیار
دارد و صحته شم بیون شه
از هر کیم چند قدم را بچیل شخم شلغم شخم پیاز شخم ریب شخم تریزه
بور و اواد از پسیو و رفلول فرمیدن باز غصل بیان کرد از هر کیم
سه درم او ویر را گوشت باشد را مجموع را بتوام و زند و پر شفعت
دو وزی دو درم میل کند مجموع جهت قوه باه نافع باشد
صفقه عا و ق را شخم ابخره قابل از هر کیم چیار مشقال دار جهن شه
شکر تریزک خرف ز بچیل از هر کیم هشت مشقال حیث بیکشمال
آنها را اصلای اگر وه با عسل مصطفی بر پر شفعت دوزی دو مشقال بشیر
کاره بخورد نهایت جرب و نقش مقام قطعه رسیده مجموع
و دیگر جهت قوه باه بی نظر است و بجهن کسانیکه قطعه رجولت ایشان
شده باشد نافع باشد صفحه شه
شهم پیزه میله شم تریزک شم بجهن دیگر ابخره حیثیت المثلث از هر کیم
دو مشقال

لاغفل

۲۶۵ دیگر چاه رازیا و کنند و منی را پیغامبر مید و غلط کنند وقت نفوذ آورد
و سیار در جماع معفی بود صفت آن مغزرا بدم شرمن و خوش
مغزرا چل حب الزم حب اخفر نجپل هر یک همار مقابلاً در فلسفه
مشک از هر یک پیغمال دوی را زخم کرده شکر طیز دلقدار این
محون شود پسرش وقت صحیح دو مشقال بجز نه ممحون دیگر عدو
سینل از هر یک یکد رم همچنین بود یه باشراب سب ممحون ^{۱۰}
مشک ایک دنک شویش پیغمال اقذای امکن ممحون کنند بخورد ممحون
دیگر بر ذر یکد رم همچنین بود یه باشراب سب ممحون دیگر شکم شافم
کو فش با عسل می کند نا هفت آهد حم در شرست خانه مدها و
اعریف و خواص قشر ایک ساغر تعلیمی ایخواران است و زخم خواه
و روزن شاط میکردند شراب کروت جماع وقت منی پیغما
صفت آن نخ سوسن آمان کو زخم را زیانه یکد رم سلیمانی چهار دم
کو پیده ازدوا لا یکند نهند و در پا پضد مشقال شراب کنه بخته در
طرف کند سر طرف را در کم کنند بعد از چهل روز خواه پیش از خدا و
خواه پیش میل کند شراب سب یه کجانی که مقوی باه است ازول
و دماغ و جکر و مثنا و سیزرا ناضر است ضعف دلم معدده و
است مقاوم پیش شکم و در دکم و مفاصل و نقرس و قولچ رفع
کند

این کار را مکن

کند و پضم طعام نماید و دهن را خوب شوگر و بوی شراب نظاهر و ده
نحو داما ساختن و اذست بکیر دهم نوچو خوش پیه میوم را که افته در او
مالند سه روزه بر روز خود و صندل را که افته و خود را منکون
دارند که بوی خود و صندل در میان اود و دو خوش بجهشود شیره
آنکه در خم ریخت انجاتی چن قرنفل می دار چنی سلطنه قله
شکر طرزه ده و من اسباده خود قراری چه خود را اجزار ایاقند و گلش
کرده که از کنان باید در میان خم اندازه و خوبت از ده بزیده راش
شق کرده هر دو یکتر بآجرب خود را بهت کند اکن پیشتر راست کند
بهرهت تا چهل روز بین هنوان بعد از چهل روز صاف کرده بقدر
اگه دماغ را تکند بخورد شراب دیگر که برا می وقت باه و دل و دماغ
و جکر نا هفت بیارده من انکو اثر ایامنا صفات آب کند و بخشدند
ما آب ببوزد و شیره باندا کن شیره را و شیشه ها بخند و سرش را محکم
کند بعد از چهل روز سر شیشه را باز کند هفت در که دماغ را شود میل
کند شراب دیگر کرده را کرم وقت و هد و قصیب را سخت کند
و شوت را زیاد کند بلیرد را سن گمین و پاره پاره کند و پست روز
در آب نمک بخیسند و هر خوز را نمک را تازه کند بعد از آن
پاک بشوید در آب صاف پیچو شاند تا آب کم شود و رنج پعن را مین

۴۲ اضنا و کرده تهوا م آور و روزی دو درم بخورد شراب و مکاری
با بسته طنیم و در روز بخربات حکم افلاطون حکم شیخ محمد را
کردند و خرند و روده و راه فر و خته کرد صین تحریر بالایی است
او بوده بیکل سbagخساقی میخانه سحاف عیش پروردگار او گرایه
نام میرد خاصیت ببار عشرت عیزرت بدی حی افیت و اکر نکاه را
آشنهای بمن شناس میکرد و مکت جانیتوس معلق س
عیاشت چون بخشنیدن دراک زبان اغش لب کشکوی بحفر خاطر
پن کشو و اجازه از د قشش را کا کی مینیو دو و کر خبرش که با هرس
نیکانی خلف مسلسل با وکار بخشیده بزرگ از ر قم این تجربات است اور کی
زنت افزایی این خرقه کرده اما طرق ساختن عیشت که کسر و متعاق
و تپه شده و پاک کرده گمین در و یکستن کی کند و نقدی ای ب اور ا
یکشساند که تحریر اکر دو و عمل غیر اضنا و کند و تقوام اور چون برش
فرود آور داین و وی را داخل کند ز خفران صلح عیاشت
مشک خالص چه ریک و متعاق کوشة و سچه با همس بامزه
پر باید ادوه متعاق بخورد و نافع است شراب مشک که بخدا
سر در اتفاق است و در مجا معنیت باری کند و دل معده را توخت
دهد بسته از عمل کمین و شرب اگور صاف دو من بیخوبانه
نابقوقام

۴۳ بادست شاهزاده خوب
تابقوقام آید چون از اش فرود آورند خفران صلطک مشک سود ۵۷۵
بهم پا میزند و هر باد ادده درم میل نمایند شراب دیگر داغ با
ضخ کلی داره و بسته از شراب اگوری استه من عمل بخین در پیش که
یکچو شاند و گفت پک چون زر دیک تقوام دو مر اکوف دهی ای اذار
نیجی پل قا قله بوده از پیشی قرفل از هر کمی یکدم مشک عنز عود خار
وز خفران نیز ریک دو درم چون سر در کرده و ظرفی کرد و باید ای درم
تاول و دماغه د چکر و کرده راقع عظیم دهد و آب منی رانی فرید و پی
بیار بخت کند هر چند جماع کند فرو تیشه و پیشتر خود کند که محیج
علاج باشد هر قدر جماع کند مضرت مذاشت باشد و خواص این ریک
از خد پیروست شراب دیگر اب ماز سفید باز بیشتر کاد
مازده و شیده مساوی یکدیگر بخورد و شخم ترمه تیزک و چکشل فر رز
هر یک کمی پکر دو درم صلامه کند و در شراب بند کو روز دو زرم از اش
کند و یکچو شاند پس صاف توده روزی دو متعاق دهن بخورد شراب
جالینتوس مک در امر مذکور تحریر بر سیده هفت بکریز بیشتر کاد
مازده دو شیده که با در او بخورد ه باشد و نو د متعاق عصال و چل تقا
رو غن کا و مجموع را یکچو شاند در وقت جوشانیدن آرد تجو دشنه
لکمک بزیند و بر عزم دل که ای سیار خلیط شود هر روز قدر کرد کان بخورد

۲۱۶۴ تا نزدیک بند آن جماع کند شراب دیگر کبر و خرو سس افضل
 بهار و سکش را پاره کرد و نکنده کند و در سایه نکند و مانگ شود و جمیع
 استخوان و کوشتا و رازم کنند و در شیشه بگذارند و در وقت خاتمه
 پیشتر آغاز و شامده حکوزه شراب که قوت باهار زیاده کند و شاط
 او آرد و تینیب را حکم کند باید که اعلیٰ منک باشد و بزرگی میل و بوط
 میاشرت شراب کنند که بیشین اباشد بترست شراب با عتدال خود
 طعام زده هضم شود و تن را تویی افسوس بگردان و هضمایی را رعیسرا
 وقت ده و داشتاطا آرد و خوزه اضافت کند و قوت جماع ده و هنی خلیط
 کرد و زیاد کند با بینظر شراب خود را بچشم حضرت ندارد و نیکرا
 صاف کند و حرارت غیری را افزود و روشنی شیشه را زیاد کند و حجج
 و عرق انسان و سلام و نهرم ذلت اسکن را اضافی باشد و فراز ج
 اصلی را با عتدال سخاوه در ور و تن را از مذوفها مده پاک گردان و آنوقتی
 باشد که حکمت خود را باشد و نکند اردو کاین امراض در بدن بهم
 و باز نزدیک از چنان تغییر کرده اند باید خور و چون اسما را خورده بتوانند
 زیال کند و نیاز اگر از چنان که نسخه و خفقات و دروشکم و تیخ و مفاصل
 و نصر سر قریین در عواب و کمانهای باطل را و خیاراتی بدستم
 و اگر شراب بمعیار در معده جاند فاسد و ترش و بدبو و ضفت دل
 و دماغ

ریز
نیز
مفعلا

تعپل گن
 ددماغ و جکرو و معده و لرزه و در دسر و در دنای و دست بجهه ۲۱۶۳
 و ضفت کام و جماع و معرفت آزال بجم رس و چون از شراب محظوظ
 از نان عشرت نوازی فشار مرستان نخانه پاک بازی میزرا غایی
 رساله دراد آب و چیزی شراب نیزدی و عجزه و نشسته اند طلب
 سیاه ستر فردی نوش است تکراز زبان و رازی اتفاق ده که خود
 این با ده لقدر خود ملود جمیع بان گشته در اقامین حروف هر قصی
 شامکه ای ای و ده دامان ای ای هر دندر دندر سقوفه
 که در فرج صفت ای ای میزان خاصیت داشت اضافه کنیم ای شیر ملکه که ده
 صحفه بخوبی دیار غضنه شویی با چاند و بوزیدن و شماهه و اندولان
 العصا و از هر یکیت سه مقال شناقل سیحال و همیم ایسل کند و از قطب
 آن شیر گاو یک بیاله بخورد صفت دیگر نهوت باه کند که
 هنریایت زیاد تر بجهه ساند ای ای العصا فیر خشم تر نیز کم شلغم از
 پر کیم ساوهی ای و زرم بکو بع صلاحی کند و بفرزی بگشغال ای شیر
 کا و بخورد صدقه تینیب کا و کو یکی کویی را ایشک کرده باید
 ای شیر بخورد و اگر باز و ده شخم مرغ باشیده بخورد و را خبعت آن
 شیر پیشتر قفع ده و صحفه و ایکر شیر ای ای بیار با شناقل
 و بناست که دش نرم ای جیر کند زاند و بخورد و را خبعت آن که سایه

فخر

۴۰۴ کتاب بخوز روت علیم و جام و سفووف دیر خضراء الشاب
 پادشاه شتر عوای صلای کرد همچنان از جماع بخسارت بخوز روت
 آن بعد از بخسارت بک پیلا آمد از خود سیاه دران خسائیده بخوز
 فخر علیم بخشد و مکر تخریه سیده است سخنی هاشمه
 و خضر که از زلمه با صفر ای خون باشد عصی از خون یا بغیر ماسد در مواد
 بخز طبع مغرب در کاه صداقت حکم ای حکماء اقلیم زب و رفت مولانا محمد
 سعیتم حسین رشته خلیل و مشقال فخار بکریند باشخوار بیک غسته دو
 مشقال فخار بکریند باشخوار بیک شاهد و مشقال نیم شاهد و صعن
 عوی نیم مشقال و عحن بکریند باشخوار غذا شاهد بخ و دلت دام
 دو اسی دیر عنبر الشغل بعرق کاسنی رو عن آند و عنب المثلث
 با عرق کاسنی شب بخیانند تا صحیح و نقد بخیانند که یکت پاره
 در عون آند و داخل کی شند و بخوز سفووف دیگر فرات بدان
 در قلعه ناور شه خلیل آبعت الشغل کشنیز شک شکه باز بیک
 اجزا ایساوی اگر خون بسیار باشد بخرا و در آب باز بیک بخیانیده
 بخوشند و این کل تخریج از آن بسته نانت درستین اسما
 ملا خدا بی ریا بدیگرد که میاد استه در معده باشد که در آن وقت بوجب
 خدرت اول رشخهای یکه محرر است باید و اد که اگر در او این دو ماده

داین خیرت

حضر

۴۰۵ مدده پاک ها شد باید چز که این باشد بخوز روت علیم
 دیگه و ای اعلیین ای بخوز روت چند است اطلاق کنند چون مدده پاک باشد
 باید بسته و کاه باشد که جستی ایج بین نشود چون مدده پاک شود
 خود بخود بسته شود و ادار مده فنا و یحیی رسیده ایک جشت ناد اول و دوم
 نیای خیار شیز فلوس سازد و اعلی ها به کار ده بخوز روت طرق و لیکر
 این جنچیم ایم از طراوت انانع است رازیان راجو شانیده آنکه قند
 داخل کرده بخوشند بوط اسماں که طبع لمبی و طوبت است باشد
 و بیجای آب کتاب بخیانند بخیرت نوع دیگر از مجربات شرف
 سک دیبع شکل کشا مر حرم میرزا باقر ظلف شمس است سخن الکوا
 با اند که قند و کتاب بخیانند و اکربات باشد بخیرت بعد از این
 دو پایه طبقی قوه کرم کرم بخوز نفع علیم دارد و بخ و یکریه
 رطل شیر که ای ازه دو شیده ایهن راسخ کرده مکر در میان آن
 شیر کنند که رو قهقهای او را حوب جدب مخد بعد از این رطل شیر
 بخوش نفع دهد ایک که خلط فاسدی دار مده باشد و فض مسکنه
 دار مده پاک باشد و فض زیر و پیش اسماں که از خون بلغم دیاب
 دیگر باشد تفع میکند نوع دیگر سخن منع نیم زردا مذک شیشه صلاحی
 کرد همیل کند نوع دیگر سخن منع نیم زردا مذک شیشه صلاحی

لَا شَفْ وَهَبْر

۹۷۶

جون پهنا بخورد در هنگام خوزدن خدا در میانه آب نموده اند و دیگر خوار شد
شروع به سماق که اسهمال بازدارد و مخصوصاً سهال صفار اوی میباشد
بضم کند آب سماق دهد درم داده مور دچادر همانار داده شیرین و در شنی صحن
بخورد دسته دکلی زفارس هر کیک شده درم بکوبید با کتاب بر شنیده قابض
و اسهمال وقتی که ضعف معده را بسیار مغایر است پر سیده
دو من کوشش داخل جنیزی بحث شنیده چنانکه تحریش شود و با یک من قنبله قوم
او و در بخشی می خپل هفتم از فاعل چهار درم شخم کرفتن با تجواده
از هر کیک یک درم ز خفران و ده درم ز مکونه و پایینه زند روزی ای
مشقال بخورد نوع دیگر طبایشی و زرباده ای با هم سامن زرد و صلیله
منوده باز رو ده شخم مرغ نم بر شت میل نهایه اسهمال که بازخون و غیره
باشد ففع دیگر سخن ناگوی دراچلو کرده باماست کا و بازه که تک
نهشتہ باشد بخورد نوع دیگر از پیش و اسهمال با یک شخم مرغ را
شکسته مغایر اور اراده نمود و زرد ده اور در جایی یکند زندو زیجا
خود را کنده مقعد را بسیار لایی شخم ملایی صسلیکا و داردو شکر اسخود
کشد نقع عطیه شم دارد نوع دیگر شنیده نام را بسیار کرم کرده هندی ای
سنگ ای بازد و صاحب مرض مقعد را بسیار لایی شنیده ای بازد
اینقدر نشید که عرق کند پیشی که از سر باشد نافع و مجری است

بِحُكْمِهِ

نترس صبرکن میانه
بِحُكْمِهِ سماق جهانی که قوت جماع پر و ضمیمه
کند نکاهه در و نفوذه مجال خود باشد و هر کاهه نفوذه ای ایار کنید
جب را از دهان پرون کند صفت بت عذک و طبق علاجتن است
که بکیزیده ملادر سیده اعیار را و غیره رون کند و دانه شرس را در ازمه
پوست او را کمر ثبوته مهده زان زخم کوپید و ده مشقال زان در دیک
نمایین کرد و دره و عن جت سخن را در بارا ای آن ریزند انقدر که
از ای پوشیده پست و یک درم کندم در سه زان کرد و در آتش
آهسته آهسته بخوشاند فقدگر که سعده شو دامکاه هر کیک و دقیقه ای
عیند ایک محدوده ازدق داخل کرد و بخیزنده نما مزروع شود بکعد
جوش و حصه انفعان آن تمام شود ایکه و در خوف شیشه کرده
هر کاهه اراده جماع کند بر پرنسپ با قلاراح کرد و در دهان نکاهه داد
تاما دامیکه آن عذک را در دهان دارد و نفوذه ای ایکه عذک را از دهان
پرون کند ایک رسی بسیار پیرا شد یا بسیار مه طویل شریح باشد که
بخواهد و آب ای ایز و برد هر تزو اید بود و ای ای ز مجرمات و هر کاهه
در و مندان است رسم ای صحبت و بسیوده کی حاکم عاد الدین عصود
و در خاصیت به نظریت بت و یکرا ایکل شخربکش ای
انقدر نشید که عرق کند پیشی که از سر باشد نافع و مجری است

۴۷۸ ده و ازراں دیر شود و هن خوش بوند قاطی کبا جوز را از فلن
 هر یک دارچینی انہر یک سه درم فول گل سخ صندل مقدہ مشک هر یک
 دو درم دانک سنج کوش دیگلا ب مرشته جهاد سازند تشك کرده و زنگام
 جاع و دهن یسر و خواص بسیار دارد و اشرکی پنهانی است فرجیت
 کامل همیار یونان عقل و خرد حکم و مدد هست خیث قان برق باشد
 کنند و اون خوب باید تا حل کرده و بعد ازان و مشحال نمک نهاده
 نماید و در طرف آهن کرده آن ظرف را پر از سفر که کمتر نکند و بر سر شا
 بکه زند و با مسته نادن بر همراه و شهقان روی سه خند را زم صد
 کرده کم ریشه بر عرضند تا جم فنا و طکرده و بعد ازان در میان کریم طکه
 آنچه در میان کریم باشند از جمع کنند و چند بار باید سرمه شود
 تا چنیز که داشته باشد خوب پاک شود پس مجموع را اگلوله و میش
 سوراخ کرده رسیخان را بخوبی کنند و میکشند باشد در میان سیمیو مزاد
 تا محکم و قائم کرده بعد ازان از ابتدای عوردن آورده در رعن تاقیله
 بیخوانند هر کاه اراده همچنان و در وحبت ناده در دنگان سکا و در چون از
 ده حب را بون آورده است از این در میان جهادیت دیگر نیست
 صفت حب دیگر در عالم داشت ساحر و در فنون تحریر قاد حکم
 محمد با قدمت علک و میثک سرک یک درم قسط و قرقان تر
 یک درم

توكلت على الله

۲۸ بگونه و باعده ترکر و دباره پشم بخوبی نزد و قبح را کرم و شک
و خوشبو چند و اکنون کی غایبی بار و غنی رازمی داخل چند هزار است
وضع دیگر اکنون خواهد که خود را هم تبریک گاریت رساند زین معاصر برا
منابع عصادر و سخته میسر نازوئی استشنه پوت نام خود نمایی پوت
ترنج از هر کیک نمیدرم رسانند و از والاکندر آشند و پاره از مسحوق
پندند و میلا بیکار بر و خان و کشیره کرد و کهرو وزن پیرو و هرین
بانده مردم حجت تمام خالی آید و بکارت اولار و لدت یاد نمیز
و یکی از نماسته پوت ناز و فضل بهمه راساوی بگونه باش که
بیکشانند باره مسحوق بر آن ترکشند وزن بخود بر کیم دشته
کرد و نوع دیگر مازو خلی ام فداع اذخراز هر کیک بخوبی نزد و قبح کنم
و خر و ماره شراب بتکنند و از و ماره ایام اوی پالاند وزن بخود بر کیم
دوشیره شود و آمدشش بخوبی کرد و نوع دیگر مرد از شک دشزا
کنه مزوج مسوده وزن بخود بر کیم و فرح کرم و شک شود و میگیرد فرح
کرم و شک و خوشبو کن زنک سه مسد و میگرد و از شک دشزا
دانک و شراب و دم و از از قضم بگونه در شراب تخته پارچه کان
در وی خوطه و هنوزن بخود بر کیم و نوع دیگر که در زیباب افظیری ندارد و مجرم
مشک ز خطران از هر کیک از که بسرو و را در شراب بیکان فائیل مخدنه

چند

پند بار بخوبی ندوک ان از از ده و دی امکنه حب را باز او اخشد که کرد با
در وی امکند وقت حاجت پیش از وقت یک روز و یکش زان شک
کرد و بخود دیگر دیگر بکارت نهش باشد فرح او ایما کشند شک و خوشبو
کند نوع دیگر فرح کرم و شک کند بکیم و بسته مانند و مازوی نهش
همه بار رکو ق دشکه شراب بسراشند بخود بر کیم بعد از آن شسته سل
نمایند نوع دیگر فرح راشک و خوشبو کند مدب و ممز بخوشی
فعاع اذ خرکل سخچ پوسته از رش از بکات و مشفه ای مجموع را در صد
کرد و بار و غنی بسراشند قدری آن را ای برسیم آلوهه روز بخود بر کیم
پرون اور دنوع دیگر که طوبت فرح بار طوف کند پوست دفت صنعت
بخود بر کیم دنوع دیگر فرح راشک و طوبت را ایلند مرد بخوشی
صفت بری و کند کمابه و بسل اطیب دار بیشی زهره کان و دیگر شک
منوده باشد و بسیار زم صدای منوده قدری از آن بروعن از دین
رو غنی ایمکن بسراشند وزن بخود بر کیم دنوع دیگر مرد از شک
شراب مایند و قدری کل سخچ و حریر پکنند آن زم گند چون بخوبی
بر کیم و خانکر دک ده خر کمک و دنوع دیگر و پسته از بخوشان و دیگر ای
بیشی بدتر بکارت رشد تا پیجاعت و سر کاهش خود را باین آب
بشوید عین عل کند دنوع دیگر عاقرقه بمحصاره سخته ایشان بخود بر کیم

چند

اَعْلَمُ وَالْأَكْفَنُ

۲۸۳ پندرم آب صاف جمل را بجوشاند و آن بیان می‌کند زدن بخود گردید
 مجربت سخنجه ساز و هم آچه قصیب باخت کند و عن
 خدادات چند که در علاج این فن و معاوادت تبعی که از خوردن وواحترز
 و بیاشرت این روغنها و مصاحب شمار او وی شود صفت
 اول که از مجربات است بورده از سخنی در و عن کا و بجوشاند درشت
 زبار و قضیب بالملون و یک چون قضیب و زمار برای رفع ناید
 قوه باه را زیاد کند و غوطه تمام او و شانته و کرده را کرم کند همان
 بجزره که او را فرسون کوئید در و عن با همین بجوشاند و نکرم حسته
 و زمار بحالند و اکرده و عن زرس باشد بهتر است نوع دیگر غوط
 او کرده و کرر اتفاق کند ولذت جماع دهد زهره کا و پندرم عار و خا
 پندرم کوش و چشه در و عن زرس بجوشاند در وقت جماع فخر
 و قضیب بالملون و یک گرس بسیار مجربت فضیون و بخصل و بچال
 از هر یک بچمال کوش و چشه در و عن با همین بجوشاند در وقت
 حاجت در قضیب و زمار بحالند نوع دیگر بخثاب نزکه منوز زده شد
 پر نای او را کند و ببر بر لانه زبور سیا و یزد تاز بیرون آن آتش بش
 بزند که بسیز دیپس اور اور عن کا و بجوشاند در وقت بجوشاند مجربا
 شود در وقت حاجت در قضیب وزمار بحالند فتح عینم وار دین

سیار

می‌خوبی

بکن مرس سکن
 بید مجربت نوع دیگر سهارادر و عن با همین بجوشاند در محل ۲۸۴
 حاجت در ذکر بیان دکر را بسیار محکم کند نوع دیگر چهار دم کشت
 سقنقور اود و درم فقط را بایم کو و شه و عشه کدر و عن بزین بجوشاند
 در وقت حاجت قضیب بالملون و یک رنجاه قطعه کختنک نزد ایکنده
 و منزه سر آنها را پرون آورده در و عن با همین بجوشاند او را وقاره
 کند در اتفاق بناهه دارد تا مجرا شود در وقت حاجت بکار بر و عن دیگر
 سورچ که پزد مکشته باشد او را در قاره کند و اتفاق بناهه دارد
 تا مجرا شود در وقت حاجت بقضیب بالملون و یک رنجاه
 محکم کند وقت جماع دید و شوت ایکنده شاخ نزکوی ای بوز اند
 فرنون و عاقرقه را از هر یک یکده م کوفه و عشه در شراب حل نوده
 در وقت حاجت بر قضیب بمانه و نوع دیگر از مجربات سیر محمد
 زمافت در لقوت جماع و نسخه در حسن و بخت منودن فی کری
 لطیز است و بترین دواه است عار و قعبا و دار فضل از هر یک
 یکنیقا ای همقد فرفیون هر یک دو مقاله و عن زرس هم شنید
 هر یک دو مقاله هم و قدر اور و عن جل کروه او دیر نرم سائید
 داخل نمایند از روی اش بر ذنبد هر کاه اراده جماع ماید بر قضیب
 وزمار بحالند نوع فرافیون اور و عن زرس بجوشاند بحالند نوع دیگر

ان از کیت المکملین

رو غن خبر رکب هی و چمچمال دد میکشکی کرده دار فلفل خا قرقمه
بنج پسل در حضیه ای زیر کیک هفت مقال جدید پستره شفافان چیخ
زم صعلای نموده در دروغ عن مذکور ریشه خرد برش واده و صاف نموده
در وقت حاجت بر قصیب و خصیه وزنار جماله نوع دیگر زیر کشک را
پار و غن خن پس مخلوط کرده شاهزادی و با دروح رازم کبو بد فرموده
مخلوط شده پس این میزد هر کاه اراده جامع کشت بر خصیه وزنار جماله و باز
بزر حصن یک لار و منی ناید نوع دیگر قصیب و راماکا و کوهی عاقوقها و
فرفون و فلفل صنید از هر کیج خودی زم کرده و با شراب گنه
نمیگردد بر قصیب بالدار ازال کار شود نوع دیگر هر کاه برگ مند و غوطه
اور دو تو قت باه کن عاقوق حاو فون حلسته رو غن میان از غن
قطط غاضل در فلفل جزو اه رکب دو مشقال صلای نموده در بر
غیصل کرده در پارچه مالیده در گرند و این ریخته بات است نوع دیگر
زیره رکا و باز کس عاقوق حاو میزج مخلوط شدو اندک موخع مخصوصا
بالدار نوع دیگر القطن بنگر دگان هر کیک یک درم رو زنیده درم و عن
پیش دو زنگ کرم کند ادویه رازم کوپیده در و غن کند و قصیب
بالدار چنان هماشرت کند نوع دیگر اینند سه درم خم کوپیده غن
یاسمن را کرم کند و در هم کند بزرگری میالد سطحی پیدا یابد که تعجب نشند

چون خواهد فروز شنید پیشتر دشمن آب خورد و بکوبند و با هم پاشند
بر قصیب بالدار بجا می خودر و دفعه دیگر بزره ارسنی نیم درم در عسل
کند و قدری رو غن میسان در وی چکاند و بر قصیب بالدار بعد ازان
بر پاشند که بمعا بکه فروز شنیده بر چند که جماع کند شدت اوزیاد شود
دفعه دیگر بطب میکند یک درم با قدری شک بشانید بر قصیب خصیه
بالدار نوع دیگر و غن کرس و زیره رکا از هر کیک یک درم و نیم هم پاشند
بر قصیب بالدار و جماع کند هر وقت خواهد فروز شد خود را اباب سرد
بوشیده نوع دیگر که ذکر را میگیرد و دفعه لذت ده پیکر و خردل را درم
بکوپیده از غن کا و پیش زدن در گرد و اگر بر قصیب بالدار نوع دیگر از برای
کسیک قطع رجولیت از شیان شده باشد و یخچه سران مرطوب بفرمای
حرب است بو زه ارسنی جند پسته صلت ادویه را ترجم کوپیده و باز
یاسمن بمحاج شاند بر قصیب وزنار جماله نوع دیگر و ارسنی رازم میباشد
با عسل آصره و بزرگ را می خورد و خصیه و جوان آن چندان ذکر در اخت
کند که شک اید چون خواهد فروز شنیده با اب کشیده شوید نوع دیگر را
خاریت بر ایان زیست و اغلک شسته بر زکر و خصیه و ماف بالدار بزرگ
خواهد فروز شنیده با اب سرد بشوید نوع دیگر زیره رکا و زندر را با اسماعی
با میزه در اول شب بر قصیب بالدار در آخر شب تو سه پیغفیع یکر

لاغریم

۶۸۷ عاد و قرآن و میزونج را خوب صدای کرد و با اصل هر شیوه کیمی است شنید
جماع بر تصفیب مایه ده پارچه کسان پاک کند فوج دیگر قش زیاد و همچون
لذت پنهان که زردیک بدو انگلی سند فوج دیگر لعنت برص مغز و دانه
اینها را این بر شنیده بکار مزد فوج دیگر میزونج پیش تفوق رپیه که و می‌قدر
متقره رخنگیک بزد کرمالد آرشاف کند سراسوره لذت را بسچو برازد
تیکین نیاید بی علاج فرونشنید سخنیه دوازد هزار

چون دنیا خانه وادان و علیست فیض جاری غم شیطان پشن طوفن تا
این عجشت را که عیش غاست بکردن از اطاعت امکن کرفت و اکارز
نادره کاری میز صورت شناس و معنی آراثی طبع افراد فی قیاس ده
کار خانه وضع و هیات دراید و فشن نیایی که هم زنک سعی صحیحی دوی.
توالدو تسلیم حین بی نظری بشکنده و در کنی و مطلب شنید
و نشان زنان و فایهین و طرز و روش خواهی من این نوع که حکما
قرار داده اند در یافته اند و نیک را زند و بدر از نیک حنسته از نایمه
صفت هر زنی که در روپیوسته از رو و زرم آواز باشد و کشت
او بسیج اعتماد ای بود و دست و پایی کوچک دلیل کند که زن بسیج
غالب بود و نیست و پایی کوچک دلیل کند که زن بسیج
او گرم و نرم باشد و لذت دهد اما کمی آب داشته باشد و در مبارش

از جایی خود بر جنیز

می‌شدن شل همراه دود معاشر ای و باید کوشید صفت دیگر
هر زنیکه باریک بالا باشد و کشیده را و کشیده ابرو و جعد مو
و فرانچ پیشان و فرانچ کام و خود دندان و خود دلیل نیل ایست
که بشوت حرص دو موضع مخصوصاً ولبسند وزم باشد
و می‌اشرت اوزر دی و حرارت جکر دبوسی همراه از صورت
او فاچار باشد از بمحون و تراکیب که نافع است بکار بر جملات است که
بسخن مردم زود فراغت شود و از راه رود صفت دیگر زن
که کرده و کشاده ببرو و فرمه و گرمه و قد و سرخ و سفید و زرد کسر
و کوتاه هم باشد و لیست که بشوت حرص باشد لان کن باز ساچوده
و فراغت شود اما حمیت او خلا از ضعف نباشد علاج و می‌بینید کرد
صفت هر زنیکه فرانچ رو و پهن بینی و سطیلیب پیوسته ابرو و
خود دندان بود پشم او شک و لرزق و کوچک و هن باشد و
ناریستان و باریک میان و زرم کوشت و بشوت حرص باشد
و لرز جماع سیری نداشت باشد با او صحبت کردن موی سفید کند
علت بوایر و صفراء سودا همراه صفت دیگر زنیکه شک پشم
و شاده ببرو و باریک مو و سیاه چشم و قامت کرد سجد اعتقد
باشد حکیم باری کوید و کی اپسا و ستوره و باحسمت دراین کلار

۲۸۸ شایسته شود از میثارت این فتنه زن پهچ زیانی نباشد و دیگر مرد نمایم
قامت او کوتاه و فربه و سر یا چشم و سیاه مو و حوزه دندان باریک
پستان و بزرگ ابروی و کر دروی و سبک روح باشد محمدزادگیری
کشته دلایلت که موضع مخصوص او کرم و فرم باشد و از صحبت او پهچ
ضررت بردن زده صفت دیگر مرد نمایک سخن و میفده و میتوشه از زن
و چشم سیاه و دراز بالا بود و پستان او توچک و سینه او فرجان دلیل
آفت که موضع مخصوص او زرم و کرم باشد و از صحبت او پهچ ضررت
بردن زده صفت دیگر مرد نمایک سخن و میفده و میتوشه از رو خشم
چهاد و دراز بالا بود و پستان او توچک و سینه او فرجان دلیل آفت
که پهچ مخصوص او زرم و پائیزه باشد و فرشته نشود نمایش زرد کرم
در مطلب نایاب از نهضت ختنه زن کوهر احمدزاده حکم بفرمان طبع نهاد
آنچون نخوست این اباب خلاف رضاخی خالق است از آذان بشیرت
و دین پروردی دور پین نماید و رک تحریر و تصویر و وجہ شکر و هشترا
که هر دیارین محسنی راضی نشود و بکرد آذن کر دوزنیک از نصیوت
قچ رو تبار بر مسواره پرده کفن کرد و سنجیمه همارد سهم در سیان و قاتا
صحبت داشتن با زنان و جماع منودن در وقت طافع و لغزو اشتاب
پر کر جما کنده بندی کرد و دایمی بخت ناشد و پر کر کدام بیان

۲۸۹ بوضع مخصوص زن که اند چشم را زیان وارد و اگر کر زن کاه کند حشیش
آب سیاه آور دوفته نزد او نامناسب است و اگر وضعه کند کیک دار نوز جماع کند
هر کاه نزدیک بوجود آید بدکل درشت باشد و اگر کسی بخواهد و مفروه
مرده جماع کند چشم پسیدن دل پیدا کند و فرزندیک بوجود آید ضعیف قیان
باشد بدیگر بحقوقت هتریز و قوت بدار جماع که بخواهد همت دل و کمل
صحت دادم کنم ایل بکرمی باشد حکما کشته نموده است بوقت غیت زیرا
چون کیمک مشتملای صادر قن عدای لایق و مطلوب موافق و نفس طلب
و داوانت اساطی باشد و قضیب در نهایت استحکام و صعیف ناشد کما
شغول شود و افراد اینکو بودجه قدر جماعت کند ضررت نمایشته باشد
اما در آنست بعد ضروری ظاهر شود با اینجه نیز و فصل بدار تبریت تا باختنا
ریشه همزکر مکتر است و در فرمایی استمای پیار کرم و در وزنی هر کسی
بیار سرد جماع بد باشد هر چند پس پیار طلب باشد و هم از رنج و هم زیان
مکر کشیده مونش شراب خواره باشد که عادت بجماع کرده باشد خود را بخط
شواند کرده کاچیل ع میتواند کرد و اگر در حصل اینز جماع کند بدتره ضرر
پیشتر زخم و وقت هست و در دروز جماع کردن تبریز شب هست اما اینجا چنین
که نه اند که جماعت نماید کرد و اینقول حکما هست نه قول شاعر که راه توال و تما
قلی بر طرف شود ایام بانکه در جماع چیز خبر بایم قوته باه قوته دل فرامان و مشاه

السعادة في الدارين

و ۹۹ و دارد، اگر کسی از آینه ضعیف باشد مخلوط نشود بلکه هر چند در جماع از هم
نمای عصان نماید شده باشد چونکه سباب عیش نمایاده و فتن طلاق و مطلع
و نخواه باشد در جماع تحسیر نماید کرد که در آن نیز شخص بسیار است و نظرت
پشمها را کرد افسوس باشد جماع بسیار آنقدر خوب در اوقات و بد و بارانه عصان
و دارو با عمل نماید همچنان خلی یوری نرسد بلکه لذت طرفین مایاد شود و بعضی
مردم که تسلکن این نکند ضرری پیار با عصانی هست رسیده و لشمان
کلی این عصان نکند ندارک آن بد شواری شود و حرارت غیره بر طرف شود
حکما که نداند خافل شنواه بود و سهلان ماید کرفت که فخر همچین دارد او اول
استهانی صادق داشته باشد هضم غذا باسانه کند و خود را از خدا نگاه
و در رو و عادت بکم خود را اکرسنده و هن که هضم ای هر یک رضی خود را
خواه کرفت تمام عصب انسان خواه بکرد و یک جماع نکردن که قشنل
و سوند و سستی تمام و بد و لشمان بسیار بهتر سانه چون نمایند همچنان
و در وقت شود و شوامکر و ضرر کلی و در دو و دوی جماع بر طرف شود و افراد مختلف
همستانج در دام از زال شود و قیمتی دیست شود و بر تخته دار و افراد مختلف جماع
که صفت میباشد جمایرا ندام و بد اینکه ضعف میباشد از ضعف جمایرا
اندام است اول ضعف دماغ و دم ضعف دادستیم ضعف بکسر جمایرا هم
دل ذشان او آنست که باه بوقت ذکر باریک و بر تخته دومنی نزد

بود

خوب و ببر ماضیت خوب

بود و بقیه احوال میتاق بزرگ بخار داشتن بافع بود و معدده را توکی ۲۹۱
کند و معاچین مناسب بجز در دلیل بضعف دل نهست که منی دیرزرو
ایم و جایگاه منی سرد باشد و منی اندرک بود و بکود و سرد و فسرد و پچال
گرد و ده علاج او جوارش را غوانی و بخشیل مرور ده بود اما هر کاه منی سرد
وشک بود و نشان دی آنست که نکس در آن شغل ملذت بود و خود را
افسرده پنه و نایل بدان نباشد و خود را بضرورت ران میداشته
باشد علاج وی غذاهایی کرم باید بجز در مثل قلمیه زعفران که هزار و نهان
زیاد داشته باشد بکوشت فربه و مغزه و بخنک بجز پیش نماید و همچو
شیرین و اچمه و ماندار محبوبهای یکدیگر مناسب باشد بجز رواز و غنیایک
مواقوی باشد طلایا بید و اکر در مجامعت زیاد حرص باشد لیکن افسرده
چکلات باشد علاج آن بدواهای مناسب باید کرد و اگر منی افزون بود و است
ست در تخته و از سبب لاغری باشد و علاج وی آنست که تن را فربه کند و بجه
غذاهای غناخ در و غنیایی کرم و اکر از اوضاع پیدا شود بخربایی و افع نفع و نقد
کرم باید بجز در تخدو آب و انکو رسیرین پیاز و شلغم و بخل و جوارش زعوره
و طعام موافق مشاری اکموری بعد از بضم طعام از ترشیها و خربایی نماید
نمایم تا وقت بحال خود آید اگر منی را هشتر بود و ایست داری کند و همچنان
کرم باید باید اگر منی سبایارید و حلام بز و موافق از سبای خود را فو قوه باه و مغل

۲۶۴ آن بود که تزن قوی و روی بسیار سخی مایل جماع و تو اما بو د علاج وی کل
زون و شکم راندن و غذای آن بخوردان و مجنون خالص که بخوبی زدن
و اگر کسر است باشد و جماع آزو کند پس در جماع است بود و منی از وی بور
آید و بسیار د بعد از بول در وقت بول فهرمول بسیار د در محاجه ناد کشید
اما در ماب کسانی که در می باشت وقت تمام دارند کسانی پیشنهاد زنندگی
ایشان کند کم کون و روی اشیان کشند کم کون و سرخری مایل باشد و یکها
فرار بوده باشد و یعنی هشیان موی بسیار داشته باشد و موی ایشان
سیاه بود و میش شیم بود و زنار موی بسیار درشت و فراخ سرد و خشک
و حرص باشد و اما شواذ جماع کند و کسانی که موی سفید و بزدی مایل باشد
وشکم ایشان بزرگ و پیه بسیار در زند فرار آنها مایل می بودی بود ایشان
که پوسته ای ایشان درشت و کوشت خفت و موی بعد و زرم در کجا
تنده کوشت رسته و بیهای ای بریک و کسانی که براندازی ایشان بموی بشده
و مفاصل ایشان حزند و چشمها ای ایشان سیاه و این هست کسان ایشان
فن جنت باشند و کسانی که بزرگ برسی داشند و زرم باشد
و این قسم کسان اگر در جماع افراط نمایند پیغمبر مکه مخاجات بود
سخنیه نامه را هم در خاصیت خدا نمایند که قوه مایه و سب منی
پفراید صفت بکیزند کند متشه قدر که خواهای از سخن دو باقلاد

لوپیا

و مایعند پنج یک کندم و مجموع را بخواستند تا بخواشود پس صاف نمایند ۲۶۵
و ازان آب د و جزو کفر کند و بخیل بقدر بیع و از کشت مرغایی و لیک
و خار کوشت و پیدا اینها را بقدر بستاخ همان فیضوند و مجموع را بخیل نمایند
و بسیار برخیرند تا کسان شود اگر میگذرد سخندر باشد بتتر خود را د و نیک شد
صفت طرفه دیگر بکفر کندم متشه د و من کوشت فریم کنم عبار
بستاخ آب است زنده هسته بخواسته خواسته غرب سخن دو پس بخیل بزدی کفر کند
دوشیده بقدرت آب که در دیگر کرده اند و ده سیه روزه نمایند کوثر و بخیل
و خدمه م پیه بطری د روی که شند و پرسی را کنچه زند و شرسته استه در دیگر
برخیرند و مقدمه ای از دار پسیع خدمه م تو بجان کوشه برسد برسد زنده
بعد هستاخ بزرگ وی آن بخناز نمایند و صبح میسل نمایند و شام
وقت بسیار دهد و نک در روی را سخن کند و شاطا اور د و بدر از بکند
وقت را اضافه نماید صفت میخ و دیگر بکفر کند میاز سفید و که استه
خود بکوئند بار و خنک و مایر و خن زیت برای که شند و گوئر بکه هنوز
تام پر شده باشد پران رون عن ان مدارد و بعد از آن سخن و ماقبل اولوی ای
سخن مقدار ده سیه در آب و در دیگر کند و سر دیگر را پوشاند
اهم است اهم است کند تا بخود و ندان فیضه رزه کرده دناد و انداد و دیگر
و از چینی و خدمه خوب بجان کوشه در ادا فکنده و بخورد قوت لایه ای ازان

و منع را در نمک خشک کرده و در فور پاوزر و بانایی دیگر و سترنور کرده است ۴۹۵
با خاست محکم کنند تا بین شود اگر ده بخورد کرده را تویی کند و ذکر داشت
و اگر زن بخورد اندام می را کرم وزم کنایه دارد طرق دیگر کردن کشت
صفدر گردن خواه محظا ساز دوخت نزد این نازد اسرع شود و کشت را
بروی فرش از بخورد پی کار شود طرقه دیگر کردن کشت فربکوهه در شیر
کا کرده و در حمایه داشته کو قیره در روی کرده در روی خشت یعنی
آب نمیده برایان کشد و بخورد طرقه دیگر خود و با فلا و میاز مجموع آرد
شیر کار کرده بخوشاند تا محظا شود بعد از شیر سرپون آرد و خوب بگشتن باش
مخاوط شوند پس چند عدد زنده شخم منع باشد و یه حاره بعد از تسبیح باد غنی
خوب شود تا به رینه و باید که بسیار سرمه شود طرقه دیگر پر بارچو
و خود و با قلاد و لوسا و میاز بهم بخوشاند تا محظا شود بعد از آن مجموع
کوچده باز رده شخم منع مخلوط نمایند باز و غریع نشبو و ملار دک و صحیح میگذرد
سچایی نمیگذارند اتفاقور و ادویه هزاره کو کو میازد طرقه دیگر کردن منع جمجمه
با آرد با ابلایا نخود سمن کرده کوشت اول اگر نزد و خود و میاز اصلانه کرده باید
منع مخلوط نمایند و کوشت همارا با او خداوند داده این پی و زنجیل نمک تغقو
ذرده شخم منع کوکو میازند قوت ده بخشه شانزد و سکم در حلاوت حلوات
و هر سیات که تقویت باشد و دهد و آب منع بقرا میده کرده و ساند را نافع باشد

۲۹۴ ۲۹۵ گند صفت مطبوع خوکر بخورد که بخورد فربه و بسته اند قدری پی به طا
بگذرد و بخورد که در اندی اندیز و اندک در دمک کرده سرمش ایشانه
و ده تپش آنست اینست بخوشاند تا پچه شود و مان فلیزه دیزه کرده در اینی
یکدم و خود مقتله در روی کند سرویکه احکم بخوشاند اگر ترسی
گند تریخ باشکر که چاشنی و مسجد اعتدال باشد نیکو بود اضفیت راحت
و کرده را وقت ده بخانگه ده نوبت جام کند از دیت بوی زمانه
و نشاط اور و صفت قلیه دیگر کردن کوشت بره فربه و رکه ای ازوی
دو رکن خانگه که کوشت باند پیاز سفید بروغن کرده کان برایان پس داری
و فضل از هر یک یکدم کوش و پچه قلیه پاشیده و نیال خلیخ بخورد و قلیه
شب ایخاه بخورد باید وقت بیارده در جزو طلاقه نماید طلاقه دیگر
ماجی تازه در روغن بجز برایان کرده و خوش منع درونی همچند تاری
شود بخورد بعلان آن صدد حمایه را بخورد و زرسک را شود شناخته
نمایم اور وقت بیارده طلاقه دیگر پر دنیم کوشت فربه خوب بکوب
برایان کند و سه عدد شخم منع در روی ای افکن وقت دری از از اصنی و خونی
اضنانه کند بخورد طلاقه دیگر کردن منع خانگی ای بخورد پچه و پیه ایشکم آنها
پرون آرد و دهی در حوزه تپشندی دو سرمشک طبزه را اضافه نموده
و ده درم اضافه نموده رخفران و خشکه ای نموده اضافه کند در ده
و منع را

حشهه هر باي که بجهه امر نمکه را تپ داشته باشد است ميزان دوستها

منوده است تپ داشته بخپسل در جمعی خرد فرغل هن خبر رواست طبع خود شنید
هر یک چش شحال فیلم عفران یک نیم شکل نیم شفال شکل که نمی شفایل داشته

صلعه یکدنده در پارچه است در میان هر یک تپ دیده در جین چیز مندانه

با این برهنه متعال حیات شحال داده نمکه لاصفاً نمک صفت هر باي شفایل که داده

غده اباجی تقطیرت بکه شحال بزرگ مقدله همچنانه متعال یا که نمک داده
وز دیاب بخیا نمکه را بخوشاند تا نیم چیز مودیس انقدر که از که نمک دشوند

چه زان اضافه نموده فیظ طرف چینی با شفره کرده شود را نوشند و هر چند روز پرسون

خرف اش نموده تهدیمی همیل نمک صفت هر باي نمک که منی پنجه میده و قدمی
دیگر یک نمک داشته باشیم بزرگ شحال بعد از آن گردان در آب بخیاند بعد از آن بخورد

و آنرا دیگر بخورد بخانوں که نشست اضافه نموده بقدر شفایل نمک صفت هر با

گردان که وقت باه دیگر بخورد که نمک از آن که نمود پوست و صلب شده باشد و

بردو بسته از ایل کنده در آب دسر جوشاند از بد یقند همی همیچه پیروان از هر دو

در عین بخشنده از دو نمک که نمک شده اضافه نموده لقدر همی همیچه سخنگویی

هزطف کرد همچنان فریده همی پرون طرف را شوند محمد ذکر که ایل اکرسنی دیگر را

بگوشانند با عمل نکر بخورد خاصیت شذره به دهد حکیم عاد الدین محمود کویدا که

کسی حسد درم پای خپید را با صد درهم عمل بخشنده شوهر روز بخشمیان از
که خواهند یکی از آن در زیر زبان نکاهه در دو صفت حبت دیگر که بی میهن

۴۹۸ خوش کند فاصله که باربیل الطیب پوسته زیخ خونخان هر یک بیمچال
مغلبل محد کون غیر فهرگیب دو مشقال مشک خشک نیم مشقال مجموع را کوفه
وچخه در هشت مشقال گلاپ که دو مشقال صنعت عربی در او حل کرد و باشند
همیز گرد هجت سازند هر که اقدر خودی و هر وقت که خواه هر یکی درین
کیوه آماده سایر شک کند در صفت ادویه که دنداز اسقید و گوشت بن
محکم کند شاخ سوچند نمک کف دیا بر یک دو مشقال زیخ
سوچند چهار مشقال سماج هندی که روی سماج کند هشت تا نهند که سوچتن شود
خود یهندی بیچقال مجموع رازم سایده درین ندان پاشد نوع دیگر کلمه راست
ماش زیخ سیاه قطب بایشیر فارغ حاصه دیگر کر زهم باید درین نهند
پاشند نوع دیگر چون از درد دو گوشت بن دنداز احکم کند اذوت دم لایخ
گزبر زیخ کند زیخ سوچه آقا خیا بکشیر کلان رخت بلوط بوست نادرش از
یر یک دو مشقال هقب لذیزه بیمچال کوپده و صدای گرده در وقت همچنان
درین ندان پاشند نوع دیگر چون در دهن چمنه خوش بکند و بلوی هزار
پر طرف کند بسبیل الطیب نزنا د سبد و سعد کونه مساوی کوشه و چند از
حریر گندرا ندوی سازند وقت چیخ اج درین گیزد نوع دیگر تا بشیر سفید یک
مشقال و مغل سماج هندی کف دیا مشقال حسنه ورق کل زیخ عده س
مقشر کر زیخ شب میانه هر یک دو مشقال کوشه و چشه شهاده درین ندان پاشه

۲۹۹ و صحیح بشوید دنداز اسقید و گوشت دنداز احکم کند بکسه همچشم درز که
مودن نشوونای شمال گلوز ارات کسیمین بر هات بنا که دنگر خصوص است اینجا
تسناس که آن رک و پی هاشد و بولد آن بمالیت و بمنا شرت کردن هر خد
بمالد و جماع کشند زیر که دنود محمد ذکر نمکو مدرکم سخن که او اخ طعن کوئنه
خشک کرده ازدوا لانکر نهید و بقضیت مالد بزرگ شود نوع دیگر شماره اکروش و میان
آب اتمد ز دوز آن روز عنی همی پرون آید و عنی در میانی و مرضیت عالم
سطبو دانکر د پیش از مالیدن روز عجیق چنیب را با آب نکر تمسیه بمالد نما
سخ شود و بعد و عنی بمالد نوع دیگر دلار و هژار طین خشک کرده بوره از منی
و بسبیل الطیب صعلای کرده ازدوا لانکر زاغه و عمل اغل کرده و نزک را در آن
بیمار بمالد که سخ شود و ادیه را شب بسته و روز در حمام بشویند و از در حمام
بمالد ناسخ شود اگه ادویه را باز از مالد تا خد مرتبه گزبر طلب خلت
نوع دیگر چون خنگا شن کر قله بزرگ بمالد بزرگ شود نوع دیگر سخان را با
رو عنی بخیز خندان بخوشانند که سرطان سوچه شود و صاف مودن عنی
نگاه دارد و در هنگام حاجت بر قضیب بمالد ذکر را در از و سیطره کند نوع دیگر
خراطین را بر یکدیگر بمالد که مردم شود و شب بر ذکر ته صحیح حمام بشویند و بعد
بیدر بمالد تاسخ شود و زار دو سه کوره چند و فر بمالد مطلع حاصل است
نوع دیگر علاج بالمعلم و زفته هر کیچمچال بوره ارمنی دو مشقال کوشه و خشیه

۷۰ بار هنر با سینه جل کرد و دوزی یکبار بالله فوع دیگر خراطین را غوب می‌ساید و در
پی سینه گشته بدهیش بگان نفع و گارزفت بار و دی که سین خود و دوزک
عفت مالیده و آن که را بسی از بر زکر چند که میگزند از د بعد آن باس کشم بشه
خواسته تویی و سطیر کرد نفع دیگر خراطین بخوبی بیان و دروغ عنان میکنند
باید این دلخواه قاتل دیمیان شیشه خشک کند با روغن نیز سفیده چشیده بگان
و که همچنان دستبر کرد نفع دیگر ای اه صافی را دشیر ز تازه کند و چشیده با اباب
گرم بمالکه سینه شود و ثب بین دار و طلام نماید و قوش باه رازنا و کند و ذکر را سطیر
کرده هنچ عدیک هرچون بیف را وزیره کرک وزیره کا و نزد دریز که بمالک نمیگزد که اما
وقت حماع و بدیک قطان شامی در چشیده بالدرزک شود نفع فرقل اید و عن
پی سینه بخوشاند و در ذکر مان شرط اگه بسیار مالیده باشد دوست کو غفتاره
بهره ز رس مرتبه بعد ز مای رن و ذکر بند نفع بسیار و هم نفع دیگر بوره از نفع خان
بنی اقب چا شقال لکود در شیشه خشک کرده با ادویه مایند که مانند سرمه شود
صدرا آن شیشه زهه عمل ساده ای زهیر یکی ده شقال داخل کرده بسیار بخزند
تاگسان شود و چشیده بدهیش بدهیش بدهیش بدهیش بدهیش بدهیش بدهیش
شود نفع دیگر موم سینه علاج البطلیم لغزت اندروت بوره مساوی و اندروت را
نیم کوب کرده از سرمه لاغع چیناید و بعده شک شک کشند تا سه دقیقه بعد داخل دوی
کرده موسم و رفت و علاج البطم را ادر و عنان نشیون گفته مکنند از د بعد از آن

بوره و اندروت را داخل کرده بردی از چه خربر پس کرده برضیب سیاه بند ۱۰۱
بغذ زمکش باند و را بک کرم شویند و خشند و زمین بسته تو عمل نماید بعد هنین
و پیش از نسبت دویی مکور چشیده را در بک کرم بمالکه ماسنخ شود بعد از آن
ادویه ضماده نمایند چشیده بسیار بزرگ و در از کند سخنه نوزد کشم در میان
ادویه معاصرین چنین که منع سمعت از ازاله نماید وقت تجاعده و چه چشیده
که بی معاصر کفره نشیند و بخیره دیویز طایفی صند داشته بیرون کنند شوکان
ند ایشنج هر یک تئر شقال بمانند و صدق و خواجه شقال ای ای خیره میوز
منکور را اضافه نموده باش نعم بخوشاند تا اینکه ای ای ای ای ای خیره بخورد یک
حد دیا د وحد د میوز میل نماید چشیده بخت جی که در این فی عرض نخی دار و نیز
مایشتر از عربی القعده یک تک خود و قدری مشک و غیرها خل کرده جی نمایند
پیش از تجاعده بیک ساعت با ای
علج اشدو و دیاب سرمه نشیده همه سی عناب و بر کل چند را با سرمه بخوبی
شاند ای
همین خاصیت دارد و معانچه او بسته کرده سه چهشت شوال نیز با شیشه از عربی جزو
از پر کیس چا شقال ره ص اضی کمی شقال چرزوی شه شقال ره شغل کشند
یک شقال کو فرش و چشیده ما کلاس حس ساز و لقدر را فلکان خ ساعت پیش از تجاعده
میل نمایند ای ای

۲۶۲ نیز ده کمی و متعال بجهت اغراق عارف هر کس بگشایان بذرانج فاعل
 سفید افون هر کس متعال در این پیشی محکم گرفت و یونه چنی قرنفل هر کسی
 دو متعال نسباً بهم متعال صفت عربی اخراج آجدا و اجدا کوشش و خشم باگذازد
 ح سازند فرود هر کسی هم کشند و تضییب برای باشد و فرو خشند صفت
 ح کوک در اینباب نفع عظیم دارد و نشاط آور دوت ربع راسوده با
 مرکا جند و میکنتر سنبیل الطیب سینخ کل محشوم و پوست پخت لفاف هر کس
 دو متعال افون صاف کرد و شرک متعال افون زعفران فقط نظری
 طلق حل کرده هر کید و متعال توییالوس بذرانج میشه سالمه شخم
 کرفت هر کی هشت متعال صفحه ناد رسیان شرب برخان حل کرده
 دار و آی دیگر کوشش و خشم بدان بیرشند و ح سازند مقدار خود
 یک عدد دیا دو عدد دیگر و متعال کنند بلوط که از کنده
 کروپا هر کید و متعال ریشه نرگون سه شقا (خواه) خواه امله مقشر لشیز
 پر کیچ چار متعال و عمل حینه کاف کرفت کیک وزن دوی محجن زند
 و صفت حب جدا و رخانی ای بله رته متعال جوز بواحد قماری از این
 مصلح محکم گرفت هر کیچ چار متعال ای شتر اعوا بجهت متعال با
 کلاب ح سازند مقدار باقلاد وقت آستیاج سیل عاید صفت جت
 جلال اغراق عازم خسیل قرنفل سنبیل الطیب سینخ جوز بوا صفت عربی

صفع

مصلحی عود قماری زربنا دیس بامسه ساوح هندی قزو خسته شاخه شتر ۲۶۳
 جت الغار اسارون بـ اسوس نبات میفرد زعفران فلفل سیاه هر کیچ چار
 شحال و از پیشی سه متعال افون دو متعال مشک تهم متعال اعلی محجن
 ساخت مقدار خودی تناول کن دصفت بت و یکر قرنفل هر متعال جند
 پدسته زربنا دیس کیه بـ شست متعال سنبیل الطیب ساوح کیا هر کید دو
 متعال ایشنه ورق کل سخ عود قماری عود بلسان مصلحک مرکیم متعال
 زعفران جهاد متعال جوز بواحه بلسان اسارون بـ میسون رازانه نکشند
 دار فاعل هر کیک دو متعال مشک خالص کیدانیک ورق طلاق چند د
 همسه راجد راجد صبلای میوده افون پنجه متعال با دوقها و زعفران در کلاه حل
 کرده و خوار ای اعلی اضل میوده بهم مرشته مقدار خودی حب سازند
 محبت بد میخیزی پـ تهم در باب زور باز وی او وی چند که پتوش
 داره هی بـ نشند ان مردو ز آن تو اند بـ دن پـ سوش خود تجیل در ظاهر
 و باطن آن میوز از مرگیات و محبت میزرا قاضی که در رساله متور
 الصل است تا تو ره را و شراب بـ یار کوشانند و صاف میوده هر کد و همه
 پـ سوش کرده قفع دیگر کـ شت کـ سفند کـ بـ چربا بـ بـ ده باشد شر حموده
 و بـ زانج برآ و پـ شیده در کـ زه سـ فـ اـ کـ رـ دـ زـ رـ سـ کـ بـ دـ مـ نـ .
 کـ نـ تـ اـ کـ مـ اـ زـ حـ اـ صـ لـ شـ دـ پـ سـ کـ رـ عـ مـ اـ اـ دـ شـ شـ کـ کـ زـ شـ وـ شـ

و ایادو یه لبیار شد جناب کند خدا ایشیر بخ و هر سه کوشت برد
و کو صخد و بخ فربه و قلیمه او را پا دیاتلا که کند م داشت باشون بخ
ساعت از خدا کند رد بحتمام رو دو در آب کرم نشید و همچنانه سپاهیان
چون پرون آیید ز اخنک کند رو عن کدو رو عن بادم و رو عن بوم
گراند ک عنبره داشته باشد همچو این دفعه دیگر اقبال بخ سعید کرد و تحو
از هر یک جزوی از خدمت شرکنچه قدر مفید و جزوی محبوغ را در میان
شیر خدان یکوشاند که محراشود و غلیظ هر روز یک پاله باقی از افغان که
شیرین نشود بخورد دفعه دیگر فربه شدن بدن و صاف شدن رو و شفاف
شدن شیره بعد ای کل کند م همین زمان دست اخشوش هصف که را از
جده از هر یک دو شقال همچون کرده هر روز با ده شحال شیر کاواید شکر
بخورد و قوام آده که بگوشد بعد آن بحاجی که آساغدال هسته اشد
بروده امپت و یک روز هر روز بخورد و بحتمام رو دفعه دیگر و شکر کند م و بر بخ
و باطله اخشوش مفید و مضره ادام از هر یک دو شقال همچون را دشیر که
دو مرشیانه روز بخیساند و دو سه روز در آش ای کند که خشک شود بعد از آن
کل اخوار این ایشیر بخون کند هر روز بخ شحال ایشیر کاوای بخورد و بحتمام رو دد
و در بحتمام سبیار توفت نکند و روز بخوزدن ترشیمه اور عرق و شراب بگهنه
و ادویه خانه و بخوزدن اجتناب کند دفعه دیگر که پر و خود عده سعی پسته لای
دلمه بیه /

۳۴ و در نیکام هسته ای بخواز اور نیم خرو افیون سایده در یعنی پرس
بند پوش کرد دفعه دیگر افیون بذر المخ بخ لفاح جوز مامل خم که هوساد
نیم کوب کرد و بخ شاته و صاف نمایند و کند م کند هم خود بخ و آن بزند و در
ظرف پاکی نهند از کرد و غبار را نشند و خشک شود بار دیگر دوا باها ای بخ شاند و
بالایی و رزه تاچار نوتی بعد از آن کند م را در شسته رخمه بگاه دارد و نزد که د
ذانک و کوچک که ایک حمله نهوده بند بخورد پوش کرد دلعدا ای نیکه خوا
بهوش آید جند پیتر فر فیون رچیل ساوی صدایی منود بند در میانی
رسیده در پنی و این اعطیه بند بهوش را آرایه و اکثر روز طه هر شوک کند ش
و حقر ای علاوه منوده در میان سرک شد رسیده بند عاش بزید تا بهوش آید
وضع دیگر از خواهند کسی زود مت شود جوز بوا در میان شراب یاد و شتاب
داخل منوده بند زود مت شود بخیه طیت و یکم در فرینه داد
مالیدن رون لاغر بیان افز و ختن زنگ شسته دلان آود و نیانک از
شندن آن فرمی از دنیش سکشه روئی حاصل کرد و صفت همچون بتنه
منفر باد ایشیرن و فدق و پسته و بدلن و جبت صنور کی از زیر کی هسته ای
با هم خوب حمله یه ناید و هموزن دویی عسل داخل کند برشند و حسازد
شیر کی کرد کان بکعد تناول کند پر روز زاید که بقدر ه عدد در سد و در
آن دو سه پاله ایشیر شکر نیم کرم برشند و در خوزدن ترشی ایشیری و کات

۶۲ کاشا بخوده باشد در شبها می او را پیشگذاشت که رونمک شبهه
 بخت نماید آن با قدری تقدیر خواهد گردید مفترضه بخواهد و خواهد از
 و خوش شرق نماید از آردو بسیار زرم پچه باشدند هر چهار چشمکش
 سه مشقال نبات میغذد چشمکش باشد همه را نیم کوب و بجم پانزده که نایکن شود
 هر روزه مشقال با کمر طلاق شیر کا و جوش داده طلاق هتوه خرم کرم بوسند
 باید میانه بسیار دعنیل او کنند و لاده مرتبه هر روزه در آن کرم بشویند بعد از آن
 در آن فتشند سوس گندم کمیش بانه روز بخیانند بعد از آن را با پرون او روده
 وزن را آورده پکد کیر سپسیرو آطراف سلوک آنت که چند روزی ازین سخن
 پاند و در رش رفتن حمام بسیار گرم و از حرکت سویری او ساده هنایه
 واکار اند که راهی آبسته و دماغه ندار و وزیر که تماش اسازی خیز تابید
 کرد و در جایی درست مثل منش بوریا و بالای اسنه که هشال آن ناید
 هر جایی زرم که نشیده باشد و در بعضی اوقات که حمام ره و حمام معتمد
 باشد توافت نماید که عرق گندم کاه ستر از دش روش است اول ام زدن داده
 بعد از آن بحمام ره و دچون پرون آیینه براخشک بخوده از این موسم و رعن
 بذر اچرس کند صفت موسم و رعن اینست رونم کدو پیهایار دک پس قاز
 پیکه کو سقده و آنچه امثال اینست ترقی داده موسم سیار سفیده باشد
 و از عطرات و عنبر کاشتند و قمی که از حمام پرون میباشد به گلتف

و پاها و دستها بمالند و اگر روی معدده را و غنی مصطفی کرم کرد و میال بعد ۳۷
 از آن غذاهای مقرر روز میل نمایند بهترست نوع دیگر ایزی قیل ایماشک
 نبات بخورد نماید از افریه میکند وزنک را نیکوکند و قوه جماع ده و مایه
 دیگر و نبات و یاقه باشد ته بخورد همین را وارد و خورد مغز را و مدد
 شیر و شکر و شیر بخ خورد نمی را و زیک را نیکوکند و قوه جماع ده
 و خورد نمی کن و خربزه که بسیار شرمن باشد همین خاصیت دارد طلاق
 بمحون دیگر گندم سوان نجاه مشقال آرد خورد و مشقال نار دماغه
 مشقال لو پاوه خشک اش پر کی پت مشقال قدومه کلکوئن همین خوب
 مشقال بر کی و مشقال حیث اللعل چشمکش باش اینی زیتون کل گندم هر کی
 نه مشقال لفاح قطع شیرن سرکی دو مشقال مغز شنیده و با دام هر کی ده
 مشقال مغز رچل و جلقوزه هر کی ده مشقال کوفه و خشکه بار و غنی دام و رون
 کنند و نبات و عمل بمحون کند شریتی چخ بر رم بخورد نمی دیگر شیخ اول
 سیان و ضم خوده که کرده و مشان را پاک کند و فرج آورده و فرن ساز و زن
 صاف کند صفات بلوی حلوا جوز بمن زربنا و کتیر هر کیت چهار مشقال که با
 ده رهار دید سرکی دو مشقال دار پی مفترضه داده مغز رچل سرکی ده
 مشقال کند م و سوان پست کنده پخته همینه را صلاه می نموده با
 رونم کنند نبات و عمل بمحون کند و زخمکش بخورد سفوف دیگر جهت

۳۸ تقویت بن بخیر بر سیده تحویل مسیزه در منان خشک پست دخنی

خفیت اغلب بمنیز نرفتن با این جو مفتر کریم در میهمان باشکل محشره
روزی سمعت مشحال کو زد با قدری شیرکا دکارم شکر شده باشد و خدا کو

مرغاید دفاز پرسیه کرد و بخوز داده باشد کو سفنه داده مت کرد و میر ریخته

وافر که قدر و ارضی با اصل که تپرست نوع دیگر که حون مردانه اند فرمه شود

وقت جان ده بیانات مفید از روت مایشتر شاسته خوش سیا پسر خشم بهدا

و داشت خشای خودرا از زرد الکل علیم نزدیخ نزد خاری و عنبل لعلی که از اوره

سازند که ورزش از آن که بجام مردم زیبات را داخل کرد و برآم منزوح شاهد

بعد از آن خواری مکو دورا صلبانه میزد در هم کنند چنانکه صورت و نکهای اند

وسیماه آرد با خلا و کرسنده و خمیر برب و رسن منظر خوبه و شاسته و تکه و سکه

صلما کرده شب در گرم بخیانند و درور و خی در زبان بشوید نوع دیگر

آرد دندک از دخنیز استه بزیه این می صحنه از روت ساوی زم کرده صلما نیزه

بروی اند نفع دکریخ سوسن آیمان کون هر کی یک چال سکون کنی خشک و شفاف

صلما بمنوده نرم قدری از آن در سرمه منزوح میزد و بروی اند و با پا

سبوس کند و را جوشانیده باشد بشوید نوع دیگر که تک و خساره بخاف کند

بغضان بعد کاس کند ش صحنه ترکی ساوی مجموع را صلما بمنوده باس پا

شیخه چیز نموده شب بروی ایله و سبح هاب کرم بشوید نوع دیگر که جسا و
یا وقت محل هجان که با هزاره شکم ترس ایسون زنب خون جان پاش
شکم کامنی خرکوش اسیار ایسیون کند بخورد بخیه هست و سیم

مذکوره است و تمام بجز دیر برگوره است و اگر داین بجزی داده شود
 بعد از چهار سو صبح بعد از خواب برخالیه کم منوده از خون بزمالم کل کند
 شکر و نمک سه دل خوده بخورد و رنجم کجا در عرض همانها احتمال باشد بعد از پرسن
 امتن از حام خود احتماً خفت نماید نخست غشت و چارم دزدگز روی
 همینه کان هر این ذکر و خصیق کند ز بالین کو قدره ناشته نزدیک پیش
 برآورده دسبیب او رهند که نخسته از مواد خوده باشد در اثرا و فات اول از
 عجیج جان بجز بخت اگر بعد از خواب اگر بجزی همی فسادی در قلایی پنجه محبت
 منوده قدری بجز دسبیب رهند برگز که خون و پین غایل ای درم و موی پنهان
 گردانشده اگر درم و رضف چشم باشد که شد اوقات ماده درم کم خواهد بود و بینا
 داده اگر خواهد بود و اگر درم چربی داشته باشد برگز صاحب تپ باشد علامت
 برگز یعنی آن درست خواهی اگر درم در جلد رضمه است این خس پنهان بشد
 علاج این خس ساقین است و جاست اینها یک داکر درم در گز خس بشد
 ضد وجاست از ظلم و درم یاری داکر درم در سرده طرف بود باشد ضد وجاست
 ده طرف بکند و طبیعت بشاف بیکر داکر داده میل اطراف متعهد کند و دفع شود
 پیش از کاشت و چرخی کشیر خودی و شراب و حرق میکرد و خدای یخیست
 پا پیچ کنانه اسکر و مکابیه ای ای کشیر خواب که مسنی آن بجهت الشعل که به
 بالانی هم گلدار دعفت دوایی بعد از رضمه و جاست ای ای ای ای ای ای ای ای ای

۲۱
 بیت
 متن چنانی هست که ملک و خواص و معاچین و ترکیب ها که درین نهاد
 دارد اما افراد اینست که هر دو روز اخون هم مساعده مجنون یادگز نداشته باشند
 تمام شود بعد از آن آمدت پست روز بایکمایه ازین مجنون بخورد و ناماکی کند
 آن در قدر اضافه کند آنقدر مجنون بگفعت و نیم رسیده غلات مجنون که بل شرکن
 تیک میتوشند شوگران بخایع ناخواه هر یک چرخال باشیل بسته و مجنون
 و بخورد فرع و یک گرفت بلند پیشتر خود فماری خواره الکم شایل هر یک دسته
 سیزه قطب از زیره عدب سبابه موده الصلب حصنه کسره شغل دزدی ماده
 سده کوئی هر یک چرخال اینهون نصره از حیل هر یک نیمه عان تیک و هر یک
 هر یک چرخال شیره آلهه پرده هم خوزن ادویه مجنون اکند روز از مجنون
 کند تا بطرف شود باید اول از اینهون کلم کلم کند از مجنون زیاد کند طبقه یک
 هفده شرین کرده اسان لاصف از اینهون نخی حیل سبابه جزو احوال
 شرین کرده خدر المیخ زیون عاقوق هر یک چرخال بار و غن کجند و کلا بی عرق
 پیش کش اینقدر احتاج باینات صفید مجنون اکند بخورد طبقه و یک کر در این
 مدم تحدف و در کتب طبی ملاحظه شده و مکر تخریز رسیده عجیب که سالما
 هاد است اینهون منوده عاند باشیطی که شسته افا سفده اهل طرق قوه بشسته
 مدد کرده خفام ده خل منوده بشتر طخم کرم مجنون کرد «بسکن صص تحقیق شام
 عت بعد بقدیق از رشی ما هست و سبزی پیشتر کنده خوددن ای تماچند
 روز

۳۱۲ کشیده با اسلام او فرمان خیم مساوی رونگ کل اصدت ماج خیر مخود
بپارچه کن آوده روی آن بماله صفت دوای دیگرستون زانه انتخب
بالایی رم نکند و صفت زعفران با هم داخل کرد و خماده نمایست کین ده
و تکلیل و در هر دیگر از چهار تکه نکند و آردو خواره را با قلاده کل طبعی
زمکرده بالا حاب بدر کنان خماده نماید طبقی مکروه اصل را باس کاخه زاره
جود زده سخیم من خماده کند طرقی دیگر که درهم را تجویا ماید میورانه پرون کرد و دره
گرمانی رم صدای مخوده مرجم نکند بشراب آب شرین طلانامه اگر درم صلب
بعد مقل و اشقا پیره زیاد و پیچه کوس لایم مخوده باش را بشرب شرین طلایه
ورم از نمکرده تخلیل بر طرقی دیگر خایه کشف را باند نکن بات صلد یکر شفوف
کرده بجز داده اگر اندکی از خایه کشف را بکشیر خایه که درم دهه باشد خماده نماید
تر است طریقی دیگر رم خصیه که حار باشد بایونه و مشقال ایکل الملاک و
مقل از رف بیر کیمی خیال آرد با قلاده مشقال دروری او مشقال را بجز داد
میم جون اجتنبه امراض هر طوبه و باده ای زیون در معدده فرلات پوده شتی
پوده کوئی فطره ایون بایلوس شکم کرفن با بوشیری خاشکافه غلفه
سیاه عمل تهدن داده خود را کن خم مشقال ایمشقال ناصح اید کیم بیور را کس
خاوه کس کشم اینچنان خیفه خم خشک شکانه خم خوزه و دیگر بخدر اشاره
شیره کشیده پنج یوم بخورد غذا می نسبت بخوزه امراضی دیگر خم کا چون خم

جازی

۳۱۳ جازی هشته الوما بخم خروف طبقه وارد بخم خمکش ستر خارشیره کشیده
و قند باشیرشت دخیل کرد و با کاخه کار و سک پس پرده مشوره داد
فیله را بهم بکار بزند شرخت پدرخت با خم کنان کوپد و دو فستله با ساخته
در جهای اول نهند و خم شرس او خم کنان و سخفره باشیره خرکرده رسش
بنده کسیاهه دوار از آنچه باقد شرمت ساخته بخونه نداخه و محبت نمیگیست
پیچه در سر روشان امیس ایسرت که یون صحبت رایخوش آردو مردم ایم
است را کرد و داعی سلطانی سازند بگه هر خم و همیز که بوده باشد رک
با سیاه جایست متعده از اونفعی خم و از ده محبت بخانی بخیر
که در بکسر عونی و دادی در بمه وقت خوبت نمای خطا نجات لاس ساوی
و پیچه نازک حملای خوده و بعد از آن باسته چکیده که نمایه باشد جه
بند نخودی صیحه عجده دھصر خند و بجز دو چلوه سازدیخ بزی چلوه زر
و بجز دیانته عده زده سخیم خرع نمیزست با چلو بجز دو از ترشی و ماهیت
و ماهی شور و کلام سازی و میره و کشت و بزری جست با اذکر دو رانی که داد
آمده وقت بجز دخوبت معاد بجوبه سیر شناقی کل شناق خنک کرد و بی
سرسیاه سو شپایب کرد و هر چیز پیشانی کل شناقی مخواهید خدیده
بگونه بعد که راه همیم بکوشیده طبلیقی که درم شود با پیش ایوره در موضع که
شقاق دارد کنده و چند دوست چنین کند بر طرف شود شافت و بکرحت

۳۷ بُهْ سِرْ زَنْدَهْ تَبَسَّرْ زَدَهْ مَرْدَهْ سَنْكَهْ بَكْ دَهْ شَتَالْ بَارْ دَغْنَهْ بَلْ وَمَرْعَهْ
 مَلْ غَادِرْهَمْ دَكْرَضَادَهْ بَكْهَهْ بُهْ حَوْفَهْ طَلَسَهْ بَارْشَمَهْ بَادَنْجَانْهَشَكْ كَرْهَهْ
 اَنْجَوْنَهْ اَزْهَرْهَكْ قَدَرْهَهْ بَسَرْ زَانْدَهْ بَكْهَهْ بَندَهْ دَاهْ بَهْ هَرْهَهْ كَاهْ بَرْهَهْ زَدَهْ دَاهْهَهْ
 دَهْ رَغْنَهْ دَاهْهَهْ دَهْ رَغْنَهْ خَاتِيْهْ بَهْرَهْ بَكَنْدَهْ زَانْهَهْ بَهْرَهْ خَاتِيْهْ بَهْرَهْ
 صَلَاهْ يَغْوَهْ بَابْهَهْ بَهْنَهْ خَادِهْ شَافْهَهْ بَكَنْدَهْ كَاهْ بَهْنَهْ بَهْرَهْ دَاهْهَهْ
 شَكْوَهْ حَكَمَهْ بَشَوْهْ بَهْرَهْ طَرَقَهْ دَكَرْهَهْ بَهْرَهْ حَصَنْهَهْ كَهْ دَهْلَهْ قَعَدْهْ بَاهْشَهْ عَلَاهْ آهَهْ
 اَجَنْهَهْ لَاهَهْ اَهَهْ دَهْزَهْ بَهْرَهْ قَطَرْهَهْ اَهَهْ بَهْرَهْ كَهْ خَيَالْهَهْ مَرْدَهْ شَنْكَهْ
 اَنْهَهْ دَهْ كَاهْ دَهْ جَوْهْ اَتْشَهْ خَاهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 مَلَاهْ يَغْوَهْ بَابْهَهْ بَهْنَهْ خَادِهْ شَافْهَهْ بَكَنْدَهْ بَهْنَهْ بَهْرَهْ خَادِهْ شَافْهَهْ
 دَهْرَهْ قَرَوْتْهَهْ اَهَهْ كَاهْ دَهْهَهْ بَهْنَهْ خَادِهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 سَلَاهْ دَهْهَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 كَوَانْ شَرَسَهْ بَهْرَهْ دَهْهَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 كَلَزَهْ زَيَّهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 سَوَدَهْ اَكَهْهَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 مَرَنْ حَزَدَهْ لَاهَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 بَشَنْهَهْ اَجَنْهَهْ دَهْزَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 بَكَنْدَهْ دَهْنَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 بَهْرَهْ خَيَالْهَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ

بَهْلَهْ

۲۵ بَهْ طَهْ كَهْ كَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ بَهْرَهْ
 دَاهْ دَهْ
 مَقْشَرْهَهْ بَهْلَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ
 بَهْسَانْهَهْ بَهْ دَاهْ دَهْ
 بَهْشَتْهَهْ بَهْ دَاهْ دَهْ
 مَيَاهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ
 مَقْلَلْهَهْ دَاهْ دَهْ
 دَهْ
 مَعْقَدْهَهْ بَهْلَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ دَهْهَهْ
 دَهْ
 تَاهْهَهْ بَهْ دَهْ
 دَهْ
 كَاهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ
 كَاهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ
 بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ بَهْلَهْهَهْ

۱۴۷ شود و مگر خون نباشد بیخات مثل بخور هر چه وزن هر کار و آب پاروی
 بردن غمیز است زرد از استعمال ناید ناخون بازدار و قلیان طبعت
 کند بطبیخ پلید و اگر خون رو و طبیعت را جنس با میکرد مکروه قیمت صفت
 آن غایب کرد و مثل بکار ورت سیب غذی میش مساق با این خوش
 بحمد الله و علاجی که بدر و نفع دارد از مشروب و مجنون صفت ان
 هر کردن پوت بلند زرد کامل اولاً مفترض مصطفع تردیغه از هر کیم شفافان
 شد وی مقلل هم آن کرم حل منوده باشد و مجنون کند صفت روغنی که خود
 و حقنه و طلا منودن باشد آب کند یا یک طل حمل پوت بخ کسره هر کیم
 مزدن و درم سداب گیقنه صفحه دندان پخته شود و صاف منوده روغن
 کل سرخ چشم طل ابطح درآورده تا آب برو و روغن باند صنماد و کری مقلل
 کوکان یا شتر زرد چشم مغزدانه زرد الو مغز قلک کار و کل خلیعی غیره خاری
 پلیه منع ساده برو و عنکل سرخ مردم منوده به استعمال ناید صفت
 صنماد دیگر که مخصوص ناسود است دم الاخون شسته بیانی کل از خار کی
 آن هر کیم چند درم صبر کند اندروت از هر کیم شه درم زنجار نمید آنکه
 برو غم بخشش مردم سازند مردم شاه داشج نزیر مفید است با یهیه منج و پیچ
 بخط و معرقلم کار و روغن بخشش امچه بکار برند بخشش است و ششم
 ده لیزش هم یا کی بوسیر کرد و اسیر اشند و رکفین آبده علاج در عذر

فتنه ۴۱۷
 خارکیشان خجا هاشتیاق اول که باستیق و محاجت مقعد فدا کرد
 بسیار دارد و در اندیه و معاصی که خوب و بسیراً فضت ایران را باست
 صنماد دیگر که بسیراً فضت کرد بخر و رسیده صبر کند اندروت
 کلنا رسربه منک سبت یان دم الاخون رنجار سادی آب کند از جب
 سازند مثلث در وقت هنایج صنماد خارکه بخشش طبیعت و هنیعم در
 معابد که در دکوش مصداینک در کوش خلایه کرده و کرانی کوش ایما
 علاج در دکوش که از حرارت باشد در بودت که بازد آن درم کرد و با
 در معابد و غن کل سرخ از در سیر که افتاده بیکوشان که سرگر سبوزد و روغن
 باند و دوغن در دکوش حکاند و صنماد افعع هاشیا است بیانی تمام است ر و عن بادام
 در دهای از ده افعع و مشروط برانیکه ماده و روم بنشسته باشد علایت کوکر در دکوش
 چکاند و عج
 آن هنایج منفع و سایر معابد شتر طحیم حاذق و اگر حرارت خلایه کوک
 هناید قیمال کند بعد از نفع ماده شتر یکی بخشش و عتاب و شقیقان
 ناید بطنخ یا یهیه صفت آن پوت همیله زرد و همیله کاری هر کیم چشم
 شخم کاسنی و بخشش و کل نیلو فریه کیم سدم موزی منقی دود و مغایب
 دهد از سپسان سبت داشت سنا کی بکی خبر مرهمه را جوشانید و صنماد
 نفوذه پازده درم بخیم بازده درم فلوس بازده درم خیار بخیز
 اضافه منوده بنوش مفیده شخم منع و شیزنان و آب کرد و در و غن کل

۳۱۸ سخ در گوش چنان دو صوف گوش با صندل سر و کلاه آب
 کشیده هلا کند ضماد دیگر نیش روست خشماش اکلیل الملک باز خارج ام
 جو بهم سادی کوش و پخته آب کشیده ضماد کند رسکاه در گوش از حراج
 و غلبه چه صفا بود اسماں برودت مذکوره و همال صفا اکند مطبوع یا هله
 گرد کورشد اگر برودت و غله لفم بروش قیمه داغ کند بخت ایارج و روشن
 در عنی عز زن گوش در گوش چنان اکر علامات سوادطا هر را بشنیده
 بیطیخ اضیمون کند و شیر زنان بسر گوش بیشند و اگر بجه
 گوشش میاورم باشد که در گوش بجه بعد علاج آن ضماد غافل شست
 بنشش و غاب بنشد و لین در طبیعت کند مطبوع فواکه و شاف
 اپس با بشیر و خزان سایده بگوش چنانه اگر چرک ظاهر شود
 لعاب حلبه و بزرگ با بشیر و خزان سایده در گوش کند و غذا در چیز
 افت ام ابتدا مشور بای ارسنج و اسفنا و ماش و بعد از طهو صنعت خوار
 بچه اضافه کند و اگر در مطبوع کند علی اضیمون باشاف اضیون و گن
 کل سخ سایده و تحله سرکه اضافه کند فقط در گوش چنانه بتجیه
 پست و هاشتم در گوش چهارچهار که در چانه هم اگر باشد تویی
 و حلاق پزو و باشد راک بدن بایزد و حیات از گردن ایمکد
 و زالوبایچ پس جانیده اگر درم از طرف رهت باشد از رهت و اگر

چ

۲۱۹ داگر چی باشد از چه قصد نماید اگر درم از سرده طرف باشد هضمه هست
 از سرده طرف باید گرد و زخور دان شیر فنیا و چربیها و دوی هاره و پیکره
 هاره و میوه نایکه زده صفر امشوده و آنکه باعث زیادت خون و صفر ایشه
 اجتناب کند سوای آش بجود ریخت چربی اخورد و آماده دی تخلیل و ده غرغه که میباشد
 اخچیه که مناسب باشند و اهلیه و ضماد است ماقبل جمله در صفت.
 غرغه که در حلاق بحرت حلبه شحال سکم کند و خلیج ای ارشاده هست
 دو شحال شیم کوب کرده بچو شاند صاف نموده غرغه کند لفخ دیگر حلیمه
 پنج ایچه زده هشت و اند بخشش دو شحال موز سخ پست و اند موز یا متفق
 و اند پرون کند و بچو شاند صاف گزده غرغه کند اگر خواه خوب شود
 پچه ایچه ترش داران حل کرده غرغه کند و یک غرغه خارج پس بر سر خانه
 اند هر یک بیشتر اصل ایکوس دو شحال هست اللعل بخشش مرکب
 دو شحال اکلیل الملک دو دانکه جو شانیده غرغه کند تویی دیگر کشیده
 توت سیاه با کلاه غرغه کند از زقش حمام در گوفت هلاقم هست سماق با کلاه
 و کشیدن تنباکو در گوفت حلاق بسیار منفید است اما در خودون
 قوه تقاضه کند لفخ علیم دارد فیح دیگر سک داشخوان با هم سرمه
 بعد از آن سرگین سک اشخوان حزوده را خشک کرده در میان نه
 بدند و حلق صاحب حلاق پس کند که بمحض حلاق بر سر قفع دیگر

صنع عربی کیترانمذوت کل رعنی کو شده و چشم آب شیاف مانند که
 بارگی سوزنی باشد بعد از بول کمیده و آزاده احتیل کنار نمذ علاج
 جنس ای بول هر کا بول به بند و ناید ای بول تغیر شکم خوار و تغیر شکم
 کدو و تغیر شکم خرزه بهمه را کو پده شیره باشند شکم کاخ اسه شقال
 قدر کشقال شربت کرده بنوشند و در میان روزه عنین شربت بخورد
 و غذا آب آلو پاوه خرو سس پکه و هفچاج ناففت طرائقه دیگر شربت
 هایون کلاب عرق کا وزبان هر کپ وه شقال ججرالهیوده انک با
 عرق سدم شک داخل کرده بخورد و از آخزه و رطريق مذکور عمل غایب
 فرع دیگر کر سیب و فضاع کو شده چشم بکلاب ضماد کند و شکم سدا
 کو پده و جوشانیده در او نشید نوع دیگر شک طرامشی و شاسته
 زخم کو پده و چشم بکلاب ضماد نخاید و دیگر رشیه ز عفوان بر قصیب
 کنار نمذ و دست بر سر آن نهند که هنوز و دنوع دیگر و عنن کرم کرده
 در او نشید نوع دیگر نفت سیاه را نیم کرم کرده و گیر اور آن جانه کشند
 کرد دنوع دیگر جد و از خطای را باید ملقطه و را احتیل حکما نمذ و بزرگ
 طلاق نمایند نوع دیگر شیره شکم کدو و شیره و شکم شمشاش را کمیده
 نیم شکم ایهیه و میل نمایند نوع دیگر ده شقال سکه بابتات داخل کرده
 بخورد بول بکشید و دیگر ججرالهیوده را با شیره شکم خرزه در روی سند

۲۶۱ تبریز و دام است از بحیات افعی را کرشمه و ذله نهایی او را کنسته
 در گردن صاحب خاق بند نهشت در نگاهه دانم که افعی هم بر دصفت
 ضماد یک داین آب نفع عظیم دارد و آردو جوان فرانشاسته وقت اغلب
 با چشم مساوی بر زمده ضماد نمایند نوع دیگر آلوی بخرا ایکوسه و برو خوشی
 ک درم و کنسته باشد بند نهشت نوع دیگر کاخ نمذ سوره دزده کشک سیاه
 با شاسته زرم کو پده بروی کاغذ نکش کرده جا گنج خاق و درم و ارد
 به بند نجیب نهشت و ختم در نیچ سوزنک و جنس الول اهر طرقه
 البول و سور نشیل هر بسب اآن چرک و قروح باشد علاج آن ضد
 با سین کند و هر سلاح شربت خشناش بخورد و قدری هر کانچ
 و شیره شکم خرزه و خاره کش بخورد و غذا آمش غاش و هفچاج باشد
 و اگر محبت باشد بیت طبع کند مد و ایگان از نفت و عنب الشعف نباشد
 در شیخ طلوع خا چپرس و فلورس قریبین و بوغن دام و بادف بر که
 ناففت و از جماع استراز باید کرد و شفات ایضی بند و داصیل
 چکاند و این مفوف بیاز ناففت صفة شکم خیار شکم کمان شخناش
 کیترانه بکیب جزوی شاسته ده خرو کو شده و چشم بخورد و چند مرد
 شربت سیب یا نهشیه بخود صفت شیاف دیگر از رای ای سوزنک
 ناففت مفرزال مبلو شکم کلایس نخر شکم سنه و از شیر خشت دلم لاج
 صنع

لذت کپاچی آن هر قبیح کشند ملاقات تمام شل سنگی صلب ۲۲۳
 چنی که مکوس نزد و هر کاه قندل شیشه بزم زند کاشنی میون
 تپید کرد و قنیل ابایک کل عیسی و اگر عرق سیاه باشد در قمع کند
 یا بستیق بظیر کند ضمیمه شود جبت مسلیم که بجهه همچو امراض نامع
 و بد غرایی سرکار دبل ایارجات شب هم همیوان و ادور و راضی
 مهست پوست هالی نزد سور بخان مصری صبر سیاه وه مقال بر
 صادی حب سازند و از یک شقال بخرا شقال خواک آن باشد
 بخشیه سی اصم در اباب او تیر که مورث شکل زمان باشد بدرسته
 کتاب نیازند و معابجا ت آن حصفت افحوان بسل شیوه اینجا
 پی خ دخت فندق اشنان بزم زر بخوش اخبار امساوی که بند
 هزرم سایده از صحر بگذرانند و باشیه همیز کند و هر روز یک
 بخوبیه دهانک از این بخود برخیزند تاشیش اوز
 بخوبیه دهانک از هشتم مردانه حکمه داده و مادرانه ایشانه
 سرمه بین دهانک باقی ماذنه اکتاب بعون یاکنک شیوه
 بخوبیه دهانک ای
 بخوبیه دهانک ای
 بخوبیه دهانک ای ای

۳۹۹ ساق سایده یا گردانک بخورد منک و شکر غمچه قال بخورد نوع دیگر پل
 اکر پلکت دارد بجزی اول گندار بول برآید که سه قصبه زایسیار بله
 بول است دمه کرد طریق کردش رونم هوم اصل قمع را کل حکمت کردش
 و نجیس هم کردش و میشیش را مکوس کرد و مسح در ظرف
 آش کند و آن شیشه را در میان او کرد و یک سیر قره شیرین در میان
 او گرد و پسر دوار از قمع ریخته در کوزه بازگشتند و آتش نمایم کند
 تمام و کمال و غم میان طریق کرفت عرق کوکرد که اهل صناعت را
 در غایت حرارت پوست و مفعع احتضا و سیده انتظور و نطفه و جلا
 و نفخ و بجهه بسیار دین و هر طویل پن افع و به تکلیل و ملطیف فلات قویکا
 الا رست قمهیل شیشه فراخ باین صورت که چرا غدان مکان شنا
 مکوس ضرب نمایند و در زیر چرا غدان ظلفی بگذاشته بشایی او
 زیاده از قنیل ای هر ده عرق که شکل در آن طرف رود و آن ظرف باید
 که چنی باشد و قنیل را اندک بخیزف با و بزند نا اذیگی طرف آن عرق
 بچکد و در چران سجای مفتخیل کوکرد فارسی با یاکوک و شفاف کرد و برازند
 تا دود کوکرد قنیل چند عرق کند پوست باید کوکرد چرا غدان
 کند که از همواری حفظ تمام نماید که خارج قنیل اغلب نمود و خدیل
 اصلی حرکت نباید و او وها پین با چرا غدان و طرف شست خریا به
 کد هشت

کتابخانه خصوصی

خانم حسین سروز

چون این رساله شریفه مشحون بعنوان

شرف طب و حکمت طبعی است و نسخه ای
که سابق مطبوع شده مغلوب و غوشش دارد کمیس
قایده هنر در اندیجان از خانه فضیل و معارف آداب اشرف اکجاح
و عمدت انجام انجاب حاجی شیخ محمد رضا تاج عرب قزوین فوش
طرانی این نسخه را بدستیاری خپد نظر از اطهاری خادم ای
ظلنت تصویح نموده و در چاپ خانه استادا و آگر

کتابخانه عالیجاه الهمدانی خان بزمیت

کتاب اهدایی متفقی کرد نیز
خانم حسین سروز ۱۳۶۲

